กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
DEPARTMENT OF LOCAL ADMINISTRATION

คู่มือ แนวทางการปฏิบัติงานเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

คำนำ

คู่มือแนวทางการปฏิบัติงานบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างขององค์กรปกครองท้องถิ่น โดยเนื้อหาภายในเล่มจำแนกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 สาระสำคัญเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 2 ระเบียบกฎหมายและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 3 ภาคผนวก ประกอบด้วย แบบพิมพ์ต่างๆ สำหรับการขอรับบำเหน็จบำนาญ ตัวอย่างคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ วิธีการคำนวณบำเหน็จบำนาญ และตัวอย่างประเด็นทักท้วงกรณีต่างๆ

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือคู่มือนี้จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับผิดชอบด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง รวดเร็ว ตามระเบียบกฎหมาย สร้างความพึงพอใจ ขวัญและกำลังใจให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนทายาทผู้มีสิทธิรับสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญดังกล่าว ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งในภารกิจสำคัญของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มีนาคม 2559

สารบัญ

ส่วนที่ 1 สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. บำเหน็จบำนาญพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น 1

1.1 ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 1

1.2 งบประมาณสำหรับสวัสดิการบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น 1

1.3 กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) 3

1.4 สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ 7

- หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญปกติ 8
- ประเภทของบำเหน็จบำนาญปกติ 9
- เวลาราชการและการนับเวลาราชการปกติ 9
- การนับเวลาราชการทวีคูณ 10
- การนับเวลาราชการต่อเนื่องกรณีการกลับเข้ารับราชการใหม่ 11

1.5 แนวทางปฏิบัติ และการคำนวณสิทธิประโยชน์ต่างๆ 13

- เงินเดือนที่ใช้สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ 13
- วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ 13
- การขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ 14
- บำเหน็จบำนาญพิเศษ 15
- บำเหน็จดำรงชีพ 20
- บำเหน็จตกทอด 21

1.6 การเสียสิทธิรับสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญของทายาท 25

1.7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ 26

1.8 เงินช่วยพิเศษ 28

1.9 เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) 29

1.10 การสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ 35

1.11 การเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญ 36

1.12 การตรวจสอบการจ่ายบำเหน็จบำนาญ 37

1.13 การแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญ 38

1.14 การเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ 39

2. เงินทดแทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการ 39

2.1 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่มีสิทธิรับเงินทดแทน 40

2.2 การจ่ายเงินทดแทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการ 40

2.3 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการผู้ไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทน 40

2.4 งบประมาณในการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการ 40

3. บำเหน็จลูกจ้าง 40

3.1 ลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำเหน็จ 41

3.2 สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จของลูกจ้าง 41

- **บำเหน็จปกติ** 41
- **บำเหน็จพิเศษ** 43
- **บำเหน็จรายเดือน** 44
- **บำเหน็จพิเศษรายเดือน** 45
- **บำเหน็จตกทอด** 45

4. ผังภาพแสดงสิทธิประโยชน์บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น 47

- **ข้าราชการ/พนักงาน และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** 48
- **ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ครูผู้ดูแลเด็ก** 49
- **ตำแหน่งครูถ่ายโอน/บุคลากรทางการศึกษา ที่เป็นสมาชิก กบข.** 50
- **ข้าราชการถ่ายโอน เป็นสมาชิก กบข.** 51

ส่วนที่ 2 ระเบียบกฎหมาย และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

1. ระเบียบกฎหมาย

- พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556) 52
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 69
- กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. 2548 70
- กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 73
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 75
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 (ฉบับแรก จนถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558) 92
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง 114

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินทดแทนแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการ พ.ศ. 2509 117
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2555) 120

2. หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ 97/2505 ลงวันที่ 3 มกราคม 2505 เรื่อง สิทธิรับบำเหน็จบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น 128
- หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท 0313.4/ว 18597 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2537 เรื่อง การนับอายุบุคคล 132
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0313.4/ว 1819 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2544 เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด 134
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.4/ว 591 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2547 (ซักซ้อมกรณีข้าราชการถ่ายโอนไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ) 142
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0808.5/ว 468 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2548 เรื่อง ซักซ้อมแนวทางและวิธีการขอรับบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่น 144
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 2598 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2548 เรื่อง การเบิกจ่ายเงินบำนาญประจำเดือน 146
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0808.5/ว 2444 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2552 เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ 65 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป 147
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 53 ลงวันที่ 21 กันยายน 2552 นำส่งสำเนาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.392/2550 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2550 (กรณีข้าราชการที่โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ) 149
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 391 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553 เรื่อง วิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จรายเดือน และบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้างประจำ 164
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 726 ลงวันที่ 12 เมษายน 2553 เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น 170
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/4265 ลงวันที่ 10 พฤษภาคม 2553 เรื่อง การหารือบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ได้รับ ยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่ 172

- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 1050 ลงวันที่ 24 พฤษภาคม 2554 เรื่อง การเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) 177
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 1093 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2554 เรื่อง การจ่ายเงินช่วยพิเศษของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ และข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตาย 178
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 1873 ลงวันที่ 17 กรกฎาคม 2555 เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น 180
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 2131 ลงวันที่ 15 สิงหาคม 2555 เรื่อง การตรวจสอบและปรับปรุงทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น 184
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 4061 ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2555 เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น 186
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 896 ลงวันที่ 29 มีนาคม 2556 เรื่อง การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และบำเหน็จลูกจ้างประจำ 192
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 924 ลงวันที่ 3 เมษายน 2556 เรื่อง พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556 202
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 3102 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2556 เรื่อง การคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง 209
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 1264 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2557 เรื่อง ซักซ้อมแนวทางการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีมีการตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 210
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท 0808.5/ว 348 ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2558 เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2558 211
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท 0808.5/ 2914 ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2558 เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2558 214
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท 0808.5/ว 1294 ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2558 เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558 217

- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท 0808.5/ 9132 ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2558 เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558 219
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 3739 ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2558 เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด 221
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 1443 ลงวันที่ 9 กรกฎาคม 2558 เรื่อง ซ้อมความเข้าใจวิธีปฏิบัติกรณีผู้รับบำนาญที่มีการถ่ายโอนภารกิจไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ประสงค์ยื่น undo 235
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 16669 ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2558 เรื่อง การรายงานข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ซึ่งมีอายุจะครบ 60 ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ.2559 239
- หนังสือสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท 0808.5/ว 40 , 41 ลงวันที่ 14 สิงหาคม 2558 เรื่อง ซักซ้อมการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 243
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 5481 ลงวันที่ 23 กันยายน 2558 เรื่อง แนวทางการเรียกคืนเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่ได้รับไปเกินสิทธิ 251
- หนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค 0406.5/ว 491 ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2558 เรื่อง การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์ขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 254
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 20 ลงวันที่ 6 มกราคม 2559 เรื่อง การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์ขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 255

ส่วนที่ 3 ภาคผนวก

- **แบบพิมพ์ต่างๆ** 257-286
- **ตัวอย่างคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ** 287-300
- **วิธีการคำนวณบำเหน็จบำนาญ** 301-318
- **ตัวอย่างประเด็นทักท้วงกรณีต่างๆ** 319-334

ส่วนที่ 1

สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการและลูกจ้าง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นางราตรี รัตนไชย
ผู้อำนวยการส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

1. บำเหน็จบำนาญพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

1.1 <u>ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</u>

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 20 พฤศจิกายน 2500 คือ กฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงาน/ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล และข้าราชการส่วนจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาโดยตลอด เพื่อให้พนักงาน /ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ.2494 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎหมายฉบับล่าสุดที่แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของพนักงาน/ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น คือ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556

นอกเหนือจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ดังกล่าวแล้ว ยังมีระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบำเหน็จบำนาญของพนักงาน / ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอีกหลายฉบับ อาทิ กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558

1.2 <u>งบประมาณสำหรับสวัสดิการบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น</u>

หากเปรียบเทียบกรณีบำเหน็จบำนาญของข้าราชการพลเรือน รวมถึงข้าราชการพลเรือนที่เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) จะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดินซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ซึ่งบางครั้งยังมีความเข้าใจผิดว่า ข้าราชการที่เป็นสมาชิก กบข. รับเงินบำเหน็จบำนาญ จาก กบข. สำหรับกรณีเงินบำเหน็จบำนาญของพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น จะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณที่แตกต่างกันตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

1.2.1 ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ครูผู้ดูแลเด็ก

สิทธิสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญ จะเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายการเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (บำเหน็จ บำนาญ) ซึ่งเมื่อสำนักงบประมาณแจ้งอนุมัติงวดเงินอุดหนุนนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะดำเนินการโอนจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยโอนจัดสรรงบประมาณผ่านระบบ e-LAAS **ยกเว้น กรณีเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ** และ **เงินช่วยพิเศษ 3 เท่าในส่วนของเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญของข้าราชการบำนาญตำแหน่งครู** ให้เบิกจ่ายจากเงินส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งจ่ายในงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือกรณีงบประมาณดังกล่าวตั้งไว้ไม่พอจ่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งจังหวัดเพื่อดำเนินการขออนุมัติโอนเงินจาก กบท. มาเพิ่มเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการบำนาญตำแหน่งครู หรือทายาท ผู้มีสิทธิต่อไป

1.2.2 ตำแหน่งอื่น

สิทธิสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญของพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น ยกเว้น ตำแหน่งครู ครูผู้ดูแลเด็ก ครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอน ให้เบิกจ่ายจากเงินส่งสมทบ กบท. ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งจ่ายในงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือกรณีงบประมาณดังกล่าวตั้งไว้ไม่พอจ่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งจังหวัดเพื่อดำเนินการขออนุมัติโอนเงินจาก กบท. มาเพิ่มเพื่อจ่ายต่อไป **ยกเว้นกรณี เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)** และ **เงินช่วยพิเศษ 3 เท่าในส่วนของเงิน ช.ค.บ.** ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งตั้งจ่ายในรายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ

1.2.3 ข้าราชการถ่ายโอน ตำแหน่งอื่น

สิทธิสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งอื่นที่ถ่ายโอนจากส่วนราชการตามภารกิจถ่ายโอนต่างๆ ยกเว้น ตำแหน่งครูถ่ายโอน จะเบิกจ่ายโดยแบ่งส่วนการรับภาระจ่ายคำนวณตามระยะเวลาราชการ โดยสัดส่วนที่คำนวณจากเวลาราชการที่เป็นข้าราชการพลเรือนจะเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากร และสำหรับสัดส่วนที่เหลือที่คำนวณจากเวลาราชการที่เป็นข้าราชการท้องถิ่นให้เบิกจ่ายจากเงินส่งสมทบ กบท. ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งจ่ายในงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือกรณีงบประมาณดังกล่าวตั้งไว้ไม่พอจ่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งจังหวัดเพื่อดำเนินการขออนุมัติโอนเงินจาก กบท. มาเพิ่มเพื่อจ่ายต่อไป **ยกเว้น กรณีเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) และเงินช่วยพิเศษ 3 เท่าในส่วนของเงิน ช.ค.บ.** ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากรโดยไม่ต้องแบ่งส่วนการรับภาระ

1.3 <u>กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น</u> (กบท.)

ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 กำหนดให้มีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) เพื่อเป็นหลักประกันในการรับภาระการจ่าย เงินบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงาน /ข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกตำแหน่ง ยกเว้น ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ครูผู้ดูแลเด็ก (จ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปดังกล่าวแล้วตามข้อ 1.2.1) และข้าราชการถ่ายโอนตำแหน่งอื่นในสังกัดส่วนที่คำนวณเวลาราชการที่เป็นข้าราชการพลเรือน (จ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปดังกล่าว ตามข้อ 1.2.3)

1.3.1 <u>แหล่งที่มาของเงิน กบท.</u>

แหล่งที่มาของเงิน กบท. ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 7 และข้อ 8 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องหักเงินจากประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวงไม่เกินร้อยละ 3 ของประมาณการรายรับ โดยไม่นำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้ หรือเงินอุดหนุนมารวมคำนวณ เงินส่งสมทบ กบท. นี้ ให้ตั้งจ่ายในรายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพันรายการ "เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" ปัจจุบันอัตราการส่งเงินสมทบ กบท. เป็นไปตาม กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) ออกตามความใน พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบ กบท. ในอัตราร้อยละ 1 ยกเว้น เทศบาล และเมืองพัทยา ให้ส่งในอัตราร้อยละ 2 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2542 เป็นต้นไป โดยก่อนนำเงินส่งสมทบ กบท. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหักเงินเพื่อจ่ายเป็นบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิก่อนส่วนที่เหลือให้ส่งสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณ

1.3.2 <u>แนวทางการส่งเงินสมทบ กบท.</u>

(1) *การส่งเงินสมทบ กบท. ประจำปีงบประมาณ*

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหนังสือนำส่งเช็ค แคชเชียร์เช็ค หรือตั๋วแลกเงินขีดคร่อม สั่งจ่ายในนาม "กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" โดยหนังสือนำส่งจะต้องระบุไว้โดยชัดเจนด้วยว่า เป็นเงินส่งสมทบ กบท. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ใด งบประมาณตั้งจ่ายเท่าใด หักจ่ายเป็นบำเหน็จและหรือบำนาญรายใด แต่ละรายเป็นจำนวนเงินเท่าใด รวมเงินหักจ่ายบำเหน็จบำนาญเท่าใด แล้วรายงานให้จังหวัดทราบทุกครั้งที่มีการนำส่งเงินสมทบ กบท. ด้วย

<u>ตัวอย่าง</u> องค์การบริหารส่วนจังหวัด ก. ตั้งประมาณการรายรับตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี (ไม่รวมรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้ หรือเงินอุดหนุน) จำนวน 100,000,000 บาท คำนวณเงินส่งสมทบ กบท. ในอัตราร้อยละ 1 ต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อส่งเงินสมทบ กบท. จำนวน 1,000,000 บาท ในรายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน

และปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด ก. มีข้าราชการบำนาญส่วนจังหวัด ตำแหน่งนักบริหารงาน อบจ. รับบำนาญปกติเดือนละ 48,000 บาท เงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ เดือนละ 12,000 บาท (ได้รับตามสิทธิเนื่องจากบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นก่อน 1 ตุลาคม 2535) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น เดือนละ 60,000 บาท คำนวณจ่ายทั้งปี เป็นเงิน 720,000 บาท ซึ่งเมื่อนำไปหักออกจากเงินส่งสมทบ กบท. แล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัด ก. จะต้องนำเงินส่วนที่เหลือจำนวน 280,000 บาท ส่งสำนักงาน กบท. ภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณ

(2) *การหักเงินก่อนส่งสมทบ กบท.*

➢ **รายการดังต่อไปนี้ (ถ้ามี) <u>สามารถ</u> นำไปหักออกจากเงินส่งสมทบ กบท.**

○ เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ เงินบำนาญพิเศษ และเงินบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้นตำแหน่งครู ครูผู้ดูแลเด็ก

○ เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ เงินบำนาญพิเศษ และเงินบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการถ่ายโอน เฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินส่งสมทบ กบท. (ตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้น ตำแหน่งครูถ่ายโอน)

○ เงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ (ตำแหน่งอื่น และ ตำแหน่งครู)

○ เงินบำเหน็จตกทอดของข้าราชการบำนาญ และของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ (ตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้นตำแหน่งครู ครูผู้ดูแลเด็ก)

○ เงินบำเหน็จตกทอดของข้าราชการบำนาญถ่ายโอน และของข้าราชการถ่ายโอน ซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการเฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินส่งสมทบ กบท. (ตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้น ตำแหน่งครูถ่ายโอน)

○ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่า ของเงินบำนาญและเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ ตำแหน่งอื่น

○ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่า ของเงินบำนาญข้าราชการถ่ายโอน เฉพาะส่วนที่จ่ายจาก เงินส่งสมทบ กบท.

○ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่า ของเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ ตำแหน่งครู

➢ **รายการดังต่อไปนี้ (ถ้ามี) <u>ไม่สามารถ</u> นำไปหักออกจากเงินส่งสมทบ กบท.**

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ เงินบำนาญพิเศษ และเงินบำเหน็จดำรงชีพ ตำแหน่งครู และครูถ่ายโอน ซึ่งต้องเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ เงินบำนาญพิเศษ และเงินบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการถ่ายโอน เฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำเหน็จรายเดือน เงินบำเหน็จพิเศษ เงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน และเงินบำเหน็จตกทอด ของลูกจ้างประจำ ตำแหน่งภารโรงโรงเรียน ซึ่งต้องเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำเหน็จรายเดือน เงินบำเหน็จพิเศษ เงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน และเงินบำเหน็จตกทอด ของลูกจ้างประจำตำแหน่งอื่น ซึ่งต้องจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุลักษณะค่าตอบแทน หรือหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำงบประมาณตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ ต้องจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายงบกลาง

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำเหน็จรายเดือน เงินบำเหน็จพิเศษ เงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน และเงินบำเหน็จตกทอด ของลูกจ้างประจำถ่ายโอน ซึ่งแบ่งสัดส่วนจ่ายโดยจ่ายจากเงินอุดหนุนและเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

❖ เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ตำแหน่งอื่น ซึ่งต้องจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายจ่าย งบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน

❖ เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอน ซึ่งจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่าของเงินบำนาญ และเงิน ช.ค.บ. และตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ซึ่งจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่าของเงินบำนาญข้าราชการถ่ายโอน เฉพาะส่วนที่รัฐบาลรับภาระ และเงินช่วยพิเศษ 3 เท่าของเงิน ช.ค.บ. ข้าราชการถ่ายโอน ซึ่งจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่าของเงิน ช.ค.บ. และเงินช่วยพิเศษ 3 เท่าของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ตำแหน่งอื่น) ซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ซึ่งต้องจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

❖ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่า ของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของครู ครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอนซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ซึ่งต้องจ่ายจากเงินอุดหนุน

(3) *กรณีข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีจัดทำไม่แล้วเสร็จ*

กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่สามารถส่งเงินสมทบได้ภายในเดือนธันวาคม เนื่องจากการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปียังไม่แล้วเสร็จ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ประมาณการรายรับ ตามข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงมาเพื่อคำนวณส่งเงินสมทบ กบท. ไปพลางก่อน และหากข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีมีการประกาศใช้เมื่อใด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบ กบท. เพิ่มเติมในส่วนที่ขาดพร้อมสำเนาเอกสารประมาณการรายรับประกอบข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้สำนักงาน กบท. ภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศใช้ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติฯ

(4) *กรณีมีการตราข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม*

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการตราข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดส่งเงินสมทบ กบท. เพิ่มเติม ด้วย โดยเฉพาะการตราข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย เพิ่มเติม ตั้งแต่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 เป็นต้นไป ในการคำนวณส่งเงินสมทบ กบท. เพิ่มเติม ให้คำนวณจากยอดประมาณการรายรับ (ตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ (e-LAAS)) มิใช่ใช้ยอดรายรับจริงที่เพิ่มขึ้นเป็นฐานการคำนวณดังเช่นการส่งเงินสมทบ กบท. ตามข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย เพิ่มเติมในปีก่อน ๆ ที่ผ่านมา ทั้งนี้ เป็นไปตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 1264 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2557

(5) *การส่งเงินสมทบ กบท. กรณี อบต. เปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาล*

ก. กรณีที่ อบต. ได้ประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ก่อนวันที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย การจัดส่งเงินสมทบ กบท. ให้คำนวณในอัตราร้อยละ 1

หากเมื่อใดมีการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีในปีที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะอีก ซึ่งเทศบัญญัติฯ ที่ประกาศใช้นั้นมีประมาณการรายรับรายการใดสูงกว่าข้อบัญญัติฯ เดิมตามวรรคแรก จะต้องส่งเงินสมทบ กบท. เพิ่มเติม โดยคำนวณในอัตราร้อยละ 2 เฉพาะประมาณการรายรับส่วนที่เพิ่มสูงขึ้น (ยกเว้น ประมาณการรายรับรายการพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้ และเงินอุดหนุน)

ข. กรณี อบต. ได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตามประกาศกระทรวงมหาดไทยแล้ว แต่ในปีงบประมาณถัดมายังมิได้มีการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยยังคงใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ของ อบต. ประจำปีที่ผ่านมา เบิกจ่ายไปพลางก่อนนั้น ในการคำนวณการส่งเงินสมทบ กบท. ให้คำนวณในอัตราร้อยละ 2 ของประมาณการรับตามข้อบัญญัติฯ เดิม สำหรับงบประมาณส่วนที่ตั้งไว้ซึ่งมีไม่เพียงพอให้พิจารณาดำเนินการส่งเงินสมทบ กบท. เพิ่มเติม ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และดำเนินการตามข้อ ก. วรรคสอง แล้วแต่กรณีด้วย

(6) *การส่งเงินสมทบ กบท. กรณี มีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ*

กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ เช่น กิจการประปา กิจการขนส่ง ฯลฯ ซึ่งจัดทำข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติแยกจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี จะต้องดำเนินการจัดส่งเงินสมทบ กบท. ในส่วนนี้ด้วย โดยไม่ต้องนำประมาณการรายรับประเภทเงินงบประมาณทั่วไปช่วยเหลืองบประมาณเฉพาะการ ซึ่งตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการมารวมเป็นฐานในการคำนวณ

1.3.3 <u>การขอโอนเงิน กบท. เพื่อจ่ายบำเหน็จบำนาญ</u>

ในกรณีที่จำนวนเงินเพื่อจ่ายเป็นบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิสูงกว่าเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องส่งสมทบ กบท. หรือกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบ กบท. แล้ว แต่ปรากฏมีรายการต้องจ่ายบำเหน็จบำนาญเกิดขึ้นภายหลัง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัด เพื่อแจ้งไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อเสนอคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติโอนเงิน กบท. ไปเพิ่มให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจ่ายให้แก่พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิ ต่อไป

1.3.4 <u>การคืนเงินเหลือจ่ายส่งกองทุนฯ</u>

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้หักเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญไว้จ่ายเป็นเงินบำเหน็จบำนาญทั้งปีแล้ว ปรากฏว่ามีเงินดังกล่าวเหลือจ่าย ทั้งนี้ อาจจะเป็นกรณีที่ในระหว่างปีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญขอย้ายสถานที่รับบำนาญ หรือมีข้าราชการบำนาญรายใดถึงแก่ความตาย ทำให้มีภาระในการจ่ายบำนาญน้อยลง เมื่อถึงวันสิ้นปีหากมีเงินเหลือจ่ายเป็นจำนวนเท่าใด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องนำส่งสำนักงาน กบท. แล้วรายงานจังหวัดทราบด้วย

1.4 <u>สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ</u>

สิทธิประโยชน์ เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เป็นสิทธิประโยชน์ที่ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่รับราชการครบ 1 ปีบริบูรณ์ โดยเมื่อพ้น หรือ ออกจากราชการด้วยเหตุและระยะเวลา ตามที่กฎหมายกำหนด จะมีสิทธิได้รับเงินตอบแทนจากการที่ปฏิบัติหน้าที่ สิทธิประโยชน์ดังกล่าวประกอบด้วย

1) บำเหน็จปกติ

2) บำนาญปกติ

3) บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ หรือบำเหน็จพิเศษ (จ่ายให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ต้องพ้นจากราชการ เพราะเหตุทุพพลภาพอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ นอกเหนือจากสิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญปกติ)

4) บำนาญพิเศษ (จ่ายให้แก่ทายาทกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสียชีวิตระหว่างการปฏิบัติหน้าที่เสี่ยงภัยหรือนอกเขตพื้นที่ตั้งสำนักงาน)

5) บำเหน็จดำรงชีพ

6) บำเหน็จตกทอด (จ่ายให้แก่ทายาทกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิต หรือกรณีไม่มีทายาทตามกฎหมาย ให้จ่ายแก่บุคคลที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิตแสดงเจตนาไว้)

7) เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

8) เงินช่วยพิเศษ (จ่ายให้แก่บุคคลที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิต ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาให้เป็นผู้มีสิทธิรับ หรือผู้มีสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดกรณีไม่ได้มีการแสดงเจตนาไว้)

9) เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)

1.4.1 <u>หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญปกติ</u>

1) สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญเป็นสิทธิเฉพาะตัวโอนไม่ได้ [1] และก่อนออกจากราชการต้องได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น [2]

2) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ ได้แก่ [3]

- ผู้ถูกไล่ออกจากราชการเพราะมีความผิด
- ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์

3) สิทธิในการขอรับบำเหน็จบำนาญปกติมีอายุความ 3 ปี [4]

4) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่พ้นหรือออกจากราชการ โดยมีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุตามความในมาตรา 12 คือ เหตุทดแทน เหตุทุพพลภาพ เหตุสูงอายุ และเหตุรับราชการนาน

- กรณีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ไม่ถึง 10 ปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้บำเหน็จ[5]
- กรณีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ตั้งแต่ 10 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีสิทธิได้บำนาญ [5]
- กรณีที่มีสิทธิได้บำนาญ จะยื่นคำขอรับบำเหน็จแทนก็ได้ [6]

5) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ลาออกจากราชการด้วยความสมัครใจ โดยไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุตามความในมาตรา 12

- กรณีมีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ครบ 10 ปีบริบูรณ์แล้ว มีสิทธิได้รับบำเหน็จ [7]
- ถ้ามีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ไม่ครบ 10 ปี ไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญใด ๆ เลย

6) เมื่อได้แจ้งการคำนวณบำเหน็จบำนาญปกติให้ผู้มีสิทธิรับทราบล่วงพ้น 2 ปีแล้ว ให้ถือว่าการคำนวณนั้นเป็นอันเด็ดขาด [8]

---

[1] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 9 วรรคสอง

[2] มาตรา 10

[3] มาตรา 11 (1) และ (4) แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

[4] มาตรา 13

[5] มาตรา 18

[6] มาตรา 19

[7] มาตรา 20 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

[8] มาตรา 33

1.4.2 <u>ประเภทของบำเหน็จบำนาญปกติ</u>

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ตามมาตรา 12 แห่ง พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ดังนี้

1) <u>เหตุทดแทน</u>

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่ง หรือไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือซึ่งมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด[9] ซึ่งกรณีการออกจากราชการด้วยเหตุทดแทนจะมีได้ก็แต่กรณีราชการสั่งให้ออกจากราชการเท่านั้น ไม่ใช่ลาออกด้วยความสมัครใจของตนเอง

2) <u>เหตุทุพพลภาพ</u>

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ป่วยเจ็บทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแสดงความเห็นว่า ไม่สามารถที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไปได้[10] การออกจากราชการด้วยเหตุนี้จะเป็นกรณีที่ลาออกเองหรือทางราชการสั่งให้ออกก็ได้

3) <u>เหตุสูงอายุ</u>

กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์แล้ว ต้องพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ หรือกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีอายุครบ 50 ปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการและผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุได้[11]

4) <u>เหตุรับราชการนาน</u>

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ 30 ปีบริบูรณ์แล้ว มีสิทธิที่จะลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ 25 ปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการและผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานได้ [12]

1.4.3 เวลาราชการและการนับเวลาราชการปกติ

1) <u>การพ้นจากราชการเนื่องจากการเกษียณอายุ</u>

กฎหมายกำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์นั้น โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญซึ่งจะมีอายุจะครบ 60 ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไปต่อคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น [13]

---

[9] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 14

[10] มาตรา 15

[11] มาตรา 16 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

[12] มาตรา 17 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

[13] มาตรา 21 - 23 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520

2) <u>การนับเวลาเพื่อคำนวณอายุของบุคคล</u>

การนับอายุให้เริ่มนับแต่วันที่เกิด ตามมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เช่นกรณีเกิดวันที่ 1 ตุลาคม 2496 จะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 30 กันยายน 2556 และเป็นผลให้บุคคลผู้นั้นพ้นจากราชการ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ในวันที่ 1 ตุลาคม 2556 สำหรับผู้ที่เกิดวันที่ 2 ตุลาคม จะครบ 60 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 ตุลาคม ดังนั้น จะเกษียณอายุราชการในวันที่ 30 กันยายนของปีถัดไป จึงทำให้มีสิทธิรับราชการต่อไปได้อีก 1 ปี [14]

3) <u>การนับเวลาราชการ</u>[15]

➢ การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่วันรับราชการและรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน แต่ต้องไม่ก่อนวันที่มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

➢ ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้มีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

➢ กรณีที่มีการลาป่วย หรือลา หรือต้องพักราชการได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนเต็ม เมื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเหมือนเต็มเวลาราชการ และในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนไม่เต็ม เมื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเวลาตามส่วนแห่งเงินเดือนที่ได้รับ และถ้าไม่ได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือน จะไม่นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ แต่ทั้งนี้ มิได้หมายความรวมถึงผู้ที่มิได้อยู่รับราชการด้วยเหตุที่ถูกลงทัณฑ์ทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ

➢ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการคัดเลือกหรือได้สอบคัดเลือกให้ไปดูงานหรือศึกษาวิชาในต่างประเทศ และให้นับเวลาดังกล่าวสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

➢ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่จำนวนปี เศษของปีถ้าถึงครึ่งปี (6 เดือน) ให้นับเป็น 1 ปี และสำหรับเดือนหรือวัน ให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้นับ 12 เดือนเป็น 1 ปี สำหรับจำนวนวัน ถ้ามีรวมกันหลายระยะให้นับ 30 วันเป็น 1 เดือน

1.4.4 การนับเวลาราชการทวีคูณ

1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีสิทธินับเวลาราชการที่ปฏิบัติราชการเป็นทวีคูณ ดังนี้ [16]

➢ กรณีกระทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินให้นับเวลาราชการที่ปฏิบัติการตามคำสั่งเป็นทวีคูณ

---

[14] รายละเอียดตามหนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท 0313.4/ว 18597 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2537

[15] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 25 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520 และ มาตรา 27 - มาตรา 29

[16] มาตรา 26 แก้ไขเพิ่มเติม โดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

➢ กรณีที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ใด ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึกนั้นเป็นทวีคูณ

➢ ถ้าผู้ใดมีเวลาราชการทวีคูณในเวลาเดียวกันหลายประการ ให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว

2) ประกาศใช้กฎอัยการศึก บางกรณีได้มีการประกาศใช้ทั่วประเทศ แต่ต่อมาก็ได้มีการยกเลิก และคงให้มีการใช้ประกาศกฎอัยการศึกต่อไปเป็นบางพื้นที่

<u>ประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วประเทศ มีดังนี้</u>

➢ ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึงวันที่ 5 มกราคม 2520 รวม 3 เดือน

➢ ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึงวันที่ 2 พฤษภาคม 2534 รวม 2 เดือน 8 วัน

<u>ประกาศใช้กฎอัยการศึกบางพื้นที่มีช่วงเวลา</u> จากจังหวัดนั้นๆ ที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก

❖ ตั้งแต่วันที่ 3 พฤษภาคม 2534 ถึงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2541
รวม 7 ปี 6 เดือน 10 วัน

❖ ตั้งแต่วันที่ 13 พฤศจิกายน 2541 ถึงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2543
รวม 2 ปี - เดือน 3 วัน

❖ ตั้งแต่วันที่ 5 มกราคม 2547 ถึงวันที่ 20 กรกฎาคม 2548
รวม 1 ปี 6 เดือน 17 วัน

❖ ตั้งแต่วันที่ 26 มกราคม 2547 ถึงวันที่ 20 กรกฎาคม 2548
รวม 1 ปี 5 เดือน 26 วัน

การนับเวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง ต้องหักวันที่มิได้ปฏิบัติราชการประจำในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก เช่น วันลาป่วย วันลากิจ วันลาคลอดบุตร เป็นต้น

1.4.5 การนับเวลาราชการต่อเนื่องกรณีการกลับเข้ารับราชการใหม่ [17]

1) กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว ถ้าภายหลัง กลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่วันที่ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 ใช้บังคับ **คือ <u>ตั้งแต่วันที่ 16 พฤศจิกายน 2543 เป็นต้นไป</u> ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังได้** <u>เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้น ถูกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเนื่องจากกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและ ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญจากการรับราชการตอนก่อนออกจากราชการ</u>

---

[17] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 30 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

2) กรณีจะนับเวลาราชการต่อเนื่องสำหรับการกลับเข้ารับราชการใหม่ ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้รับบำเหน็จบำนาญไปแล้ว ให้พิจารณาดังนี้

➢ **<u>กรณีรับบำเหน็จ</u>**

กรณีรับบำเหน็จไปแล้วต้องคืน <u>บำเหน็จที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ย</u> ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง ประกาศ ณ วันที่ 26 กรกฎาคม 2554 (ศึกษารายละเอียดในภาคผนวก) สาระสำคัญโดยสรุป คือ

- คืนภายใน 90 วันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ คิดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนของบุคคลทั่วไปของธนาคารออมสินในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบต้น โดยเริ่มคิดตั้งแต่วันที่ได้รับบำเหน็จเป็นต้นไปจนถึงวันก่อนวันที่กลับเข้ารับราชการ
- สามารถทำหนังสือขอผ่อนผันเวลาคืนหากไม่สามารถคืนภายใน 90 วัน แต่คิดดอกเบี้ยเพิ่มร้อยละ 7.5 ต่อปีสำหรับเวลาที่เกิน
- กรณีไม่ยื่นเรื่องขอคืนภายใน 90 วันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจอนุมัติ และถ้าสาเหตุการคืนล่าช้าเกิดจากตัวข้าราชการเอง จะคิดดอกเบี้ยเพิ่มอีกร้อยละ 7.5 ต่อปี ตั้งแต่วันที่กลับจนถึงวันที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับเงินคืนครบถ้วน
- กรณีถ้าเดิมไม่ได้เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ส่งบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยคืนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่กลับเข้ารับราชการใหม่
- เงินบำเหน็จและดอกเบี้ยที่ส่งคืน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำส่งสำนักงาน กบท. ทันที พร้อมหลักฐานรายละเอียดประกอบการส่งคืนเงินบำเหน็จตามวิธีการส่งเงินสมทบ
- สิทธิการนับเวลาราชการต่อเนื่อง มีผลต่อเมื่อได้คืนเงินบำเหน็จและดอกเบี้ยครบถ้วนแล้ว
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทยเป็นราย ๆ ไป

➢ **<u>กรณีรับบำนาญ</u>**

- <u>ให้งดจ่ายบำนาญตลอดเวลาที่กลับเข้ารับราชการใหม่</u>นั้น โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ แจ้งไปยังเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่เพื่องดการจ่ายบำนาญ
- <u>ถ้าประสงค์จะรับบำนาญต่อไป</u> จะต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ภายใน 30 วัน นับแต่วันกลับเข้ารับราชการ และจะนับเวลาราชการต่อเนื่องไม่ได้ โดยถือปฏิบัติ ดังนี้

❖ ถ้าเงินเดือนที่ได้รับในขณะกลับเข้ารับราชการใหม่เท่าหรือสูงกว่าเงินเดือนเดิมเมื่อออกจากราชการ (ครั้งแรก) ให้งดจ่ายบำนาญ

❖ ถ้าเงินเดือนใหม่น้อยกว่าเงินเดือนเดิม ให้รับบำนาญเท่ากับผลต่างของเงินเดือนใหม่และเงินเดือนเดิม ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่แจ้งไปยังเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่ทราบ และ

- <u>สิทธิการรับบำนาญครั้งหลัง</u> เมื่อออกจากราชการให้มีสิทธิได้รับบำนาญโดยคำนวณจากเงินเดือนและเวลาราชการในตอนใหม่บวกเข้ากับบำนาญเดิม สิทธิรับบำนาญในครั้งหลังจะเปลี่ยนเป็นขอรับบำเหน็จแทนก็ได้

- สิทธิการนับเวลาราชการต่อเนื่องนี้ ให้ใช้บังคับกับกรณีที่ข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

3) กรณีการโอนหรือสั่งให้ข้าราชการผู้ใดไปรับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือการโอนหรือสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปรับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาราชการของข้าราชการ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน

1.5 <u>แนวทางปฏิบัติ และการคำนวณสิทธิประโยชน์ต่างๆ</u>

1.5.1 เงินเดือนที่ใช้สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ [18]

1) ใช้เงินเดือนเดือนสุดท้ายเป็นเกณฑ์คำนวณ โดยเงินเดือนเดือนสุดท้าย หมายถึงเงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการรวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ แต่ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่น ๆ [19]

2) กรณีพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ คือ พ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ เงินเดือนเดือนสุดท้ายให้หมายรวมถึงเงินเดือนที่ได้เลื่อนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้นด้วย แต่ทั้งนี้การเลื่อนเงินเดือนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้น ไม่ก่อให้เกิดสิทธิรับเงินเดือนที่ได้เลื่อน

1.5.2 วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ [20]

1) <u>**บำเหน็จ**</u> หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายให้ครั้งเดียว [21] คำนวณโดย

➢ เงินเดือนเดือนสุดท้าย x จำนวนปีเวลาราชการ

---

[18] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 31 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518

[19] มาตรา 4 วรรคห้า แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530

[20] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 32 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

[21] มาตรา 4 วรรคเจ็ด

2) **<u>บำนาญ</u>** หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน [22] คำนวณโดย

➢ <u>เงินเดือนเดือนสุดท้าย x จำนวนปีเวลาราชการ</u>

50

<u>จำนวนปีเวลาราชการ</u> ที่ใช้คำนวณบำเหน็จบำนาญนอกจากจะนับเวลาราชการปกติแล้ว ให้นับเวลาทวีคูณเข้าด้วยเพราะถือว่าเป็นเวลาราชการเช่นกัน[23]

1.5.3 การขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ [24]

1) ผู้ประสงค์จะขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ ต้องยื่นเรื่องต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดครั้งสุดท้าย ตามแบบ บ.ท. 1 (ผู้มีสิทธิเป็นผู้ยื่นด้วยตนเอง) และแบบ บ.ท. 2 พร้อมทั้งสำเนาคำสั่ง หรือหนังสือรับรองการบรรจุ หรือแต่งตั้งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น รวม 3 ชุด

2) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญ รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสนอจังหวัดภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง พร้อมแบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ ดังนี้

(1) สมุดประวัติหรือบัตรประวัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(2) ใบรับรองสมุดประวัติ อัตราเงินเดือน เงินเพิ่ม (ถ้ามี) และเวลาทวีคูณระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึกตามแบบ บ.ท. 3

(3) สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนเดือนสุดท้ายก่อนออกราชการ สำหรับผู้ที่ครบเกษียณอายุให้ใช้สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนในวันที่ 30 กันยายน ของปีที่พ้นจากราชการ

(4) สำเนาคำสั่งที่ให้ออก หรืออนุญาตให้ลาออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

(5) <u>สำหรับผู้ที่ออกจากราชการเพราะเหตุทุพพลภาพ</u> ต้องมีต้นฉบับหรือสำเนาภาพถ่ายใบเสดงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับราชการในหน้าที่ได้ต่อไป

(6) <u>หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณ</u>

- สำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ต้องเป็นเอกสารที่รับรองโดยกรมการเงินกลาโหม กระทรวงกลาโหม

- สำหรับผู้ปฏิบัติราชการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ต้องเป็นเอกสารที่รับรองโดย กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน

- สำหรับผู้ปฏิบัติราชการลับหรือปฏิบัติราชการตามแผนป้องกันประเทศ หรือปฏิบัติราชการกรณีอื่น ต้องเป็นเอกสารตามแบบที่กระทรวงกลาโหมขอทำความตกลงกับ<u>กระทรวงมหาดไทย หรือตามที่แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบแล้ว</u>

[22] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 4 วรรคแปด

[23] หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 97/2505 ลงวันที่ 3 มกราคม 2505 ข้อ 4

[24] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 16

(7) หลักฐานการพิจารณาขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ. หรือ ก.ท.จ. หรือ ก.อบต. จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา)

- สำหรับผู้ที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ ซึ่งมีคำสั่งปลดออก ถือเสมือนลาออกเพื่อประกอบการใช้สิทธิขอรับบำเหน็จบำนาญ

- สำหรับผู้ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะหย่อนความสามารถ และมีสิทธิขอรับบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุทดแทน

- สำหรับผู้ที่ออกจากราชการโดยมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยก่อนออกจากราชการ หรือมีกรณีต้องหาว่ากระทำผิดทางอาญา และกรณียังไม่ถึงที่สุด ให้มีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน

1.5.4 บำเหน็จบำนาญพิเศษ

1) **สิทธิและเหตุในการขอรับบำเหน็จบำนาญพิเศษ**

เป็นสิทธิเฉพาะตัวเช่นเดียวกับบำเหน็จบำนาญปกติ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญพิเศษ เนื่องจากประสบเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ก. กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ทำให้ได้รับอันตรายจนพิการ เสียแขนหรือขา หูหนวกทั้งสองข้าง ตาบอด หรือได้รับการป่วยเจ็บซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้วและแสดงว่าถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้อีก เว้นแต่การได้รับอันตรายได้รับการป่วยเจ็บหรือการถูกประทุษร้ายนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง[25] ซึ่งเมื่อมีสิทธิรับบำนาญพิเศษถึงแม้จะยังไม่มีสิทธิรับบำนาญปกติก็ตาม ก็จะได้รับบำนาญปกติ คำนวณบวกรวมกับบำนาญพิเศษด้วย[26]

ข. กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับบำเหน็จหรือบำนาญไปแล้ว ถ้าภายใน 3 ปี นับแต่วันที่ออกจากราชการ หากปรากฏว่าเกิดป่วยเจ็บทุพพลภาพโดยปรากฏหลักฐานชัดแจ้งว่าการป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพดังกล่าว เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการในระหว่างที่รับราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นก็จะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญพิเศษ โดยจ่ายให้นับแต่วันขอ โดยถ้ารับบำนาญไปแล้วก็ให้ได้รับบำนาญพิเศษด้วย ถ้ารับบำเหน็จไปแล้วให้จ่ายเฉพาะบำนาญพิเศษ[27]

ค. กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับการป่วยเจ็บทุพพลภาพ เนื่องจากต้องไปปฏิบัติราชการเป็นครั้งคราวนอกตำบลที่ตั้งสำนักงานประจำ หรือต้องประจำปฏิบัติราชการในท้องที่กันดารที่จะต้องเสี่ยงต่อโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งท้องที่นั้นได้กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา และข้าราชการส่วนท้องถิ่นเกิดป่วยเจ็บทุพพลภาพ ดังเช่นข้อ ก. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ[28]

[25] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 36

[26] มาตรา 39

[27] มาตรา 37

[28] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 41

ง. <u>กรณีประสบเหตุตามข้อ ก. หรือ ข้อ ข. และถึงแก่ความตายก่อนได้รับบำนาญพิเศษให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ **ทายาท**</u> ดังนี้ [29]

(1) ในยามปกติ ให้จ่ายทายาทเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

(2) กรณีปฏิบัติหน้าที่ ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้จ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาทจำนวน 40 ใน 50 ส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

จ. <u>กรณีประสบเหตุตามข้อ ค. และถึงแก่ความตายก่อนได้รับบำนาญพิเศษให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ **ทายาท**</u> เป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย [30]

ฉ. <u>กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นสูญหายและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายดังกล่าวตามข้อ ก. ถึงแก่ความตายแล้ว</u> เมื่อพ้นกำหนด 2 เดือนนับแต่วันสูญหาย ให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่<u>**ทายาท**</u> ตามข้อ ง. [31]

2) **หลักฐานประกอบการขอรับบำนาญพิเศษ**

ต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรอง กับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตรายได้รับการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย โดยในกรณีสูญหายตามข้อ 1) ฉ. ให้แสดงถึงเหตุการณ์อันทำให้ควรเชื่อได้ว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้รับอันตรายถึงตาย [32]

3) **การคำนวณบำนาญพิเศษ**

กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนด การคำนวณบำนาญพิเศษตามสมควรแก่เหตุการณ์ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้ [33]

- ในยามปกติมีอัตราตั้งแต่ 5 ใน 50 ส่วนจนถึง 20 ใน 50 ส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้าย
- กรณีผู้ที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศ หรือโดยเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการดำน้ำ หรือการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ขุดทำลาย ทำหรือประกอบวัตถุระเบิด หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอพิษ ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้ได้รับบำนาญพิเศษเป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

---

[29] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 40 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

[30] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 41 วรรคสอง

[31] มาตรา 42

[32] มาตรา 46

[33] มาตรา 38

➢ กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ หรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้นก็จะได้รับบำนาญพิเศษเป็นจำนวน 30 ใน 50 ส่วน จนถึง 35 ใน 50 ส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้าย และในกรณีที่ไม่มีเงินเดือนให้ถือเงินเดือนทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้าย

4) หลักเกณฑ์ในการจ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาท

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสียชีวิตไม่ว่าจะเสียชีวิตในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่ก็ตาม <u>ทายาทของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด</u> ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย <u>แต่ถ้าเป็นกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสียชีวิตอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ปฏิบัติหน้าที่ ทายาทมีสิทธิรับบำนาญพิเศษ</u> แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เสียชีวิต นอกเหนือจากสิทธิในการรับบำเหน็จตกทอดด้วย <u>ในอัตราตามข้อ 1) ง. – ฉ.</u>

➢ **ทายาทผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ให้แบ่งส่วนตามสิทธิ** ดังนี้ [34]

(1) บุตร ให้ได้รับ 2 ส่วน ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย มีบุตรตั้งแต่ 3 คน ขึ้นไป ให้ได้รับ 3 ส่วน

(2) สามี หรือ ภริยา ให้ได้รับ 1 ส่วน

(3) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับ 1 ส่วน

ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายไม่มีทายาท ผู้มีสิทธิตามข้อ (1) (2) (3) หรือทายาทดังกล่าวนั้นได้ตายไปก่อน ก็ให้แบ่งบำนาญพิเศษระหว่างทายาทผู้มีสิทธิที่เหลืออยู่ตามส่วน

➢ **กรณีปรากฏมีทายาทเพิ่มขึ้นหลังจ่ายบำนาญพิเศษแล้ว**

หากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่า เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อน หรือภายใน 1 ปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้นหลังจากที่มีการจ่ายบำนาญแล้ว ให้แบ่งบำนาญพิเศษนั้นใหม่แก่ทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของเจ้าบำนาญ กรณีเช่นนี้ให้จังหวัดหักเอาจากทายาทซึ่งรับบำนาญพิเศษไปก่อนหน้าแล้วคืนตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด กรณีไม่สามารถหักคืนได้ จังหวัดไม่ต้องรับผิดชอบการจ่ายแต่อย่างใด [35]

ในกรณีดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการสั่งจ่ายเงินบำนาญพิเศษกรณีมีทายาทเพิ่มขึ้น โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้เบิกเงินบำนาญพิเศษ หักเงิน

---

[34] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 43 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530

[35] มาตรา 43 วรรคสาม และวรรคสี่

บำนาญพิเศษของผู้ซึ่งได้รับเกินไปตั้งแต่วันเกิดสิทธิ คืนให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับทุกเดือนจนกว่ายอดเงินที่หักจะครบจำนวนที่ผู้นั้นรับเกินไป และในกรณีที่หักเงินบำนาญพิเศษได้ไม่ครบจำนวนที่รับเกินไป หรือไม่มีเงินบำนาญพิเศษที่จะหักชดใช้ได้ ให้จังหวัดสั่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้เบิกเรียกเงินจากผู้ที่ได้รับเกินไป หรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิคืนเพื่อจ่ายให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับ หากเรียกคืนไม่ได้หรือเรียกได้ไม่ครบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งให้บุตรผู้นั้นเรียกร้องเอาจากผู้ที่ได้รับเกินไปหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิต่อไป [36]

➢ **กรณีไม่มีทายาทผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ** [37]

(1) ให้บุคคลผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่า มีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อุปการะผู้ตายอยู่ หรือเป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตาย ให้เป็นผู้รับบำนาญพิเศษตามส่วนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้กำหนด

(2) ในกรณีที่ได้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายใน 1 ปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ให้สั่งจ่ายบำนาญพิเศษให้แก่บุตรซึ่งศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว

(3) กรณีไม่สามารถเรียกเงินบำนาญพิเศษที่จ่ายให้ ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะที่รับไปแล้วคืนได้ ให้นำความในวรรคสาม และวรรคสี่ในมาตรา 43 มาใช้บังคับ

➢ **กำหนดเวลาและเงื่อนไขการจ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาท** [38]

(1) **บุตร** ให้มีสิทธิได้รับจนอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่ออายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ นั้นกำลังศึกษาในชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือในชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรองให้เทียบเท่า ก็ให้ได้รับต่อไปตลอดเวลาที่ยังทำการศึกษาในสถานศึกษา แต่ให้มีสิทธิรับโดยอายุต้องไม่เกิน 25 ปีบริบูรณ์

(2) **สามีหรือภริยา** ให้ได้รับตลอดชีวิตเว้นแต่ทำการสมรสใหม่

(3) **บิดามารดา** ให้ได้รับตลอดชีวิต

(4) **บุคคลอื่นได้แก่ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ** ถ้าอายุยังไม่ถึง 20 ปีบริบูรณ์ ให้อนุโลมรับอย่างบุตร แต่ถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวให้รับเพียง 10 ปี

(5) **กรณีผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษเป็นผู้พิการถึงทุพพลภาพอยู่ก่อนแล้ว หรือในระหว่างที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ** ก็ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญพิเศษตลอดเวลาที่ทุพพลภาพอยู่

---

[36] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 40

[37] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 43 วรรคห้า แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530

[38] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 44

(6) ทายาท หรือบุคคลซึ่งได้รับบำนาญพิเศษดังกล่าวข้างต้น ตายหรือหมดสิทธิไป ให้ส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่เป็นอันยุติ [39]

5) อัตราขั้นต่ำของบำนาญพิเศษ / บำเหน็จพิเศษเหตุทุพพลภาพ [40]

ผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใด หากได้รับรวมกับบำนาญปกติ (ถ้ามี) แล้วได้รับไม่ถึงเดือนละ 15,000 บาท <u>ให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มจนครบ 15,000 บาท</u> และผู้มีสิทธิจะได้รับจะยื่นคำขอเปลี่ยนเป็นรับบำเหน็จพิเศษแทนได้เป็นจำนวนเท่ากับบำนาญพิเศษ 60 เดือน โดยมีแนวทางปฏิบัติปรากฏตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 924 ลงวันที่ 3 เมษายน 2556

6) การขอรับบำนาญพิเศษของทายาท

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตายและทายาทมีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ให้ผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษยื่นคำขอพร้อมกับหลักฐานที่เกี่ยวข้อง[41] และให้เจ้าหน้าที่รวบรวมหลักฐานเสนอจังหวัดภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ดังนี้

1) หลักฐานเช่นเดียวกับที่ขอรับบำเหน็จตกทอด ตามข้อ 1.5.6

2) หลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ได้แก่

(1) คำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือหลักฐานเกี่ยวกับการไปปฏิบัติราชการ

(2) รายงาน หรือรายละเอียดการปฏิบัติหน้าที่ราชการจนเป็นเหตุให้ถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตราย

(3) รายงานของผู้ร่วมงาน หรือผู้รู้เห็นเหตุการณ์ใกล้ชิด (ถ้ามี)

(4) รายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีที่ถูกประทุษร้าย หรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากการกระทำผิดอาญาของผู้หนึ่งผู้ใด หรือสำเนาคำพิพากษาคดีนั้น

(5) ในกรณีที่ไม่อาจแนบหลักฐานตาม (4) หรือหลักฐานตาม (4) ไม่ปรากฏชัดว่าการถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเองหรือไม่ ต้องมีเอกสารหลักฐานการสอบสวน พร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการซึ่งผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งขึ้นสอบสวนว่า การถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากความผิด หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเองหรือไม่

(6) คำสั่งเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

---

[39] มาตรา 43 วรรคท้าย แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530

[40] มาตรา 45 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2557

[41] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 20

1.5.5 บำเหน็จดำรงชีพ [42]

บำเหน็จดำรงชีพ เป็นเงินที่จ่ายเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพให้แก่ผู้รับบำนาญ เพื่อให้เกิดความเหมาะสม และพอเพียงกับเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนี้

1) จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ

2) สิทธิในการขอรับเป็นไปตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง [43] ดังนี้

- ไม่เกิน 15 เท่าของบำนาญรายเดือน แต่ไม่เกิน 400,000 บาท โดยขอรับดังนี้

(1) อายุต่ำกว่า 65 ปีบริบูรณ์ ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกิน 200,000 บาท

(2) อายุตั้งแต่ 65 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกิน 400,000 บาท แต่ถ้าใช้สิทธิรับตาม (1) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น

3) กรณีผู้รับบำนาญรายใด รับทั้งบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ให้นำบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ รวมเป็นบำนาญรายเดือนเพื่อคำนวณจ่ายเป็นบำเหน็จดำรงชีพ

4) เมื่อผู้รับบำนาญรับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จดำรงชีพอีก ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่และได้ออกจากราชการในครั้งหลังโดยเลือกรับบำนาญ

5) กรณีข้าราชการบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่ โดยมีสิทธินับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังตามมาตรา 30 และเมื่อออกจากราชการ โดยในครั้งหลังเลือกรับบำเหน็จให้นำจำนวนเงินบำเหน็จดำรงชีพที่เคยใช้สิทธิขอรับไปแล้วนำไปหักออกจากเงินบำเหน็จที่คำนวณได้ในครั้งหลัง

6) กรณีผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ได้แสดงเจตนาขอรับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว แต่ได้ถึงแก่ความตายก่อนได้รับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ระงับการจ่ายเงินดังกล่าว

7) กรณีผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย การจ่ายบำเหน็จตกทอด ให้หักเงินออกจากบำเหน็จตกทอดที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน

8) กรณีผู้รับบำนาญ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถูกกล่าวหา หรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ

9) ระยะเวลาในการขอรับบำเหน็จดำรงชีพ

- ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี
- ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการและเลือกรับบำนาญ จะขอรับบำเหน็จ

---

[42] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 ลักษณะ3/1 มาตรา 46/1 เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548

[43] กฎกระทรวง ลงวันที่ 8 มีนาคม 2548 และ กฎกระทรวง ลงวันที่ 14 ก.ค. 2552

ดำรงชีพพร้อมกับรับบำนาญในวันที่ยื่นเรื่องขอรับบำนาญก็ได้ แต่ถ้าไม่ขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการยื่นเรื่องขอรับบำนาญในวันดังกล่าว หากภายหลังจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพให้ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี

1.5.6 บำเหน็จตกทอด

เงินที่จ่ายให้แก่ทายาทของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้รับบำนาญที่ถึงแก่ความตาย ดังนี้

1) <u>การคำนวณบำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย</u>[44]

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจาก การประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดแก่ทายาทหรือผู้มีสิทธิเป็นจำนวนเท่ากับ

- เงินเดือนเดือนสุดท้าย x จำนวนปีเวลาราชการ

โดยให้จ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายบำเหน็จตกทอด ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดในเรื่องใด ก็ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดในเรื่องนั้นแทน

2) <u>การคำนวณบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย</u>[45]

กรณีผู้ได้รับบำนาญปกติ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดแก่ทายาท หรือผู้มีสิทธิ เป็นจำนวนเท่ากับ

- (บำนาญรายเดือน + เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)) x 30

กรณีผู้รับบำนาญได้ใช้สิทธิขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้วและเมื่อเสียชีวิต บำเหน็จตกทอดที่ต้องจ่ายแก่ทายาท หรือผู้มีสิทธิต้องหักเงินตามจำนวนบำเหน็จดำรงชีพที่ผู้รับบำนาญได้รับแล้วออกก่อนด้วย

3) <u>หลักเกณฑ์การจ่ายบำเหน็จตกทอด</u>

จ่ายให้แก่ทายาท หรือผู้มีสิทธิ โดยอนุโลมตาม พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน[46] ดังนี้

- ทายาทที่มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด ได้แก่

(1) บุตรให้ได้รับ 2 ส่วน ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย มีบุตรตั้งแต่ 3 คน ขึ้นไปให้ได้รับ 3 ส่วน

(2) สามี หรือ ภริยา ให้ได้รับ 1 ส่วน

---

[44] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 47 วรรคแรก แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2543

[45] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 48 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2556

[46] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 มาตรา 48 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 16) พ.ศ.2539

(3) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับ 1 ส่วน

➢ กรณีที่ไม่มีทายาทตาม (1) (2) (3) หรือทายาทดังกล่าวนั้นได้ตายไปก่อน ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดระหว่างทายาทผู้มีสิทธิที่เหลืออยู่ตามส่วน

➢ <u>กรณีไม่มีทายาทดังกล่าวเลย ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิตได้แสดงเจตนา</u>ไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

➢ กรณีไม่มีทายาทและบุคคลที่ได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อนให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดเป็นอันยุติลง

➢ กรณีจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรเพิ่มขึ้นโดยคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายใน 1 ปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีเช่นนี้ให้จังหวัดเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

➢ กรณีไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของตนได้ จังหวัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดแก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

➢ กรณีได้จ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิตามคำสั่งจังหวัดแล้ว หากปรากฏในภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายตามเงื่อนไขที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ให้จังหวัดสั่งจ่ายเงินรายนั้นใหม่[47]

4) <u>การขอรับบำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย</u>[48]

➢ ทายาทผู้มีสิทธิ หรือผู้ที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้แสดงเจตนาไว้แล้วแต่กรณียื่นเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดด้วยตนเองตามแบบ บ.ท. 1 แบบ บ.ท. 2 และแบบ บ.ท. 5 ต่อราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายสังกัดอยู่ครั้งสุดท้าย พร้อมด้วยสำเนามรณบัตร รวม 3 ชุด และให้คำรับรองว่าจะชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ตลอดจนค่าเสียหายต่าง ๆ คืนแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ตามแบบ บ.ท. 6 หรือแบบหนังสือรับรองการชดใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการ (สำหรับผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนไร้ความสามารถ ให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรมผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาล ลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี)

---

[47] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 40

[48] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 19

➢ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดจากผู้ยื่นแล้ว ให้สอบสวนบันทึกปากคำของผู้ยื่นในหัวข้อรายละเอียด ดังนี้

(1) ผู้ตายได้ตายด้วยเหตุใด

(2) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบิดาและมารดาของผู้ตายชื่ออะไร และยังมีชีวิต หรือถึงแก่กรรมไปแล้ว ตั้งแต่เมื่อใด

(3) ผู้ตายมีสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้ามี ชื่อตัว ชื่อสกุลอะไร และให้มีหลักฐานใบสำคัญการสมรสประกอบด้วย หากไม่มีหลักฐานให้ชี้แจงเหตุผลโดยชัดแจ้ง

(4) ผู้ตายมีบุตรกี่คน ชื่ออะไร เกิดวันเดือนปีใด ถ้าเป็นบุตรเกิดก่อนสมรสต้องให้สอบสวนโดยละเอียดต่อไปด้วยว่าต่อมาบิดามารดาได้สมรสกัน หรือได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตรหรือศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรหรือไม่ ทั้งนี้ ให้ส่งหลักฐานต่าง ๆ เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบสำคัญการสมรส สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร และเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นใดประกอบการพิจารณาด้วย

➢ ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการขอรับบำเหน็จบำนาญปกติตามข้อ 1.5.3 และให้เสนอจังหวัดภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง โดยให้แนบหลักฐานเพิ่มเติมดังนี้

(1) <u>หลักฐานเกี่ยวกับการตาย</u>

(ก) สำเนามรณบัตรกรณีตายโดยเหตุปกติ หรือสำเนามรณบัตร ประกอบหลักฐานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น รายงานการชันสูตรพลิกศพ รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี รายงานการสอบสวน ฯลฯ กรณีตายโดยผิดธรรมชาติ

(ข) สำเนาคำสั่งศาลสำหรับผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ

(ค) หลักฐานการสอบสวน พร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการที่ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งเพื่อสอบสวนพฤติการณ์และกรณีแวดล้อมทั่ว ๆ ไป สำหรับผู้ที่ไม่ทราบแน่ชัดว่าการตายมีสาเหตุเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเองหรือไม่

(ง) หลักฐานการวินิจฉัยขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ. หรือ ก.ท.จ. หรือ ก.อบต.จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา) ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกจากราชการหรือไม่ สำหรับผู้ตายที่มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและยังไม่ได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดนั้น

(2) <u>หลักฐานเกี่ยวกับทายาท</u>

(ก) สำเนาทะเบียนบ้านของบิดามารดา กรณียังมีชีวิตอยู่หรือสำเนามรณบัตรหรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง) กรณีที่ตายไปก่อนแล้ว

(ข) หลักฐานการเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ได้แก่

- สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของบิดามารดา หรือสำเนาทะเบียนฐานะของภริยา (มารดาของผู้ตาย) หรือ

- หนังสือรับรองของผู้ควรเชื่อถือได้ที่รับรองว่าบิดามารดาสมรสก่อนวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2478 หรือ

- สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสูติบัตรของบุตรร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ตาย ซึ่งเกิดภายในปี พ.ศ. 2478 หรือก่อนนั้น

(3) <u>หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส</u>

(ก) สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรส

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน

(ค) สำเนามรณบัตร หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณีคู่สมรสตายไปก่อน

(ง) สำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่า หรือคำสั่งศาลกรณีที่มีการหย่า

(จ) สำเนาคำพิพากษา หรือคำสั่งที่แสดงว่าคู่สมรสคนใดเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีที่มีการสมรสซ้อน

(4) <u>หลักฐานเกี่ยวกับบุตร</u>

(ก) สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับมารดาของบุตร หรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร

(ข) บันทึกรับรองการมีบุตรชอบด้วยกฎหมายในครรภ์มารดา (ถ้ามี)

(ค) สำเนาใบมรณบัตร หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณีบุตรตาย

(ง) สำเนาทะเบียนการรับรองบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

(5) <u>หลักฐานการเป็นผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล</u> แล้วแต่กรณี ซึ่งลงชื่อให้ความยินยอมในการขอรับ หรือขอรับบำเหน็จตกทอดแทนผู้มีสิทธิได้แก่ สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม หรือสำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี

5) <u>การขอรับบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย</u>[49]

กระทรวงมหาดไทยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ดังนี้

➢ เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย เป็นหน้าที่ของทายาท หรือผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้เบิกจ่ายบำนาญทราบ และให้ผู้เบิกจ่ายบำนาญแจ้งการ

หมดสิทธิรับบำนาญของผู้นั้นให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบโดยเร็ว

➢ ให้ทายาทผู้มีสิทธิ หรือผู้ที่ผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายได้แสดงเจตนาไว้ให้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด ยื่นคำขอรับบำเหน็จตกทอด พร้อมทั้งให้คำรับรองว่าจะชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่าง ๆ คืนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแบบ บ.ท. 6 และสำหรับผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถ ให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาลลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี โดยยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้ตายรับบำนาญครั้งสุดท้าย

➢ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมหลักฐานเช่นเดียวกับกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย ตามข้อ 4) แนบแบบคำขอ และให้เสนอจังหวัดภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

1.6 <u>การเสียสิทธิรับสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญของทายาท</u>

1.6.1 กรณีการกระทำของข้าราชการส่วนท้องถิ่น[50]

สาเหตุเนื่องมาจากข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัยนั้น ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) มีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออก ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา 47

1.6.2 กรณีการกระทำของผู้รับบำนาญ[51]

สาเหตุเนื่องมาจากผู้รับบำนาญปกติ หรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ได้กระทำความผิดอาญาซึ่งไม่ใช่ความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือถูกฟ้องว่าเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ถ้าถึงแก่ความตายก่อนมีคดีหรือก่อนคดีถึงที่สุด ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) มีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้นั้นได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงไว้เกินกว่า 1 ปี แล้ว ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา 48

1.6.3 กรณีการกระทำของทายาท[52]

ทายาทที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ หรือทายาทที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดไม่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำเหน็จตกทอด ถ้าทายาทได้กระทำการ ดังนี้

---

[49] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 22 ข้อ 23

[50] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 52 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

[51] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 53

[52] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 54

➢ เป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำ หรือพยายามกระทำให้เจ้าบำนาญหรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตนถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

➢ ทายาทที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษด้วยกัน ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้ทายาทด้วยกันถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือ

➢ ทายาทฟ้องเจ้าบำนาญหรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตน หาว่าทำความผิดโทษประหารชีวิต และตนเองกลับต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำพยานเท็จ

1.7 <u>เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ</u>

1.7.1 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

เงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ เป็นสิทธิประโยชน์ที่กำหนดให้เฉพาะแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญเท่านั้น ทั้งนี้ เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2509 ซึ่งตอนหลังได้มีการยกเลิกระเบียบดังกล่าว และมีการปรับปรุงการจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ดังนี้[53]

(1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่ง *<u>ออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ 1 มกราคม 2509</u>* และได้รับ หรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอด *<u>ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ</u>*

(2) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่ง *<u>ออกหรือพ้นจากราชการนับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2509 เป็นต้นไป</u>* และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ *<u>มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละ 25 ของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ</u>* โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ จากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้รวมจ่ายพร้อมกับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับ **<u>แต่เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษเข้าด้วยกันแล้วจะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการส่วนท้องถิ่น</u>**

(3) กรณีที่ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการ ณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน ในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเพื่อจ่ายแก่ข้าราชการดังกล่าว ให้คิดตามสัดส่วนของระยะเวลาที่ไปรับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น คำนวณโดย

➢ $\frac{\text{เงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ} \times 25 \times \text{จำนวนปีเวลาราชการที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น}}{100 \times \text{เวลาราชการทั้งหมด (จำนวนปีเวลาราชการที่รับราชการอยู่สังกัดเดิม + สังกัด อปท.)}}$

---

[53] ระเบียบ มท. ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 39

1.7.2 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

(1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งบรรจุ หรือโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป

เมื่อได้มีการยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2509 โดยได้กำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2536 แต่หลักการของการจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญที่กำหนดไว้ในข้อ 39 (1) (2) (3) ยังคงมีข้อความกำหนดความไว้เช่นเดิม แต่ได้เพิ่ม ข้อ (4) [54] โดยมีสาระสำคัญ คือ ยกเลิก สิทธิการรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับการบรรจุ หรือโอนมารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ และต่อมาได้มีการยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2536 แต่ความในข้อ 39 (1) (2) (3) และ (4) ดังกล่าวก็ยังคงนำมากำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ทุกประการ [55]

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา ซึ่งรับราชการก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2535 ถ้าโอนไปรับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างประเภท ตั้งแต่หรือหลังวันที่ 1 ตุลาคม 2535 สถานะความเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นก็ยังถือเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามความหมายที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4 วรรคแรก ดังนั้น จึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เช่น พนักงานเทศบาล ซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานเทศบาลก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2535 ถ้าโอนมารับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบล เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและมีสิทธิรับบำนาญจะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นกรณีพนักงานส่วนตำบลที่เริ่มบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นหลังวันที่ 1 ตุลาคม 2535 พนักงานส่วนตำบลที่เริ่มบรรจุใหม่เหล่านี้ เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและมีสิทธิรับบำนาญ จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

(2) ข้าราชการที่โอนมาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535เป็นต้นไป หรือข้าราชการถ่ายโอน

เนื่องจากความในข้อ 39 (4) ใช้คำว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่ง***เข้ารับราชการ***ในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ซึ่งคำว่าเข้ารับราชการดังกล่าว จะมีความหมายว่า **บรรจุแต่งตั้งเพื่อ *เข้ารับราชการ*** ในราชการส่วนท้องถิ่น หรือ**องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

---

[54] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 39

[55] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 39

รับโอน และแต่งตั้ง ***<u>เข้ารับราชการ</u>*** ในราชการส่วนท้องถิ่น ดังนั้น กรณีที่ข้าราชการประเภทอื่นๆ ที่โอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และมีสิทธิรับเงินบำนาญ จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ทั้งนี้ ได้มีข้อยุติตามสำเนาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ อ.392/2550 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2550 (รายละเอียดตามหนังสือกรมส่งเสริมปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 53 ลงวันที่ 21 กันยายน 2552) สำหรับกรณีข้าราชการถ่ายโอนซึ่งเคยรับราชการส่วนท้องถิ่นมาก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2535 และได้โอนไปเป็นข้าราชการพลเรือน ต่อมาได้รับการถ่ายโอนกลับมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อพ้นหรือออกจากราชการและมีสิทธิรับบำนาญ จะไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เพราะตามหลักการตามกฎหมายแล้วถือว่า การที่ข้าราชการผู้นั้นโอนจากราชการส่วนท้องถิ่นไปเป็นข้าราชการพลเรือนเป็นการเปลี่ยนสังกัดการรับราชการ มิใช่การออกจากราชการด้วยเหตุต่างๆ ตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงยังไม่เกิดสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ เมื่อข้าราชการถ่ายโอนมายังราชการส่วนท้องถิ่น จึงเป็นการโอนเปลี่ยนสถานะกลับมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ 1 ตุลาคม 2535 (รายละเอียดตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.4/ว 591 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2547)

1.8 <u>เงินช่วยพิเศษ</u>

1.8.1 การจ่ายเงินช่วยพิเศษ[56]

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับหรือมีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำนาญรวมทั้งเงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) ให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย และให้จ่ายเงินช่วยพิเศษเป็นจำนวนเท่ากับ

- (บำนาญ + เงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) + เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี)) x 3

1.8.2 ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษ[57]

1) กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ก่อนตาย ตามแบบ บ.ท. 10 ยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เงินช่วยพิเศษให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายแสดงเจตนา เช่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมีคู่สมรส และมีบุตร แต่ได้ยื่นแบบ บ.ท. 10 แสดงเจตนาให้จ่ายเงินช่วยพิเศษแก่บุตร เมื่อข้าราชการท่านนั้นเสียชีวิตต้องจ่ายเงินช่วยพิเศษให้แก่บุตร

2) กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมิได้แสดงเจตนาไว้ หรือกรณีที่ได้มีการแสดงเจตนาไว้แต่บุคคลดังกล่าวได้ตายก่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย หรือได้ตายก่อนมีการจ่ายเงินดังกล่าว ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(1) คู่สมรส

(2) บุตร

(3) บิดามารดา

---

[56] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 30 วรรคแรก

[57] ข้อ 30 วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า

ทั้งนี้ หากบุคคลในลำดับก่อนยังมีชีวิตอยู่ บุคคลในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษ เช่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมีคู่สมรส มีบุตร เงินช่วยพิเศษต้องจ่ายให้แก่คู่สมรสเท่านั้นแต่ถ้าคู่สมรสเสียชีวิตก่อนที่จะจ่ายเงิน ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษแก่บุตร

3) กรณีผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษเป็นบุตร และมีจำนวนมากกว่า 1 คนให้จ่าย ให้แก่บุตรผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากบุตรคนอื่น ๆ ให้เป็นผู้รับเงิน หรือจ่ายให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดที่จัดการศพ เช่น กรณีปรากฏข้อเท็จจริงว่าบุตร 3 คนร่วมกันเป็นผู้ที่จัดการศพให้มอบเงินดังกล่าวให้แก่บุตรเหล่านั้น

4) กรณีทายาทซึ่งเป็นผู้รับบำนาญพิเศษถึงแก่ความตาย ไม่มีการจ่ายเงินช่วยพิเศษและเงินบำเหน็จตกทอด

1.8.3 การขอรับเงินช่วยพิเศษ[58]

1) การขอรับเงินช่วยพิเศษ ให้กระทำภายใน 1 ปีนับแต่วันที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญถึงแก่ความตาย

2) กรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตายก่อนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งจ่ายบำนาญให้นับระยะเวลาเพื่อขอรับเงินช่วยพิเศษตามความในข้อ 1) ตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งจ่ายบำนาญ

1.8.4 กรณีที่ไม่มีผู้ที่เข้าจัดการศพ[59]

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการศพข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย เพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการในเวลาอันสมควร ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยพิเศษได้เท่าที่จ่ายจริง แล้วมอบส่วนที่เหลือถ้ามีให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับต่อไป

1.9 <u>เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)</u>

1.9.1 หลักเกณฑ์ทั่วไป และอัตราการจ่ายเงิน ช.ค.บ.

เงินบำนาญที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญได้รับ เป็นเงินที่คิดคำนวณตามระเบียบกฎหมายที่กำหนดไว้ชัดเจน ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อคำนวณแล้วได้รับบำนาญรายเดือนเท่าใดก็จะได้รับตามจำนวนนั้นตลอดไป แต่เมื่อเวลาผ่านไปสภาพเศรษฐกิจมีการเจริญเติบโต อัตราค่าครองชีพมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น เงินบำนาญที่ได้รับอยู่จึงไม่เหมาะสมและเพียงพอต่อการดำรงชีวิต กฎหมายจึงกำหนดเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ขึ้น เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญมีเงินได้รายเดือนเพิ่มขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เป็นต้นมา กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือนตลอดมา ซึ่งจนถึงปัจจุบันได้มี

---

[58] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 31 วรรคหนึ่งและวรรคสอง

[59] ข้อ 31 วรรคท้าย

การกำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น รวม 15 ฉบับ โดยให้ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาท หรือผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะได้รับเงิน ช.ค.บ. สรุปดังนี้

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2521
  - (1) ผู้ได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ[60]
    - ได้ต่ำกว่าเดือนละ 4,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เดือนละ 200 บาท
    - ได้ตั้งแต่เดือนละ 4,000 บาทขึ้นไป แต่ไม่เกิน 4,200 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เดือนละ 200 บาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้วให้ได้รับไม่เกิน 4,200 บาท
  - (2) ผู้ได้รับบำนาญปกติถ้าเข้ารับราชการ หรือกลับเข้ารับราชการสังกัดราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ.
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2523
  - (1) ผู้ที่ได้บำนาญพิเศษในฐานะทายาท [61]
    - ได้ต่ำกว่าเดือนละ 4,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เดือนละ 100 บาท
    - ได้ตั้งแต่เดือนละ 4,000 บาท ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 4,100 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ.
    - เดือนละ 100 บาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้วให้ได้รับไม่เกิน 4,100 บาท
  - (2) ผู้ได้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ถ้าเข้ารับราชการ หรือกลับเข้ารับราชการสังกัดราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ.
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2525 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2525 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้ [62]
  - (1) ผู้ได้รับบำนาญในวันที่ 1 มกราคม 2523 และยังคงได้รับอยู่ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 39 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
  - (2) ผู้ได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม 2523 ถึงวันที่ 1 มกราคม 2525 และยังคงได้รับอยู่ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 16 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

---

[60] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 ข้อ 3 และข้อ 5 (กรณีข้อ 5 แก้ไขโดย (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2535)

[61] ข้อ 4 แก้ไขโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523 และข้อ 5 แก้ไขโดย (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2535

[62] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 ข้อ 4 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 และ แก้ไขโดย (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2525

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2532 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2532 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 มกราคม 2532 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้ [63]
    (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 6 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
    (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 6 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2533 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2533 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 เมษายน 2533 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้ [64]
    (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 10 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
    (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 10 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2534 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2533 กำหนดให้ผู้รับบำนาญปกติที่มีเวลาราชการรวมกันทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 25 ปีบริบูรณ์ และได้รับ ช.ค.บ. ตามข้อ 3 ข้อ 4 ทวิ ข้อ 4 ตรี และข้อ 4 จัตวา แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้ [65]
    (1) ผู้ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่ 70 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 80 ปีบริบูรณ์ และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึง 3,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากั ส่วนต่างของเงินจำนวน 3,000 บาท หักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่
    (2) ผู้ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่ 80 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 90 ปีบริบูรณ์ และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึง 5,000 บาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของเงินจำนวน 5,000 บาทหักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่

---

[63] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 ข้อ 4 ตรี เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2532

[64] ข้อ 4 จัตวา เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2533

[65] ข้อ 4 เบญจ เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2534

(3) ผู้ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่ 90 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปและได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึง 6,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของเงินจำนวน6,000 บาทหักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2535 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2535 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้[66]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญก่อนวันที่ 2 กันยายน 2521 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละ 40 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2521 ถึงวันที่ 1 มกราคม 2532 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละ 20 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
  (3) ผู้ได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม 2532 ถึงวันที่ 1 เมษายน 2535 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละ 12 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2538 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2537 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 ตุลาคม 2537 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้[67]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 11 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 11 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2547 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 เม.ย. 2547 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้[68]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 3 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับบำนาญเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 3 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

---

[66] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 ข้อ 4 ฉ เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2535

[67] ข้อ 4 สัตต เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2538

[68] ข้อ 4 อัฏฐ เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2547

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2548 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2548 กำหนดให้
  - ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. ที่ได้รับต่ำกว่าเดือนละ 5,100 บาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงิน 5,100 บาท หักด้วยจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ [69]

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2549 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2548 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาท อยู่แล้วในวันที่ 1 ตุลาคม 2548 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้ [70]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีก ในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
  (3) ผู้ได้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญลาออก หรือพ้นจากราชการเป็นผู้เบิกจ่าย ช.ค.บ.

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2551 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2550 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 ตุลาคม 2550 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้ [71]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2552 ให้ยกเลิกความใน ช.ค.บ. (ฉบับที่ 10) และกำหนดให้

---

[69] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 ข้อ 4 นว เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2548

[70] ข้อ 4 ทศ เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2549

[71] ข้อ 4 เอกาทศ เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2551

- ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. ที่ได้รับต่ำกว่าเดือนละ 6,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงิน 6,000 บาท หักด้วยจำนวนบำนาญทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับ[72]

➢ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2554 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2554 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้วในวันที่ 1 เมษายน 2554 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้[73]

(1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ

(2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

➢ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2558 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม 2557 ให้ยกเลิกความใน ช.ค.บ. (ฉบับที่ 13) และกำหนดให้

- ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. ที่ได้รับต่ำกว่าเดือนละ 9,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงิน 9,000 บาท หักด้วยจำนวนบำนาญทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับ[74]

➢ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2558 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 ธันวาคม 2558 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้[75]

(1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ

(2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

---

[72] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 ข้อ 4 นว แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2552 โดยยกเลิกข้อ 4 นว (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2548

[73] ข้อ 4 ทวาทศ เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2554

[74] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 ข้อ 4 นว แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 15) พ.ศ.2558 โดยยกเลิกข้อ 4 นว (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2552

[75] ข้อ 4 เตรส เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 16) พ.ศ.2558

1.9.2 การเบิกจ่ายเงิน ช.ค.บ. [76]

1) การจ่าย ช.ค.บ. ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่าย ช.ค.บ. เพียงวันที่ถึงแก่ความตาย

2) กรณีผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการเป็นผู้เบิกจ่าย ช.ค.บ.

3) ให้เบิกจ่าย ช.ค.บ. จากงบประมาณรายจ่าย งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน

4) การเบิกจ่าย ช.ค.บ. ไม่ต้องแสดงรายการหักภาษีเงินได้ แต่ให้นำไปคำนวณหักจากเงินบำนาญในฎีกาเบิกเงินบำนาญ

1. 10. <u>การสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ</u>

1.10.1 ขั้นตอนการขอรับบำเหน็จบำนาญ

1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัด ตามแบบ บ.ท. 14 และกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุให้ยื่นคำขอรับบำเหน็จหรือบำนาญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดล่วงหน้าได้เป็นเวลา 5 เดือนก่อนวันครบเกษียณอายุตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด [77]

2) เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญแล้วให้บันทึกวัน เดือน ปีที่ได้รับเรื่อง แล้วตรวจสอบและสอบสวนหลักฐานต่าง ๆ เพื่อนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาภายในกำหนดเวลาไม่เกิน 15 วันนับแต่วันรับเรื่อง [78]

3) ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใช้สมุดประวัติซึ่งมีการรับรองโดยถูกต้องเป็นหลักฐานในการตรวจสอบเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จะไม่มีสมุดประวัติหรือมีแต่สมุดประวัติไม่ถูกต้องสมบูรณ์ หรือในกรณีที่หลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับเวลาราชการขัดแย้งหรือไม่ตรงกัน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญสอบไปยังหน่วยราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเคยรับราชการอยู่เพื่อรับรองเวลาราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเป็นหลักฐานก่อน เมื่อได้รับหลักฐานดังกล่าวแล้วให้รีบดำเนินการรวบรวมเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือบำเหน็จตกทอดพร้อมด้วยหลักฐานต่างๆ โดยเสนอความเห็นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดว่าสมควรจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญหรือบำเหน็จตกทอดหรือไม่ประการใด ให้แก่ใครเป็นจำนวนเท่าใด หรือเดือนละเท่าใด ตั้งแต่เมื่อใด [79]

---

[76] ข้อ 6 – 8 ของระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 และข้อ 4 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2549

[77] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 41

[78] ข้อ 24

[79] ข้อ 25

4) เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญและเอกสารต่าง ๆ จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ให้บันทึก วัน เดือน ปี ที่ได้รับไว้เป็นหลักฐาน แล้วรีบพิจารณาออกคำสั่งจ่ายภายในกำหนดเวลา 21 วันนับแต่วันได้รับเรื่อง

1.10.2 คำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ [80]

1) จังหวัดจัดทำคำสั่งเป็น 3 ฉบับ โดยระบุให้ชัดแจ้งว่า จ่ายเป็นบำเหน็จ หรือบำนาญ หรือบำเหน็จตกทอด ให้แก่ใคร จำนวนเท่าใด หรือเดือนละเท่าใด จ่ายตั้งแต่เมื่อใด แล้วส่งคำสั่ง และเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เสนอเรื่องเพื่อถือจ่ายหนึ่งชุด เก็บรักษาไว้ที่จังหวัดหนึ่งชุด และส่งไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นหนึ่งชุด

2) บำเหน็จ หรือบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ให้สั่งจ่ายได้ตั้งแต่วันขาดจากอัตราเงินเดือนเป็นต้นไป แต่สำหรับบำเหน็จตกทอด หรือบำนาญพิเศษซึ่งจ่ายแก่ทายาทหรือผู้มีสิทธิในกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตายหรือสูญหายนั้น ให้สั่งจ่ายได้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตายหรือวันถัดจากวันที่สันนิษฐานว่าถึงแก่ความตาย

3) ในกรณีที่มีการลดหรืองดบำนาญในระหว่างเวลาที่ข้าราชการกลับเข้ารับราชการใหม่และต่อมาออกจากราชการครั้งหลังโดยไม่มีสิทธิได้รับบำนาญ การสั่งจ่ายบำนาญที่เคยได้รับอยู่เดิมตั้งแต่วันออกจากราชการครั้งหลัง จะจ่ายได้ต่อเมื่อผู้รับบำนาญได้ยื่นขอรับบำนาญเดิมต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยได้รับ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมจ่ายบำนาญต่อไป ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นรายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อแจ้ง ก.บ.ท. ทราบอีกครั้งหนึ่ง

4) เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญจากจังหวัดแล้วต้องแจ้งแก่ผู้ยื่นเรื่องรับทราบไว้เป็นหลักฐานโดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบพร้อมทั้ง วัน เดือน ปี ไว้ในคำสั่งจ่ายของจังหวัด พร้อมทั้งให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้ในทะเบียนที่จัดทำไว้โดยเฉพาะด้วย ส่วนผู้ที่อยู่ไกลหรืออยู่ต่างจังหวัดไม่สะดวกแก่การติดต่อให้มาลงนามทราบได้ ให้แจ้งให้ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียน และหมายเหตุในทะเบียนด้วยว่าได้แจ้งให้ทราบตามหนังสือลงทะเบียน วัน เดือน ปีใด[81]

1.11 <u>การเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญ</u>

1) การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญประจำเดือนหนึ่ง ๆ ให้ใช้ฎีกาค่าตอบแทนโดยกรอกจำนวนเงินบำเหน็จบำนาญ รวมทั้งเงินเพิ่มในประเภทเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและให้เขียนใบแทรกแสดงรายชื่อจำนวนเงินที่ขอเป็นรายบุคคลลงในแบบ บ.ท. 7 แล้วรวมยอดทั้งสิ้นให้ตรงกับจำนวนขอเบิกแนบไว้กับฎีกา[82]

---

[80] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 26

[81] ข้อ 27

[82] ข้อ 28

2) การจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญรวมทั้งเงินเพิ่มจากบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้เป็นหน้าที่ของสมุห์บัญชี หรือหัวหน้าหน่วยการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นผู้รับผิดชอบและเบิกจ่ายตามระเบียบโดยให้ลงจ่ายในทะเบียนจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญเล่มหนึ่งต่างหากโดยใช้แบบ บ.ท. 8 และให้กรอกรายชื่อจำนวนเงินบำเหน็จบำนาญเรียงตามลำดับใบแทรกฎีกาค่าตอบแทนและรวมยอดทั้งสิ้นไว้ตอนท้าย พร้อมทั้งหมายเหตุว่าเบิกโดยฎีกาค่าตอบแทนที่เท่าใด วัน เดือน ปีใด การจ่ายในวันหนึ่ง ๆ รวมกี่ราย เป็นเงินเท่าใด ต้องแสดงไว้ในช่องหมายเหตุ[83]

3) การขอรับบำเหน็จบำนาญผ่านทางธนาคารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

4) การจ่ายบำนาญประจำเดือนให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือน 5 วันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคารให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้น 5 วันทำการ แต่ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้ [84]

5) กรณีผู้รับบำนาญลงชื่อรับเงินไม่ได้ ให้ผู้รับพิมพ์ลายนิ้วมือแทน และให้ผู้จ่ายเงินหมายเหตุด้วยว่าเป็นลายพิมพ์นิ้วมือของใคร

6) ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จบำนาญไม่สามารถจะมารับด้วยตนเองได้ ต้องทำหนังสือมอบฉันทะตามแบบ บ.ท. 9

1.12 การตรวจสอบการจ่ายบำเหน็จบำนาญ

1) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนตรวจจ่ายบำเหน็จบำนาญไว้เล่มหนึ่งตามแบบ บ.ท. 11 และให้มีข้อความดังนี้ ชื่อผู้รับ จำนวนเงิน ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนกันยายน รวม 12 เดือน ในช่องหมายเหตุให้หมายเหตุว่าได้รับคำสั่งจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญตั้งแต่เมื่อใด เดือนละเท่าใดโดยในการลงทะเบียนตรวจจ่ายต้องแยกประเภท ดังนี้ [85]

(1) บำเหน็จบำนาญปกติ

(ก) เหตุทดแทน

(ข) เหตุทุพพลภาพ

(ค) เหตุสูงอายุ

(ง) เหตุรับราชการนาน

(2) บำนาญพิเศษ

(3) บำเหน็จตกทอด

---

[83] ข้อ 2) ถึง ข้อ 6) ตามระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 29

[84] หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/2598 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2548

[85] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 32 ข้อ 33

2) การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญสมุห์บัญชีหรือหัวหน้าหน่วยการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินบำเหน็จบำนาญจะต้องเก็บเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญ หลักฐานการเบิกจ่ายตลอดจนเอกสารประกอบการจ่ายไว้ประกอบการตรวจสอบบัญชีการเงินเช่นเดียวกับใบสำคัญการจ่ายเงินประเภทอื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เบิกจ่ายบำเหน็จดำรงชีพให้ผู้รับบำนาญแล้วให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดทำทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพตามแบบ บ.ท. 17 เพื่อใช้ควบคุมและตรวจสอบการเบิกจ่ายบำเหน็จดำรงชีพให้เป็นปัจจุบัน เพื่อเป็นหลักฐานเมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่กรรมและต้องจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดส่วนที่เหลือหลังหักบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ทายาท[86]

4) ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นบันทึกเพิ่มเติมในรายการหมายเหตุตามแบบหนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้าย บ.ท. 13 เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการควบคุมและตรวจสอบการได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญที่ขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ

1.13 การแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญ

1.13.1 ผู้แสดงตนเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ[87]

1) ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปี ให้ผู้รับบำนาญแสดงการดำรงชีวิตอยู่ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะแสดงด้วยตนเอง หรือให้มีการรับรองของนายอำเภอหรือ

นายทะเบียนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญมีภูมิลำเนาอยู่ในปัจจุบัน หรือข้าราชการประจำไม่ต่ำกว่าระดับ 5 เป็นผู้รับรองตามแบบ บ.ท. 12 ซึ่งรับรองว่าผู้รับบำนาญยังดำรงชีวิตอยู่ เพื่อประกอบเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงินโดย

2) ให้เจ้าหน้าที่ผู้จ่ายบำนาญจัดทำสมุดไว้เล่มหนึ่งเพื่อใช้ในการแสดงรายชื่อและตำบลที่อยู่ของผู้รับบำนาญ และให้ผู้รับบำนาญลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี ที่แสดงการดำรงชีวิตอยู่ไว้เป็นหลักฐาน

3) กรณีมอบฉันทะให้ผู้อื่นรับแทน ให้ปฏิบัติตามความในข้อ 2) โดยอนุโลม

---

[86] หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0808.5/ว 468 ลงวันที่ 14 ก.พ. 2548

[87] ระเบียบ มท. ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 34

1.13.2 ผู้แสดงตนเป็นบุตรที่กำลังศึกษา[88]

กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเป็นบุตรซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษา หรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ราชการรับรองให้เทียบเท่า ถ้าประสงค์จะขอรับบำนาญพิเศษต่อไปอีกหลังจากที่มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์แล้ว ให้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษานั้น ๆ และหลังจากนั้นให้ยื่นใบรับรองเช่นว่านี้ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปีจนถึงอายุครบ 25 ปีบริบูรณ์

1.13.3 หลักฐานการดำรงชีวิต

1) เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่ หรือใบรับรองของสถานศึกษาแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนการจ่ายเงินบำนาญและทะเบียนตรวจจ่ายเงินบำนาญว่าผู้รับบำนาญรายใดได้แสดงการดำรงชีวิตอยู่ตั้งแต่วัน เดือน ปีใด หรือได้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษาตั้งแต่วัน เดือน ปีใด แล้วแต่กรณี เพื่อเป็นหลักฐานการจ่ายบำนาญต่อไป ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เบิกจ่ายเก็บรักษาหลักฐานดังกล่าวไว้ เพื่อตรวจสอบบัญชีการเงินต่อไป

2) ถ้าปรากฏว่าผู้รับบำนาญขาดสิทธิที่จะได้รับบำนาญต่อไปแล้ว หรือผู้รับบำนาญไม่แสดงการดำรง ชีวิตอยู่ หรือไม่ยื่นใบรับรองของสถานศึกษา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระงับการจ่ายบำนาญไว้จนกว่าผู้รับบำนาญจะแสดงหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่ หรือส่งใบรับรองของสถานศึกษาให้ถูกต้อง[89]

1.14 <u>การเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ</u>[90]

ผู้รับบำนาญที่ย้ายภูมิลำเนา และประสงค์จะโอนการรับเงินบำนาญไปรับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปเดียวกันในท้องที่ที่ย้ายไปอยู่ใหม่ ให้ผู้รับบำนาญยื่นเรื่องต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จ่ายบำนาญเดิม และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นส่งเรื่องและหนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้ายตามแบบ บ.ท. 13 ไปยังจังหวัด และให้จังหวัดรายงานเพื่อขออนุมัติกระทรวงมหาดไทย

2. เงินทดแทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการ

เงินทดแทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการ เป็นเงินตอบแทนความชอบให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการ เพื่อให้สอดคล้องตามระเบียบของทางราชการ และสอดคล้องตามหลักแห่งพระราชบัญญัติโอนโรงเรียนประถมศึกษาบางประเภทไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2509 กระทรวงมหาดไทยจึงได้กำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินทดแทนแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2514 ขึ้น ซึ่งมีหลักเกณฑ์และสิทธิประโยชน์ โดยสรุปดังนี้

---

[88] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 35 ข้อ 36

[89] ข้อ 37

[90] ข้อ 38

2.1 <u>ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่มีสิทธิรับเงินทดแทน</u>

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่มีสิทธิรับเงินทดแทน ได้แก่ ข้าราชการส่วนจังหวัดวิสามัญ พนักงานเทศบาลวิสามัญ ซึ่งได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น <u>แต่ไม่รวมถึง</u>

- ข้าราชการส่วนจังหวัดวิสามัญชั่วคราว
- พนักงานเทศบาลวิสามัญชั่วคราว
- ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่มีสัญญาจ้าง

2.2 <u>การจ่ายเงินทดแทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการ</u>

1) การคำนวณเงินทดแทน คำนวณโดย

➢ เงินเดือนเดือนสุดท้าย x จำนวนปีเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินทดแทน

2) เวลาราชการสำหรับคำนวณเงินทดแทน หมายความว่า เวลาราชการปกติรวมกับเวลาราชการทวีคูณ (ให้นับถึงวันที่ 28 ตุลาคม 2508) กรณีเศษของปีถ้าถึง 6 เดือนให้นับเป็น 1 ปี

3) กรณีเงินทดแทนที่จ่ายให้ข้าราชการวิสามัญประจำการ หากผู้มีสิทธิได้รับตายเสียก่อนได้รับเงินทดแทน เงินดังกล่าวเป็นมรดกตกแก่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

4) สิทธิในการรับเงินทดแทนให้มีอายุความ 3 ปี

2.3 <u>ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทน</u>

1) ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการก่อนหรือมีเวลาราชการครบ 5 ปีบริบูรณ์

2) ถูกไล่ออก หรือปลดออกจากราชการ หรือตายเพราะกระทำความผิด หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

3) มีเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินทดแทนไม่ครบ 1 ปีบริบูรณ์ ยกเว้นกรณียุบเลิกตำแหน่ง

2.4 <u>งบประมาณในการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการ</u>

1) กรณีพนักงานเทศบาลวิสามัญภารโรงโรงเรียน ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

2) กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการ นอกเหนือจากตำแหน่งพนักงานเทศบาลวิสามัญภารโรงโรงเรียน ตามข้อ 1) ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. บำเหน็จลูกจ้าง

บำเหน็จลูกจ้าง คือ เงินตอบแทนความชอบที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่พ้นหรือออกจากราชการ ทั้งนี้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2555 ซึ่งมีหลักเกณฑ์และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ โดยสรุป ดังนี้

3.1 <u>ลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำเหน็จ</u>

ลูกจ้างที่มีสิทธิรับบำเหน็จ จะต้องเป็นลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกได้ดังนี้

1) <u>ลูกจ้างประจำ</u> ได้แก่ ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำไม่มีกำหนดเวลาตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้โดยจ่ายค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าจ้าง หรือหมวดค่าจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น <u>แต่ไม่รวมถึง</u>

- ลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง
- ลูกจ้างที่จ้างให้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในต่างประเทศ

2) <u>ลูกจ้างชั่วคราว</u> ได้แก่ ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราว และหรือโดยมีกำหนดเวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.2 <u>สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จของลูกจ้าง</u>

บำเหน็จลูกจ้างให้จ่ายจากเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยกเว้น ลูกจ้างประจำภารโรงโรงเรียนให้จ่ายจากเงินอุดหนุน และกรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอนภารกิจจะมีการแบ่งสัดส่วนภาระการจ่ายบำเหน็จระหว่างงบประมาณเงินอุดหนุนของรัฐ และงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยคำนวณตามระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำส่วนราชการเดิมและ ราชการส่วนท้องถิ่น สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน และบำเหน็จตกทอด ดังนี้

1) <u>บำเหน็จปกติ</u>

1.1 สิทธิในการรับบำเหน็จปกติ

บำเหน็จปกติ คือ เงินตอบแทนที่จ่ายครั้งเดียวให้แก่ <u>ลูกจ้างประจำเท่านั้น</u> ที่ออกจากงาน โดยต้องมีระยะเวลาทำงานและลาออกจากงานด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังนี้

➢ *<u>ทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปีบริบูรณ์</u>* และลาออกจากการทำงานด้วยเหตุ ดังนี้

(1) ลาออกโดยไม่มีความผิด และได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง หรือผู้ได้รับมอบอำนาจแล้ว

(2) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและถูกลงโทษปลดออกจากราชการ

➢ *<u>ทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปีบริบูรณ์</u>* และลาออกจากการทำงานด้วยเหตุ ดังนี้

(1) ป่วยเจ็บไม่อาจปฏิบัติหน้าที่การงานของตนโดยสม่ำเสมอ หรือโดยมีใบตรวจแพทย์ซึ่งทางราชการรับรองว่าไม่สามารถ หรือไม่สมควรทำงานต่อไป

(2) ขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับสัญชาติ

(3) ขาดคุณสมบัติเนื่องจาก ไม่เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(4) ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากไปดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(5) ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากไปดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(6) ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากเป็นผู้ทุพพลภาพ จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(7) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปเป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(8) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากตกเป็นบุคคลล้มละลาย

(9) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลิกตำแหน่ง หรือยุบตำแหน่ง

(10) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานให้มีประสิทธิภาพ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด

(11) ถูกสั่งให้ออกจากราชการ เนื่องจากมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษปลดออกหรือไล่ออกได้ แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบนั้น ซึ่งถ้าให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ทางราชการ

(12) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากรับโทษจำคุกโดยศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

(13) ไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(14) ขาดคุณสมบัติในการทำงานเป็นลูกจ้างประจำ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

1.2 การคำนวณบำเหน็จปกติ

การคำนวณบำเหน็จปกติ ให้คำนวณ ดังนี้

➢ <u>ค่าจ้างเดือนสุดท้าย x จำนวนเดือนที่ทำงาน</u>

(1) ค่าจ้าง หมายถึง ค่าจ้างอัตราปกติ ตามอัตราที่กำหนดจ่ายในการทำงานในระยะเวลาตามปกติ และหมายความรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) ด้วย

(2) ค่าจ้างเดือนสุดท้าย หมายถึง ค่าจ้างทั้งเดือนที่ลูกจ้างควรจะได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนออกจากงาน

(3) เวลาทำงานนับเป็นเดือน เศษของเดือนถ้าถึง 15 วันให้นับเป็น 1 เดือน ถ้าไม่ถึง 15 วันให้ปัดทิ้ง สำหรับจำนวนวันถ้ามีหลายตอนให้รวมกันแล้วนับ 30 วันเป็น 1 เดือน

(4) ถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตายเสียก่อน ได้รับบำเหน็จปกติ เงินดังกล่าวถือเป็นมรดกแก่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

2) บำเหน็จพิเศษ

บำเหน็จพิเศษ คือ เงินตอบแทนที่จ่ายครั้งเดียวให้แก่ <u>ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราว</u> ที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจสอบและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อีกเลย

2.1 สิทธิในการรับบำเหน็จพิเศษ

(1) ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราว ที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ดังกล่าว นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติแล้วให้ได้รับบำเหน็จพิเศษอีกด้วย <u>เว้นแต่</u> อันตรายที่ได้รับหรือการป่วยเจ็บนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง

(2) กรณีลูกจ้างชั่วคราวที่มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติ

2.2 อัตราบำเหน็จพิเศษ

กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพ ดังนี้

(1) <u>ลูกจ้างประจำ</u>

- กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ ให้ได้รับ 6 ถึง 24 เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย
- ระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้ได้รับ 36 ถึง 42 เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(2) <u>ลูกจ้างชั่วคราว</u>

- ให้ได้รับ 3 ใน 4 ส่วนของลูกจ้างประจำ

(3) <u>ทายาท</u>

กรณีลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษตายก่อนได้รับบำเหน็จพิเศษ ถ้าตายเพราะเหตุตามข้อ 2) ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษแก่ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังนี้

(3.1) กรณีผู้ตายเป็นลูกจ้างประจำ

➢ ในกรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ ให้ได้รับ

= อัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย x 30 เดือน

➢ ในระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินให้ได้รับ

= อัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย x 48 เดือน

(3.2) กรณีผู้ตายเป็นลูกจ้างชั่วคราว

➢ ให้ได้รับ = 3 ใน 4 ส่วนของลูกจ้างประจำ

2.3 กรณีลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ได้รับเงินช่วยเหลือประเภทอื่น ๆ อยู่

กรณีลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บตามข้อ (1) หรือถึงแก่ความตาย ตามข้อ (3) ถ้าลูกจ้างหรือทายาทมีสิทธิได้รับทั้งบำเหน็จพิเศษตามระเบียบนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการปราบปราบผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการ หรือจากหน่วยงานอื่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงาน<u>ให้เลือกรับได้เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วแต่จะเลือก</u>

3) <u>บำเหน็จรายเดือน</u>

บำเหน็จรายเดือน คือ เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานและมีเวลาการปฏิบัติงานเป็นระยะเวลานานตั้งแต่25 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือนจนกว่าลูกจ้างผู้รับบำเหน็จรายเดือนจะเสียชีวิต

3.1 สิทธิการรับบำเหน็จรายเดือน

1) ลูกจ้างประจำที่มีสิทธิรับบำเหน็จปกติ และมีระยะเวลาทำงาน ตั้งแต่ 25 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนแทนก็ได้

2) สิทธิในบำเหน็จรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนถึงแก่ความตาย

3.2 วิธีการคำนวณบำเหน็จรายเดือน

➢ <u>ค่าจ้างเดือนสุดท้าย x จำนวนเดือนที่ทำงาน</u>

12 x 50

4) <u>บำเหน็จพิเศษรายเดือน</u>

บำเหน็จพิเศษรายเดือน คือ เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำที่ได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรอง และแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อีกเลย ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

4.1 สิทธิการรับบำเหน็จพิเศษรายเดือน

1) ลูกจ้างประจำที่มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษจะขอรับบำเหน็จพิเศษรายเดือนแทนก็ได้

2) สิทธิในบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนถึงแก่ความตาย

4.2 อัตราบำเหน็จพิเศษรายเดือน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ประกอบกับความพิการ และทุพพลภาพของลูกจ้างประจำ ดังนี้

➢ กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ ให้ได้รับ

$$= \frac{\text{6 ถึง 24 เท่า ของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย}}{50}$$

➢ ระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้ได้รับ

$$= \frac{\text{36 ถึง 42 เท่า ของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย}}{50}$$

5) <u>บำเหน็จตกทอด</u>

บำเหน็จตกทอด คือ เงินที่จ่ายให้แก่ทายาทของลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนที่ถึงแก่ความตาย

5.1 ผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด และวิธีคำนวณ

5.1.1 กรณีผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอด เป็นจำนวน = 15 เท่าของบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน

5.1.2 จ่ายให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิ ดังนี้

(1) บุตรให้ได้รับ 2 ส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ให้ได้รับ 3 ส่วน

(2) สามี หรือ ภริยา ให้ได้รับ 1 ส่วน

(3) บิดา มารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับ 1 ส่วน

(4) กรณีไม่มีทายาทตาม (1) (2) (3) หรือทายาทดังกล่าวนั้นได้ตายไปก่อน ก็ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดระหว่างทายาทผู้มีสิทธิที่อยู่ตามส่วน

5.1.3 กรณีไม่มีทายาทตามข้อ 5.1.2 ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างประจำผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

5.1.4 กรณีไม่มีทายาทหรือบุคคลที่ได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดเป็นอันยุติลง

5.1.5 กรณีจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรเพิ่มขึ้นโดยคำพิพากษาของศาลว่า เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายใน 1 ปี นับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้ หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของลูกจ้างผู้รับบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นนี้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาท ซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

5.1.6 กรณีไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของตนได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

6) <u>งบประมาณในการจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่ลูกจ้างประจำ</u>

6.1 กรณีลูกจ้างประจำภารโรงโรงเรียน ลูกจ้างประจำภารโรงโรงเรียนถ่ายโอน

บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จตกทอด และเงินช่วยพิเศษกรณีลูกจ้างประจำภารโรงโรงเรียน ลูกจ้างประจำภารโรงโรงเรียนถ่ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (3 เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

6.2 กรณีลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จตกทอด และเงินช่วยพิเศษกรณีลูกจ้างประจำถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (3 เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6.3 กรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอน

(1) บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน และบำเหน็จตกทอด **รายการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่รัฐบาลรับภาระ** เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

(2) บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน และบำเหน็จตกทอด **รายการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ** เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(3) เงินช่วยพิเศษ กรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (3 เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

6.4 บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน และ บำเหน็จตกทอด ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

7) การสั่งจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้าง

การสั่งจ่ายบำเหน็จลูกจ้างตามระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ข้อ 19 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 เป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

4. ผังภาพแสดงสิทธิประโยชน์บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ครูผู้ดูแลเด็ก
- ตำแหน่งครูถ่ายโอน/บุคลากรทางการศึกษา ที่เป็นสมาชิก กบข.
- ข้าราชการถ่ายโอนที่เป็นสมาชิก กบข.

(รายละเอียดผังภาพในหน้า 48-51)

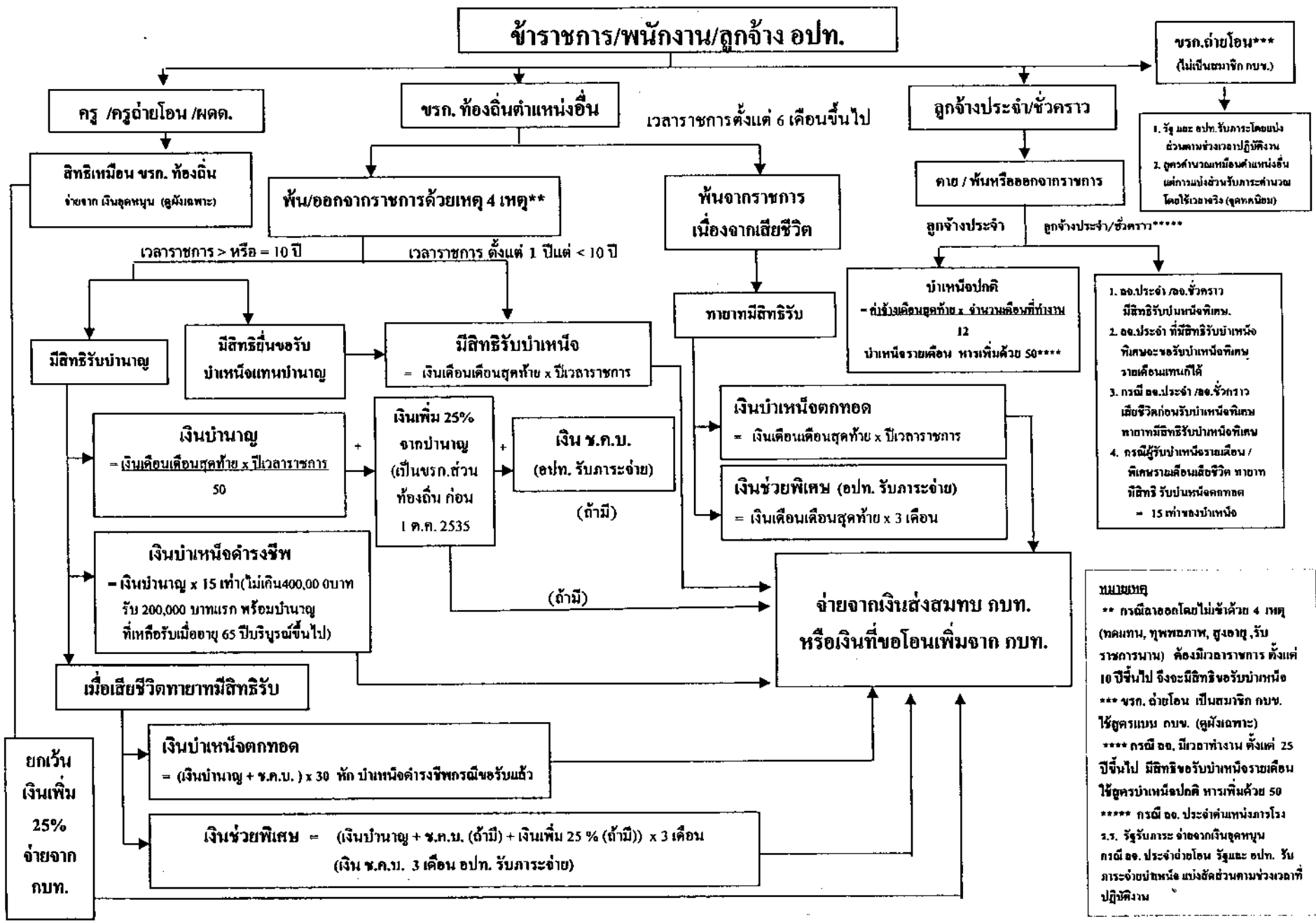
ข้าราชการ/พนักงาน/ลูกจ้าง อปท.
ครู /ครูถ่ายโอน /ผดด.
ขรก. ท้องถิ่นตำแหน่งอื่น
เวลาราชการตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป
ลูกจ้างประจำ/ชั่วคราว
ขรก.ถ่ายโอน***
(ไม่เป็นสมาชิก กบข.)
1. รัฐ และ อปท.รับภาระโดยแบ่งส่วนตามช่วงเวลาปฏิบัติงาน
2. ใช้สูตรคำนวณเหมือนตำแหน่งอื่น แต่การแบ่งส่วนรับภาระคำนวณโดยใช้เวลาจริง (ดูทดนิยม)
สิทธิเหมือน ขรก. ท้องถิ่น
จ่ายจาก เงินชดเชย (ดูผังเฉพาะ)
พ้น/ออกจากราชการด้วยเหตุ 4 เหตุ**
พ้นจากราชการ เนื่องจากเสียชีวิต
ตาย / พ้นหรือออกจากราชการ
ลูกจ้างประจำ
ลูกจ้างประจำ/ชั่วคราว*****
เวลาราชการ > หรือ = 10 ปี
เวลาราชการ ตั้งแต่ 1 ปีแต่ < 10 ปี
บำเหน็จปกติ
- ค่าจ้างเดือนสุดท้าย x จำนวนเดือนที่ทำงาน 12
บำเหน็จรายเดือน หารเพิ่มด้วย 50****
1. ลจ.ประจำ /ลจ.ชั่วคราว มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษ.
2. ลจ.ประจำ ที่มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษจะขอรับบำเหน็จพิเศษรายเดือนแทนก็ได้
3. กรณี ลจ.ประจำ /ลจ.ชั่วคราว เสียชีวิตก่อนรับบำเหน็จพิเศษ ทายาทมีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษ
4. กรณีผู้รับบำเหน็จรายเดือน / พิเศษรายเดือนเสียชีวิต ทายาทมีสิทธิ รับบำเหน็จตกทอด = 15 เท่าของบำเหน็จ
มีสิทธิรับบำนาญ
มีสิทธิยื่นขอรับ บำเหน็จแทนบำนาญ
มีสิทธิรับบำเหน็จ
= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x ปีเวลาราชการ
ทายาทมีสิทธิรับ
เงินบำนาญ
= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x ปีเวลาราชการ / 50
+
เงินเพิ่ม 25% จากบำนาญ (เป็นขรก.ส่วนท้องถิ่น ก่อน 1 ต.ค. 2535
+
เงิน ช.ค.บ. (อปท. รับภาระจ่าย)
(ถ้ามี)
เงินบำเหน็จตกทอด
= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x ปีเวลาราชการ
เงินช่วยพิเศษ (อปท. รับภาระจ่าย)
= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x 3 เดือน
เงินบำเหน็จดำรงชีพ
- เงินบำนาญ x 15 เท่า(ไม่เกิน400,000 บาท รับ 200,000 บาทแรก พร้อมบำนาญที่เหลือรับเมื่ออายุ 65 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป)
(ถ้ามี)
จ่ายจากเงินส่งสมทบ กบท. หรือเงินที่ขอโอนเพิ่มจาก กบท.
เมื่อเสียชีวิตทายาทมีสิทธิรับ
เงินบำเหน็จตกทอด
= (เงินบำนาญ + ช.ค.บ.) x 30 หัก บำเหน็จดำรงชีพกรณีขอรับแล้ว
เงินช่วยพิเศษ = (เงินบำนาญ + ช.ค.บ. (ถ้ามี) + เงินเพิ่ม 25 % (ถ้ามี)) x 3 เดือน
(เงิน ช.ค.บ. 3 เดือน อปท. รับภาระจ่าย)
ยกเว้น เงินเพิ่ม 25% จ่ายจาก กบท.
หมายเหตุ
** กรณีลาออกโดยไม่ชำด้วย 4 เหตุ (ทดแทน, ทุพพลภาพ, สูงอายุ ,รับราชการนาน) ต้องมีเวลาราชการ ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จึงจะมีสิทธิขอรับบำเหน็จ
*** ขรก. ถ่ายโอน เป็นสมาชิก กบข. ใช้สูตรแบบ กบข. (ดูผังเฉพาะ)
**** กรณี ลจ. มีเวลาทำงาน ตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป มีสิทธิขอรับบำเหน็จรายเดือน ใช้สูตรบำเหน็จปกติ หารเพิ่มด้วย 50
***** กรณี ลจ. ประจำตำแหน่งภารโรง ร.ร. รัฐรับภาระ จ่ายจากเงินชดเชย กรณี ลจ. ประจำถ่ายโอน รัฐและ อปท. รับภาระจ่ายบำเหน็จ แบ่งสัดส่วนตามช่วงเวลาที่ปฏิบัติงาน

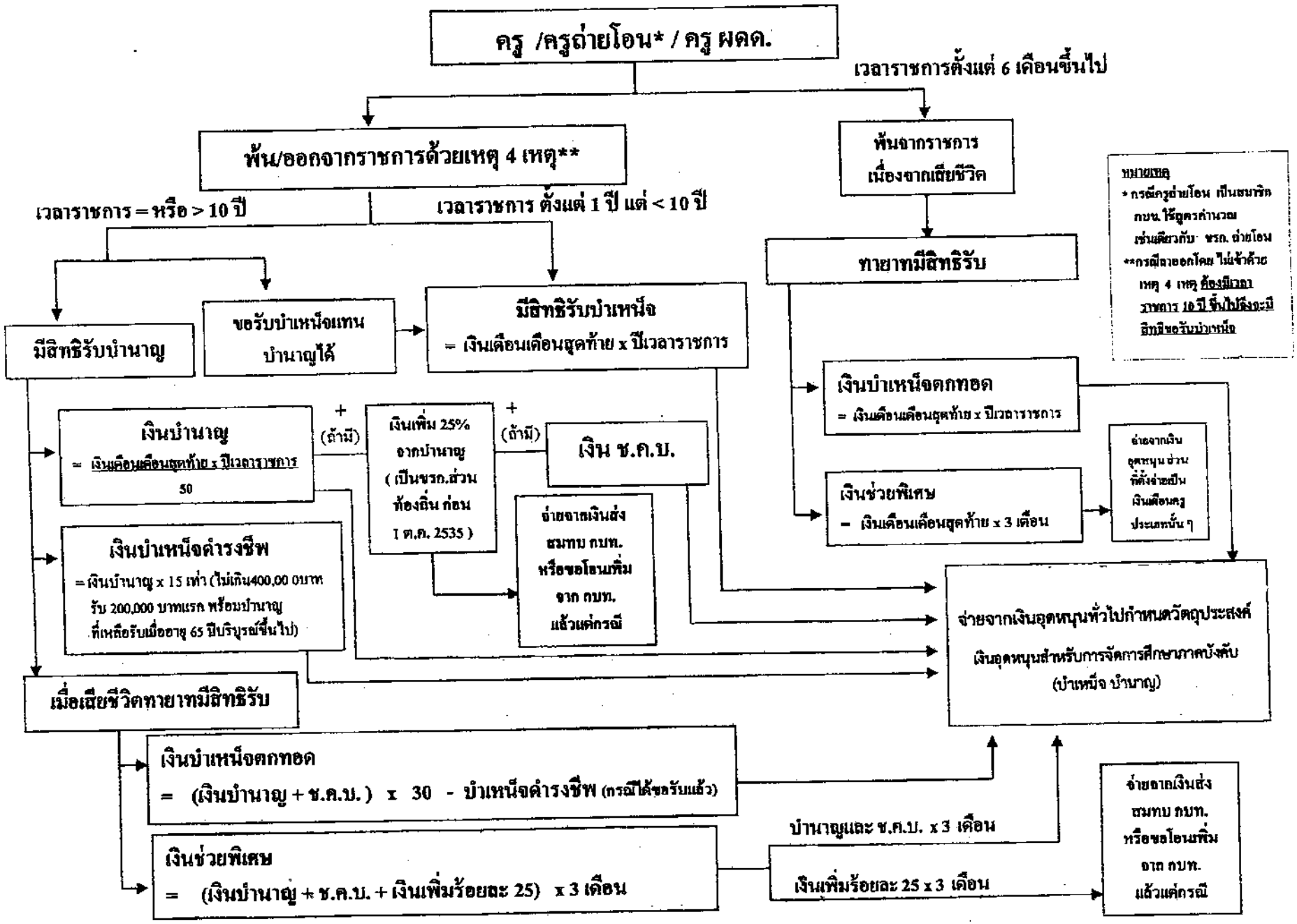
ครู /ครูถ่ายโอน* / ครู ผดด.
เวลาราชการตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป
พ้น/ออกจากราชการด้วยเหตุ 4 เหตุ**
พ้นจากราชการ เนื่องจากเสียชีวิต
เวลาราชการ = หรือ > 10 ปี
เวลาราชการ ตั้งแต่ 1 ปี แต่ < 10 ปี
ทายาทมีสิทธิรับ
หมายเหตุ
* กรณีครูถ่ายโอน เป็นสมาชิก กบท. ใช้สูตรคำนวณ เช่นเดียวกับ ชรก. ถ่ายโอน
**กรณีลาออกโดย ไม่เข้าด้วย เหตุ 4 เหตุ ต้องมีเวลาราชการ 10 ปี ขึ้นไปจึงจะมีสิทธิขอรับบำเหน็จ
มีสิทธิรับบำนาญ
ขอรับบำเหน็จแทนบำนาญได้
มีสิทธิรับบำเหน็จ
= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x ปีเวลาราชการ
เงินบำเหน็จตกทอด
= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x ปีเวลาราชการ
เงินบำนาญ
= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x ปีเวลาราชการ / 50
+ (ถ้ามี)
เงินเพิ่ม 25% จากบำนาญ (เป็นชรก.ส่วนท้องถิ่น ก่อน 1 ต.ค. 2535)
+ (ถ้ามี)
เงิน ช.ค.บ.
เงินช่วยพิเศษ
= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x 3 เดือน
จ่ายจากเงินอุดหนุนส่วนที่ตั้งจ่ายเป็นเงินเดือนครูประเภทนั้น ๆ
เงินบำเหน็จดำรงชีพ
= เงินบำนาญ x 15 เท่า (ไม่เกิน400,00 0บาท รับ 200,000 บาทแรก พร้อมบำนาญที่เหลือรับเมื่ออายุ 65 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป)
จ่ายจากเงินส่งสมทบ กบท. หรือขอโอนเพิ่มจาก กบท. แล้วแต่กรณี
จ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์
เงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (บำเหน็จ บำนาญ)
เมื่อเสียชีวิตทายาทมีสิทธิรับ
เงินบำเหน็จตกทอด
= (เงินบำนาญ + ช.ค.บ.) x 30 - บำเหน็จดำรงชีพ (กรณีได้ขอรับแล้ว)
เงินช่วยพิเศษ
= (เงินบำนาญ + ช.ค.บ. + เงินเพิ่มร้อยละ 25) x 3 เดือน
บำนาญและ ช.ค.บ. x 3 เดือน
เงินเพิ่มร้อยละ 25 x 3 เดือน
จ่ายจากเงินส่งสมทบ กบท. หรือขอโอนเพิ่มจาก กบท. แล้วแต่กรณี

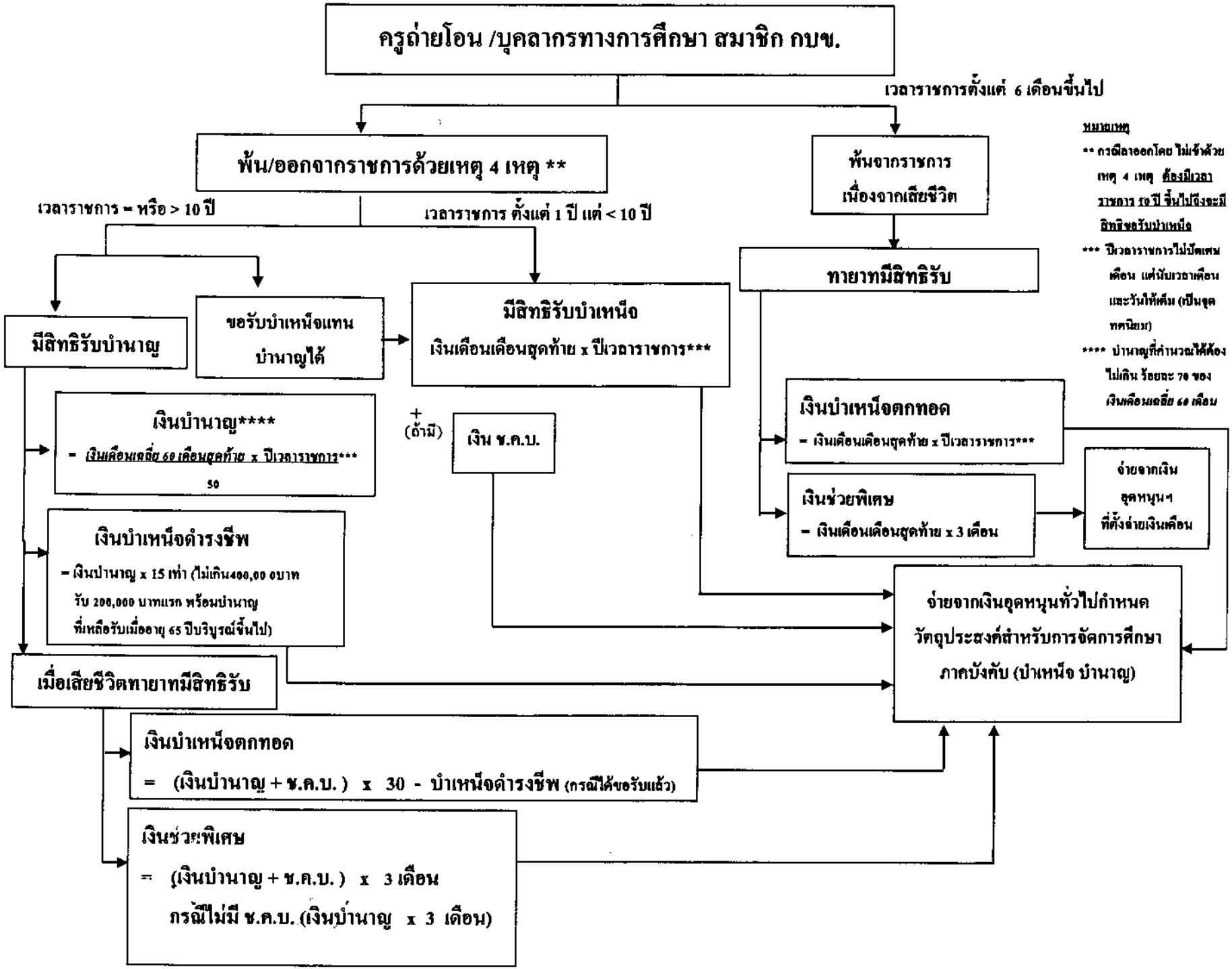
ครูถ่ายโอน /บุคลากรทางการศึกษา สมาชิก กบข.
เวลาราชการตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป
พ้น/ออกจากราชการด้วยเหตุ 4 เหตุ **
พ้นจากราชการ เนื่องจากเสียชีวิต
เวลาราชการ = หรือ > 10 ปี
เวลาราชการ ตั้งแต่ 1 ปี แต่ < 10 ปี
มีสิทธิรับบำนาญ
ขอรับบำเหน็จแทน บำนาญได้
มีสิทธิรับบำเหน็จ
เงินเดือนเดือนสุดท้าย x ปีเวลาราชการ***
ทายาทมีสิทธิรับ
เงินบำนาญ****
= เงินเดือนเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย x ปีเวลาราชการ***
50
+ (ถ้ามี)
เงิน ช.ค.บ.
เงินบำเหน็จตกทอด
= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x ปีเวลาราชการ***
เงินช่วยพิเศษ
= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x 3 เดือน
จ่ายจากเงิน อุดหนุนฯ ที่ตั้งจ่ายเงินเดือน
เงินบำเหน็จดำรงชีพ
= เงินบำนาญ x 15 เท่า (ไม่เกิน400,00 0บาท รับ 200,000 บาทแรก พร้อมบำนาญ ที่เหลือรับเมื่ออายุ 65 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป)
จ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนด วัตถุประสงค์สำหรับการจัดการศึกษา ภาคบังคับ (บำเหน็จ บำนาญ)
เมื่อเสียชีวิตทายาทมีสิทธิรับ
เงินบำเหน็จตกทอด
= (เงินบำนาญ + ช.ค.บ.) x 30 - บำเหน็จดำรงชีพ (กรณีได้ขอรับแล้ว)
เงินช่วยพิเศษ
= (เงินบำนาญ + ช.ค.บ.) x 3 เดือน
กรณีไม่มี ช.ค.บ. (เงินบำนาญ x 3 เดือน)
หมายเหตุ
** กรณีลาออกโดย ไม่เข้าด้วย เหตุ 4 เหตุ ต้องมีเวลา ราชการ 10 ปี ขึ้นไปจึงจะมี สิทธิขอรับบำเหน็จ
*** ปีเวลาราชการไม่ปัดเศษ เดือน แต่นับเวลาเดือน และวันให้เต็ม (เป็นจุด ทศนิยม)
**** บำนาญที่คำนวณได้ต้อง ไม่เกิน ร้อยละ 70 ของ เงินเดือนเฉลี่ย 60 เดือน

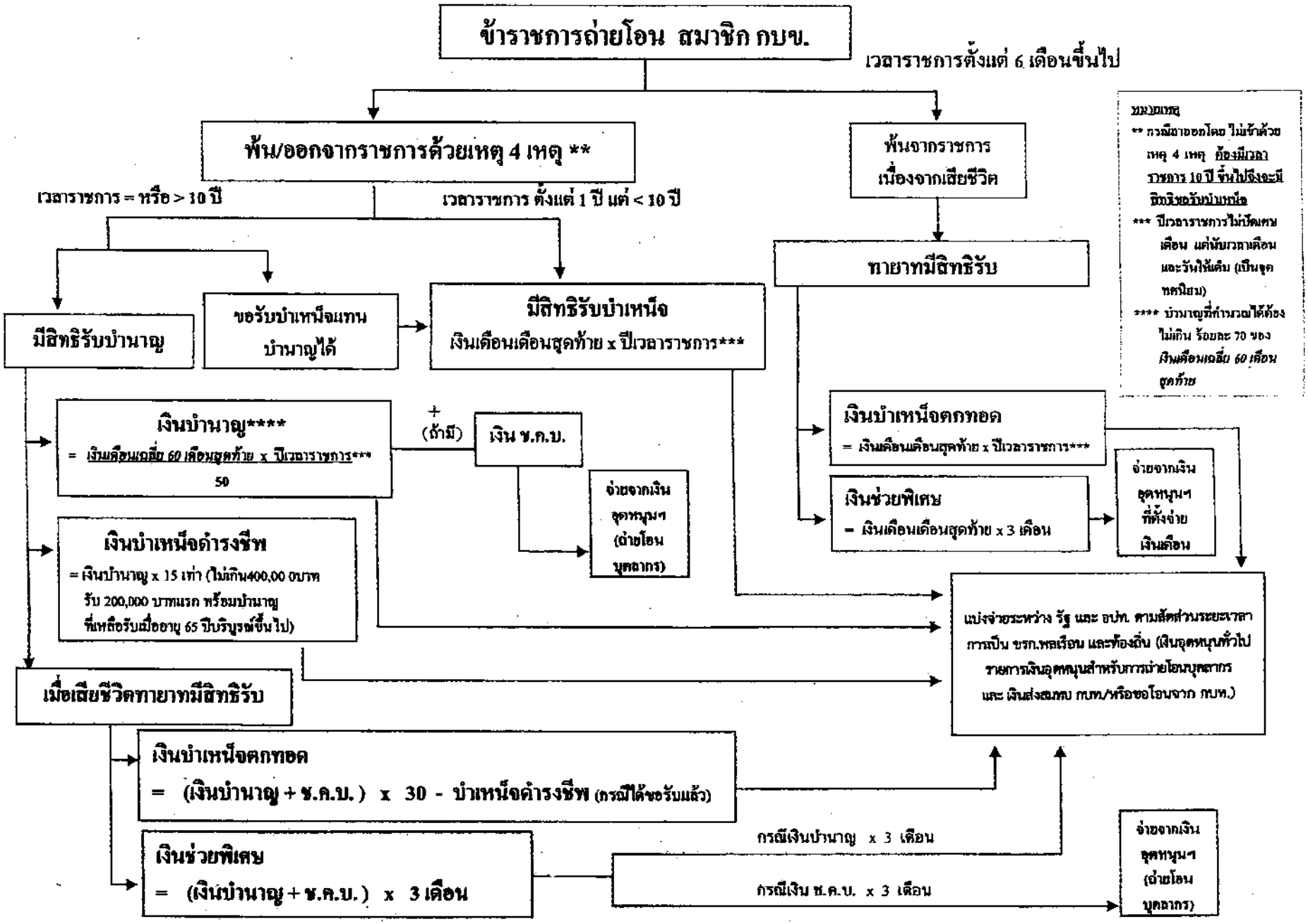
ข้าราชการถ่ายโอน สมาชิก กบข.
เวลาราชการตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป
พ้น/ออกจากราชการด้วยเหตุ 4 เหตุ **
พ้นจากราชการ เนื่องจากเสียชีวิต
เวลาราชการ = หรือ > 10 ปี
เวลาราชการ ตั้งแต่ 1 ปี แต่ < 10 ปี
มีสิทธิรับบำนาญ
ขอรับบำเหน็จแทนบำนาญได้
มีสิทธิรับบำเหน็จ
เงินเดือนเดือนสุดท้าย x ปีเวลาราชการ***
ทายาทมีสิทธิรับ
หมายเหตุ
** กรณีถูกออกโดย ไม่เข้าด้วยเหตุ 4 เหตุ ต้องมีเวลาราชการ 10 ปี ขึ้นไปจึงจะมีสิทธิขอรับบำนาญ
*** ปีเวลาราชการไม่ปัดเศษเดือน แต่นับเวลาเดือนและวันให้เต็ม (เป็นจุดทศนิยม)
**** บำนาญที่คำนวณได้ต้องไม่เกิน ร้อยละ 70 ของ เงินเดือนเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย
เงินบำนาญ****
= เงินเดือนเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย x ปีเวลาราชการ*** / 50
+ (ถ้ามี)
เงิน ช.ค.บ.
จ่ายจากเงินอุดหนุนฯ (ถ่ายโอนบุคลากร)
เงินบำเหน็จดำรงชีพ
= เงินบำนาญ x 15 เท่า (ไม่เกิน400,000 บาท รับ 200,000 บาทแรก พร้อมบำนาญที่เหลือรับเมื่ออายุ 65 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป)
เงินบำเหน็จตกทอด
= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x ปีเวลาราชการ***
เงินช่วยพิเศษ
= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x 3 เดือน
จ่ายจากเงินอุดหนุนฯ ที่ตั้งจ่ายเงินเดือน
แบ่งจ่ายระหว่าง รัฐ และ อปท. ตามสัดส่วนระยะเวลาการเป็น ขรก.พลเรือน และท้องถิ่น (เงินอุดหนุนทั่วไป รายการเงินอุดหนุนสำหรับการถ่ายโอนบุคลากร และ เงินส่งสมทบ กบข./หรือขอโอนจาก กบข.)
เมื่อเสียชีวิตทายาทมีสิทธิรับ
เงินบำเหน็จตกทอด
= (เงินบำนาญ + ช.ค.บ.) x 30 - บำเหน็จดำรงชีพ (กรณีได้ขอรับแล้ว)
เงินช่วยพิเศษ
= (เงินบำนาญ + ช.ค.บ.) x 3 เดือน
กรณีเงินบำนาญ x 3 เดือน
กรณีเงิน ช.ค.บ. x 3 เดือน
จ่ายจากเงินอุดหนุนฯ (ถ่ายโอนบุคลากร)

ส่วนที่ 2

ระเบียบกฎหมาย และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐
เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐"

[๑] มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเงินทดแทนพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๘

ในกรณีที่มีบทกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับอื่นขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

[๒] "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นอื่นขึ้น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร

---

[๑] พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๔ ตอนที่ ๙๙ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

[๒] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ

[๓] "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

"เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ" หมายความว่า เวลาที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรับราชการหรือปฏิบัติงานมาตั้งแต่ต้นจนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

[๔] "เงินเดือนเดือนสุดท้าย" หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะและหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ และหรือสำหรับการสู้รบ และหรือสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิดแต่ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่นๆ

[๕] "เงินเดือนเดิม" หมายความว่า เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เคยได้รับสูงสุดในครั้งใดก่อนออกจากราชการ แต่ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎ ก.จ. ปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการส่วนท้องถิ่นเงินเดือนเดิมให้หมายความถึงเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เคยได้รับสูงสุดในครั้งใดก่อนออกจากราชการและได้ปรับตามกฎหมายหรือ กฎ ก.จ. ที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นแล้ว

"บำเหน็จ" หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายครั้งเดียว

"บำนาญ" หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

"แพทย์ที่ทางราชการรับรอง" หมายความว่า ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ หรือแพทย์ที่มีสิทธิประกอบโรคศิลปะในต่างประเทศซึ่งประกอบโรคศิลปะอยู่ในต่างประเทศนั้น และกระทรวงมหาดไทยได้รับรองให้ทำการตรวจและแสดงความเห็นตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้

[๖] "ทายาทผู้มีสิทธิ" หมายความว่า

(๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา

---

[๓] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

[๔] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "เงินเดือนเดือนสุดท้าย" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๕๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๐

[๕] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "เงินเดือนเดิม" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๒ ตอนที่ ๒๐ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๘

[๖] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "ทายาทผู้มีสิทธิ" เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๕๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๐ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๐

(๒) สามีหรือภริยา

(๓) บิดามารดา

[๗]"ผู้อุปการะ" หมายความว่า

(๑) ผู้ที่ได้อุปการะเลี้ยงดูให้การศึกษาผู้ตายมาแต่เยาว์ ฉันท์บิดามารดากับบุตรหรือ

(๒) ผู้ที่ได้อุปการะข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีรายได้ไม่เพียงพอแก่อัตภาพ หรือได้อุปการะข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งป่วยเจ็บทุพพลภาพหรือวิกลจริตไม่สามารถที่จะช่วยตัวเองได้ ผู้อุปการะตามข้อนี้ต้องเป็นผู้ให้อุปการะประจำเป็นส่วนใหญ่

"ผู้อยู่ในอุปการะ" หมายความว่า ผู้ที่ได้อยู่ในความอุปการะของผู้ตายตลอดมา โดยจำเป็นต้องมีผู้อุปการะ และความตายของผู้นั้นทำให้ได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดความอุปการะ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๑
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

[๘]มาตรา ๖ ให้มีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น เพื่อจ่ายบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นหักเงินจากประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อสมทบเข้าเป็นกองทุนในอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวงไม่เกินร้อยละสาม และตั้งประเภทเงินนี้ไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

ประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปีซึ่งพึงคำนวณหักสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น มิให้นำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้หรือเงินอุดหนุนมารวมคำนวณด้วย

เงินที่หักสมทบเข้าเป็นกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ให้นำส่งกระทรวงมหาดไทย

[๙]มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญ

---

[๗] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "ผู้อุปการะ" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

[๘] มาตรา ๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗)พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๒ ตอนที่ ๑๓ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๑ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

[๙] มาตรา ๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๒ ตอนที่ ๑๓ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๑ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ปรึกษาด้านกฎหมายกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนสองคน ผู้แทนคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลจำนวนสองคน และผู้แทนคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งข้าราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจำนวนหนึ่งคนเป็นเลขานุการ และให้แต่งตั้งข้าราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจควบคุมและดำเนินการรับจ่ายเงินกองทุน รวมทั้งหาดอกผลจากกองทุนตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๘ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้รวมถึงประเภทเงินดังกล่าวต่อไปนี้ด้วย

(๑) เงินดอกผลที่เกิดจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายนี้ และ

(๒) เงินที่มีผู้อุทิศสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ลักษณะ ๒
บำเหน็จบำนาญปกติ

หมวด ๑
สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

มาตรา ๙ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการ ให้จ่ายบำเหน็จหรือบำนาญจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ตามเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญเป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไม่ได้

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งจะได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อก่อนออกจากราชการต้องได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนของราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๑ บุคคลที่ระบุไว้ต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามพระราชบัญญัตินี้

[๑๐] (๑) ผู้ถูกไล่ออกจากราชการเพราะมีความผิด

---

[๑๐] มาตรา ๑๑ (๑) แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

(๒) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญหรือลูกจ้าง เว้นแต่ในกรณีที่มีข้อกำหนดให้บำเหน็จบำนาญไว้ในหนังสือสัญญาจ้างตามความต้องการของทางราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ โดยอนุมัติกระทรวงมหาดไทย

(๓) ผู้ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดเงินอย่างอื่นไว้ให้แทนบำเหน็จหรือบำนาญแล้ว

(๔) ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์หรือ

(๕) ผู้ซึ่งไม่เคยรับราชการมาก่อนแต่ได้เป็นทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อปลดเป็นกองหนุนแล้วและได้เข้ารับราชการอีกโดยเวลารับราชการจะติดต่อกับเวลาราชการกองประจำการหรือไม่ก็ตามยังไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์

มาตรา ๑๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เหตุทดแทน

(๒) เหตุทุพพลภาพ

(๓) เหตุสูงอายุ

(๔) เหตุรับราชการนาน

มาตรา ๑๓ สิทธิในการขอบำเหน็จบำนาญปกติตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุความสามปี

มาตรา ๑๔ บำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่ง หรือไปดำรงตำแหน่งการเมือง หรือซึ่งมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด

มาตรา ๑๕ บำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ป่วยเจ็บทุพพลภาพซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแสดงความเห็นว่าไม่สามารถที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไป

[๑๑] มาตรา ๑๖ บำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว

ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุได้

[๑๒] มาตรา ๑๗ บำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสามสิบปีบริบูรณ์แล้ว

ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานได้

---

[๑๑] มาตรา ๑๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

[๑๒] มาตรา ๑๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๑๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึงสิบปีบริบูรณ์มีสิทธิได้บำเหน็จ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่สิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปมีสิทธิได้บำนาญ

มาตรา ๑๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้บำนาญจะยื่นคำขอรับบำเหน็จตามเกณฑ์ในมาตรา ๓๒ แทนบำนาญก็ได้

[๑๓] มาตรา ๒๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์แล้ว ออกจากราชการเพราะลาออกและไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามความในมาตรา ๑๒ ก็ให้ได้รับบำเหน็จตามเกณฑ์ในมาตรา ๓๒

หมวด ๒

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

---

[๑๔] มาตรา ๒๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น

มาตรา ๒๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

[๑๕] มาตรา ๒๓ ก่อนสิ้นเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณทุกปีให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุข้าราชการส่วนท้องถิ่นดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒ ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญซึ่งมีอายุจะครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไป ต่อคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

[๑๖] มาตรา ๒๔

---

[๑๓] มาตรา ๒๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

[๑๔] มาตรา ๒๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๔ ตอนที่ ๑๗ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๒๐

[๑๕] มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๔ ตอนที่ ๑๗ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๒๐

[๑๖] มาตรา ๒๔ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๔ ตอนที่ ๑๗ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๒๐

[๑๗] มาตรา ๒๕ การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้นับแต่วันรับราชการและรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน ซึ่งมิใช่อัตราข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิสามัญหรือลูกจ้าง

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิสามัญที่ได้มีบทบัญญัติของกฎหมายให้ยกฐานะหรือให้เปลี่ยนฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญตามมาตรา ๑๐ ได้ และเมื่อได้มีการยกฐานะหรือเปลี่ยนฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวแล้ว ก็ให้นับเวลาระหว่างที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประเภทวิสามัญที่ติดต่อกับวันที่ได้มีการยกฐานะหรือการเปลี่ยนฐานะนั้น เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญได้ด้วย

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งทำงานหรือรับราชการก่อนอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ให้เริ่มนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่วันที่มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารให้มีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญได้

มาตรา ๒๖ ผู้ซึ่งกระทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินให้นับเวลาราชการที่ปฏิบัติการตามคำสั่งเป็นทวีคูณ แม้ว่าในระยะเวลาดังกล่าวนั้นจะไม่ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนก็ตาม

[๑๘] ในกรณีที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ใด ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้มีประกาศใช้กฎอัยการศึกนั้นได้รับการนับเวลาราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทวีคูณได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หลักเกณฑ์ดังกล่าวให้พิจารณาความจำเป็นของสถานการณ์โดยคำนึงถึงความยากลำบากและการเสี่ยงอันตรายอย่างแท้จริงของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

[๑๙] ในกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีที่คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้นับเวลาราชการเป็นทวีคูณตามวรรคสอง ถ้าผู้ใดมีเวลาราชการซึ่งอาจนับเป็นทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการก็ให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว

มาตรา ๒๗ เวลาป่วยหรือลาหรือต้องพักราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนเต็มนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเหมือนเต็มเวลาราชการ

เวลาป่วยหรือลาหรือต้องพักราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนไม่เต็มนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเวลาตามส่วนแห่งเงินเดือนที่ได้รับ

---

[๑๗] มาตรา ๒๕ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๔ ตอนที่ ๑๗ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๒๐

[๑๘] มาตรา ๒๖ วรรคสอง แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

[๑๙] มาตรา ๒๖ วรรคสาม แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

เวลาป่วยหรือลาหรือต้องพักราชการหรือมิได้อยู่รับราชการซึ่งมิได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือน ไม่นับเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ แต่ทั้งนี้มิได้หมายความถึงผู้ที่มิได้อยู่รับราชการด้วยเหตุที่ถูกลงทัณฑ์ทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ

มาตรา ๒๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งทางราชการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกให้ไปดูการหรือศึกษาวิชาในต่างประเทศ ให้นับเวลาสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

มาตรา ๒๙ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่จำนวนปี เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี

การนับระยะเวลาตามความในวรรคก่อน สำหรับเดือนหรือวัน ให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี สำหรับจำนวนวันถ้ามีรวมกันหลายระยะให้นับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

[๒๐] มาตรา ๓๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นถูกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเนื่องจากกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญจากการรับราชการตอนก่อนออกจากราชการ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับบำเหน็จไปแล้ว จะนับเวลาราชการต่อเนื่องตามวรรคหนึ่งได้จะต้องคืนบำเหน็จที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำของธนาคารออมสิน ส่วนระยะเวลาในการคืนบำเหน็จให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติแล้ว ให้งดการจ่ายบำนาญตลอดเวลาที่กลับเข้ารับราชการใหม่นั้น แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะรับบำนาญต่อไปจะต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันกลับเข้ารับราชการและจะนับเวลาราชการต่อเนื่องมิได้ กรณีนี้ถ้าเงินเดือนที่ได้รับในขณะกลับเข้ารับราชการใหม่เท่าหรือสูงกว่าเงินเดือนเดิม เมื่อออกจากราชการให้งดการจ่ายบำนาญ แต่ถ้าเงินเดือนใหม่น้อยกว่าเงินเดือนเดิมให้รับบำนาญเท่ากับผลต่างของเงินเดือนใหม่และเงินเดือนเดิม โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่แจ้งไปยังเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่เพื่องดหรือลดการจ่ายบำนาญ เมื่อออกจากราชการให้มีสิทธิได้รับบำนาญโดยคำนวณจากเงินเดือน และเวลาราชการในตอนใหม่บวกเข้ากับบำนาญเดิม บำนาญในตอนหลังจะเปลี่ยนเป็นขอรับบำเหน็จแทนก็ได้

ความในมาตรานี้ ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยอนุโลม

---

[๒๐] มาตรา ๓๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

การโอนหรือสั่งข้าราชการผู้ใดไปรับราชการส่วนท้องถิ่น หรือการโอนหรือสั่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปรับราชการระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาราชการของข้าราชการหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน

[๒๐] มาตรา ๓๐ ทวิ

หมวด ๓
วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ

[๒๒] มาตรา ๓๑ ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายเป็นเกณฑ์คำนวณ แต่ถ้าเป็นการคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุตามมาตรา ๒๑ เงินเดือนเดือนสุดท้ายให้หมายความรวมถึงเงินเดือนที่ได้เลื่อนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้นด้วย

การเลื่อนเงินเดือนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้นไม่ก่อให้เกิดสิทธิรับเงินเดือนที่ได้เลื่อน แต่เงินเดือนที่ได้เลื่อนนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นเงินเดือนเดิม

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดเคยดำรงตำแหน่งในขณะเดียวกันหลายตำแหน่งแล้วพ้นจากตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุดก่อนพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุดจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนที่เคยได้รับอยู่นั้นเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎ ก.จ. ปรับอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุดที่ปรับตามกฎหมายหรือกฎ ก.จ. นั้นแล้วเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ

[๒๓] มาตรา ๓๒ วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญให้กระทำดังนี้

(๑) สำหรับบำเหน็จ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

(๒) สำหรับบำนาญ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายหารด้วยห้าสิบคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๗ เมื่อได้แจ้งการคำนวณบำเหน็จบำนาญปกติให้ผู้มีสิทธิรับทราบล่วงพ้นสองปีแล้ว ให้ถือว่าการคำนวณนั้นเป็นอันเด็ดขาด

---

[๒๐] มาตรา ๓๐ ทวิ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

[๒๒] มาตรา ๓๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๒ ตอนที่ ๒๓๘ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๘

[๒๓] มาตรา ๓๒ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

[๒๔] หมวด ๔
ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่

มาตรา ๓๔

มาตรา ๓๔ ทวิ

ลักษณะ ๓
บำเหน็จบำนาญพิเศษ

มาตรา ๓๕ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสบเหตุดังที่บัญญัติไว้ในลักษณะนี้ให้จ่ายบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษให้

สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษเป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไม่ได้

มาตรา ๓๖ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับอันตรายจนพิการ เสียแขนหรือขาหูหนวกทั้งสองข้าง ตาบอด หรือได้รับการป่วยเจ็บซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้วและแสดงว่าถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้อีกเลย ทั้งนี้เพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญปกติกับทั้งได้รับบำนาญพิเศษด้วย เว้นแต่การได้รับอันตราย ได้รับการป่วยเจ็บหรือการถูกประทุษร้ายนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง

มาตรา ๓๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับบำเหน็จหรือบำนาญไปแล้วตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันออกจากราชการปรากฏหลักฐานชัดแจ้งว่าผู้นั้นเกิดป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพอันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างที่ผู้นั้นรับราชการ ก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๓๖ และถ้าถึงตายก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๔๐ ทั้งนี้ให้จ่ายให้นับแต่วันขอ และในกรณีที่ได้รับบำเหน็จไปแล้ว ก็ให้จ่ายเฉพาะบำนาญพิเศษแต่อย่างเดียว

มาตรา ๓๘ การคำนวณบำนาญพิเศษ ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของผู้นั้นตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ในยามปกติมีอัตราตั้งแต่ห้าในห้าสิบส่วนจนถึงยี่สิบในห้าสิบส่วนแห่งเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๒) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศ หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ต้องทำการดำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ขุด ทำลาย ทำหรือประกอบวัตถุระเบิด หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอพิษถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้มีอัตราเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนเดือนสุดท้าย

---

[๒๔] หมวด ๔ ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๔ ทวิ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

(๓) เวลาทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปราม การจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้นให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบในห้าสิบส่วนจนถึงสามสิบห้าในห้าสิบส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้าย ในกรณีที่ไม่มีเงินเดือนให้ถืออัตราเงินเดือนทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้าย

มาตรา ๓๙ ผู้ได้รับอันตรายถึงทุพพลภาพดังกล่าวในมาตรา ๓๖ แม้จะยังไม่มีสิทธิรับบำนาญปกติก็ให้ได้รับบำนาญปกติได้ คิดตามอัตราที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๒ บวกกับบำนาญพิเศษด้วย

[๒๕] มาตรา ๔๐ ผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในมาตรา ๓๖ ถ้าถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้นก่อนได้รับบำนาญพิเศษไป นอกจากบำเหน็จตกทอดซึ่งจะได้รับตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ๔ ก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ อีกด้วย ดังนี้

(๑) ในยามปกติเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

(๒) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศหรือมีหน้าที่ต้องทำการโดดร่ม หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ต้องทำการดำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ขุดทำลายทำหรือประกอบวัตถุระเบิดหรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอพิษ หรือเวลาทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงครามหรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้มีอัตราเป็นจำนวนสี่สิบในห้าสิบส่วนแห่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

มาตรา ๔๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับการป่วยเจ็บทุพพลภาพดังกล่าวในมาตรา ๓๖ เพราะเหตุ

(๑) ต้องไปปฏิบัติราชการเป็นครั้งคราวนอกตำบลที่ตั้งสำนักงานประจำ หรือ

(๒) ต้องประจำปฏิบัติราชการในท้องที่กันดารที่จะต้องเสี่ยงต่อโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งท้องที่นั้นได้กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา

ถ้าปรากฏว่า ความป่วยเจ็บทุพพลภาพนั้นได้เกิดเนื่องจากการต้องไปปฏิบัติราชการหรือต้องประจำปฏิบัติราชการนั้น ก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๓๖ และถ้าถึงตายก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษตามมาตรา ๔๐ (๑)

มาตรา ๔๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดสูญหายไปและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายดังกล่าวในมาตรา ๓๖ ถึงตาย เมื่อพ้นกำหนดสองเดือนนับแต่วันสูญหาย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายในวันที่สูญหายและให้จ่ายบำนาญพิเศษตามบทบัญญัติในมาตรา ๔๐

---

[๒๕] มาตรา ๔๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ผู้ที่ต้องสันนิษฐานว่าตายตามความในวรรคก่อนมิได้ตายก็ให้งดจ่ายบำนาญพิเศษนั้น และถ้าราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินเดือนให้ในระหว่างเวลาที่ต้องสันนิษฐานว่าถึงแก่ความตาย ก็ให้หักจำนวนเงินทั้งหมดที่จ่ายไปแล้วออกจากจำนวนเงินที่ต้องจ่ายนั้น

[๒๖] มาตรา ๔๓ บำนาญพิเศษที่บัญญัติในลักษณะนี้ ให้จ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ ดังนี้

(๑) บุตร ให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยา ให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ถ้าผู้ตายไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษในอนุมาตราใดดังกล่าว หรือทายาทนั้นได้ตายไปก่อน ให้แบ่งบำนาญพิเศษนั้นระหว่างทายาทผู้มีสิทธิตามส่วนในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้บำนาญพิเศษ

ถ้าได้มีการจ่ายบำนาญพิเศษไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้นให้แบ่งบำนาญพิเศษนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของเจ้าบำนาญ กรณีเช่นนี้ให้จังหวัดหักเอาจากทายาทซึ่งรับบำนาญพิเศษไปก่อนแล้วคืนตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

กรณีที่ไม่สามารถหักเงินบำนาญพิเศษที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของตนตามวรรคสามคืนได้ จังหวัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำนาญพิเศษให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำนาญพิเศษแต่อย่างใด

ถ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษดังกล่าวทั้งสามอนุมาตราให้บุคคลซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่ามีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อุปการะผู้ตายอยู่หรือเป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายเป็นผู้รับบำนาญพิเศษตามส่วนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้กำหนดให้ และเมื่อได้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาให้สั่งจ่ายบำนาญพิเศษให้แก่บุตรซึ่งศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวกรณีเช่นนี้ถ้าไม่สามารถเรียกเงินบำนาญพิเศษที่จ่ายให้ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายรับไปแล้วคืนได้ ให้นำความในวรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อบุคคลซึ่งได้รับบำนาญพิเศษอยู่ตามที่กล่าวข้างต้นตายหรือหมดสิทธิไปให้ส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่เป็นอันยุติลงเพียงนั้น

มาตรา ๔๔ บำนาญพิเศษที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ ให้จ่ายโดยกำหนดเวลาและเงื่อนไขดังนี้

---

[๒๖] มาตรา ๔๓ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๕๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๐

(๑) บุตร ให้มีสิทธิได้รับจนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่ออายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์นั้นกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือในชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรองให้เทียบเท่า ก็ให้ได้รับต่อไปตลอดเวลาที่ยังทำการศึกษาอยู่ในสถานศึกษาแต่ไม่เกินอายุยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) สามีหรือภริยา ให้ได้รับตลอดชีวิตเว้นแต่ทำการสมรสใหม่

(๓) บิดามารดา ให้ได้รับตลอดชีวิต

(๔) บุคคลอื่นนอกจากที่ได้กล่าวใน (๑) (๒) และ (๓) ถ้าอายุยังไม่ถึงยี่สิบปีบริบูรณ์ให้อนุโลมรับอย่างบุตรแล้วแต่กรณีถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวแล้วให้รับอยู่เพียงสิบปี

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเป็นผู้พิการถึงทุพพลภาพอยู่ก่อนแล้ว หรือในระหว่างที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ ก็ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญพิเศษตลอดเวลาที่ทุพพลภาพอยู่

[๒๗] มาตรา ๔๕ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพที่ได้รับรวมกับบำนาญปกติถ้ามีจำนวนเงินรวมกันไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มขึ้นอีกจนครบหนึ่งหมื่นห้าพันบาท และบรรดาผู้มีสิทธิจะได้รับจะยื่นขอเปลี่ยนเป็นการรับบำเหน็จพิเศษแทนได้เป็นจำนวนเงินเท่ากับบำนาญพิเศษหกสิบเดือน

มาตรา ๔๖ การขอบำนาญพิเศษต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรองกับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตรายได้รับการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วยในกรณีดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ ให้แสดงถึงเหตุการณ์อันทำให้ควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายถึงตาย

[๒๘] ลักษณะ ๓/๑
บำเหน็จดำรงชีพ

มาตรา ๔๖/๑ บำเหน็จดำรงชีพ ได้แก่ เงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพโดยจ่ายให้ครั้งเดียว

ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ผู้นั้นได้รับ

ผู้รับบำนาญผู้ใดได้รับทั้งบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพให้นำบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพรวมเป็นบำนาญรายเดือนเพื่อคำนวณจ่ายเป็นบำเหน็จดำรงชีพแก่ผู้นั้น

เมื่อได้รับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จดำรงชีพอีก ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่และได้ออกจากราชการในครั้งหลังโดยเลือกรับบำนาญ

---

[๒๗] มาตรา ๔๕ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๐ ตอนที่ ๒๕ก หน้า ๑๐ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖

[๒๘] ลักษณะ ๓/๑ บำเหน็จดำรงชีพ มาตรา ๔๖/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๒ ตอนที่ ๑๓ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๑ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพผู้ใดได้รับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่โดยมีสิทธินับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังตามมาตรา ๓๐ และเมื่อออกจากราชการในครั้งหลังโดยเลือกรับบำเหน็จ การจ่ายบำเหน็จในกรณีเช่นว่านี้ ให้หักเงินออกจากบำเหน็จที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพได้แสดงเจตนาขอรับบำเหน็จดำรงชีพไว้แล้ว แต่ได้ถึงแก่ความตายก่อนได้รับบำเหน็จดำรงชีพ ให้การจ่ายเงินดังกล่าวเป็นอันระงับไป

[๒๙] ลักษณะ ๔
บำเหน็จตกทอด

[๓๐] มาตรา ๔๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในมาตรา ๓๒ (๑) โดยจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตากฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลมและเพื่อประโยชน์ในการนี้ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดในเรื่องใด ก็ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดในเรื่องนั้นแทน

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรเพิ่มขึ้นโดยคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้น หากปรากฏว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายนั้นเป็นผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ในกรณีเช่นนี้ให้จังหวัดเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดในกรณีที่ไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของตนตามวรรคสองได้ จังหวัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

[๓๑] มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๗ ในกรณีที่ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๗ เป็นจำนวนสามสิบเท่าของบำนาญรายเดือน รวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับและให้จ่ายตามส่วนและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรานั้น

---

[๒๙] ลักษณะ ๔ บำนาญตกทอด มาตรา ๔๗ ถึงมาตรา ๔๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

[๓๐] มาตรา ๔๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

[๓๑] มาตรา ๔๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๐ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑๑ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖

[๓๒] ในกรณีที่ได้มีการรับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว เมื่อผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตามวรรคหนึ่งให้หักเงินออกจากบำเหน็จตกทอดที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน

มาตรา ๔๙ การคำนวณเงินบำเหน็จตกทอดตามความในลักษณะนี้รายใดได้ผลเป็นยอดเงินบำเหน็จตกทอดไม่ถึงสามพันบาท ก็ให้จ่ายเป็นบำเหน็จตกทอดสามพันบาท

ลักษณะ ๕
การพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

[๓๓] มาตรา ๕๐ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญแล้วให้รีบตรวจสอบและนำส่งให้ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสามสิบวันนับแต่วันรับ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรีบพิจารณาสั่งภายในยี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันรับ ทั้งนี้ เว้นแต่ความล่าช้าเป็นเพราะความผิดของผู้ขอหรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี

การขอให้สั่งจ่ายและการสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ลักษณะ ๖
การเสียสิทธิรับบำนาญ

[๓๔] มาตรา ๕๑

[๓๕] มาตรา ๕๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัยนั้น ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออก ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔๗

---

[๓๒] มาตรา ๔๘ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๒ ตอนที่ ๑๓ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๑ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

[๓๓] มาตรา ๕๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๕๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๐

[๓๔] มาตรา ๕๑ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๐ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑๑ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖

[๓๕] มาตรา ๕๒ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

มาตรา ๕๓ ผู้ซึ่งได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพผู้ใดกระทำความผิดอาญาซึ่งไม่ใช่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือถูกฟ้องว่าเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ถ้าถึงแก่ความตายก่อนมีคดีหรือก่อนคดีถึงที่สุด ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้นั้นได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงไว้เกินกว่าหนึ่งปีแล้ว ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำนาญตามมาตรา ๔๘

มาตรา ๕๔ ทายาทดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำนาญตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘

(๑) ผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้เจ้าบำนาญหรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตนถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ทายาทตามมาตรา ๔๓ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้ทายาทด้วยกันถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือ

(๓) ผู้ใดฟ้องเจ้าบำนาญหรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตน หาว่าทำความผิดโทษประหารชีวิต และตนเองกลับต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า มีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำพยานเท็จ

ลักษณะ ๗
บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๕ เงินทุนทดแทนพนักงานเทศบาลตามพระราชบัญญัติเงินทดแทนพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๘ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้โอนเข้าเป็นกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๖ พนักงานเทศบาลผู้ใดถูกหักเงินเดือนไว้เป็นเงินออมตามพระราชบัญญัติเงินทดแทนพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๘ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้วหากยังคงรับราชการอยู่ ก็ให้เงินที่หักไว้เป็นเงินออมยังคงอยู่ในกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้และไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี ถ้าผู้นั้นออกจากราชการภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ก็ให้จ่ายเงินที่หักไว้เป็นเงินออมจากกองทุนให้ไปพร้อมทั้งดอกเบี้ยร้อยละสองต่อปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนถึงวันสุดท้ายที่อยู่ในราชการ ถ้าผู้นั้นตายก็ให้จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ทายาท

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี

<u>**หมายเหตุ**</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. ๒๔๙๙ กำหนดให้มีข้าราชการส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานตำบล เป็นผู้ดำเนินกิจการของส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นงานบริการสาธารณะเช่นเดียวกับการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือน จึงเป็นการสมควรให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้แก่ ข้าราชการส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานตำบลมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญในทำนองเดียวกันกับข้าราชการพลเรือน ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

ข้อ ๒ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นหักเงินงบประมาณรายได้ประจำปีสมทบเข้าเป็นกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในอัตราร้อยละหนึ่ง เว้นแต่เทศบาลและเมืองพัทยาให้หักในอัตราร้อยละสอง

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒

ชำนิ ศักดิเศรษฐ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

<u>หมายเหตุ</u> เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ประสบปัญหาขาดแคลนเงินที่จะจ่ายเป็นเงินบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงานเทศบาลและพนักงานเมืองพัทยา เนื่องจากในขณะนี้เทศบาลและเมืองพัทยามีผู้ซึ่งลาออกและเกษียณอายุเป็นจำนวนมากและมีแนวโน้มว่าจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ หากยังคงกำหนดอัตราการหักเงินงบประมาณรายได้ประจำปีสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นของเทศบาลและเมืองพัทยาเป็นอัตราร้อยละหนึ่ง จะส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นของเทศบาลและเมืองพัทยาจนไม่อาจดำเนินงานต่อไปได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราการหักเงินงบประมาณรายได้ประจำปีสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นของเทศบาลและเมืองพัทยาเพิ่มขึ้นเป็นอัตราร้อยละสองเพื่อให้กองทุนดังกล่าวสามารถดำเนินงานต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๘๗ ก หน้า ๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๒

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ

พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และมาตรา ๔๖/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บำเหน็จดำรงชีพให้จ่ายในอัตราไม่เกินสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับแต่ไม่เกินสองแสนบาท

ข้อ ๒ ผู้รับบำนาญซึ่งประสงค์จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๘ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญคนใดมิได้ขอรับภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการและเลือกรับบำนาญ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการขอรับบำนาญก็ได้ ในกรณีที่ยังไม่ขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการขอรับบำนาญหากภายหลังจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ขอรับได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ โดยขอรับตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ประชา มาลีนนท์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และมาตรา ๔๖/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑ บำเหน็จดำรงชีพให้จ่ายในอัตราสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับแต่ไม่เกินสี่แสนบาท โดยให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตามวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสองแสนบาท

(๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสี่แสนบาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท"

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒
บุญจง วงศ์ไตรรัตน์
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราบำเหน็จดำรงชีพไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงอัตราบำเหน็จดำรงชีพให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖ และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

"เงินเดือน" หมายความว่า เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือน

"บำเหน็จบำนาญ" ถ้ามิได้ว่าไว้เป็นการเฉพาะในเรื่องใด ให้หมายถึงบำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จตกทอดและหรือบำนาญพิเศษ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย และบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นตาย

"กองทุน" หมายถึง กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนจังหวัด กองทุนบำเหน็จบำนาญพนักงานเทศบาล กองทุนบำเหน็จบำนาญพนักงานส่วนตำบล หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนด

ข้อ ๕ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้มีสำนักงานกลางตั้งอยู่ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๖ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษสมควรยกเว้นการปฏิบัติตามความในระเบียบนี้ ให้ราชการส่วนท้องถิ่น ขอทำความตกลงกับปลัดกระทรวงมหาดไทยได้เป็นกรณีๆ ไป

หมวด ๑
การตั้งงบประมาณและการนำส่งเงินสมทบ
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๗ เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นได้หักไว้จากเงินงบประมาณทั่วไปตามความในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ตั้งจ่ายในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ในรายจ่ายงบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพันหรือหมวดรายจ่ายอื่น แล้วแต่กรณี โดยให้เรียกชื่อว่า "เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" และให้ตั้งจ่ายเฉพาะราชการส่วนท้องถิ่นที่มีข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น

ข้อ ๘ เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้หักและตั้งจ่ายไว้ตามข้อ ๗ เมื่อได้หักไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ และเงินเพิ่มบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามความในหมวด ๗ แห่งระเบียบนี้แล้ว ส่วนที่เหลือเท่าใด ให้หัวหน้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จัดการเบิกถอนนำส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยเช็คหรือดราฟต์ขีดคร่อมในนามกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณและให้ระบุไว้โดยชัดเจนว่าเป็นเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นของราชการส่วนท้องถิ่นใด เป็นเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ใด งบประมาณตั้งจ่ายเท่าใด หักจ่ายเป็นบำเหน็จหรือบำนาญรายใดแต่ละรายเป็นเงินเท่าใด รวมเงินหักจ่ายบำเหน็จบำนาญเท่าใด แล้วรายงานให้จังหวัดทราบทุกครั้งที่มีการนำส่งเงินด้วย

ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นใดมีเงินงบประมาณสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่พอจ่ายตลอดปี หรือมีรายจ่ายเกิดขึ้นใหม่หลังจากที่ได้ส่งเงินไปสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ให้หัวหน้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ รายงานจังหวัดเพื่อแจ้งไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาเสนอคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นสั่งจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มให้ต่อไป และในกรณีที่วงเงินที่ได้หักไว้จ่ายตามความในวรรคหนึ่งเหลือจ่ายเมื่อวันสิ้นปีเป็นจำนวนเท่าใดให้นำส่งสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วรายงานจังหวัดทราบอีกส่วนหนึ่งต่างหากเช่นเดียวกัน

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มีชื่อเรียกโดยย่อว่า "ก.บ.ท."

ให้คณะกรรมการตามความในวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการและเลือกผู้ที่เห็นสมควรคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๐ ก.บ.ท. มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปเพิ่มให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยที่มีวงเงินไม่พอจ่ายเป็นบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในสังกัดหน่วยงานนั้น หรือจะมอบอำนาจการจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ประธาน ก.บ.ท. ก็ได้

(๒) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นรวมทั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการส่วนจังหวัด จำกัด สหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด สหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดกู้ไปดำเนินกิจการต่างๆ ภายในกำหนดเวลากู้ไม่เกินสิบห้าปี ดอกเบี้ยในอัตราไม่เกินร้อยละสิบเก้าต่อปี

(๓) พิจารณากำหนดวงเงินค่าใช้จ่ายประจำปีของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในอัตราไม่เกินร้อยละสามสิบแห่งยอดเงินรายได้ประจำปี

วงเงินค่าใช้จ่ายประจำปีให้จัดทำเป็นประมาณการรายจ่ายประจำปีตามระเบียบที่คณะอนุกรรมการดำเนินการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (อ.บ.ท.) กำหนด

(๔) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทดังกล่าวไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับจากราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ในปีใดไม่พอที่จะโอนไปเพิ่มจ่ายให้กับราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในข้อ ๘ วรรคสอง

(ข) ในกิจการซึ่งคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นประโยชน์กับกิจการของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยเป็นงานเร่งด่วนและประมาณการรายจ่ายที่ได้ตั้งจ่ายไว้ในข้อ ๑๐ (๓) ไม่พอจ่ายหรือไม่ได้ตั้งจ่ายไว้

ข้อ ๑๑ ให้มีอนุกรรมการดำเนินการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะอนุกรรมการดำเนินการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" เรียกโดยย่อว่า "อ.บ.ท." ประกอบด้วย อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นประธาน รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นคนหนึ่งที่ประธาน ก.บ.ท. เห็นชอบเป็นรองประธาน ผู้อำนวยการส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และอนุกรรมการอื่นซึ่งประธาน ก.บ.ท. จะได้พิจารณาแต่งตั้งขึ้น ไม่เกินห้าคน

ข้อ ๑๒ อ.บ.ท. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) รับ จ่าย และเก็บรักษาเงินทุน เฉพาะการจ่ายเงินทุนจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.บ.ท. แล้วเท่านั้น และให้ประธาน อ.บ.ท. หรือรองประธาน อ.บ.ท. ในกรณีที่ประธาน อ.บ.ท. ไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้พิจารณาสั่งจ่าย

(๒) พิจารณากำหนดระเบียบต่างๆ เพื่อใช้ปฏิบัติในการจัดดำเนินกิจการกองทุน

(๓) พิจารณากำหนดแบบบัญชีกองทุน และควบคุมบัญชีการเงินของกองทุน

(๔) เก็บรักษาเอกสารต่างๆ

(๕) พิจารณากำหนดตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ดำเนินกิจการต่างๆ ของกองทุน

(๖) จัดให้มีการตรวจสอบบัญชีการเงินของกองทุน และเสนอรายงานของผู้สอบบัญชีพร้อมด้วยงบดุล งบรายได้และรายจ่าย และรายงานกิจการประจำปีของกองทุนให้ประธาน ก.บ.ท. ทราบและจัดส่งงบดุลแสดงฐานะการเงินของกองทุนแต่ละปีให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกหน่วยทราบภายในปีงบประมาณถัดไป

(๗) รวบรวมเรื่องต่างๆ ที่ควรเสนอต่อที่ประชุม ก.บ.ท.

(๘) ดำเนินกิจการใดๆ ตามที่ ก.บ.ท. มอบหมาย

ข้อ ๑๓ การประชุมของ ก.บ.ท. ตามความในข้อ ๑๒ (๗) แห่งระเบียบนี้ให้ประธาน ก.บ.ท. เป็นผู้กำหนดและเรียกประชุมเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นและการประชุมของคณะกรรมการ ก.บ.ท. และคณะอนุกรรมการ อ.บ.ท. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนจึงเป็นองค์ประชุมการลงมติใดๆ ให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ชี้ขาด

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดจะครบเกษียณอายุการทำราชการจากราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ต้องรายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อแจ้งให้ ก.บ.ท. ทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสามเดือนก่อนครบเกษียณอายุ เมื่อครบกำหนดเกษียณอายุและราชการส่วนท้องถิ่นได้สั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นออกจากราชการแล้ว ให้รายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อแจ้ง ก.บ.ท. ทราบอีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๑๕ ราชการส่วนท้องถิ่นใดจะสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ต้องระบุไว้ในคำสั่งให้ชัดแจ้งว่าให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุอย่างใด มาตราใดและให้ส่งสำเนาคำสั่งนั้นๆ ไปยังจังหวัดเพื่อรายงานสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบทุกราย

หมวด ๒
การขอรับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๑
บำเหน็จบำนาญปกติ

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ซึ่งประสงค์จะขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ ยื่นเรื่องตามแบบ บ.ท. ๑ และแบบ บ.ท. ๒ พร้อมทั้งสำเนาคำสั่งบรรจุหรือแต่งตั้งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นหน่วยที่ตนสังกัดครั้งสุดท้าย รวมสามชุดและให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑) สมุดประวัติหรือบัตรประวัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) ใบรับรองสมุดประวัติ อัตราเงินเดือน เงินเพิ่ม (ถ้ามี) และเวลาทวีคูณระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึกตามแบบ บ.ท. ๓

(๓) สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนในวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีที่ออกจากราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับผู้ที่ครบเกษียณอายุ

(๔) สำเนาคำสั่งที่ให้ออก หรืออนุญาตให้ลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

(๕) ต้นฉบับหรือสำเนาภาพถ่ายใบแสดงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับราชการในหน้าที่ได้ต่อไปสำหรับผู้ที่ออกจากราชการเพราะเหตุทุพพลภาพ

(๖) หลักฐานการตรวจสอบและรับรองเวลาราชการของกรมการเงินกลาโหม กระทรวงกลาโหมสำหรับผู้ที่เคยรับราชการทหารกองประจำการก่อนหรือภายหลังที่เข้ารับราชการแล้ว

(๗) หลักฐานเกี่ยวกับการถูกสั่งพักราชการ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ออก ปลดออกหรือไล่ออก และหลักฐานการรับเงินเดือนระหว่างนั้น สำหรับผู้ที่เคยถูกสั่งพัก หรือออกจากราชการในลักษณะดังกล่าว เว้นแต่ได้บันทึกไว้ในสมุดประวัติโดยชัดแจ้งแล้ว

(๘) หลักฐานการอนุมัติของ ก.พ. หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณีสำหรับผู้ที่มีสิทธิได้นับเวลาอุดมศึกษาในต่างประเทศ

(๙) หลักฐานเกี่ยวกับการที่ทางราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปทำการใดๆ ตามมติคณะ รัฐมนตรีซึ่งได้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ สำหรับผู้ที่ได้ไปปฏิบัติงานดังกล่าว ดังนี้

(ก) คำสั่งให้ออกจากราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อไปทำการนั้นๆ

(ข) คำสั่งให้กลับเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตามเดิม หรือหลักฐานการแสดงเจตนาขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือหลักฐานการออกจากงานทางหน่วยที่ไปปฏิบัตินั้นๆ แล้วแต่กรณี

(๑๐) หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างที่มีการรบ หรือการสงคราม หรือการปราบจลาจล หรือในระหว่างที่มีพระบรมราชโองการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือในระหว่างที่สั่งให้เป็นนักดำเรือดำน้ำ ซึ่งรับรองโดยกรมการเงินกลาโหม กระทรวงกลาโหม

(๑๑) หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณสำหรับผู้ปฏิบัติราชการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งรับรองโดยกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน

(๑๒) หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณสำหรับผู้ปฏิบัติราชการลับหรือปฏิบัติราชการตามแผนป้องกันประเทศ หรือปฏิบัติราชการกรณีอื่น ตามแบบที่กระทรวงกลาโหมขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทย หรือตามที่แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบแล้ว

(๑๓) หลักฐานการพิจารณาขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ. หรือ ก.ท.จ. หรือ ก.อบต. จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา) สำหรับผู้ที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะหย่อนความสามารถ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม หรือบกพร่องในหน้าที่หรือมึนเมาสินมัวหมองหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งมีระเบียบให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดรายงานผลการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการนั้นๆ ทราบ หรือหลักฐานการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินสำหรับผู้ที่เจ้าสังกัดยังไม่ได้รายงานผลการปฏิบัติ หรือรายงานแล้วแต่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลนั้นๆ ยังพิจารณาหรือดำเนินการในเรื่องดังกล่าวไม่เสร็จสิ้น

(๑๔) หลักฐานการชดใช้เงินคืนกรณีลาศึกษาหรือดูงานแล้วกลับมาปฏิบัติราชการ ชดใช้ไม่ครบตามสัญญา

(๑๕) แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ (แบบ บ.ท. ๔)

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๒
บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ

ข้อ ๑๗ กรณีที่ผู้ออกจากราชการส่วนท้องถิ่นอยู่ในข่ายมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษ ให้ผู้มีสิทธิและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการตามข้อ ๑๖ และให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑) คำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือหลักฐานเกี่ยวกับการไปปฏิบัติราชการ

(๒) รายงานหรือรายละเอียดการปฏิบัติหน้าที่ราชการจนเป็นเหตุให้ถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตราย

(๓) รายงานของผู้ร่วมงานหรือผู้รู้เห็นเหตุการณ์ใกล้ชิด (ถ้ามี)

(๔) รายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีที่ถูกประทุษร้าย หรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากการกระทำผิดอาญาของผู้หนึ่งผู้ใด หรือสำเนาคำพิพากษาคดีนั้น

(๕) หลักฐานการสอบสวนพร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการซึ่งผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งขึ้นสอบสวนว่าการถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้นั้นเองหรือไม่ ในกรณีที่ไม่อาจแนบหลักฐานตาม (๔) หรือหลักฐานตาม (๔) ไม่ปรากฏชัดว่าการถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายนั้น เกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ของผู้นั้นเองหรือไม่

(๖) ใบรับรองของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งได้ตรวจและให้ความเห็นว่าผู้นั้นได้รับอันตรายเสียแขน ขา หูหนวกทั้งสองข้าง ตาบอด หรือได้รับการป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้

(๗) คำสั่งเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๓
บำนาญพิเศษ

ข้อ ๑๘ การขอรับบำนาญพิเศษ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการโดยได้รับบำเหน็จหรือบำนาญปกติไปแล้ว ป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพ อันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างที่ผู้นั้นรับราชการ ภายในสามปี นับแต่วันออกจากราชการนอกจากจะต้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑๗ แล้ว ให้แนบหลักฐานเพิ่มเติมดังนี้

(๑) หลักฐานการสอบสวนของราชการส่วนท้องถิ่นที่เคยสังกัดว่าการป่วยเจ็บเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่

(๒) หลักฐานแสดงว่าการป่วยเจ็บได้เกิดขึ้นภายในสามปี นับแต่วันออกจากราชการ

(๓) หลักฐานแสดงวันเดือนปีที่เจ้าตัวได้ยื่นขอรับบำนาญพิเศษ

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๔
บำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย

ข้อ ๑๙ การขอรับบำเหน็จตกทอดให้ทายาทผู้มีสิทธิ หรือผู้ที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้แสดงเจตนาไว้ แล้วแต่กรณี ยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดด้วยตนเองตามแบบ บ.ท. ๑ แบบ บ.ท. ๒ และแบบ บ.ท. ๕ ต่อราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายสังกัดอยู่ครั้งสุดท้าย พร้อมด้วยสำเนามรณบัตรรวม ๓ ชุด และให้คำรับรองว่าจะชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่างๆ คืนแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ตามแบบ บ.ท. ๖ หรือแบบหนังสือรับรองการชดใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการ (สำหรับผู้เยาว์

คนเสมือนไร้ความสามารถ คนไร้ความสามารถให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล ลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี) เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดจากผู้ยื่นแล้ว ให้สอบสวนบันทึกปากคำของ ผู้ยื่นในหัวข้อรายละเอียด ดังนี้

(๑) ผู้ตายได้ตายด้วยเหตุใด

(๒) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบิดาและมารดาของผู้ตายชื่ออะไรและยังมีชีวิตหรือถึงแก่กรรมไปแล้ว ตั้งแต่เมื่อใด

(๓) ผู้ตายมีสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้ามี ชื่อตัวชื่อสกุลอะไรและให้มีหลักฐานใบสำคัญการสมรสประกอบด้วย หากไม่มีหลักฐานให้ชี้แจงเหตุผลโดยชัดแจ้ง

(๔) ผู้ตายมีบุตรกี่คน ชื่ออะไร เกิดวันเดือนปีใด ถ้าเป็นบุตรเกิดก่อนสมรสขอให้สอบสวนโดยละเอียดต่อไปด้วยว่าต่อมาบิดามารดาได้สมรสกัน หรือได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตรหรือศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรหรือไม่ ทั้งนี้ ให้ส่งหลักฐานต่างๆ เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบสำคัญการสมรส สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือคำพิพากษาของศาล และเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นใดประกอบการพิจารณาด้วย

ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑๖ และแนบหลักฐานเพิ่มเติมดังนี้

(๑) หลักฐานเกี่ยวกับการตาย

(ก) สำเนามรณบัตร กรณีตายโดยเหตุปกติ หรือสำเนามรณบัตรประกอบหลักฐานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น รายงานการชันสูตรพลิกศพ รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี รายงานการสอบสวน ฯลฯ กรณีตายโดยผิดธรรมชาติ

(ข) สำเนาคำสั่งศาลสำหรับผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ

(ค) หลักฐานการสอบสวน พร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการที่ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งเพื่อสอบสวนพฤติการณ์และกรณีแวดล้อมทั่วๆ ไป สำหรับผู้ที่ไม่ทราบแน่ชัดว่าการตายมีสาเหตุเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเองหรือไม่

(ง) หลักฐานการวินิจฉัยขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ. หรือ ก.ท.จ. หรือ ก.อบต.จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา) ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกจากราชการหรือไม่ สำหรับผู้ตายที่มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและยังไม่ได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดนั้น

(๒) หลักฐานเกี่ยวกับทายาท

(ก) สำเนาทะเบียนบ้านของบิดามารดา กรณียังมีชีวิตอยู่หรือสำเนามรณบัตรหรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง) กรณีที่ตายไปก่อนแล้ว

(ข) หลักฐานการเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายได้แก่

๑. สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของบิดามารดาหรือสำเนาทะเบียนฐานะของภริยา (มารดาของผู้ตาย) หรือ

๒. หนังสือรับรองของผู้ควรเชื่อถือได้ ที่รับรองว่าบิดามารดาสมรสก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๘ หรือ

๓. สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสูติบัตรของบุตรร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ตาย ซึ่งเกิดภายในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ หรือก่อนนั้น

(๓) หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส

(ก) สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรส

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน

(ค) สำเนามรณบัตรหรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณีที่คู่สมรสตายไปก่อน

(ง) สำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่าหรือคำสั่งศาลกรณีที่มีการหย่า

(จ) สำเนาคำพิพากษา หรือคำสั่งที่แสดงว่าคู่สมรสคนใดเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีที่มีการสมรสซ้อน

(๔) หลักฐานเกี่ยวกับบุตร

(ก) สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับมารดาของบุตรหรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร

(ข) บันทึกรับรองการมีบุตรชอบด้วยกฎหมายในครรภ์มารดา (ถ้ามี)

(ค) สำเนามรณบัตรหรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณีที่บุตรตาย

(ง) สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

(๕) หลักฐานการเป็นผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี ซึ่งลงชื่อให้ความยินยอมในการขอรับ หรือขอรับบำเหน็จตกทอดแทนผู้มีสิทธิ ได้แก่สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม หรือสำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๕
บำนาญพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย

ข้อ ๒๐ การขอรับบำนาญพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย นอกจากหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องแนบตามข้อ ๑๗ (๑) ถึงข้อ ๑๗ (๕) และข้อ ๑๙ แล้วให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ใบแสดงความเห็นหรือรายงานของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งแสดงว่าการป่วยเจ็บถึงตายเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่

(๒) รายงานการปฏิบัติหน้าที่ราชการในระยะก่อนตายเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ สำหรับผู้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าถึงแก่ความตายเพราะปฏิบัติงานในลักษณะตรากตรำเร่งรัด หรือเคร่งเครียดเกินกว่าปกติธรรมดา

(๓) หลักฐานการสอบสวนในกรณีสูญหายว่าสูญหายตั้งแต่เมื่อใด และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายถึงตายหรือไม่

(๔) คำสั่งเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

ข้อ ๒๑ การขอรับบำนาญพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการโดยได้รับบำเหน็จหรือบำนาญปกติไปแล้ว ป่วยเจ็บถึงตายอันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างที่ผู้นั้นรับราชการภายในสามปี นับแต่วันออกจากราชการ นอกจากหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องแนบตามข้อ ๑๙ แล้ว ให้แนบหลักฐานเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) หลักฐานการสอบสวนของราชการส่วนท้องถิ่นที่เคยสังกัดว่าการป่วยเจ็บถึงตายเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่

(๒) หลักฐานซึ่งแสดงว่า การป่วยเจ็บถึงตายได้เกิดขึ้นภายในสามปี นับแต่วันออกจากราชการ

(๓) หลักฐานซึ่งแสดงวันเดือนปีที่ทายาทได้ยื่นขอรับบำนาญพิเศษ

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๖
บำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญตาย

ข้อ ๒๒ เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้ทายาทหรือผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแจ้งให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกจ่ายบำนาญทราบ และให้ผู้เบิกจ่ายบำนาญแจ้งการหมดสิทธิรับบำนาญของผู้นั้นให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๓ ให้ทายาทผู้มีสิทธิของผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายหรือผู้ที่ผู้รับบำนาญซึ่งถึง แก่ความตายได้แสดงเจตนาไว้ให้มีสิทธิยื่นคำขอรับบำเหน็จตกทอดพร้อมทั้งให้คำรับรองว่าจะชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่างๆ คืนแก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามแบบ บ.ท. ๖ (สำหรับผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถ ให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทน โดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาล ลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี) ยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้ตายรับบำนาญครั้งสุดท้าย และให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมหลักฐานเช่นเดียวกับกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตายตามข้อ ๑๙ แนบแบบคำขอ

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

หมวด ๓
การสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๒๔ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่น ได้รับเรื่องการขอรับบำเหน็จบำนาญจากผู้ขอและผู้ยื่นตามความในหมวด ๒ แห่งระเบียบนี้แล้ว ให้บันทึก วัน เดือน ปี ที่ได้รับเรื่องแล้วตรวจสอบและสอบสวนหลักฐานต่างๆ เพื่อนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาภายในกำหนดเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันรับเรื่อง

ข้อ ๒๕ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใช้สมุดประวัติที่มีการรับรองโดยถูกต้องเป็นหลักฐานในการตรวจสอบเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จะไม่มีสมุดประวัติหรือมีแต่สมุดประวัติไม่ถูกต้องสมบูรณ์หรือในกรณีที่หลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับเวลาราชการขัดแย้งหรือไม่ตรงกันก็ให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญสอบไปยังหน่วยราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเคยรับราชการอยู่ เพื่อรับรองเวลาราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเป็นหลักฐานก่อน เมื่อได้รับหลักฐานดังกล่าวแล้ว ให้รีบดำเนินการรวบรวมเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญหรือบำเหน็จตกทอดพร้อมด้วยหลักฐานต่างๆ โดยเสนอความเห็นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด ว่าสมควรจ่ายเงินบำเหน็จ บำนาญ หรือบำเหน็จตกทอดหรือไม่ประการใดให้แก่ใคร เป็นจำนวนเท่าใดหรือเดือนละเท่าใด ตั้งแต่เมื่อใด

ข้อ ๒๖ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญและเอกสารต่างๆ จากราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในข้อ ๒๕ แห่งระเบียบนี้ แล้วให้บันทึกวัน เดือนปี ที่ได้รับไว้เป็นหลักฐาน แล้วรีบพิจารณาสั่งจ่ายภายในกำหนดเวลายี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันได้รับเรื่องการสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้ทำคำสั่งเป็นสามฉบับโดยระบุให้ชัดแจ้งว่าจ่ายเป็นบำเหน็จหรือบำนาญหรือบำเหน็จตกทอดให้แก่ใครจำนวนเท่าใดหรือเดือนละเท่าใด จ่ายตั้งแต่เมื่อใดแล้วส่งคำสั่งและเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่เสนอเรื่องเพื่อถือจ่ายหนึ่งชุด เก็บรักษาไว้ที่จังหวัดหนึ่งชุดและส่งไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นหนึ่งชุด

บำเหน็จหรือบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพให้สั่งจ่ายได้ตั้งแต่วันขาดจากอัตราเงินเดือนเป็นต้นไป

บำเหน็จตกทอด หรือบำนาญพิเศษในกรณีถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ซึ่งจ่ายแก่ทายาทหรือผู้มีสิทธินั้น ให้สั่งจ่ายได้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย หรือวันถัดจากวันที่สันนิษฐานว่าถึงแก่ความตายตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ในกรณีที่มีการลดหรืองดบำนาญในระหว่างเวลาที่ข้าราชการกลับเข้ารับราชการใหม่และต่อมาออกจากราชการครั้งหลังโดยไม่มีสิทธิได้รับบำนาญ การสั่งจ่ายบำนาญที่เคยได้รับอยู่เดิมตั้งแต่วันออกจากราชการครั้งหลัง จะจ่ายได้ต่อเมื่อผู้รับบำนาญได้ยื่นขอรับบำนาญเดิมต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่เคยได้รับ และให้ราชการส่วนท้องถิ่นเดิมจ่ายบำนาญต่อไป ทั้งนี้ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นรายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อแจ้ง ก.บ.ท. ทราบอีกครั้งหนึ่ง

กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งไม่อนุมัติการจ่ายบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นเสนอขอ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับเรื่องรายงานเหตุผลไปยังกระทรวงมหาดไทย

สำหรับอัตราบำนาญพิเศษซึ่งกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการทุพพลภาพของผู้นั้นตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอกระทรวงมหาดไทย เป็นรายๆ ไป

หมวด ๔
การเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญ

ข้อ ๒๗ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญจากผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วต้องแจ้งแก่ผู้ยื่นเรื่องรับทราบไว้เป็นหลักฐาน โดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบพร้อมทั้งวัน เดือน ปี ไว้ในคำสั่งจ่ายของผู้ว่าราชการจังหวัดกับให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้ในทะเบียนที่จัดทำไว้โดยเฉพาะด้วย ส่วนผู้ที่อยู่ไกลหรืออยู่ต่างจังหวัดไม่สะดวกแก่การติดต่อให้มาลงนามทราบได้ก็ให้แจ้งให้ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนและหมายเหตุในทะเบียนด้วยว่าได้แจ้งให้ทราบตามหนังสือลงทะเบียน วัน เดือน ปีใด

ข้อ ๒๘ การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญประจำเดือนหนึ่งๆ ให้ใช้ฎีกาค่าตอบแทนโดยกรอกจำนวนเงินบำเหน็จบำนาญ รวมทั้งเงินเพิ่มในประเภทเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้เขียนใบแทรกแสดงรายชื่อจำนวนเงินที่ขอเป็นรายบุคคลลงในแบบ บ.ท. ๗ แล้วรวมยอดทั้งสิ้นให้ตรงกับจำนวนที่ขอเบิกแนบไว้กับฎีกา

ข้อ ๒๙ การจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญรวมทั้งเงินเพิ่มจากบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้เป็นหน้าที่ของสมุห์บัญชีหรือหัวหน้าหน่วยการคลังของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ เป็นผู้รับผิดชอบและปฏิบัติการเบิกจ่ายตามระเบียบ โดยให้ลงจ่ายในทะเบียนจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญเล่มหนึ่งต่างหาก โดยใช้แบบ บ.ท. ๘ และให้กรอกรายชื่อจำนวนเงินบำเหน็จบำนาญเรียงตามลำดับใบแทรกฎีกาค่าตอบแทนและรวมยอดทั้งสิ้นไว้ตอนท้าย พร้อมทั้งหมายเหตุว่าเบิกโดยฎีกาค่าตอบแทนที่เท่าใด วัน เดือน ปีใด การจ่ายในวันหนึ่งๆ รวมกี่ราย เป็นเงินเท่าใดต้องแสดงไว้ในช่องหมายเหตุ

การขอรับบำเหน็จบำนาญผ่านทางธนาคาร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

การจ่ายบำนาญประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนสองวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคาร หรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้นสองวันทำการ แต่ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้

บำนาญที่ค้างเบิกหรือที่ผู้รับตายหรือหมดสิทธิลงในระหว่างเดือนให้เริ่มจ่ายได้ทันที

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญลงชื่อรับเงินไม่ได้ ก็ให้ผู้รับพิมพ์ลายนิ้วมือแทนและให้ผู้จ่ายเงินหมายเหตุด้วยว่าเป็นลายพิมพ์นิ้วมือของใคร

ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จบำนาญไม่สามารถจะมารับด้วยตนเองได้ต้องทำหนังสือมอบฉันทะตามแบบ บ.ท. ๙

ข้อ ๓๐ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับหรือมีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตายให้จ่ายบำนาญรวมทั้งเงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) ให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตายนอกจากนี้ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษจำนวนเท่ากับบำนาญ เงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) รวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี) สามเดือนโดย

(๑) กรณีผู้รับบำนาญราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งครู ให้จ่ายเงินบำนาญและเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี) จากเงินงบประมาณแผ่นดิน ส่วนเงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) ให้จ่ายจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) กรณีผู้รับบำนาญราชการส่วนท้องถิ่นนอกจากตำแหน่งครู ให้จ่ายเงินบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) จากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี) ให้จ่ายจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่น

ผู้มีสิทธิรับบำนาญที่ถึงแก่ความตายเป็นผู้รับบำนาญตกทอดหรือบำนาญพิเศษในฐานะทายาทไม่ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษ

เงินช่วยพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายแสดงเจตนาโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่น ตามแบบ บ.ท. ๑๐

ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมิได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสามหรือบุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายแสดงเจตนาไว้ตายก่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายหรือก่อนมีการจ่ายเงินก็ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

(๓) บิดามารดา

เมื่อปรากฏว่าบุคคลในลำดับก่อนตามวรรคสี่มีชีวิตอยู่ บุคคลในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษ

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษตามความในวรรคสี่ในลำดับเดียวกันมีหลายคนให้จ่ายให้แก่ผู้ซึ่งบุคคลในลำดับนั้นมอบหมายเป็นหนังสือ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่จัดการศพ

ข้อ ๓๑ การขอรับเงินช่วยพิเศษ ให้กระทำภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับหรือมีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตาย

กรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตายก่อนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งจ่ายบำนาญให้นับระยะเวลาเพื่อขอรับเงินช่วยพิเศษตามความในวรรคหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งจ่ายบำนาญ

ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการศพข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย เพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการในเวลาอันสมควร ให้ทางราชการส่วนท้องถิ่นหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยพิเศษได้เท่าที่จ่ายจริง แล้วมอบส่วนที่เหลือถ้ามีให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับตามข้อ ๓๐

ข้อ ๓๒ เพื่อเป็นหลักฐานการตรวจสอบจ่ายบำเหน็จบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนตรวจจ่ายบำเหน็จบำนาญไว้เล่มหนึ่งตามแบบ บ.ท. ๑๑ และให้มีข้อความดังนี้ ชื่อผู้รับ จำนวนเงิน แต่เดือนตุลาคมถึงเดือนกันยายนรวม ๑๒ เดือน ในช่องหมายเหตุให้หมายเหตุว่าได้รับคำสั่งจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญตั้งแต่เมื่อใด เดือนละเท่าใด

การลงทะเบียนตรวจจ่ายต้องแยกประเภท ดังนี้

(๑) บำเหน็จบำนาญปกติ

(ก) เหตุทดแทน

(ข) เหตุทุพพลภาพ

(ค) เหตุสูงอายุ

(ง) เหตุรับราชการนาน

(๒) บำนาญพิเศษ

(๓) บำเหน็จตกทอด

ข้อ ๓๓ การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญสมุห์บัญชีหรือหัวหน้าหน่วยการคลังของราชการส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินบำเหน็จบำนาญจะต้องเก็บเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญหลักฐานการเบิกจ่ายตลอดจนเอกสารประกอบการจ่ายไว้ประกอบการตรวจสอบบัญชีการเงินเช่นเดียวกับใบสำคัญการจ่ายเงินประเภทอื่นของราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๕
การแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๓๔ ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปี ให้ผู้รับบำนาญแสดงการดำรงชีวิตอยู่ต่อราชการส่วนท้องถิ่น โดยจะแสดงด้วยตนเอง หรือให้มีการรับรองของนายอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญมีภูมิลำเนาอยู่ในปัจจุบันหรือข้าราชการประจำไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ เป็นผู้รับรองตามแบบ บ.ท. ๑๒ ซึ่งรับรองว่าผู้รับบำนาญยังดำรงชีวิตอยู่ เพื่อประกอบเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงิน

ให้เจ้าหน้าที่ผู้จ่ายบำนาญจัดทำสมุดไว้เล่มหนึ่งเพื่อใช้ในการแสดงรายชื่อและตำบลที่อยู่ของผู้รับบำนาญ และให้ผู้รับบำนาญลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปีที่แสดงการดำรงชีวิตอยู่ไว้เป็นหลักฐาน

กรณีมอบฉันทะให้ผู้อื่นรับแทนให้ปฏิบัติตามความในวรรคก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษเป็นบุตรซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษา หรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ราชการรับรองให้เทียบเท่า ถ้ามีความประสงค์จะขอรับบำนาญพิเศษต่อไปอีกหลังจากที่มีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้วให้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษานั้นๆ และหลังจากนั้นให้ยื่นใบรับรองเช่นว่านี้ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปี

ข้อ ๓๖ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่ดังกล่าวในข้อ ๓๔ หรือใบรับรองของสถานศึกษาดังกล่าวในข้อ ๓๕ แล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนจ่ายเงินบำนาญและทะเบียนตรวจจ่ายเงินบำนาญว่า ผู้รับบำนาญรายใดได้แสดงการดำรงชีวิตอยู่แต่วันเดือนปีใดหรือผู้รับบำนาญพิเศษรายใดมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้วตั้งแต่วันเดือนปีใด และได้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษาใดตั้งแต่วันเดือนปีใดแล้วแต่กรณี เพื่อเป็นหลักฐานการจ่ายบำนาญต่อไป ส่วนหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่หรือใบรับรองของสถานศึกษาให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่เบิกจ่ายเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบบัญชีการเงินต่อไปด้วย

ข้อ ๓๗ ถ้าปรากฏว่าผู้รับบำนาญขาดสิทธิที่จะได้รับบำนาญต่อไปแล้ว หรือผู้รับบำนาญไม่แสดงการดำรงชีวิตอยู่ หรือไม่ยื่นใบรับรองของสถานศึกษาตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นระงับการจ่ายบำนาญไว้จนกว่าผู้รับบำนาญจะแสดงหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่หรือส่งใบรับรองของสถานศึกษาให้ถูกต้อง

หมวด ๖
การเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ

ข้อ ๓๘ ผู้รับบำนาญที่ย้ายภูมิลำเนาและประสงค์จะโอนการรับเงินบำนาญไปรับทางราชการส่วนท้องถิ่นรูปเดียวกันในท้องที่ที่ย้ายไปอยู่ใหม่ ให้ผู้รับบำนาญยื่นเรื่องต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่จ่ายบำนาญให้เดิม และให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นส่งเรื่องและหนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้ายตามแบบ บ.ท. ๑๓ ไปยังจังหวัดและให้จังหวัดรายงานเพื่อขออนุมัติกระทรวงมหาดไทย

หมวด ๗
เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

ข้อ ๓๙ การจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติดังนี้

(๑) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายให้ตามอัตราที่เคยเบิกจ่ายอยู่เดิมก่อนใช้บังคับระเบียบนี้

(๒) นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษแล้วแต่กรณีในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก โดยเบิกจ่ายจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและให้รวมจ่ายพร้อมกับเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับเมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเข้าด้วยกันแล้วจะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือ พ้นจากทางราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเพื่อจ่ายแก่ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้คำนวณโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ แล้วแต่กรณี คูณด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นมารับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นหารด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการอยู่ทางสังกัดเดิม และทางราชการส่วนท้องถิ่นรวมกัน ทั้งนี้ เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหากเข้าด้วยกันแล้ว จะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ

หมวด ๘
การหักบำนาญพิเศษและหรือ บำเหน็จ
ตกทอดจากผู้ที่ได้รับสิทธิหรือไม่มีสิทธิ

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ได้เบิกจ่ายบำนาญพิเศษและหรือบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิตามคำสั่งจ่ายของจังหวัดแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของ

ผู้ตายตามเงื่อนไขที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดเพิ่มขึ้น ให้จังหวัดสั่งจ่ายเงินรายนั้นใหม่โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกหักเงินบำนาญพิเศษของผู้ซึ่งรับเกินไปตั้งแต่วันเกิดสิทธิคืนให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับทุกเดือนจนกว่ายอดเงิน ที่หักจะครบจำนวนที่ผู้นั้นรับเกินไป

ในกรณีที่หักเงินบำนาญพิเศษได้ไม่ครบจำนวนที่รับเกินไป หรือไม่มีเงินบำนาญพิเศษที่จะหักชดใช้ได้ ให้จังหวัดสั่งให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกเรียกเงินจากผู้ที่ได้รับเกินไปหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิคืนเพื่อจ่ายให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับหากเรียกคืนไม่ได้หรือเรียกได้ไม่ครบ ให้ผู้เบิกแจ้งให้บุตรผู้นั้นเรียกร้องเอาจากผู้ที่ได้รับเกินไปหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิต่อไป

หมวด ๙
เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๔๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัด ตามแบบ บ.ท. ๑๔

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ ให้ยื่นคำขอรับบำเหน็จหรือบำนาญต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดล่วงหน้าได้เป็นเวลา ๕ เดือนก่อนวันครบเกษียณอายุตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๔๒ เพื่อให้ได้ทราบถึงฐานะการเงิน และสถิติของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นประจำ กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นใดมีการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในเดือนใด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจัดทำงบเดือนแสดงการรับ - จ่ายเงินตามแบบ บ.ท. ๑๕ ส่งไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนใหม่ทุกเดือน

ข้อ ๔๓ บรรดาแบบพิมพ์ที่ใช้ตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖
ประชา มาลีนนท์
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๒๗ ง หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ
ของราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๒๒

โดยที่เห็นเป็นการสมควรกำหนดระเบียบว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๑๒ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ มาตรา ๓๒ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๙๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดระเบียบว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาทให้ได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น เรียกโดยย่อว่า "ช.ค.บ." ในอัตราเดือนละสองร้อยบาท

ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไป แต่ไม่เกินสี่พันสองร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละสองร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้วให้ได้รับไม่เกินเดือนละสี่พันสองร้อยบาท

ข้อ ๔ ทายาทผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท

ทายาทผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไป แต่ไม่เกิน สี่พันหนึ่งร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้ว ให้ได้รับไม่เกินเดือนละสี่พันหนึ่งร้อยบาท

ข้อ ๕ ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ หรือทายาทผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการ หรือเข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานสังกัดราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) เข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานในรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือองค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้นๆ

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้รับบำนาญควบกับเงินเดือนหรือค่าจ้างด้วยหรือไม่

ข้อ ๖ การจ่าย ช.ค.บ. ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่าย ช.ค.บ. เพียงวันที่ถึงแก่ความตาย

กรณีที่ผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเดิมแจ้งให้ราชการส่วนท้องถิ่นใหม่ทราบว่าได้จ่าย ช.ค.บ. ให้แล้วถึงวันใด เป็นจำนวนเท่าใด และให้ราชการส่วนท้องถิ่นใหม่เบิกจ่ายให้ต่อไปตั้งแต่วันที่ถัดจากวันดังกล่าว

ข้อ ๗ ให้เบิกจ่าย ช.ค.บ. จากงบประมาณรายจ่าย งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน

ข้อ ๘ การเบิกจ่าย ช.ค.บ. ไม่ต้องแสดงรายการหักภาษีเงินได้ แต่ให้นำไปคำนวณหักจากเงินบำนาญในฎีกาเบิกเงินบำนาญ

ข้อ ๙ ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กระทรวงมหาดไทยจะเป็นผู้วินิจฉัยและกำหนดวิธีปฏิบัติตามความจำเป็น

ข้อ ๑๐ การปฏิบัตินอกเหนือไปจากระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒

(ลงนาม) เล็ก แนวมาลี

(เล็ก แนวมาลี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนพิเศษที่ ๑๔๒ ง หน้า ๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ และ มาตรา ๖ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอด ในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอด ในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไป แต่ไม่เกินสี่พันหนึ่งร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ.ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้วให้ได้รับไม่เกินเดือนละสี่พันหนึ่งร้อยบาท"

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ทวิ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ ทวิ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอด ในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๓ เดือนละต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๒ ของข้าราชการพลเรือนให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละยี่สิบของจำนวนบำนาญ ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. ตามข้อนี้กับบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญ

ในอัตราร้อยละยี่สิบห้าตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ หมวด ๑๐ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ข้อ ๓๓ แล้วให้ได้รับไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๒ ของข้าราชการพลเรือน

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของหนึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง"

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เข้ารับราชการ กลับเข้ารับราชการ เข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงาน สังกัดราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

(๒) เข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานในรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือในองค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้นๆ

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้รับบำนาญควบกับเงินเดือนหรือค่าจ้างด้วยหรือไม่"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๓

ประเทือง กีรติบุตร

(นายประเทือง กีรติบุตร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนพิเศษที่ ๑๔๒ ง หน้า ๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ ทวิ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ ทวิ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาท หรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๓ และยังคงได้รับ หรือมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ เดือนละต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของข้าราชการพลเรือน ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละสามสิบเก้าของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ แต่ทั้งนี้เมื่อรวม ช.ค.บ. ตามข้อนี้กับบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญในอัตราร้อยละยี่สิบห้าตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ หมวด ๑๐ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้อ ๓๓ แล้ว ให้ได้รับไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของข้าราชการพลเรือน

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๒๓ เป็นต้นมา และยังคงได้รับหรือมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ เดือนละต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของข้าราชการพลเรือน ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละสิบหกของจำนวนบำนาญ ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ แต่ทั้งนี้เมื่อรวม ช.ค.บ. ตามข้อนี้กับบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญในอัตราร้อยละยี่สิบห้าตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ หมวด ๑๐ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้อ ๓๓ แล้ว ให้ได้รับไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของข้าราชการพลเรือน

สำหรับผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ให้ถือบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของผู้ที่ก่อให้เกิดสิทธิในบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดนั้น

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

(สิทธิ จิรโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนพิเศษที่ ๑๔๒ ง หน้า ๑๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้ เป็นข้อ ๔ ตรี แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ ตรี ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ และ ช.ค.บ. ตามข้อ ๓ ข้อ ๔ หรือข้อ ๔ ทวิ แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละหกของจำนวนบำนาญ และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละหกของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

พลตำรวจเอก ประมาณ อดิเรกสาร

(ประมาณ อดิเรกสาร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนพิเศษที่ ๑๔๒ ง หน้า ๑๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้ เป็นข้อ ๔ จัตวา แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ จัตวา ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ และ ช.ค.บ. ตามข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๔ ทวิ หรือข้อ ๔ ตรี แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละสิบของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนพิเศษที่ ๑๔๒ ง หน้า ๑๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ เบญจ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ เบญจ ผู้ได้รับบำนาญปกติที่มีเวลาราชการรวมกันทั้งสิ้นไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์และได้รับ ช.ค.บ. ตามข้อ ๓ ข้อ ๔ ทวิ ข้อ ๔ ตรี หรือข้อ ๔ จัตวา แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตรา ดังนี้

(๑) ถ้าผู้ที่ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึงแปดสิบปีบริบูรณ์ และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึงสามพันบาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของเงินจำนวนสามพันบาทหักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ ที่ได้รับอยู่

(๒) ถ้าผู้ที่ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่แปดสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึงเก้าสิบปีบริบูรณ์ และได้บำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึงห้าพันบาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของเงินจำนวนห้าพันบาทหักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ ที่ได้รับอยู่

(๓) ถ้าผู้ที่ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่เก้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึงหกพันบาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของเงินจำนวนหกพันบาทหักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ ที่ได้รับอยู่"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

พลเอก อิสระพงศ์ หนุนภักดี

(อิสระพงศ์ หนุนภักดี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนพิเศษที่ ๑๔๒ ง หน้า ๑๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการประเภทต่างๆ อาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ฉ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ ฉ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว และยังคงได้รับหรือมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญก่อนวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสี่สิบของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึงวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละยี่สิบของจำนวนบำนาญ และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๓) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ถึงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบสองของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ถ้าเข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการหรือเข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานสังกัดราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่น"

ประกาศ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

พลตำรวจเอก **เภา สารสิน**

(เภา สารสิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนพิเศษที่ ๑๔๒ ง หน้า ๑๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการประเภทต่างๆ อาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ สัตต แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ สัตต ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๗ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละสิบเอ็ดของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบเอ็ดของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์

(สนั่น ขจรประศาสน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนพิเศษที่ ๑๔๒ ง หน้า ๒๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘๘วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ อัฏฐ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ อัฏฐ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสามของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสามของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ประชา มาลีนนท์

(นายประชา มาลีนนท์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๑ ตอนพิเศษที่ ๙๔ ง หน้า ๑๔ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือน อาศัยอำนาจ ตามความใน มาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ นว แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละห้าพันหนึ่งร้อยบาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินห้าพันหนึ่งร้อยบาทหักด้วยจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

สมชาย สุนทรวัฒน์

(นายสมชาย สุนทรวัฒน์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนพิเศษที่ ๑๔๒ ง หน้า ๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการพลเรือน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้ เป็นข้อ ๔ ทศ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ ทศ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้ได้รับ ช.ค.บ. อัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"กรณีที่ผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญให้เป็นหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการเป็นผู้เบิกจ่ายเงิน ช.ค.บ. ตามวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙

สมชาย สุนทรวัฒน์

(นายสมชาย สุนทรวัฒน์)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๓ ตอนพิเศษที่ ๒๙ ง หน้า ๑๓ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

หน้า ๑
เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๖๘ ง ราชกิจจานุเบกษา ๔ เมษายน ๒๕๕๑

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการพลเรือน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้ เป็นข้อ ๔ เอกาทศ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ เอกาทศ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสี่ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสี่ของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑
สุพล ฟองงาม
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการพลเรือน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ นว ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละหกพันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินหกพันบาทหักด้วยจำนวนบำนาญ ทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒
บุญจง วงศ์ไตรรัตน์
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๑
เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๘๑ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการพลเรือน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ทวาทศ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ ทวาทศ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔
ชวรัตน์ ชาญวีรกูล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ นว ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละเก้าพันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินเก้าพันบาทหักด้วยจำนวนบำนาญ ทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๑
เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๑๓๓ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ เตรส ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ เตรส ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสี่ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสี่ของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์และเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่กลับเข้ารับราชการใหม่ และประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๗

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประสงค์จะคืนบำเหน็จที่ได้รับไปแล้วเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องให้คืนบำเหน็จที่ได้รับแล้วพร้อมดอกเบี้ยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการ โดยได้รับบำเหน็จตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณีไปแล้ว หากภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และประสงค์จะคืนบำเหน็จที่ได้รับไปแล้วเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องกัน ให้คืนบำเหน็จที่ได้รับไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี พร้อมดอกเบี้ย ต่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่รับราชการอยู่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการใหม่

ข้อ ๕ สิทธิในการนับเวลาราชการต่อเนื่อง จะมีผลต่อเมื่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยครบถ้วนแล้วเท่านั้น กรณีที่ยังไม่ทราบวันรับเงินบำเหน็จที่แท้จริง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่รับราชการอยู่ตรวจสอบ วันรับเงินบำเหน็จจากหลักฐานการรับเงิน (ฎีกาขอเบิกเงิน) จากราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดเดิม หรือกรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ แล้วแต่กรณี และให้นับต่อจากวันรับฎีกาจากราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดเดิมหรือคลังไปอีกสิบห้าวันทำการ โดยให้ถือวันถัดจากวันที่ครบ สิบห้าวันทำการเป็นวันรับบำเหน็จเพื่อคำนวณดอกเบี้ยตามวิธีการในข้อ ๖

หากดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วไม่ปรากฏหลักฐานว่าวันใดเป็นวันรับเงินบำเหน็จ ให้ถือเอาวันที่พ้นกำหนดเวลาห้าสิบเอ็ดวันนับแต่วันถัดจากวันที่บุคคลนั้นลาออกจากราชการเป็นวันรับเงินบำเหน็จเพื่อใช้ในการคำนวณดอกเบี้ย

ข้อ ๖ การคำนวณดอกเบี้ย ให้เริ่มคิดตั้งแต่วันที่ได้รับบำเหน็จเป็นต้นไป โดยคิดตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารออมสินที่คิดให้แก่บุคคลทั่วไปในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบต้น

ข้อ ๗ กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จภายในระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการแล้ว แต่ไม่สามารถคืนบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยได้ภายในระยะเวลา เก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นขอผ่อนผันระยะเวลาต่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดเป็นราย ๆ ไป โดยข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นจะต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี ในต้นเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยสำหรับระยะเวลาที่เกินเก้าสิบวัน

การขอผ่อนผันระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดก่อนพ้นระยะเวลาเก้าสิบวัน

ความในวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้ใช้บังคับกับผู้ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ เนื่องจากการสอบเข้ารับราชการด้วย

ข้อ ๘ กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นแจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จแต่ได้ล่วงพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้ แม้จะพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ โดยให้คืนบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งจากราชการ ส่วนท้องถิ่นต้นสังกัด โดยวิธีการคำนวณดอกเบี้ย ดังนี้

(๑) กรณีการคืนบำเหน็จล่าช้าเกิดจากความบกพร่องของราชการส่วนท้องถิ่น ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ได้รับบำเหน็จจนถึงวันก่อนวันที่กลับเข้ารับราชการ ในอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารออมสินที่คิดให้แก่บุคคลทั่วไปในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบต้น และภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งจากราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดแล้วว่าการคืนบำเหน็จล่าช้าเกิดจากความบกพร่องของราชการส่วนท้องถิ่นจะไม่คิดดอกเบี้ย หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ให้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีในต้นเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยจนถึงวันที่ราชการส่วนท้องถิ่น ต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ย

(๒) กรณีการคืนบำเหน็จล่าช้าเกิดจากความบกพร่องของตัวข้าราชการส่วนท้องถิ่นเอง ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ได้รับบำเหน็จจนถึงวันก่อนวันที่กลับเข้ารับราชการในอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารออมสินที่คิดให้แก่บุคคลทั่วไปในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบต้น และตั้งแต่วันที่กลับเข้ารับราชการจนถึงวันที่ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ย ให้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี ในต้นเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ย

ข้อ ๙ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ยแล้วให้บันทึกไว้ในสมุดหรือแฟ้มประวัติให้ชัดเจน แล้วแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบและให้นำเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยส่งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทันที

ข้อ ๑๐ กรณีไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทยเป็นราย ๆ ไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
บุญจง วงศ์ไตรรัตน์
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการจ่ายเงินทดแทนแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการ ที่ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๐๙

โดยที่กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นสมควรกำหนดระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินทดแทนแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการ เพื่อให้เป็นการสอดคล้องตามระเบียบของทางราชการ และสอดคล้องตามหลักแห่งพระราชบัญญัติโอนโรงเรียนประถมศึกษาบางประเภทไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๙ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ มาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๑๒ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ มาตรา ๓๒ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินทดแทนแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินทดแทนแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๐๙"

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินทดแทนแก่พนักงานเทศบาลวิสามัญประจำการที่ออกจากงาน พ.ศ. ๒๕๐๐ และคำสั่ง หรือหนังสือสั่งการใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๓ "ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการ" หมายความว่า ข้าราชการส่วนจังหวัดวิสามัญ หรือพนักงานเทศบาลวิสามัญ หรือพนักงานสุขาภิบาลวิสามัญ หรือพนักงานตำบลวิสามัญตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ซึ่งรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและยังประจำทำงานอยู่ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงข้าราชการส่วนจังหวัดวิสามัญชั่วคราว หรือพนักงานเทศบาลวิสามัญชั่วคราว หรือพนักงานสุขาภิบาลวิสามัญชั่วคราว หรือพนักงานตำบลวิสามัญชั่วคราว หรือที่มีสัญญาจ้าง

"เวลาราชการ" หมายความว่า เวลาราชการปกติ

"เวลาราชการสำหรับคำนวณเงินทดแทน" หมายความว่า เวลาราชการปกติและเวลาราชการทวีคูณรวมกัน

ข้อ ๔ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่พ้นจากราชการแล้ว ให้ได้รับเงินทดแทนตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(ก) ให้ได้รับเงินทดแทนเท่ากับเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินทดแทน เศษของปีถ้าถึงหกเดือนให้นับเป็นหนึ่งปี

(ข) ในกรณีที่ พ้นจากราชการเพราะเหตุยุบเลิกตำแหน่ง หรือตัดทอนงานให้ได้รับเงินทดแทนตามความในข้อ (ก) แต่ถ้ามีเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินทดแทนต่ำกว่าสามปีให้ได้รับเงินทดแทนเท่ากับจำนวนเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินทดแทนสามปี

ข้อ ๕ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนดังนี้

(ก) ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการก่อนหรือมีเวลาราชการครบห้าปีบริบูรณ์

(ข) ถูกไล่ออก หรือปลดออกจากราชการ หรือตายเพราะกระทำความผิด หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(ค) มีเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินทดแทนไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์ เว้นกรณียุบเลิกตำแหน่ง

ข้อ ๖ การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินทดแทนนั้นให้นับตั้งแต่วันรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แต่ไม่ก่อนวันที่มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์จนถึงวันที่พ้นจากราชการ รวมทั้งเวลาที่รับราชการทหารตามกฎหมายและคำสั่งของทางราชการในระหว่างที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการด้วย

ข้าราชการพลเรือนวิสามัญซึ่งได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้นับเวลาราชการของข้าราชการผู้นั้นสำหรับคำนวณเงินทดแทนติดต่อกัน

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่ประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้มีประกาศใช้กฎอัยการศึก ให้นับเวลาราชการเฉพาะวันที่ประจำปฏิบัติหน้าที่แท้จริง ไม่รวมวันลาหรือวันขาดจากราชการในระหว่างนั้น เป็นทวีคูณ และให้นับถึงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๙ เท่านั้น

* ข้อ ๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการเพราะถึงแก่ความตาย และความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นจากการกระทำความผิดหรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินทดแทนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการผู้นั้นให้แก่ทายาท ซึ่งมีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการมีสิทธิได้รับเงินทดแทนอยู่แล้วถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินทดแทนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการผู้นั้นให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๘ เงินทดแทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณหมวดเงินตอบแทนต่างๆ หรือหมวดค่าตอบแทนของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ

ข้อ ๙ การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนให้ผู้ขอรับยื่นคำขอตามแบบท้ายระเบียบนี้ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการผู้นั้นสังกัดอยู่ เมื่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดได้รับเรื่องราวแล้วให้พิจารณาเสนอขอรับอนุมัติจากจังหวัด

สิทธิในการขอรับเงินทดแทนตามความในระเบียบนี้ให้มีอายุความสามปี

ความดังกล่าวในวรรคก่อนนี้มีผลใช้บังคับย้อนหลังไปถึงระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินทดแทนพนักงานเทศบาลวิสามัญทุกฉบับที่ใช้มาก่อนวันใช้ระเบียบนี้ด้วย

ข้อ ๑๐ การปฏิบัตินอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทยก่อน

ข้อ ๑๑ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๐๙

(ลงนาม) พลเอก ป.จารุเสถียร

(ประภาส จารุเสถียร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

---

* ข้อ ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๒ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินทดแทนแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการ (ฉบับที่๒) พ.ศ. ๒๕๑๔

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒
และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๖ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒"

ข้อ ๒* ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖

บรรดาระเบียบและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหา ยกเว้นหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กำหนดหลักเกณฑ์และกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามวรรคหนึ่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้

หมวด ๑
ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำไม่มีกำหนดเวลาตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้ โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณหมวดค่าจ้าง หรือหมวดค่าจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึง

(๑) ลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง

(๒) ลูกจ้างที่ให้ปฏิบัติงานของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในต่างประเทศ

---

* ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนพิเศษ ๗๕ ง หน้า ๙ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒

"ลูกจ้างชั่วคราว" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราวและหรือโดยมีกำหนดเวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

"ค่าจ้าง" หมายความว่า ค่าจ้างอัตราปกติ ตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้สำหรับการทำงานในระยะเวลาตามปกติ และหมายความรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) ด้วย

"ค่าจ้างเดือนสุดท้าย" หมายความว่า ค่าจ้างทั้งเดือนที่ลูกจ้างควรจะได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนออกจากงาน ถ้าลูกจ้างผู้นั้นมาทำงานเต็มเวลาที่กำหนด

ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน ประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์หนึ่งวัน ให้คิดค่าจ้างยี่สิบเจ็ดวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน สำหรับประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์สองวัน ให้คิดค่าจ้างยี่สิบสามวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน

สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างรายชั่วโมง ให้คิดค่าจ้างเจ็ดชั่วโมงเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน เว้นแต่ลูกจ้างที่ได้กำหนดเวลาทำงานสำหรับหนึ่งวันเป็นอย่างอื่น ก็ให้คิดค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่ได้กำหนดนั้นเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน แล้วคิดเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือนตามวรรคก่อน

"บำเหน็จปกติ"[๒] หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจากทำงานมานานซึ่งจ่ายครั้งเดียว

"บำเหน็จรายเดือน"[๓] หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจากทำงานมานานซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

"บำเหน็จพิเศษ"[๔] หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะปฏิบัติหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายครั้งเดียว

"บำเหน็จพิเศษรายเดือน"[๕] หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

"หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

"ปีงบประมาณ" หมายความว่า ปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

หมวด ๒
บำเหน็จปกติ

ข้อ ๖ ลูกจ้างประจำจะได้รับบำเหน็จปกติ เมื่อต้องออกจากงานด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้

---

[๒] บทนิยามคำว่า "บำเหน็จปกติ" เพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

[๓] บทนิยามคำว่า "บำเหน็จรายเดือน" เพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

[๔] บทนิยามคำว่า "บำเหน็จพิเศษ" เพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

[๕] บทนิยามคำว่า "บำเหน็จพิเศษรายเดือน" เพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

(๑) ลาออกโดยไม่มีความผิด และได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง หรือผู้ได้รับมอบหมายแล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และถูกลงโทษปลดออกจากราชการ

(๓) ป่วยเจ็บไม่อาจปฏิบัติหน้าที่การงานของตนโดยสม่ำเสมอ หรือโดยมีใบตรวจแพทย์ซึ่งทางราชการรับรองว่าไม่สามารถหรือไม่สมควรทำงานต่อไป

(๔) ขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับสัญชาติ

(๕) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไม่เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๖) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(๗) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๘) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๙) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปเป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๑๐) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นบุคคลล้มละลาย

(๑๑) หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเลิกตำแหน่งหรือยุบตำแหน่ง

(๑๒) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานของตน ไม่มีประสิทธิภาพหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด

(๑๓) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษปลดออกหรือไล่ออกได้ แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้นซึ่งถ้าให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ทางราชการ

(๑๔) ถูกสั่งออกจากราชการเนื่องจากรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาล หรือต้องรับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

(๑๕) ไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๑๖) ขาดคุณสมบัติในการปฏิบัติงานเป็นลูกจ้างประจำ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ในกรณี (๑) และ (๒) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีบริบูรณ์

ในกรณี (๓) ถึง (๑๖) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์

ข้อ ๗ บำเหน็จปกติที่จะจ่ายตามความในข้อ ๖ ถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับตายเสียก่อนได้รับเงินบำเหน็จปกติ เงินดังกล่าวย่อมเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๘ ลูกจ้างประจำผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นได้ทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์ และความตายนั้นมิให้เกิดขึ้นเนื่องจากความประพฤติชั่วอย่างแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในข้อ ๑๗ แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายเพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลม

เงินบำเหน็จปกติตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งจ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมิต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ข้อ ๙ ลูกจ้างประจำผู้ใด มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรืออยู่ในระหว่างถูกพักงาน ถ้าถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัยหรือก่อนคดีอาญาถึงที่สุด ให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาวินิจฉัยว่าถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออก ทายาทของลูกจ้างประจำผู้นั้น ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามข้อ ๘

หมวด ๒/๑[๖]
บำเหน็จรายเดือน

ข้อ ๙/๑ ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จปกติ ซึ่งมีเวลาทำงานตั้งแต่ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนแทนก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำได้รับบำเหน็จปกติหรือบำเหน็จรายเดือนจากหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๙/๒ สิทธิในบำเหน็จรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๑๗/๑

หมวด ๓
บำเหน็จพิเศษ

ข้อ ๑๐ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้อีกเลย นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ แล้วให้ได้รับบำเหน็จพิเศษอีกด้วย เว้นแต่อันตรายที่ได้รับหรือการป่วยเจ็บนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

สำหรับลูกจ้างชั่วคราวไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

ข้อ ๑๑ การกำหนดอัตราบำเหน็จพิเศษ กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการทุพพลภาพของผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติให้มีอัตราตั้งแต่หกถึงยี่สิบสี่เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบการสงคราม การปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือประสบการณ์ฉุกเฉิน ให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบหกถึงสี่สิบสองเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๑๒ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราว ผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในข้อ ๑๐ ถ้าถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้นก่อนได้รับบำเหน็จพิเศษไป ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษแก่ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลมตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสามสิบเดือน

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาดังกล่าวในข้อ ๑๑ (๒) เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสี่สิบแปดเดือน

---

[๖] หมวด ๒/๑ บำเหน็จรายเดือน ข้อ ๙/๑ และข้อ ๙/๒ เพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

เงินบำเหน็จพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งจ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดกโดยมิต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ในกรณีลูกจ้างชั่วคราวตาย ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษสามส่วนในสี่ส่วนของลูกจ้างประจำ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บตามข้อ ๑๐ หรือถึงแก่ความตายตามข้อ ๑๒ ถ้าลูกจ้างผู้นั้นหรือทายาทแล้วแต่กรณี มีสิทธิได้รับทั้งบำเหน็จพิเศษตามระเบียบนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการการปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการหรือจากหน่วยงานอื่นที่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงานให้เลือกรับได้เพียงอย่างหนึ่งแล้วแต่จะเลือก

หมวด ๓/๑[๗]
บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๑๓/๑ ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จพิเศษรายเดือนแทนก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำได้รับบำเหน็จพิเศษหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนจากหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๑๓/๒ สิทธิในบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๑๗/๒ หรือข้อ ๑๗/๓ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓/๓ ในกรณีที่ลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บตามข้อ ๑๐ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นมีสิทธิรับทั้งบำเหน็จพิเศษรายเดือนตามระเบียบนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการหรือหน่วยงานอื่นที่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงาน ให้เลือกรับได้เพียงทางเดียว

หมวด ๓/๒[๘]
บำเหน็จตกทอด

ข้อ ๑๓/๔ ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จรายเดือน หรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตายให้จ่ายบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนสิบห้าเท่าของบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณีให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ดังนี้

(๑) บุตรให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

---

[๗] หมวด ๓/๑ บำเหน็จพิเศษรายเดือน ข้อ ๑๓/๑ ข้อ ๑๓/๒ และข้อ ๑๓/๓ เพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

[๘] หมวด ๓/๒ บำเหน็จตกทอด ข้อ ๑๓/๔ และข้อ ๑๓/๕ เพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๙๘ ง หน้า ๒ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕

ในกรณีที่ไม่มีทายาทข้อใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อนให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในข้อที่เหลืออยู่

ในกรณีที่ไม่มีทายาททั้งสามข้อดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสาม หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อนให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้วหากปรากฏว่ามีบุตร ซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้ หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้น ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิโดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของลูกจ้างผู้ได้รับบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นนี้ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งได้รับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในกรณีที่ไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของตนตามวรรคห้าได้ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

บำเหน็จตกทอดตามข้อนี้ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๓/๕ วิธีการในการยื่นเรื่องราวขอรับบำเหน็จตกทอดให้นำข้อ ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔
การนับเวลาทำงานของลูกจ้างประจำสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติ

ข้อ ๑๔ การนับเวลาสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกตินั้น ให้เริ่มนับตั้งแต่วันเริ่มเข้าปฏิบัติงานโดยได้รับค่าจ้าง แต่ไม่ก่อนวันที่มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์จนถึงก่อนออกจากงาน หรือก่อนวันพ้นจากหน้าที่ หรือจนถึงวันที่ถึงแก่ความตายแล้วแต่กรณี

ลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับค่าจ้างเพราะลา ขาดงาน ถูกสั่งพัก ให้ตัดเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติตามส่วนแห่งวันที่ไม่ได้รับค่าจ้างนั้น

ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกตัดอัตรามาจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญโดยไม่ได้รับเงินทดแทนให้นับเวลาราชการตอนเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญมารวมกับเวลาตลอดเป็นลูกจ้างประจำเพื่อประโยชน์ในการคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

ลูกจ้างประจำที่ไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารโดยมิได้รับบำเหน็จเมื่อออกจากกองประจำการหรือได้รับการลาพักเพื่อรอการปลดโดยไม่มีความเสียหายแล้วกลับเข้าทำงานเป็นลูกจ้างประจำในสังกัดเดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ก็ให้นับเวลาตอนก่อนไปรับราชการทหารกองประจำการและเวลาระหว่างรับราชการทหารกองประจำการรวมเป็นเวลาทำงานสำหรับการคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

การนับเวลาตอนไปรับราชการทหารดังกล่าวในวรรคก่อนนั้น ให้นับตั้งแต่วันที่ได้เข้าประจำการในกองประจำการ จนถึงวันออกจากกองประจำการ หรือวันที่ได้รับการลาพักเพื่อรอการปลด แต่ไม่รวมถึงเวลาที่ต้องอยู่ชดใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติของลูกจ้างประจำที่โอนมาจากหน่วยราชการในสังกัดกระทรวง ทบวง กรม หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้นับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติตามระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของราชการหรือระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้อยู่ในวันโอนรวมเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติด้วย

การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติของลูกจ้างที่โอนมาจากลูกจ้างประจำซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินนอกงบประมาณของทางราชการส่วนท้องถิ่นให้นับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ใช้อยู่ในวันโอน รวมเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติด้วย

ข้อ ๑๕ ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือประกอบสถานการณ์ฉุกเฉิน ก็ให้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติการตามสั่งนั้นเป็นทวีคูณได้

ลูกจ้างประจำผู้ใดประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตนั้นนับเวลาราชการเป็นทวีคูณตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทวีคูณด้วย[๙]

ในกรณีที่ลูกจ้างมีเวลาทำงาน ซึ่งอาจนับเป็นทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว

หมวด ๕[๑๐]
วิธีคำนวณบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน และบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๑๖ การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติ และบำเหน็จรายเดือนให้นับเป็นจำนวนเดือน สำหรับเวลาทำงานถ้ามีหลายระยะ ให้นับเวลาทำงานรวมกันโดยคิดสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน เศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าไม่ถึงสิบห้าวันให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๗ การคำนวณบำเหน็จปกติ ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้าย คูณด้วยจำนวนเดือนที่ทำงานหารด้วยสิบสอง

ข้อ ๑๗/๑ การคำนวณบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้าย คูณด้วยจำนวนเดือนที่ทำงานหารด้วยสิบสอง แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๑๗/๒ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของลูกจ้างประจำ โดยกำหนดไม่น้อยกว่าหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินยี่สิบสี่เท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๑๗/๓ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรณีปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ประกอบกับความพิการและเหตุทุพพลภาพของ

---

[๙] ข้อ ๑๕ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๘ ตอนพิเศษ ๖๑ ง หน้า ๗ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๔

[๑๐] หมวด ๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๗/๑ ข้อ ๑๗/๒ ข้อ ๑๗/๓ ข้อ ๑๗/๔ และข้อ ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

ลูกจ้างประจำโดยกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินสี่สิบสองเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๑๗/๔ บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และบำเหน็จพิเศษรายเดือน ของลูกจ้างประจำ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๘ การยื่นเรื่องราวขอรับบำเหน็จลูกจ้าง ให้ทำตามแบบและวิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

หมวด ๖[๑๑]
การสั่งจ่ายบำเหน็จ

ข้อ ๑๙ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณีเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตามระเบียบนี้

หมวด ๗
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๐ การสั่งให้ลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไปปฏิบัติงานระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาสำหรับคำนวณจ่ายเป็นบำเหน็จปกติได้

ข้อ ๒๑ ลูกจ้างประจำผู้ใดทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว ในส่วนราชการอื่น หรือรัฐวิสาหกิจก่อนวันใช้ระเบียบนี้โดยไม่ได้รับค่าจ้างทางสังกัดเดิมให้นับเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ไปปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒
ชำนิ ศักดิเศรษฐ์
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

---

[๑๑] หมวด ๖ ข้อ ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

ที่ ๙๗/๒๕๐๕ กระทรวงมหาดไทย

๓ มกราคม ๒๕๐๕

เรื่อง สิทธิรับบำเหน็จบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพ และนายกเทศมนตรีนครธนบุรี

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๔๘๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้สั่งการมายังจังหวัดเพื่อให้กวดขันเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีหน้าที่พิจารณาสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งออกจากราชการให้เป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบและกฎหมายว่า ถ้ามีการสั่งจ่ายผิดพลาดเพราะประมาทเลินเล่อแล้วเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาตามลำดับชั้นจะต้องร่วมกันรับผิดชอบชดใช้และจะได้รับการพิจารณาโทษทางวินัยอีกสถานหนึ่งด้วยความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้สังเกตเห็นว่า นับแต่ได้สั่งการมาแล้วก็ยังปรากฏว่ามีบางจังหวัดสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกจากราชการผิดพลาดไปจากระเบียบและกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งต้องทักท้วงให้แก้ไขอยู่เสมอ ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นส่วนมากเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่เข้าใจเงื่อนไขการจ่ายบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายผิดพลาดไป โดยไปยึดหลักตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๘ ว่า เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการ ถ้ามีเวลาราชการเกินกว่า ๑ ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑๐ ปี ก็ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จ แต่ถ้าเกิน ๑๐ ปีขึ้นไปก็ให้มีสิทธิได้รับบำนาญ ทั้งนี้โดยมิได้พิจารณาหลักเกณฑ์ในมาตราอื่นประกอบ ฉะนั้น เพื่อป้องกันการผิดพลาดซึ่งอาจจะมีขึ้นในท่านองนี้ต่อไปอีก จึงใคร่ขอชักชวนความเข้าใจเกี่ยวกับการพิจารณาสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกจากราชการเพิ่มเติมมา ดังนี้

๑. บุคคลซึ่งมีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔ คือ ข้าราชการส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานสภาตำบลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยเฉพาะพนักงานเทศบาลนั้น หมายถึงพนักงานสามัญแต่ประเภทเดียว พนักงานวิสามัญประจำการและลูกจ้างไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายนี้ แต่พนักงานวิสามัญประจำการมีสิทธิได้รับเงินทดแทนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินทดแทนแก่พนักงานเทศบาลวิสามัญประจำการที่ออกจากงาน พ.ศ. ๒๕๐๓ และลูกจ้างมีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๐๓

๒. สิทธิรับบำเหน็จบำนาญปกติในเหตุต่างๆ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มีดังนี้

(๑) เหตุทดแทน ตามมาตรา ๑๔ ได้แก่ผู้ซึ่งออกจากราชการ เพราะ

ก. เลิกหรือยุบตำแหน่ง

ข. ไปดำรงตำแหน่งการเมือง

ค. ทางราชการมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด เช่น ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๐ (ก) หรือ (ข) หรือ (ง) แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ เป็นต้นไป

การออกจากราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนนี้จะมีได้ก็แต่กรณีที่ทางราชการสั่งให้ออกจากราชการเท่านั้น ไม่ใช่ลาออกด้วยใจสมัครของตนเอง

(๒) เหตุทุพพลภาพ ตามมาตรา ๑๕ ได้แก่ผู้ออกจากราชการเพราะเจ็บป่วยทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและให้ความเห็นว่า เจ็บป่วยถึงทุพพลภาพ ไม่สามารถที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นได้ต่อไป การออกตามมาตรานี้จะเป็นโดยเจ้าตัวลาออกเองหรือทางราชการสั่งให้ออกก็ได้

(๓) เหตุสูงอายุ ตามมาตรา ๑๖ ได้แก่ผู้ที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว และทางราชการสั่งให้ออกจากราชการ

(๔) เหตุรับราชการนาน ตามมาตรา ๑๗ ได้แก่ผู้ที่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (รวมทั้งเวลาทวีคูณและเวลาอื่นๆ ที่กฎหมายยอมให้นับเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญได้) ครบ ๓๐ ปีบริบูรณ์แล้วและทางราชการสั่งให้ออกจากราชการ

(๕) ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ ๑๐ ปีบริบูรณ์แล้ว ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามข้อ (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) หรือ (๔) ดังกล่าวข้างต้น ถ้าได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการมีสิทธิได้รับบำเหน็จตามมาตรา ๒๐

๓. กรณีใดรับบำเหน็จ กรณีใดรับบำนาญ

ก. บำเหน็จ ได้แก่

(๑) ผู้ที่ออกจากราชการด้วยเหตุต่างๆ ๔ ประการ ตามข้อ ๒ (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) หรือ (๔) ดังกล่าวข้างต้นโดยมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึง ๑๐ ปีบริบูรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคแรก

(๒) ผู้ที่ลาออกเพื่อรับบำเหน็จตามข้อ ๒ (๕) และผู้บังคับบัญชาได้อนุมัติให้ออกแล้วมีสิทธิได้รับบำเหน็จตามมาตรา ๒๐ เช่น อ.ก.ท. เทศบาลอนุมัติให้พนักงานสามัญลาออกจากงานตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖

(๓) ผู้ซึ่งมีสิทธิได้รับบำนาญด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม มีสิทธิที่จะขอรับบำเหน็จแทนบำนาญตามมาตรา ๑๙ ได้

ข. บำนาญ ได้แก่ ผู้ออกจากราชการด้วยเหตุใดๆ ตามข้อ ๒ (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) หรือ (๔) ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่ ๑๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง

๔. การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

ในการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้นได้มีบัญญัติไว้ในหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ว่า นอกจากจะนับเวลาราชการปกติตามมาตรา ๒๕ แล้ว ตามมาตรา ๒๖ ได้บัญญัติให้นับเวลาทวีคูณเข้าด้วย เพราะถือว่าเป็นเวลาราชการเหมือนกัน ฉะนั้น ในการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ จึงต้องนับเวลาราชการปกติและเวลาทวีคูณรวมเข้าด้วยกัน แล้วจึงพิจารณาตาม ข้อ ๒ (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) หรือ (๔) หรือ (๕) แล้วแต่กรณี ส่วนสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จหรือบำนาญนั้นจะต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๘ โดยถือตามจำนวนเวลาราชการที่นับได้อย่างแท้จริงเมื่อยังมิได้ปัดเศษปีตามมาตรา ๒๙

*๕. การหาตัวหารเงินบำนาญ

การหาตัวหารเพื่อคำนวณเงินบำนาญว่าจะเป็น ๕๐ หรือ ๕๕ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๓๒ นั้น ให้นับเฉพาะเวลาราชการปกติที่ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนแต่อย่างเดียวเท่านั้น ไม่รวมเวลาทวีคูณเข้าด้วยกล่าวคือ ถ้าเวลาราชการปกตินับได้ ๒๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปก็ให้แบ่งเป็น ๕๐ ส่วนคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ แต่ถ้าเวลาราชการปกตินับได้ต่ำกว่า ๒๕ ปีบริบูรณ์ลงมาก็ให้แบ่งเป็น ๕๕ ส่วนคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ ส่วนในการคำนวณเงินบำนาญเพื่อจ่ายนั้นจะต้องเอาเวลาราชการปกติและเวลาทวีคูณรวมกันเพื่อคำนวณด้วย

๖. การออกคำสั่ง

ในการออกคำสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น เช่น พนักงานสามัญของเทศบาลออกจากราชการ ขอให้ระบุให้ชัดเจนด้วยว่า สั่งให้บุคคลใด ตำแหน่งหน้าที่ใด ออกจากราชการ ตามกฎหมายบทใด และด้วยเหตุผลประการใด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาออกคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และเพื่อให้การออกคำสั่งเป็นแบบเดียวกัน จึงขอส่งแบบคำสั่งให้พนักงานสามัญออกจากราชการ แบบคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ รวม ๓ แบบ มาเพื่อเป็นแบบในการปฏิบัติต่อไป

อนึ่ง ใคร่ขอกำชับมาอีกครั้งหนึ่งว่า ในการสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกจากราชการ ขอให้พิจารณาระเบียบและตัวบทกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เช่น พระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ เป็นต้น ให้รอบคอบเสียก่อนที่จะดำเนินการออกคำสั่ง เพราะถ้าสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญให้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกจากราชการผิดพลาดไปเพราะความประมาทเลินเล่อแล้ว นอกจาก

---

* การหาตัวหารเงินบำนาญ แก้ไขแล้ว และให้ถือปฏิบัติตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท ๐๓๑๒/๑๒๗๙๓ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๑๗

เจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาตามลำดับชั้นจะต้องร่วมกันรับผิดชอบชดใช้เงินที่จ่ายผิดพลาดไปคืนให้กับทางราชการเป็นส่วนตัวจนครบจำนวนแล้ว ยังจะต้องได้รับการพิจารณาโทษทางวินัยอีกสถานหนึ่งด้วย ดังได้สั่งการมาตามนัยหนังสืออ้างถึงข้างต้นแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ โปรดแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) อรรถวิภาคไพศาลย์
(หลวงอรรถวิภาคไพศาลย์)
รองปลัดกระทรวง ลงนามแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมมหาดไทย

ด่วนที่สุด

ที่ มท. 0313.4/ว 18597

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กท 10200

27 มิถุนายน 2537

เรื่อง การนับอายุบุคคล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยกรมการปกครองได้รับแจ้งจากกระทรวงการคลังว่า เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับการนับอายุบุคคล โดยบัญญัติวิธีการนับอายุของบุคคลไว้เป็นเรื่องเฉพาะตามมาตรา 16 ซึ่งบัญญัติว่า "การนับอายุของบุคคลให้เริ่มนับแต่วันเกิด... ฯลฯ" (มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2535) จึงทำให้การนับอายุของบุคคลซึ่งถือปฏิบัติอยู่เดิมเปลี่ยนแปลงไป มีผลกระทบต่อการคำนวณนับอายุของบุคคลกรณีต้องออกจากราชการเพราะเหตุสูงอายุ รวมทั้งการเบิกจ่ายบำนาญพิเศษ และบำเหน็จตกทอดในส่วนของบุตรข้าราชการผู้ตาย เป็นต้น

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการคำนวณนับอายุของบุคคลเป็นไปตามกฎหมาย ที่ได้มีบทบัญญัติในการนับอายุของบุคคลไว้โดยเฉพาะ และเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงขอให้จังหวัดแจ้งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งถือปฏิบัติการนับอายุบุคคล ดังนี้

1. บุคคลซึ่งเกิดในวันที่ 1 ตุลาคม 2477 จะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 30 กันยายน 2537 ตามนัยมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน) ให้บุคคลผู้นั้นพ้นจากราชการ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520 ในวันที่ 1 ตุลาคม 2537 (รับราชการได้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2537)

สำหรับผู้ที่เกิดในวันที่ 1 ตุลาคม 2478 และวันที่ 1 ตุลาคม ของปีต่อๆ ไป ก็ให้ถือหลักการนับอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ และพ้นจากราชการตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามนัยดังกล่าวข้างต้น

/2. การนับอายุ....

2. การนับอายุของบุคคลในกรณีอื่นๆ เช่น การลาออกจากราชการเพราะอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์ หรือการเบิกจ่ายเงินบำนาญพิเศษและบำเหน็จตกทอดในส่วนของบุตรข้าราชการผู้ตาย ให้ถือปฏิบัติการนับอายุของบุคคลตามนัยมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน) ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพฑูรย์ บุญวัฒน์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักบริหารการคลังส่วนท้องถิ่น
ส่วนการคลังท้องถิ่น
โทร (02) 2227832
โทรสาร (02) 2236780

ที่ มท. 0313.4/ว 1819

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กท 10200

1 สิงหาคม 2544

เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0313.4/ว 38 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2544

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ตามนัยมาตรา 47 และมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 โดยออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญ ซึ่งไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด โดยทำเป็นหนังสือยื่นไว้ต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทย ตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

เนื่องจากปรากฏว่า มีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องบางส่วนเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด เช่น กรอกแบบแสดงเจตนาระบุตัวทายาทผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จตกทอดที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย (บุตร สามีหรือภริยา บิดามารดาที่ชอบด้วยกฎหมาย) หรือส่งแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไปยังกรมการปกครอง ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเป็นไปอย่างถูกต้องชัดเจนและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงขอซ้อมความเข้าใจ ดังนี้

1. เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญถึงแก่ความตายให้ทายาทที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย ได้แก่ บุตร สามีหรือภริยา บิดามารดาที่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นผู้มีสิทธิขอรับบำเหน็จตกทอดลำดับแรก แต่ถ้าไม่มีทายาทตามที่กฎหมายกำหนด ให้บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด (องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเทศบาล หรือเมืองพัทยา หรือองค์การบริหารส่วนตำบล) ตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด เป็นผู้ยื่นคำขอรับบำเหน็จตกทอด

2. การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด จะแสดงไว้เฉพาะบุคคลธรรมดาเท่านั้น โดยไม่รวมถึงนิติบุคคล ซึ่งการแสดงเจตนาดังกล่าวจะต้องระบุชื่อสกุลของบุคคลและสัดส่วนของบำเหน็จตกทอดให้ชัดเจน โดยทำขึ้น 2 ฉบับ มีข้อความตรงกัน

/3.เมื่อข้าราชการ...

3. เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญได้กรอกแบบแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดแล้ว ให้ยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญและให้เจ้าหน้าที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบหมายซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่ต่ำกว่าระดับ 3 ตรวจสอบข้อความที่ผู้แสดงเจตนากรอกในแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดให้ถูกต้องและเป็นไปตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด แล้วจึงลงชื่อในแบบแสดงเจตนาดังกล่าวทั้ง 2 ฉบับ คืนให้ผู้แสดงเจตนา 1 ฉบับ อีกฉบับเก็บไว้เป็นหลักฐานในสมุด/แฟ้มประวัติ หรือเก็บไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ (องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเทศบาล หรือเมืองพัทยา หรือองค์การบริหารส่วนตำบล)

อนึ่ง สำหรับแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้รับแล้วจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญ ขอให้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสาโรช คัชมาตย์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
โทร. 0-2226-0530-4 ต่อ 18
โทรสาร 0-2221-1382, 0-2223-6780

ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๓๘

ถึง ที่ทำการปกครองจังหวัด (ฝ่ายท้องถิ่น) ทุกจังหวัด

ตามที่ได้ส่งสำเนาพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ เป็นต้นไป เพื่อโปรดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และถือปฏิบัติ ตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๑๖๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๓ นั้น

กรมการปกครองขอส่งประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๔ พร้อมแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด และใบมอบฉันทะ เพื่อโปรดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

กรมการปกครอง
วัลลภ พริ้งพงษ์
๒๘ มีนาคม ๒๕๔๔

สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
ส่วนการคลังท้องถิ่น
โทร. (๐๒) ๒๒๖๐๕๓๐-๔ ต่อ ๑๘
โทรสาร (๐๒) ๒๒๑๑๓๘๒, ๒๒๓๖๗๔๐

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้ ต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ

ข้อ ๒ การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดจะมีผลนับแต่วันที่ได้ยื่นหนังสือแสดงเจตนาต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ

ข้อ ๓ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดได้ไม่เกินสามคน กรณีที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดเกินกว่าหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนของบุคคลที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดส่วนไว้ให้ถือว่าทุกคนมีสิทธิได้รับในอัตราส่วนที่เท่ากัน

กรณีบุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญได้แสดงเจตนาให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดรายใดได้ถึงแก่กรรมไปก่อน ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นให้แก่บุคคลผู้มีสิทธิที่ยังมีชีวิตอยู่ ตามส่วนที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

ข้อ ๔ กรณีผู้แสดงเจตนาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้มอบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด และให้เก็บหนังสือแสดงเจตนาดังกล่าวไว้ในสมุด/แฟ้มประวัติ ด้วย

ข้อ ๕ กรณีผู้แสดงเจตนาเป็นผู้รับบำนาญ ให้มอบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน เมื่อมีการโอนบำนาญไปเบิกจ่ายที่ใด ก็ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญส่งหนังสือแสดงเจตนาดังกล่าวตามไปพร้อมคู่ฉบับหนังสือสำคัญการโอนบำนาญ เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญแห่งใหม่เก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๖ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญประสงค์จะเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดในภายหลัง ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับใหม่แทนฉบับเดิมเพื่อนำไปยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ และให้บันทึกการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาในหนังสือแสดงเจตนาฉบับเดิมด้วย ในกรณีที่ไม่สามารถไปยื่นหนังสือแสดงเจตนาฉบับใหม่ และดำเนินการบันทึกการเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดด้วยตนเอง ให้ทำหนังสือมอบฉันทะให้บุคคลอื่นไปดำเนินการแทนตามแบบที่แนบท้าย ประกาศนี้

ข้อ ๗ การขูดลบ ขีดฆ่า หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

ร้อยตำรวจเอก

(ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... (๑)

ข้าพเจ้า.....(๒) เป็น [ ] ข้าราชการส่วนท้องถิ่น [ ] ผู้รับบำนาญ ระดับ.....ตำแหน่ง.....สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น..... อำเภอ.....จังหวัด.....ได้รับ [ ] เงินเดือนเดือนละ.....(๓) บาท [ ] บำนาญเดือนละ.....(๓) บาท ในกรณีข้าพเจ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จตกทอด (บุตร สามี หรือภริยา และบิดามารดาที่ชอบด้วยกฎหมาย) ตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด โดยหนังสือ ฉบับนี้ว่า เมื่อข้าพเจ้าถึงแก่ความตายข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดแก่บุคคล

รวม.....(๔).....คน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. .....(๕) ให้ได้รับ.....(๖) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

๒. .....(๕) ให้ได้รับ.....(๖) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

๓. .....(๕) ให้ได้รับ.....(๖) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

ลงชื่อ.....ผู้แสดงเจตนา

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ได้นำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดเก็บไว้เป็นหลักฐานแล้ว

ลงชื่อ.....(๗).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

บันทึกการเปลี่ยนแปลง

ข้าพเจ้าขอยกเลิกหนังสือแสดงเจนนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับนี้ โดยได้แสดงเจตนาใหม่ตามหนังสือแสดงเจตนาลงวันที่.....ซึ่งให้.....

.....

เป็นผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดเมื่อข้าพเจ้าถึงแก่ความตาย

ลงชื่อ.....ผู้แสดงเจตนา/ผู้รับมอบฉันทะ

(.....)

วันที่...../...../.....

หมายเหตุ ๑. การขูดลบ ขีดฆ่า หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้

๒. ให้ใส่เครื่องหมาย/ในช่อง [ ] ที่ใช้

๓. หนังสือแสดงเจตนานี้ให้ทำขึ้น ๒ ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกันเก็บไว้ที่ผู้แสดงเจตนา ๑ ฉบับ อีกฉบับหนึ่ง ส่งไปเก็บไว้ที่สมุด/แฟ้มประวัติ สำหรับผู้รับบำนาญให้เก็บไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำนาญ ๑ ฉบับ

คำอธิบายการกรอกแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

(๑) ให้ระบุวัน เดือน ปี ที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

(๒) ให้ระบุคำนำหน้า ชื่อ และนามสกุล ของผู้แสดงเจตนา

(๓) ให้ระบุเงินเดือน บำนาญ ที่ได้รับอยู่ขณะที่แสดงเจตนา

(๔) ให้ระบุจำนวนผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดได้ไม่เกิน ๓ คน

(๕) ให้ระบุคำนำหน้า ชื่อ และนามสกุล ของผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด

(๖) กรณีระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้มากกว่าหนึ่งคนให้กำหนดส่วนที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย เช่น นาย ก. ให้ได้รับ ๑ ส่วน นางสาว ข. ให้ได้รับ ๑ ส่วน และเด็กหญิง ค. ให้ได้รับ ๒ ส่วน เป็นต้น

(๗) เจ้าหน้าที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบหมาย ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่ต่ำกว่า ระดับ ๓

ใบมอบฉันทะ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....เป็น [ ] ข้าราชการส่วนท้องถิ่น [ ] ผู้รับบำนาญ

ระดับ.....ตำแหน่ง.....

สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น.....อำเภอ.....

จังหวัด.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....ขอมอบฉันทะให้.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....เป็นผู้ดำเนินการยื่นหนังสือแสดงเจตนาเปลี่ยนตัวผู้รับบำเหน็จดกทอดและบันทึกการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาฉบับเดิมแทน ข้าพเจ้าตามหนังสือแสดงเจตนาลงวันที่.....ที่แนบมาพร้อมนี้

ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้รับมอบฉันทะ

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

หมายเหตุ ๑. ให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวของผู้มอบฉันทะและผู้รับมอบฉันทะพร้อมกับรับรองสำเนาถูกต้องด้วย

๒. ให้เก็บหนังสือฉบับนี้ไว้รวมกับหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จดกทอดฉบับที่ยื่นไว้ต่อราชการส่วนท้องถิ่น

ที่ มท. 0808.4/ว 591

ถึง สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด ทุกจังหวัด

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับข้อหารือเป็นจำนวนมากในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.ข้าราชการพลเรือนที่เคยรับราชการส่วนท้องถิ่นมาก่อน เมื่อได้รับการถ่ายโอนไปยังราชการส่วนท้องถิ่น จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือไม่

2.หารือการคำนวณการแบ่งสัดส่วนการรับผิดชอบของเงินบำเหน็จ บำนาญ ระหว่างราชการส่วนกลางกับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอน หรือระหว่างราชการส่วนกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของลูกจ้างที่ได้รับการถ่ายโอน

3.หารือแนวทางปฏิบัติในการออกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ถ่ายโอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อเป็นแนวทางการจ่ายเงิน บำเหน็จ บำนาญ บำเหน็จตกทอดหรือบำเหน็จลูกจ้างของข้าราชการและลูกจ้างที่ถ่ายโอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ขอเรียนว่า

1.ข้าราชการพลเรือนที่เคยรับราชการส่วนท้องถิ่นมาก่อน เมื่อได้รับการถ่ายโอนไปยังราชการส่วนท้องถิ่น จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้าหรือไม่ นั้น ตามหลักการตามกฎหมายแล้วถือว่าการที่ข้าราชการผู้นั้นโอนจากราชการส่วนท้องถิ่น ไปเป็นข้าราชการพลเรือนในครั้งแรกนั้นเป็นการเปลี่ยนสังกัดการรับราชการ ไม่ใช่การออกจากราชการด้วยเหตุต่างๆ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงยังไม่เกิดสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ดังนั้น เมื่อข้าราชการถ่ายโอนมายังราชการส่วนท้องถิ่น หลังวันที่ 1 ตุลาคม 2535 เมื่อเกษียณอายุลง จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 39

2.การคำนวณการแบ่งสัดส่วนเงินบำเหน็จบำนาญ ขอให้ถือปฏิบัติตามแนวการคำนวณที่ส่งมาพร้อมนี้

/3. การออกคำสั่ง

3. การออกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้ถือปฏิบัติเช่นเคยปฏิบัติ ตาระเบียบกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดไว้แล้ว กล่าวคือ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และระบุให้ชัดเจนว่าจ่ายให้แก่ใครเป็นเงินเท่าใดหรือเดือนละเท่าใด ตั้งแต่เมื่อใด ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 26 ส่วนกรณีลูกจ้างประจำ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ออกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้าง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ข้อ 19

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

หมายเหตุ

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. 0-2241-9030, 0-2241-9033

ด่วนมาก

ที่ มท. 0808.5/ว 468

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. 10200

14 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง ซักซ้อมแนวทางและวิธีการขอรับบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548 จำนวน 1 ฉบับ

2. หนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้าย (บ.ท. 13) จำนวน 1 ฉบับ

3. แบบรับบำเหน็จดำรงชีพ (บ.ท. 16) จำนวน 1 ฉบับ

4. แบบทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ (บ.ท. 17) จำนวน 1 ฉบับ

กระทรวงมหาดไทย ได้แก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (และที่แก้ไขเพิ่มเติม) โดยจัดทำเป็นพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548 (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1) และร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ... โดยมีสาระสำคัญเพิ่มเติมหลักการของบำเหน็จดำรงชีพที่ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ในอัตราไม่เกินสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับ แต่ไม่เกินสองแสนบาท

บัดนี้ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนที่ 13 ก วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2548 และมีผลบังคับใช้แล้ว ดังนั้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญได้อย่างรวดเร็ว ทันทีที่กฎกระทรวงมีผลบังคับใช้ จึงให้จังหวัดดำเนินการ ดังนี้

1. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญทราบสาระสำคัญของพระราชบัญญัติตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 หากผู้รับบำนาญประสงค์จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพให้กรอกแบบฟอร์มขอรับบำเหน็จดำรงชีพ (บ.ท. 16) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 ยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านการเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลตามแบบขอรับบำเหน็จดำรงชีพ (บ.ท. 16) ตามข้อ 1 กับข้อมูลการจ่ายเงินบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ (ถ้ามี) ในทะเบียนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเงินบำนาญประจำเดือน และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวบรวมแบบขอรับบำเหน็จดำรงชีพ (บ.ท. 16) ที่ตรวจสอบแล้วส่งให้จังหวัด

3. ให้จังหวัด โดยสำนักงานท้องถิ่นจังหวัด เตรียมจัดทำคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ โดยสาระสำคัญตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 26 เพื่อให้สามารถนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (และที่แก้ไขเพิ่มเติม) มาตรา 50 ได้ทันทีที่กระทรวงมีผลบังคับใช้ โดยแบ่งประเภทการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ดังนี้

(1) ผู้รับบำเหน็จดำรงชีพตำแหน่งข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ครูสังกัดเทศบาล ให้จ่ายจากเงินอุดหนุนรัฐบาล

(2) ผู้รับบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการที่ถ่ายโอนมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามโครงการถ่ายโอนบุคลากรภาครัฐ ให้จ่ายจากเงินอุดหนุนรัฐบาลและเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.4/ว 1323 ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2546

(3) ผู้รับบำเหน็จดำรงชีพตำแหน่งอื่น ให้จ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)

4. เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เบิกจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดทำทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ (บ.ท. 17) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 เพื่อใช้ควบคุมและตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้เป็นปัจจุบัน เพื่อเป็นหลักฐานเมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่กรรมและต้องจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาท

5. ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบันทึกเพิ่มเติมในรายการหมายเหตุตามแบบหนังสือสำคัญจ่ายเงินครั้งสุดท้าย (บ.ท. 13) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการควบคุมและตรวจสอบการได้รับบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญที่ขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป เมื่อกระทรวงมีผลบังคับใช้แล้ว จะได้แจ้งให้ทราบโดยด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาญชัย สุนทรมัฏฐ์)
รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร. 0-2241-9000 ต่อ 1402-1405
โทรสาร 0-2241-9032

ที่ มท. 0808.5/ว 2598

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม 10200

16 สิงหาคม 2548

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินบำนาญประจำเดือน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546

ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 29 วรรคสาม กำหนดให้จ่ายบำนาญประจำเดือนให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนสองวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้น สองวันทำการ นั้น

เนื่องจากกระทรวงการคลังได้กำหนดวันจ่ายเงินเดือนและบำนาญประจำเดือนขึ้นใหม่ โดยการจ่ายบำนาญประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนห้าวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคารให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนห้าวันทำการ ดังนั้น เพื่อให้การเบิกจ่ายบำนาญรายเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นไปในแนวทางเดียวกัน กับที่กระทรวงการคลังกำหนด จึงขอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ให้จ่ายเงินบำนาญประจำเดือนในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนห้าวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนห้าวันทำการ ทั้งนี้ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2548 เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชา โมกขะเวส)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. 0-2241-9000 ต่อ 1402 – 1405 โทรสาร 0-2241-9032

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๒๕๔๔

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๔๖ ก วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๑ ฉบับ
๓. หนังสือรับรองและขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป (บ.ท. ๑๘) จำนวน ๑ ฉบับ
๔. ทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ (บ.ท. ๑๗) จำนวน ๑ ฉบับ
๕. หนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้าย (บ.ท. ๑๓) จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ลงนามในกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยมีสาระสำคัญ คือ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพในอัตรา ๑๕ เท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับ แต่ไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท โดย

(๑) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๖๕ ปีบริบูรณ์ ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งกฎกระทรวงดังกล่าวได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๔๖ ก ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และมีผลบังคับใช้แล้ว ดังรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒

เพื่อให้การเบิกจ่ายบำเหน็จดำรงชีพตามกฎกระทรวงดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อย กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ดังนี้

๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญทราบสาระสำคัญของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ผู้รับบำนาญที่มีสิทธิซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และประสงค์จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพตามกฎกระทรวงดังกล่าว กรอกรายการในหนังสือรับรองและขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป (บ.ท. ๑๘) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ โดยยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับบำนาญอยู่ในปัจจุบัน สำหรับผู้รับบำนาญที่มีอายุยังไม่ครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ สามารถใช้สิทธิได้ตั้งแต่วันที่มีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

/๒. ให้ผู้อำนวยการ ...

๒. ให้ผู้อำนวยการ/หัวหน้าส่วนการคลังหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตรวจสอบคำขอและเอกสารที่เกี่ยวข้อง และรับรองสิทธิของผู้ยื่นขอรับบำเหน็จดำรงชีพโดยลงนามในหนังสือรับรองฯ (บ.ท.๑๘) และจัดส่งให้จังหวัดเพื่อดำเนินการจัดทำคำสั่งจ่ายต่อไป

๓. ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบความถูกต้องและจัดทำคำสั่งจ่ายบำเหน็จดำรงชีพผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดลงนามในคำสั่งตามกฎหมาย แล้วเร่งส่งสำเนาคำสั่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑ ชุด เพื่อดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้ผู้รับบำนาญโดยเร็ว พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาคำสั่งอีก ๑ ชุดให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) ทราบด้วย

๔. กรณีการเบิกจ่ายเงินให้ดำเนินการตามประเภทตำแหน่งข้าราชการบำนาญ ดังนี้

- ตำแหน่งครู และครูถ่ายโอน ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเร่งดำเนินการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนจากคลังจังหวัด
- ตำแหน่งข้าราชการที่ถ่ายโอนมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนและเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) โดยแบ่งสัดส่วนการรับภาระตามระยะเวลาที่ปฏิบัติราชการ
- ตำแหน่งอื่น ให้เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) ตามแนวทางการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ

๕. เมื่อได้เบิกจ่ายบำเหน็จดำรงชีพผู้รับบำนาญที่อายุตั้งแต่ ๖๕ ปีขึ้นไปเรียบร้อยแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบันทึกจำนวนเงินที่จ่ายลงในทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ (บ.ท. ๑๗) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔ ลงในช่องหมายเหตุด้วย

๖. ผู้รับบำนาญที่ได้รับบำเหน็จดำรงชีพกรณีอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปแล้ว หากประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบันทึกรายละเอียดการรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ลงในหนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้าย (บ.ท. ๑๓) โดยบันทึกเพิ่มเติมในหมายเหตุ ข้อ ๓ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๕

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิษณุ สงวนพงศ์)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชน
และส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๙
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๒

ที่ มท 0808.5/ว 53

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับข้อหารือเป็นจำนวนมากกรณีข้าราชการซึ่งได้โอนมารับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป เมื่อพ้นหรือลาออกจากราชการและมีสิทธิขอรับบำนาญ จะมีสิทธิในการขอรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ตามข้อ 39 (3) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 หรือไม่ประการใด

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความถูกต้องเรียบร้อยตามที่ระเบียบกฎหมายกำหนด กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า เนื่องจากกรณีข้อหารือในลักษณะดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาโดยสรุปว่า ข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ เนื่องจากถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ 39 (4) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ดังรายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.392/2550 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2550 ซึ่งได้แนบมาพร้อมนี้ เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
21 [illegible] 2552

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร 0-2241-9033 , 0-2241-9039

สำเนา

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ.๓๓๒/๒๕๔๗
คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๙๒/๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๖ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ระหว่าง	นายสุบิน ขันดี	ผู้ฟ้องคดี
	ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๙๑/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒๑๐/๒๕๔๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองขอนแก่น)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการครั้งแรกในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง สังกัดกรมการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๑ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ได้โอนไปรับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งปลัดสุขาภิบาลหนองหาน อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี หลังจากนั้นตำแหน่งดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นตำแหน่งปลัดเทศบาลตามผลของพระราชบัญญัติเปลี่ยนฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีได้ลาออกจากราชการขณะที่ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลปากคาด อำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย

ศาลปกครองสูงสุด
26 พ.ย. 2550
ศาลปกครองสูงสุด

/และได้ยื่นคำร้อง

ต่อมาสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ พร้อมทั้งแก้ไขรายละเอียดของคำสั่งจ่ายเงินบำนาญให้ถูกต้อง ผู้ฟ้องคดีจึงได้ทบทวนการคำนวณเงินบำนาญของผู้ฟ้องคดีพบว่า ผู้ฟ้องคดีโอนมาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นการโอนมาภายหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๒๔๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเฉพาะเงินบำนาญปกติเป็นเงินเดือนละ ๑๘,๗๒๖.๔๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และส่งให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งได้รับแจ้งว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่แก้ไขถูกต้องแล้ว จึงให้ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งเทศบาลตำบลปากคาดเบิกจ่ายเงินจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งคำอุทธรณ์พร้อมความเห็นไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณา ผลการพิจารณาปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นการโอนภายหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ และผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ กำหนดว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นไม่ว่าจะบรรจุใหม่หรือโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกจากราชการหรือพ้นจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ซึ่งไม่ใช่กรณีการนับอายุราชการต่อเนื่องสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ตามคู่มือการถ่ายโอนบุคลากรส่วนท้องถิ่นของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนได้ปรากฏตามคำถาม คำตอบในลักษณะเช่นเดียวกับกรณีของผู้ฟ้องคดีโดยได้ตอบคำถามว่าสิทธิในการคำนวณบำเหน็จบำนาญเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจะให้เฉพาะสำหรับผู้ที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ นอกจากนั้น การนับอายุราชการของผู้โอนเป็นข้าราชการหรือพนักงาน

ศาลปกครองสูงสุด
2 6 พ.ค. 2550
ศาลปกครองสูงสุด

/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้นับแต่วันที่เข้ารับราชการเป็นผลให้ข้าราชการปกครองส่วนกลาง หรือส่วนภูมิภาคที่ถ่ายโอนไปเป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จะได้รับสิทธิประเภทนี้ด้วย

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๖ ให้งดการทำคำให้การเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดี เนื่องจากเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้จากคู่กรณีเพียงพอที่จะพิจารณาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดี โดยไม่ต้องดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงจนครบทุกขั้นตอน

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๑ ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง สังกัดกรมการปกครอง จึงมีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๐ ต่อมาได้โอนไปสังกัดสุขาภิบาลหนองหาน ตำบลหนองหาน จังหวัดอุดรธานี ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จึงเปลี่ยนสถานะจากข้าราชการพลเรือนเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และเห็นว่าตามข้อ ๓๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้กำหนดจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น และต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ การนับอายุการทำงานของผู้ฟ้องคดีจึงต้องนับต่อเนื่องตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ กรณีของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการที่ข้าราชการได้โอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ สำหรับกรณีตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป หรือเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการเป็นข้าราชการอื่นตั้งแต่หลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ แล้วโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒๔๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ ที่อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเฉพาะ

ศาลปกครองสูงสุด
๔ ๖ พ.ย. ๒๕๖๑
ศาลปกครองสูงสุด

/เงินบำนาญปกติ...

เงินบำนาญปกติ เดือนละ ๑๘,๗๒๖.๔๐ บาท โดยไม่จ่ายเงินเพิ่มจากบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้าอีก เดือนละ ๘๒๖.๑๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยอ้างว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีต้องด้วยข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าวนั้นจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นจึงพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาที่วินิจฉัยให้ข้าราชการอื่นซึ่งรับราชการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ต่อมาโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อข้าราชการผู้นั้นออกหรือพ้นจากราชการมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ย่อมไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ ตามนัยข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับเดียวกัน และไม่เป็นธรรมต่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องรับภาระการเงินและการคลังเป็นอย่างมาก กล่าวคือ การจ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ เดิมถูกกำหนดไว้ตามข้อ ๓๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจูงใจให้บุคคลภายนอกหรือข้าราชการหน่วยงานอื่นเข้ารับราชการหรือโอน หรือถูกสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ให้ได้รับประโยชน์มากกว่าข้าราชการอื่น เนื่องจากขณะนั้นยังขาดบุคลากร และไม่มีผู้สนใจจะเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่น ต่อมาได้มีการแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าว โดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งได้เพิ่มข้อความในข้อ ๓๓ (๔) กำหนดว่า ข้าราชการซึ่งเข้ารับราชการในหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ต่อมาระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวได้แก้ไขเพิ่มเติมใน พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้อ ๓๓ ของระเบียบได้แก้ไขเป็นข้อ ๓๙ โดยมีข้อความคงเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าการแก้ไขระเบียบดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อให้บุคคลภายนอกซึ่งบรรจุเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษอีกต่อไป และหมายถึงข้าราชการที่โอนมาเป็นข้าราชการ

ศาลปกครองสูงสุด
25 พ.ย. 2558
ศาลปกครองสูงสุด

/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ด้วย แม้จะเป็นข้าราชการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ก็ตาม เนื่องจากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปและส่งผลกระทบต่อการเงิน การคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับเพื่อให้สิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับข้าราชการพลเรือน จึงมีการแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

สำหรับกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนและโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีจึงต้องด้วยข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ และเห็นว่าตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป หรือข้าราชการผู้นั้นรับราชการอื่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ แล้วโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่ามาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขถึงฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้กล่าวถึงกรณีโอนหรือสั่งให้ข้าราชการไปรับราชการส่วนท้องถิ่นหรือการโอนหรือสั่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปรับราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาราชการของข้าราชการผู้นั้น สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน โดยมิได้กล่าวถึงเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษไว้ ดังนั้น มาตราดังกล่าวจึงหมายถึงการให้นับเวลาราชการต่อเนื่องกันเพื่อประโยชน์สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเท่านั้น ไม่รวมถึงสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของบำเหน็จบำนาญแต่อย่างใด เนื่องจากการจะได้สิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าย่อมเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกอบฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕ และพ.ศ. ๒๕๓๖

นอกจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าการได้รับสิทธิตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น จะต้องประกอบด้วยข้อ ๓๙ (๔) ซึ่งได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าบุคคลที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำนาญพิเศษอีกต่อไป ซึ่งหมายความรวมถึงกรณีข้าราชการอื่นที่ได้โอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ก็ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มพิเศษด้วย แม้รับราชการมาก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ก็ตาม มิเช่นนั้นจะไม่เป็นธรรมต่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงขอให้

ศาลปกครองสูงสุด
26 พ.ย. 2556
ศาลปกครองสูงสุด

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการสังกัดกรมการปกครองโอนไปรับราชการในตำแหน่งปลัดสุขาภิบาล ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นตำแหน่งปลัดเทศบาล และตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ถือเวลาทำงานของบุคคลระหว่างที่เป็นพนักงาน หรือลูกจ้างสุขาภิบาลเป็นเวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของเทศบาลด้วย ดังนั้น จึงต้องนับระยะเวลาราชการของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญด้วย ตามมาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และกรณีของผู้ฟ้องคดีจึงต้องด้วยข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่กำหนดให้ข้าราชการซึ่งโอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันฯ ให้กำหนดโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ฯลฯ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความนัยข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ก็หาได้มีการกำหนดหรือแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนระยะเวลาในการโอนมารับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นว่า หากโอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป จะไม่ได้รับเงินเพิ่มแต่ประการใด จึงเห็นได้ถึงความแตกต่างกับข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับเดียวกันที่ได้กำหนดเรื่องของระยะเวลาไว้อย่างชัดเจนว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกจากราชการหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยมีเจตนารมณ์ให้บุคคลภายนอกหรือข้าราชการอื่นเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยใช้บำเหน็จบำนาญเป็นสิ่งจูงใจ ต่อมาเมื่อสถานะเปลี่ยนไปจึงได้ออกระเบียบใหม่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๙ (๔) เพื่อตัดสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มดังกล่าวก็ควรจะแก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๓๙ (๓) เสียให้ชัดเจนในคราวเดียวกันว่า ข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า เพราะไม่เช่นนั้นจะเกิดความไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งต่อข้าราชการที่โอนหรือสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่นในหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๖ หรือภายหลัง

ศาลปกครองสูงสุด
๒๙ พ.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/จากนั้น...

จากนั้น เพราะข้าราชการที่โอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องพิจารณาถึงสิทธิพิเศษในส่วนนี้เป็นองค์ประกอบด้วย ดังนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้ประกาศใช้วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๖ แต่กลับกำหนดให้มีผลย้อนหลังเป็นการตัดสิทธิไปจนถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ผู้ที่รับโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในช่วงนี้ย่อมเสียเปรียบ

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าสิทธิตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น จะต้องพิจารณาประกอบกับ ข้อ ๓๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับเดียวกัน โดยยกตัวอย่างประกอบนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีเสนอข้อเท็จจริงไม่ครบถ้วน ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการยกตัวอย่างไม่ครบถ้วน อาจเห็นว่าเงินที่เพิ่มขึ้นนั้นมีจำนวนมากและตกเป็นภาระของท้องถิ่นและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งกระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบอยู่ส่วนหนึ่ง แต่หากพิจารณาตามระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้วจะเห็นว่า การคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวชอบด้วยระเบียบกฎหมายและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย เพราะแม้โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นไม่นานย่อมได้รับเงินเพิ่มในสัดส่วนที่น้อยกว่าผู้โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นเป็นเวลานาน ซึ่งมีหลักการคำนวณชัดเจน หาใช่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะรับภาระทางการเงินและการคลังในการจ่ายบำเหน็จบำนาญเพิ่มขึ้นจำนวนมาก อีกทั้งการที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะรับโอนข้าราชการใดมารับราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจึงต้องพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่ท้องถิ่นจะได้รับจากความรู้ความสามารถของผู้นั้น อีกทั้งสถานะทางการเงินการคลังอย่างรอบคอบแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าความเห็นของศาลปกครองชั้นต้นที่วินิจฉัยว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตามนัยข้อ ๓๙ (๓) แห่งระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ จึงชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมแล้ว จึงขอศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีโดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ศาลปกครองสูงสุด
2 5 พ.ค. 2553
ศาลปกครองสูงสุด

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง สังกัดกรมการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๑ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ผู้ฟ้องคดีได้โอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่นในตำแหน่งปลัดสุขาภิบาลหนองหาน อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี และต่อมาได้เปลี่ยนตำแหน่งเป็นปลัดเทศบาล โดยผลของพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ หลังจากนั้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าร่วมโครงการพนักงานเทศบาลออกจากราชการอย่างมีเกียรติ และได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๕ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลปากคาด ที่ ๒๗๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๕ ในตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลปากคาด อำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย ผู้ฟ้องคดีได้ขอรับเงินบำนาญปกติโดยเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๑๙๔๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๘,๗๒๖.๔๐ บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้า เป็นเงินเดือนละ ๘๒๖.๑๖ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท และได้รายงานให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ต่อมาสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติอีกครั้งและแก้ไขคำสั่งจ่ายเงินบำนาญให้ถูกต้อง ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทบทวนแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้โอนมาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จึงเป็นการโอนมาภายหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๒๔๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเฉพาะเงินบำนาญปกติเป็นเงินเดือนละ ๑๘,๗๒๖.๔๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๖ ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ยืนตามคำสั่งเดิม ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งที่ ๒๔๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ และให้สั่งจ่ายบำนาญปกติและเงินเพิ่มให้ถูกต้องตามคำสั่งเดิมของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงินเดือนละ ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิตามกฎหมาย

ศาลปกครองสูงสุด
26 พ.ย. 2550
ศาลปกครองสูงสุด

/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นจะต้องวินิจฉัยว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒๔๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ สั่งจ่ายบำนาญปกติให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินเดือนละ ๑๘,๗๒๖.๔๐ บาท โดยไม่จ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วคดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่เมื่อใด พิจารณาตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้บัญญัตินิยามคำว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นอื่นขึ้น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๑ จึงมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งอาจปฏิบัติราชการในราชการบริหารส่วนกลาง หรือในราชการบริหารส่วนภูมิภาค แล้วแต่กรณีที่ได้รับการแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่นั้น ต่อมาเมื่อผู้ฟ้องคดีโอนไปรับราชการในตำแหน่งปลัดสุขาภิบาลหนองหาน ในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ สถานะของผู้ฟ้องคดีจึงเปลี่ยนจากข้าราชการพลเรือนสามัญไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในวันดังกล่าว และต่อมาผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนตำแหน่งจากปลัดสุขาภิบาลเป็นปลัดเทศบาลโดยผลของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดว่า ให้โอนบรรดาพนักงานและลูกจ้างของสุขาภิบาลซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นพนักงานเทศบาลและลูกจ้างของเทศบาลที่จัดตั้งใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างรวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิม และเพื่อประโยชน์ในการนับเวลาทำงาน ให้ถือเวลาทำงานของบุคคลดังกล่าวในระหว่างที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างสุขาภิบาลเป็นเวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของเทศบาล แล้วแต่กรณี ดังนั้น สถานะของผู้ฟ้องคดีจึงยังคงเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่โอนไปดำรงตำแหน่งปลัดสุขาภิบาล

คดีมีประเด็นพิจารณาวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญหรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสิทธิในการได้รับบำนาญของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แต่สำหรับสิทธิ

ศาลปกครองสูงสุด
2 5 พ.ย. 2556
ศาลปกครองสูงสุด

/ในการได้รับเงิน...

ในการได้รับเงินเพิ่มจากบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นไปตามข้อ ๓๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่กำหนดไว้ว่า การจ่ายเงินเพิ่มจากบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติดังนี้

(๑) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำเหน็จตกทอดตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายให้ตามอัตราที่เคยเบิกจ่ายอยู่เดิมก่อนใช้บังคับระเบียบนี้

(๒) นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษ ตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษแล้วแต่กรณี ในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก โดยเบิกจ่ายจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้รวมจ่ายพร้อมกับเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับเมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเข้าด้วยกันแล้วจะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากทางราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ เพื่อจ่ายแก่ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้คำนวณโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ แล้วแต่กรณี คูณด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นมารับราชการ

ศาลปกครองสูงสุด
26 พ.ย. 2553
ศาลปกครองสูงสุด

/ทางราชการ...

ทางราชการส่วนท้องถิ่นหารด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการอยู่ทางสังกัดเดิม และทางราชการส่วนท้องถิ่นรวมกัน ทั้งนี้เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหากเข้าด้วยกันแล้วจะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ

พิจารณาตามบทบัญญัติดังกล่าวและความมุ่งหมายของการจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ แล้วเห็นว่า ตามข้อ ๓๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้นได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญและได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น โดยใช้เงื่อนไขเวลาในการกำหนดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ กล่าวคือ ตามข้อ ๓๙ (๑) เป็นกรณีที่กำหนดว่าระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าวไม่มีผลบังคับย้อนหลังไปถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการไปก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ และตามข้อ ๓๙ (๒) เป็นกรณีที่กำหนดให้สิทธิแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป จึงจะมีสิทธิเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญ เพิ่มอีกส่วนหนึ่ง แต่ทั้งนี้ตามข้อ ๓๙ (๔) ได้กำหนดจำกัดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ โดยข้อความตามข้อ ๓๙ (๔) ได้แก้ไขเพิ่มเติมภายหลังโดยเหตุผลให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและเป็นแนวทางเดียวกับข้าราชการพลเรือน เมื่อพิจารณาสถานการณ์ช่วงดังกล่าวแล้วเห็นว่าได้มีการปรับเปลี่ยนการบริหารการปกครองโดยรัฐบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับ

ศาลปกครองสูงสุด
๒๖ พ.ย. ๒๖๖๑
ศาลปกครองสูงสุด

/การกระจาย...

การกระจายอำนาจการบริหารราชการไปสู่บริหารราชการส่วนท้องถิ่น จึงเป็นเหตุให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถประสงค์จะเข้ามาปฏิบัติราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ปัญหาขาดแคลนบุคลากรผู้มีความรู้และประสบการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงลดลง อีกทั้งเพื่อต้องการให้เป็นไปตามแนวทางเดียวกับข้าราชการพลเรือน ซึ่งเมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๔ ก็ไม่ปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญแต่อย่างใด ดังนั้น ตามข้อ ๓๙ (๔) นี้จึงมีความมุ่งหมาย จำกัดสิทธิข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไม่ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญอีกต่อไป สำหรับข้อ ๓๙ (๓) ได้กำหนดวิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญของข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ให้คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญแก่ข้าราชการดังกล่าวตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบฉบับเดียวกัน และเห็นว่าตามข้อ ๓๙ (๓) มิได้กำหนดให้ข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในหน่วยงานเดิมแต่อย่างใด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๑ แล้วโอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ แม้ผู้ฟ้องคดีจะรับราชการทางสังกัดเดิมอยู่ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีจะมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ต่อเมื่อได้รับราชการในหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ดังได้วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จึงเป็นกรณีเข้ารับราชการในหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้าราชการ และแม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นข้าราชการซึ่งได้โอนไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นและเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิได้นับระยะเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันก็ตาม แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญเพราะถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๓๙ (๔) เสียแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะต้องนำวิธีการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๙ (๓)

ศาลปกครองสูงสุด
25 พ.ค. 2550
ศาลปกครองสูงสุด

/มาใช้กับกรณี...

มาใช้กับกรณีนี้ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ ที่ไม่ให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มของเงินบำนาญปกติ เนื่องจากโอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ นั้น จึงชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง

นายไพบูลย์ เสียงก้อง ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพล สิงหโกวินท์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวิชัย ชื่นชมพูนุท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอดุล จันทรศักดิ์

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวนครนภา แก้วกรม)
จ. ศาลปกครองฯ

ศาลปกครองสูงสุด
29 พ.ย. 2553
ศาลปกครองสูงสุด

ที่ มท 0808.5/ว **391**

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. 10300

23 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง วิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จรายเดือนและบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้างประจำ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดชลบุรี

อ้างถึง 1. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 2176 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2552
2. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 2214 ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2552

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552
2. แบบขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้าง
3. แบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือนหรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน (แบบ สจป.1)
4. แบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำเหน็จพิเศษ (แบบ สจป.2)

ตามที่แจ้งให้ทราบว่า กระทรวงมหาดไทยได้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยกำหนดให้ลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ทำงานถึงวันสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เป็นต้นไป ซึ่งมีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติและมีเวลาทำงาน 25 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป (รวมเวลาทวีคูณ) หรือมีสิทธิได้รับบำเหน็จพิเศษ มีสิทธิเปลี่ยนแปลงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้ พร้อมแจ้งให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเตรียมความพร้อมในการดำเนินการตามระเบียบดังกล่าว นั้น

บัดนี้ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนพิเศษ 7 ง วันที่ 15 มกราคม 2553 และมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2552 ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวจึงกำหนดวิธีปฏิบัติไว้ ดังนี้

1. ให้ลูกจ้างประจำซึ่งมีสิทธิขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรอกรายการในแบบขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้าง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 ยื่นต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด

2. ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบตรวจสอบความถูกต้องและรวบรวมหลักฐานให้ครบถ้วนแล้วเสนอนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

/พิจารณา...

พิจารณาสั่งจ่ายเงินตาม ข้อ 19 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบ มท. บำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552

3. ลูกจ้างประจำรายใดได้รับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้ แต่ถ้ายังไม่ได้รับเงินดังกล่าว ก็ให้แจ้งเปลี่ยนแปลงความประสงค์ได้ตามแบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือนหรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน (แบบ สจป.1) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 หรือแบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำเหน็จพิเศษ (แบบ สจป. 2) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 แล้วแต่กรณี

4. กรณีลูกจ้างประจำหมดสิทธิรับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดงดเบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนทันที

5. การจ่ายบำเหน็จรายเดือนและบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้จ่ายวันเดียวกันกับการจ่ายบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นประจำเดือน

6. กรณีลูกจ้างประจำซึ่งออกจากงานโดยมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ และกรณีหรือคดีอาญาดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุดจะยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน ได้ต่อเมื่อดำเนินการจัดหาบุคคลหรือทรัพย์สินประกันการรับเงินดังกล่าวไว้กับส่วนราชการเจ้าสังกัดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0313.4/ว 377 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2542 เรื่องการรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยแล้วออกจากราชการ โดยกรณียังไม่ถึงที่สุด โดยอนุโลม

7. สำหรับลูกจ้างประจำที่เกษียณอายุราชการหรือออกจากงานในวันสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ให้ดำเนินการ ดังนี้

7.1 กรณีที่ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนยังไม่ได้ยื่นแบบคำขอรับเงินบำเหน็จลูกจ้างไว้ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หากประสงค์จะขอรับเงินดังกล่าว ให้กรอกแบบขอรับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้าง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 ยื่นต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และให้สามารถเปลี่ยนแปลงความประสงค์ได้อย่างช้าไม่เกินวันที่ 31 มีนาคม 2553 โดยยื่นแบบ สจป.1 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 หรือแบบ สจป.2 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 แล้วแต่กรณี ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

7.2 กรณีที่ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิขอรับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้ยื่นแบบขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนไว้ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หากจะเปลี่ยนแปลงความประสงค์ให้ยื่นแบบ สจป.1 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 หรือแบบ สจป.2 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอย่างช้าไม่เกินวันที่ 31 มีนาคม 2553

ทั้งนี้ กรณีตามข้อ 7.1 และ 7.2 หากได้มีการจ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำรายใดแล้ว ถ้าจะเปลี่ยนแปลงความประสงค์ให้ลูกจ้างประจำรายนั้นนำเงินที่ได้รับไปแล้วทั้งหมดคืนต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี ก่อนแสดงเจตนาเปลี่ยนแปลงความประสงค์ หากไม่คืนเงินดังกล่าวให้ถูกต้องครบถ้วนก็จะไม่สามารถแสดงเจตนาเปลี่ยนแปลงความประสงค์ได้ ทั้งนี้ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดตรวจสอบความถูกต้องของการคืนเงินของลูกจ้างรายนั้น แล้วดำเนินการยกเลิกการสั่งจ่ายเดิมและสั่งจ่ายให้ใหม่

/8. กรณี...

8. กรณีที่มิได้กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับและการจ่ายบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนของลูกจ้างประจำไว้เป็นการเฉพาะในเรื่องใด ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 โดยอนุโลม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด/อำเภอ และหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระวัฒน์ ชื่นวาริน)
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทรศัพท์ 0-2241-9033,39
โทรสาร. 0-2241-9032

แบบคำขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษและหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้าง

ชื่อลูกจ้าง ..... เกิดวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....
เริ่มเข้ารับราชการ (ทำงาน) เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... ตำแหน่ง .....
สังกัด ..... เริ่มเข้าทำงานอายุ ..... ปี ..... เดือน ..... วัน ออกจากราชการ (งาน)
ตั้งแต่วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... ออกจากงานอายุ ..... ปี ..... เดือน .....วัน

รายละเอียดการทำงาน

ปีที่	วัน เดือน ปี	ตำแหน่ง	ค่าจ้าง	หมายเหตุ

เวลาราชการปกติ (เวลาทำงานปกติ) ..... เดือน .....วัน
เวลาราชการทวีคูณ (เวลาทำงานทวีคูณ) ..... เดือน ..... วัน
รวมเวลาราชการทั้งสิ้น (เวลาทำงาน) ..... เดือน ..... วัน
ปัดเศษแล้วเป็นเวลาราชการ (เวลาทำงาน) ..... เดือน
ค่าจ้างเดือนสุดท้าย ..... บาท
คำนวณเป็นเงิน ○ บำเหน็จปกติ ○ บำเหน็จรายเดือน ○ บำเหน็จพิเศษ ○ บำเหน็จพิเศษรายเดือน
จำนวน ..... บาท
ข้าพเจ้าขอรับเงิน ○ บำเหน็จปกติ ○ บำเหน็จรายเดือน ○ บำเหน็จพิเศษ ○ บำเหน็จพิเศษรายเดือน
จำนวน ..... บาท

ลงชื่อ ..... ผู้ขอ
(.....)
ยื่นขอวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ความเห็นหัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
.....
.....

ลงชื่อ .....
(.....)
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

<u>หมายเหตุ</u> หัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. เทศบาล คือ นายกเทศมนตรี
3. องค์การบริหารส่วนตำบล คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
4. หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น คือ หัวหน้าผู้บริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(แบบ สจป. 1)

หนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์
เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือนหรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ที่อยู่ ..... วันที่ .....

เรื่อง ขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือนหรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้าพเจ้า/นาย/นาง/นางสาว/ยศ ..... เคยทำงานเป็นลูกจ้างประจำ

สังกัด ..... ออกจากงานเมื่อวันที่ .....

มีเวลาทำงาน ..... ปี ..... เดือน .....วัน ได้ยื่นขอรับ ○ บำเหน็จปกติ ○ บำเหน็จพิเศษ ไปแล้ว

และขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เป็นขอรับ ○ บำเหน็จรายเดือน ○ บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ .....

(.....)

(แบบ สจป. 2)

หนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์
เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำเหน็จพิเศษ

ที่อยู่ ..... วันที่ .....

เรื่อง ขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำเหน็จพิเศษ

ข้าพเจ้า/นาย/นาง/นางสาว/ยศ ..... เคยทำงานเป็นลูกจ้างประจำ

กัด ..... ออกจากงานเมื่อวันที่ .....

มีเวลาทำงาน ..... ปี ..... เดือน .....วัน ได้ยื่นขอรับ ○ บำเหน็จรายเดือน ○ บำเหน็จพิเศษรายเดือน ไปแล้ว

และขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เป็นขอรับ ○ บำเหน็จปกติ ○ บำเหน็จพิเศษ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ .....

(.....)

ที่ มท 0808.5/ว 726

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. 10300

12 เมษายน 2553

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 46 ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2552

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ชักซ้อมแนวทางการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นภายในสิ้นเดือนธันวาคมของทุกปี เพื่อประโยชน์ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยรวมและความมั่นคงและเป็นหลักประกันซึ่งสิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อออกจากราชการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากปรากฏว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งมิได้จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามนัยกฎหมายและหนังสือดังกล่าว และยังคงค้างส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นระยะเวลาหลายปี อันมีสาเหตุเกิดขึ้นโดยเจตนา หรือจงใจ ที่จะไม่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าวอย่างชัดแจ้ง หรือการทุจริตหรือการประมาทเลินเล่อ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อราชการ ดังนั้น เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายและสิทธิประโยชน์ของข้าราชการส่วนท้องถิ่น จึงขอแจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1. กำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการตรวจร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ตรวจสอบว่าร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นได้ตั้งงบประมาณเพื่อส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นครบถ้วนและถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ หากไม่ครบถ้วนถูกต้องให้แนะนำให้ดำเนินการให้ครบถ้วนและถูกต้อง

2. มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด/อำเภอที่ออกนิเทศ ตรวจงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชี้แจง ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้บริหารท้องถิ่นและข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ตระหนักถึงความสำคัญ ตลอดจนสิทธิประโยชน์ของข้าราชการส่วนท้องถิ่น อันจะพึงได้รับจากการส่งเงินสมทบของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ครบถ้วนถูกต้องตามกฎหมาย

/3. ในกรณี...

3. ในกรณีที่องค์กรปกครองท้องถิ่นใดค้างส่งหรือส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่ครบถ้วน ขอให้ผู้กำกับดูแลใช้อำนาจกำกับดูแลตามมาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 หรือมาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 แล้วแต่กรณี ชี้แจง แนะนำ ตักเตือนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นให้ส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายพร้อมให้ชี้แจงแสดงเหตุผลของการค้างหรือไม่ส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเพิกเฉยไม่ดำเนินการตามคำชี้แจง แนะนำ ตักเตือนดังกล่าว ให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อให้ได้ความแน่ชัดว่ามีความเป็นมาอย่างไร มีเหตุผลและพยานหลักฐานสามารถรับฟังได้หรือไม่ มีผู้ใดเกี่ยวข้องและต้องรับผิดชอบต่อกรณีที่เกิดขึ้น ตลอดจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือไม่ อย่างไรแล้วแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบด้วย

4. หากผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ความชัดแจ้งว่า การค้างส่งเงินสมทบหรือส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่ครบถ้วนเกิดขึ้นโดยเจตนา จงใจ ทุจริต ประมาทเลินเล่อหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่มีเหตุผลและพยานหลักฐานอันสามารถรับฟังได้ และมีผู้เกี่ยวข้องต้องรับผิดชอบ รวมทั้งก่อให้เกิดความเสียหาย ขอให้ดำเนินการตามควรแก่กรณีตามกฎหมายโดยเคร่งครัด ทั้งทางแพ่งตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และทางปกครองโดยการดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือการดำเนินการให้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพรัตน์ สกลพันธุ์)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ประธานอนุกรรมการดำเนินการ
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร 0-2241-9039
โทรสาร 0-2241-9032

ที่ มท 0808.5/ 4265

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. 10300

10 พฤษภาคม 2553

เรื่อง การหารือบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดบุรีรัมย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0901/0416 ลงวันที่ 27 เมษายน 2553

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้หารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า บำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) มีความเห็นว่าบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นได้รับยกเว้นไม่ต้องคำนวณภาษีเงินได้ตามที่ได้รับยกเว้นไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องและข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันต่อไป ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งประสานการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวไปยังกรมสรรพากรด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพรัตน์ สกลพันธุ์)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร 0- 2241 - 9039
โทรสาร 0- 2241 - 9032

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
เลขรับ ๗๖
วันที่ 30 เม.ย. 2553

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ 25763
วันที่ 30 เม.ย. 2553

ที่ นร ๐๙๐๑/ ๐๔๑๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
เลขรับ 1425
วันที่ 3 พ.ค. 2553

๒๗ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง หารือบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ครบยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑.๑/ป ๑๐๘ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากรณีบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ขอหารือเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากรณีบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วย อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จาละ)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ
โทร ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙
ฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง
โทร ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๔๒๒ (นายพัฒนชัยฯ)
โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๕๑๖๒
www.krisdika.go.th
www.lawreform.go.th

เรื่องเสร็จที่ ๒๕๐/๒๕๕๓

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากรณีบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๓๘๘๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า นางสาวเรณู สุทธิลักษณ์ กับพวก ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นได้ยื่นหนังสือร้องขอความเป็นธรรมว่า สำนักงานสรรพากรพื้นที่บุรีรัมย์ได้แจ้งให้ผู้ร้องชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด. ๙๑) เพิ่มเติม สำหรับเงินบำเหน็จดำรงชีพที่ได้รับคนละสองแสนบาท เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยอ้างว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นมิใช่ข้าราชการหรือข้าราชการพลเรือน จึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินบำเหน็จดำรงชีพมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณามาตรา ๔๖/๑ ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้ว เห็นว่า กฎหมายมีเจตนารมณ์ให้จ่ายบำเหน็จดำรงชีพแก่ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเพื่อช่วยเหลือผู้รับบำนาญในขณะที่มีชีวิตอยู่ การจ่ายบำเหน็จดำรงชีพแก่ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นจึงเป็นการนำเงินที่ต้องจ่ายเป็นบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทเมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตายมาจ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่เช่นเดียวกับผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ อีกทั้ง ข้อ ๒ (๖๔) แห่งภฏกระทรวงฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากรมีวัตถุประสงค์ให้ข้าราชการบำนาญทุกประเภทซึ่งรับบำเหน็จดำรงชีพได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำเหน็จตกทอด ดังจะเห็นได้จากคำว่า "บำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ" ซึ่งมีความหมายครอบคลุมถึงบำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการทุกประเภท โดยหากมุ่งหมายให้หมายถึงเฉพาะบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญประเภทใดประเภทหนึ่งแล้ว กฎหมายก็คงจะระบุไว้อย่างชัดแจ้งว่าเป็นบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญประเภทใด อีกทั้ง ไม่มีเหตุผลใด ๆ ที่จะให้ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ได้รับบำเหน็จดำรงชีพได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่แตกต่างจากข้าราชการบำนาญประเภทอื่น ๆ มิฉะนั้น อาจเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมกับผู้รับบำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

แต่กรมสรรพากรมีความเห็นว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่นมิใช่ข้าราชการหรือข้าราชการพลเรือนตามความหมายในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๐๔๑๕ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เงินบำเหน็จดำรงชีพที่ได้รับตามมาตรา ๔๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ จึงไม่เข้าลักษณะเป็นบำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่นจึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินบำเหน็จดำรงชีพมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา ๔๒ (๑๗) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๒ (๖๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙)ฯ ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อยุติ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอหารือว่า บำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยได้รับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) แล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๔๒ (๑๗)* แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๒ (๖๔)* แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ได้กำหนดให้บำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเป็นเงินได้ที่ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งคำว่า "กฎหมายว่าด้วย" ในกรณีนี้เป็นคำที่มีความหมายอย่างกว้างโดยหมายความถึงกฎหมายที่ว่าด้วยเรื่องนั้น ๆ ทั้งหมด คำว่า "กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ" จึงย่อมหมายความถึงกฎหมายที่ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญของข้าราชการโดยไม่จำกัดว่าเป็นข้าราชการประเภทใด ซึ่งจากการตรวจสอบปรากฏว่ามีกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่ ๓ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งใช้กับข้าราชการประเภทต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งใช้กับข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น และพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งใช้กับข้าราชการ

---

*มาตรา ๔๒ เงินได้พึงประเมินประเภทต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

ฯลฯ ฯลฯ

(๑๗) เงินได้ตามที่จะได้กำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง

ฯลฯ ฯลฯ

*ข้อ ๒ ให้กำหนดเงินได้ต่อไปนี้เป็นเงินได้ตาม (๑๗) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๔๙๖

ฯลฯ ฯลฯ

(๖๔) บำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ฯลฯ ฯลฯ

กรุงเทพมหานคร การที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙)ฯ ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บำเหน็จดำรงชีพตาม "กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ" จึงต้องหมายถึงกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการทั้งสามฉบับนี้ เพราะถ้าประสงค์จะให้หมายถึงพระราชบัญญัติฉบับใดฉบับหนึ่ง ก็ต้องใช้ชื่อของพระราชบัญญัตินั้นตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัตินั้น ๆ แล้ว ด้วยเหตุผลข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงเห็นว่าบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามที่ได้รับยกเว้นไว้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙)ฯ //

(คุณพรทิพย์ จาละ)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เมษายน ๒๕๕๓

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว 1050

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

24 พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒
๒. หนังสือสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๔๑ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๗ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) จากงบประมาณรายจ่าย งบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน และสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้แจ้งซักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยไม่ให้นำเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ไปหักออกจากเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องนำส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ดังรายละเอียดตามอ้างถึง ๑ และ ๒

ปัจจุบันปรากฏว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ได้นำเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ไปหักออกจากเงินที่ต้องส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น จึงทำให้ส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ไม่ครบถ้วน ดังนั้น จึงขอซักซ้อมการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ดังนี้

๑. กรณีข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ จากงบประมาณรายจ่าย งบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน

๒. กรณีข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอนให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน ซึ่งตั้งจ่าย ณ คลังจังหวัดตามรหัสงบประมาณที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งให้ทราบในแต่ละปีงบประมาณ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระวัฒน์ ชื่นวาริน)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๓ ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๑๔๐๒-๑๔๐๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว 1093

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

31 พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง การจ่ายเงินช่วยพิเศษของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญและข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตาย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ตัวอย่างคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย จำนวน ๑ ฉบับ
๒. ตัวอย่างคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอด กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย จำนวน ๑ ฉบับ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๖ ข้อ ๓๐ กำหนดให้จ่ายเงินช่วยพิเศษให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายเป็นจำนวนเท่ากับบำนาญ เงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) รวมทั้งเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี) สามเดือน สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษเป็นจำนวนสามเท่าของเงินเดือนเต็มเดือนที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีสิทธิได้รับในเดือนที่ถึงแก่ความตาย ตามพระราชกฤษฎีกา การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๒๓ โดยอนุโลม แต่ปรากฏว่าในการออกคำสั่งจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการพบว่ามีการอ้างระเบียบกฎหมายไม่ถูกต้อง

ดังนั้น เพื่อให้การออกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตาย และข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ เป็นไปโดยถูกต้อง จึงขอชักซ้อมแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. กรณีการจ่ายเงินช่วยพิเศษให้แก่ทายาทของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเป็นเงินจำนวนเท่ากับเงินบำนาญ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ (ถ้ามี) รวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี) สามเดือน ตามข้อ ๓๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๖ ดังตัวอย่างคำสั่งจ่ายฯ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

๒. กรณีการจ่ายเงินช่วยพิเศษให้แก่ทายาทของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ให้จ่ายเป็นเงินจำนวนสามเท่าของเงินเดือนเต็มเดือนที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีสิทธิได้รับในเดือนซึ่งถึงแก่ความตาย และหากข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มพิเศษค่าวิชา เงินประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ เงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ และเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการปราบปรามผู้กระทำผิด ให้รวมเงินดังกล่าวกับเงินเดือนเพื่อคำนวณเป็นเงินช่วยพิเศษจำนวนสามเท่าด้วย ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชกฤษฎีกา การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายงบกลาง ประเภทเงินช่วยค่าทำศพ ดังนั้น จึงไม่ต้องระบุการจ่ายเงินช่วยพิเศษนี้ลงในคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด ดังตัวอย่างคำสั่งจ่ายฯ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

/จึงเรียนมา...

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายขวัญชัย วงศ์นิติกร)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐, ต่อ ๑๔๐๒-๑๔๐๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๒

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว. ๑๙๑๑๑

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบขอรับบำเหน็จตกทอด กรณีผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตาย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดแบบและวิธีการขอรับบำเหน็จตกทอด กรณีผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตาย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด เพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เพชรอมรรัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๐-๓๓,๓๙
โทรสาร. ๐-๒๒๙๑-๙๐๓๒

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

แบบคำขอรับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรื่อง ขอรับบำเหน็จตกทอด

เรียน ..... (๑)

ข้าพเจ้า ..... เกี่ยวข้องกับผู้ตายโดยเป็น.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด .....รหัสไปรษณีย์..... ขอยื่นเรื่องราว ดังต่อไปนี้

๑. ☐ ผู้รับบำเหน็จรายเดือน ☐ ผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือน ชื่อ.....

ตำแหน่ง..... สังกัด..... จังหวัด.....

☐ รับบำเหน็จรายเดือน ☐ รับบำเหน็จพิเศษรายเดือน เดือนละ..... บาท ตั้งแต่วันที่.....

ได้ถึงแก่กรรมด้วยเหตุ..... เมื่อวันที่ .....

ตามมรณบัตรเลขที่ ..... ลงวันที่ .....ออกโดย.....

๒. ผู้ตายสมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย จำนวน.....ครั้ง (๒) ดังนี้

๒.๑ คู่สมรส ชื่อ.....ได้สมรสเมื่อวันที่.....

และขาดจากการสมรสเนื่องจาก ☐ ถึงแก่กรรม ☐ หย่า ☐ คำสั่งศาล เมื่อวันที่.....

๒.๒ คู่สมรส ชื่อ.....ได้สมรสเมื่อวันที่.....

และขาดจากการสมรสเนื่องจาก ☐ ถึงแก่กรรม ☐ หย่า ☐ คำสั่งศาล เมื่อวันที่.....

๓. ผู้ตายมีบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย จำนวน ..... คน (๓)

๓.๑ ..... เกิดวันที่ .....

๓.๒ ..... เกิดวันที่ .....

๓.๓ ..... เกิดวันที่ .....

๓.๔ ..... เกิดวันที่ .....

๓.๕ ..... เกิดวันที่ .....

๔. บิดาของผู้ตายชื่อ .....(๔) อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต .....จังหวัด.....

ขณะนี้ ☐ ยังมีชีวิตอยู่ ☐ ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่.....

๕. มารดาของผู้ตายชื่อ .....อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต .....จังหวัด.....

ขณะนี้ ☐ ยังมีชีวิตอยู่ ☐ ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่.....

๖. บุคคลซึ่งผู้ตายแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ☐ มี จำนวน..... คน ☐ ไม่มี (๕)

(๑),(๒),(๓),(๔),(๕) ดูคำอธิบายหน้า ๓

๗. ข้าพเจ้าทำหนังสือรับรองไว้ต่อ ..... (๑) ว่าข้อความที่ปรากฏในเรื่องราวนี้ถูกต้องตามความเป็นจริงและไม่มีทายาทหรือผู้มีสิทธิเหลืออยู่อีก ถ้าปรากฏว่ามีทายาทหรือผู้มีสิทธิเกิดขึ้นเมื่อใด ข้าพเจ้าและผู้มีสิทธิที่ได้รับเรื่องไปแล้ว ยินยอมคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิและชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

๘. พร้อมหนังสือฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้ส่งเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

- ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- ☐ สำเนาทะเบียนบ้าน
- ☐ สำเนาทะเบียนสมรส
- ☐ หนังสือรับรองทายาท (ภริยา สามี หรือบุตรแล้วแต่กรณี)
- ☐ อื่น ๆ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ ..... ผู้ขอ
(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้ขอ (๖)
(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้ขอ
(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้ขอ
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ความเห็นของเจ้าหน้าที่ (ปลัด อปท.)

.....
.....
.....

ลงชื่อ .....
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

ความเห็นของหัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (๑)

.....
.....
.....

ลงชื่อ .....
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

(๖) ดูคำอธิบายหน้า ๓

(๑) หัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด/นายกเทศมนตรี/นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

(๒) ก. ถ้าเป็นภริยาหรือสามี ซึ่งสมรสก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คือก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๘ ให้ส่งใบรับรองของผู้ที่เชื่อถือได้ ถ้าสมรสตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๘ เป็นต้นมา ให้ส่งสำเนาการจดทะเบียนสมรส

ข. ถ้าขาดจากการสมรส

๑. ตายให้ส่งสำเนามรณบัตร แต่ถ้าไม่สามารถส่งสำเนามรณบัตรได้ ให้ส่งคำร้องของบุคคลที่เชื่อถือได้

๒. หย่า

๒.๑ หย่าก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ส่งสำเนาหนังสือหย่า หรือคำรับรองของผู้เชื่อถือได้หรือคำรับรองของเจ้าตัวว่าได้หย่าขาดจากการสมรส

๒.๒ สมรสก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หย่าภายหลังประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้ส่งสำเนาหนังสือหย่าหรือสำเนาทะเบียนหย่า หรือสำเนาคำสั่งศาล

๒.๓ สมรสหลังประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้วหย่า ต้องส่งสำเนาทะเบียนหย่าหรือสำเนาคำสั่งศาล

(๓) ก. กรณีบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้แจ้งเฉพาะบุตรที่ยังมีชีวิตอยู่ในขณะที่ผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนตาย และให้ส่งสำเนาทะเบียนบ้าน หรือภูมิบัตรทุกคน

ข. กรณีบุตรคนโตตายหลังจากผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนตาย ให้ส่งสำเนามรณบัตร

ค. กรณีบุตรบุญธรรม ให้ส่งสำเนาการจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม

ง. บุตรที่ศาลสั่งให้เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ส่งสำเนาคำสั่งศาล

จ. กรณีบุตรที่บิดาจดทะเบียนรับรองเป็นบุตร ให้ส่งสำเนาการจดทะเบียนรับรองบุตร

(๔) ก. กรณีบิดามารดาซึ่งสมรสภายหลังประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ส่งสำเนาทะเบียนหย่า หรือสำเนาคำสั่งศาล

ข. กรณีบิดามารดาตาย ให้ส่งสำเนามรณบัตร หรือคำรับรองของบุคคลที่เชื่อถือได้

(๕) กรณีผู้ตายไม่มีทายาทที่จะได้รับบำเหน็จตกทอดตามระเบียบฯ ได้แก่ บิดามารดา สามีหรือภริยา บุตร แต่มีบุคคลซึ่งได้แสดงเจตนาไว้ให้ส่งแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด พร้อมทั้งสำเนาทะเบียนบ้านของบุคคลดังกล่าว

(๖) ก. กรณีทายาทผู้มีสิทธิหลายคน โดยปกติให้ลงชื่อขอรวมกันในฉบับเดียว หากกรอกไม่พอให้ใช้ใบแทรก เว้นแต่กรณีจำเป็นจะแยกขอคนละฉบับก็ได้

ข. กรณีผู้มีสิทธิเป็นผู้เยาว์ ผู้ไร้ความสามารถ หรือผู้เสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์แล้วแต่กรณีเป็นผู้ขอแทน

<u>หมายเหตุ</u> ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๒๑๓๑

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การตรวจสอบและปรับปรุงทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน แห่ง

ด้วยสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ตรวจนิเทศงานและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามแผนการตรวจนิเทศฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕ ผลจากการตรวจนิเทศฯ ปรากฏว่าทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่เป็นปัจจุบันและคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นของสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบกับสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบางแห่งไม่จัดทำทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งครู ภารโรงโรงเรียน ครูถ่ายโอน ภารโรงโรงเรียนถ่ายโอน ซึ่งต้องดำเนินการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญจากสำนักงานคลังจังหวัดโดยตรง หรือบางแห่งจัดทำไว้แต่มิได้ติดตามตรวจสอบปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

เพื่อให้การปฏิบัติงานบำเหน็จบำนาญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการกำกับดูแลของจังหวัดเป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องครบถ้วน จึงให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดดำเนินการ ดังนี้

๑. จัดส่งทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตามสิ่งที่ส่งมาด้วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งตรวจสอบความถูกต้องกับทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญของจังหวัด หากข้อมูลของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นรายใดไม่ถูกต้องตรงกันให้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งกรอกข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับรายการที่ยังไม่ครบถ้วน เช่น เลขบัตรประจำตัวประชาชนของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นทุกราย เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ฯลฯ หรือหากมีข้อสงสัยประการใดให้ประสานการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน กบท. หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑-๑๔๓

๒. เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลตามข้อ ๑ ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้จัดส่งสำเนาทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด จำนวน ๒ ชุด

๓. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบความถูกต้องของทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๒ อีกครั้งหนึ่ง เมื่อถูกต้องครบถ้วนแล้วให้เก็บรักษาไว้ ๑ ชุด ที่เหลืออีก ๑ ชุด จัดส่งให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ภายในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕

/๔. กรณีเมื่อใด.....

๔. กรณีเมื่อใดมีคำสั่งจ่ายบำนาญรายใหม่ หรือมีการแก้ไข/ปรับปรุง/เพิ่มเติมคำสั่งเกี่ยวกับข้าราชการบำนาญรายเดิม เช่น การจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) เพิ่มขึ้นในอนาคต การจำหน่าย/การเพิ่มชื่อข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นในทะเบียนฯ กรณีมีการขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ฯลฯ ขอให้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดดำเนินการปรับปรุงข้อมูลในทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบันในทุกโอกาสด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระยุทธ เอี่ยมอำภา)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑-๑๔๓
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๕๖๖๑

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๘๗๓ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. วิธีการในการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
๒. หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำ (แบบ ๑)
๓. หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำ (แบบ ๒)
๔. ใบมอบฉันทะเพื่อยื่นหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓/๔ กำหนดให้ลูกจ้างผู้รับบำเหน็จรายเดือน หรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตายให้จ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิ และในกรณีที่ไม่มีทายาทผู้มีสิทธิ หรือมีแต่ได้ถึงแก่ความตายไปก่อน ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่บุคคลซึ่งลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ถึงแก่ความตายได้แสดงเจตนาไว้ตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด นั้น.

กระทรวงมหาดไทย จึงได้กำหนดแบบและวิธีการในการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งกำหนดใบมอบฉันทะ เพื่อให้การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำ กรณีไม่มีทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพรชนาย สุวรรณรัฐ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๑๑
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

วิธีการในการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำของราชการส่วนท้องถิ่น

****

อาศัยอำนาจตามข้อ ๑๗/๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ กระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดแบบและวิธีการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน จัดทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำของราชการส่วนท้องถิ่น ตามแบบที่แนบท้ายนี้ จำนวนสองฉบับ มีข้อความตรงกัน ยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนแล้วแต่กรณี หากไม่สามารถไปยื่นด้วยตนเองได้ให้ทำหนังสือมอบฉันทะตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้ผู้รับมอบฉันทะไปยื่นแทนได้

ข้อ ๒ ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำ แล้วลงลายมือชื่อในหนังสือแสดงเจตนาทั้งสองฉบับ ณ วันที่มีการยื่นหนังสือแสดงเจตนานั้น ทั้งนี้ อาจมอบหมายให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในสังกัดไม่ต่ำกว่าระดับ ๓ รับผิดชอบเพื่อดำเนินการดังกล่าวแทนได้

ข้อ ๓ ให้ลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด กรณีที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดเกินกว่าหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนของบุคคลที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดส่วนไว้ให้ถือว่าทุกคนมีสิทธิได้รับในอัตราส่วนที่เท่ากัน

ข้อ ๔ ให้ผู้แสดงเจตนาเก็บรักษาไว้หนึ่งฉบับ ส่วนอีกฉบับหนึ่งให้เก็บรักษาไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดต่อไป

ข้อ ๕ กรณีลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนประสงค์จะเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดในภายหลัง ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำฉบับใหม่แทนฉบับเดิม เพื่อนำไปยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน และให้บันทึกการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาในหนังสือแสดงเจตนาฉบับเดิมด้วย ในกรณีที่ไม่สามารถไปยื่นหนังสือแสดงเจตนาฉบับใหม่และดำเนินการบันทึกการเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดด้วยตนเอง ให้ทำหนังสือมอบฉันทะให้บุคคลอื่นไปดำเนินการแทนตามใบมอบฉันทะที่แนบท้ายนี้

ข้อ ๖ กรณีบุคคลซึ่งลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้แสดงเจตนาให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดรายใดได้ถึงแก่ความตายไปก่อน ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นให้แก่บุคคลผู้มีสิทธิที่ยังมีชีวิตอยู่ ตามส่วนที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำ

ข้อ ๗ การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ตามข้อ ๑ และข้อ ๕ ให้มีผลนับแต่วันที่ได้ยื่นหนังสือแสดงเจตนาต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๘ การขูดลบ ขีดฆ่า หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ และต้องระบุคำนำหน้าชื่อและนามสกุลของผู้รับบำเหน็จตกทอดให้ชัดเจน

ข้อ ๙ กรณีลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน ได้ถึงแก่ความตายก่อนที่กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดวิธีปฏิบัติในการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำและได้ทำพินัยกรรม หรือหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีการระบุให้ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดหรือมีสิทธิได้รับเงินอื่นใดจากทางราชการ ให้ถือว่าพินัยกรรมหรือหนังสือดังกล่าวเป็นหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้

ข้อ ๑๐ กรณีลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน ได้ถึงแก่ความตายโดยไม่ได้ทำพินัยกรรม หรือหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๙ แต่มีหลักฐานซึ่งแสดงได้ว่าลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนประสงค์จะให้บุคคลใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินหรือประโยชน์อื่น ๆ เมื่อตนถึงแก่ความตาย ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนสอบสวนข้อเท็จจริงพร้อมทั้งแสดงหลักฐานเพื่อสนับสนุน แล้วขอทำความตกลงกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

****

แบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำของราชการส่วนท้องถิ่น

เขียนที่ .....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ..... (๑)

ข้าพเจ้า ..... เดิมเป็นลูกจ้างประจำตำแหน่ง ..... สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น..... อำเภอ..... จังหวัด..... ปัจจุบันได้รับ ☐ บำเหน็จรายเดือน ☐ บำเหน็จพิเศษรายเดือน เดือนละ.....(๒) บาท ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... ในกรณีข้าพเจ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จตกทอด (บุตร สามีหรือภริยา และบิดามารดา ที่ชอบด้วยกฎหมาย) ตามข้อ ๑๓/๔ วรรคสาม แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้าพเจ้าขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดโดยหนังสือฉบับนี้ว่า เมื่อข้าพเจ้าถึงแก่ความตาย ข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดแก่บุคคล รวม ..... (๓) คน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. ..... ให้ได้รับ ..... (๔) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ถนน ..... ตำบล ..... อำเภอ ..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....

๒. ..... ให้ได้รับ ..... (๔) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ถนน ..... ตำบล ..... อำเภอ ..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....

๓. ..... ให้ได้รับ ..... (๔) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ถนน ..... ตำบล ..... อำเภอ ..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....

หนังสือแสดงเจตนานี้ได้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน เก็บไว้ที่ผู้แสดงเจตนาหนึ่งฉบับ อีกฉบับหนึ่งส่งไปเก็บไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือน/บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ลงชื่อ..... ผู้แสดงเจตนา

(.....)

ลงชื่อ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ..... พยาน

(.....)

สำหรับเจ้าหน้าที่เท่านั้น

หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับนี้ได้ยื่นเมื่อวันที่ .....
โดย ..... เป็น ☐ ผู้แสดงเจตนา ☐ ผู้รับมอบฉันทะ ได้นำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดเก็บไว้เป็นหลักฐานแล้ว

ลงชื่อ ..... (๕)เจ้าหน้าที่
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่ .....

บันทึกการเปลี่ยนแปลง

ข้าพเจ้าขอยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับนี้ โดยได้แสดงเจตนาใหม่ ตามหนังสือแสดงเจตนาลงวันที่..... ซึ่งให้.....
.....
เป็นผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดเมื่อข้าพเจ้าถึงแก่ความตาย

ลงชื่อ ..... ผู้แสดงเจตนา/ผู้รับมอบฉันทะ
(.....)
วันที่ ...../...../.....

<u>หมายเหตุ</u>
๑. การขูดลบ ขีดฆ่า หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ให้ผู้แสดงเจตนาลงลายมือชื่อกำกับไว้
๒. ให้ระบุคำนำหน้า ชื่อ และนามสกุล ให้ชัดเจน
๓. ให้ใส่เครื่องหมาย / ในช่อง ☐ ที่ใช้

คำอธิบายการกรอกแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด
(๑) ให้ระบุวัน เดือน ปี ที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด
(๒) ให้ระบุเงินบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนที่ได้รับอยู่ขณะที่แสดงเจตนา
(๓) ให้ระบุจำนวนผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด
(๔) กรณีระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้มากกว่าหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย เช่น นาย ก. ให้ได้รับ ๑ ส่วน นางสาว ข. ให้ได้รับ ๑ ส่วน และเด็กหญิง ค. ให้ได้รับ ๒ ส่วน เป็นต้น หรือกรณีที่ไม่ได้กำหนดส่วนไว้ให้ถือว่าทุกคนมีสิทธิได้รับในอัตราส่วนที่เท่ากัน
(๕) เจ้าหน้าที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบหมาย ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่ต่ำกว่าระดับ ๓

ใบมอบฉันทะ

เขียนที่ .....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า..... ☐ ผู้รับบำเหน็จรายเดือน ☐ ผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือน

สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น..... อำเภอ..... จังหวัด.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... ขอมอบฉันทะให้ .....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... เป็นผู้ดำเนินการ ☐ ยื่นหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

☐ บันทึกการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำฉบับเดิมแทนข้าพเจ้า

ตามหนังสือแสดงเจตนา ลงวันที่..... ที่แนบมาพร้อมนี้แทนข้าพเจ้า

ลงชื่อ ..... ผู้มอบฉันทะ
(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้รับมอบฉันทะ
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

<u>หมายเหตุ</u> ๑. ให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบฉันทะและผู้รับมอบฉันทะ
พร้อมกับรับรองสำเนาถูกต้องด้วย

๒. ให้เก็บหนังสือฉบับนี้ไว้รวมกับหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับที่ยื่นไว้
ต่อส่วนราชการส่วนท้องถิ่น

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๙๓๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและบำเหน็จลูกจ้างประจำ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและบำเหน็จลูกจ้างประจำ

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้อนุมัติโครงการนิเทศงานและตรวจติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานบำเหน็จบำนาญข้าราชกวรส่วนท้องถิ่น ผลการตรวจนิเทศงาน พบว่า การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น และข้าราชการถ่ายโอน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายจังหวัดยังดำเนินการไม่ถูกต้อง ดังนั้น เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญแต่ละประเภทเป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงขอซักซ้อมแนวทางการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและบำเหน็จลูกจ้างประจำจำแนกตามตำแหน่ง ดังนี้

๑. บำเหน็จบำนาญ ครู ลูกจ้างประจำภารโรงโรงเรียน ครูถ่ายโอน และลูกจ้างประจำภารโรงโรงเรียนถ่ายโอน

๒. บำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่นและลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. บำเหน็จบำนาญ ข้าราชการถ่ายโอนและลูกจ้างประจำถ่ายโอน

๔. การคำนวณบำเหน็จบำนาญ ของข้าราชการถ่ายโอน และครูถ่ายโอน รวมทั้งการแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายจากเงินอุดหนุนของรัฐ และจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทั้งนี้ ในการดำเนินการตามข้อ ๑. – ๓. (ยกเว้นตำแหน่งลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างประจำถ่ายโอน) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่งสำเนาคำสั่งจ่ายและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นด้วย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบถือปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เดชอมรธัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑-๑๔๓
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

แนวทางการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและบำเหน็จลูกจ้างประจำ

๑. กรณีครู ลูกจ้างประจำภารโรงโรงเรียน ครูถ่ายโอน และลูกจ้างประจำภารโรงโรงเรียนถ่ายโอน

๑.๑ <u>ครู ครูถ่ายโอน</u> เบิกจ่ายดังนี้

๑.๑.๑ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จดำรงชีพ เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) บำเหน็จตกทอดกรณีครู ครูถ่ายโอน ถึงแก่กรรมในตำแหน่งบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ สำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จ บำนาญ)

๑.๑.๒ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ของครูบำนาญที่รับราชการส่วนท้องถิ่นก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ (ยกเว้นครูถ่ายโอนซึ่งไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕) เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) โดยสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น***จะโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประจำทุกเดือน*** และเมื่อครูบำนาญเสียชีวิต เงินช่วยพิเศษ ๓ เท่าของเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือขออนุมัติโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

๑.๑.๓ เงินช่วยพิเศษ กรณีครู ครูถ่ายโอน ถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของเงินเดือน) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน

๑.๒ <u>ลูกจ้างประจำภารโรงโรงเรียน ลูกจ้างประจำภารโรงโรงเรียนถ่ายโอน</u> เบิกจ่ายดังนี้

๑.๒.๑ บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน และบำเหน็จตกทอด เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ สำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จบำนาญ)

๑.๒.๒ เงินช่วยพิเศษ กรณีลูกจ้างประจำภารโรงโรงเรียน ลูกจ้างประจำภารโรงโรงเรียนถ่ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ

๑.๓ การเบิกจ่ายเงินตามข้อ ๑.๑.๑ และข้อ ๑.๒.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งเรื่องให้จังหวัดเพื่อวางฎีกาเบิกจ่ายจากสำนักงานคลังจังหวัดโดยตรง

๑.๔ ให้จังหวัดดำเนินการและรายงานผลการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๒๙๘๓ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ **พร้อมแนบฎีกาและหน้างบใบสำคัญการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้สำนักงาน กบท. ทราบด้วย**

๒. กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ตำแหน่งอื่น) และลูกจ้างประจำ

๒.๑ <u>ข้าราชการส่วนท้องถิ่น</u> (ตำแหน่งอื่น)

๒.๑.๑ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่กรรมในตำแหน่ง บำเหน็จตกทอด และเงินช่วยพิเศษกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม (๓ เท่าของบำนาญและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือขออนุมัติโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

/๒.๑.๒ เงินช่วย ...

๒.๑.๒ เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางรายการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ไม่รวมตำแหน่งครู)

๒.๑.๓ เงินช่วยพิเศษ ๓ เท่าของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) และเงินช่วยพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของเงินเดือน) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทเงินช่วยค่าทำศพ

๒

และได้ยื่นคำร้องขอรับเงินบำนาญปกติตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นเงินเดือนละ ๑๘,๗๒๖.๔๐ บาท และขอเงินเพิ่มจากบำนาญร้อยละยี่สิบห้าของบำนาญปกติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นเงินเดือนละ ๘๒๖.๑๖ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๑๙๔๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินบำนาญทั้งสองประเภทเป็นเงินเดือนละ ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท หลังจากนั้น สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่เห็นชอบกับความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดี ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนแล้วจึงมีคำสั่งที่ ๒๔๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ ยกเลิกคำสั่งเดิมและสั่งให้จ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงินเดือนละ ๑๘,๗๒๖.๔๐ บาท โดยไม่ได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้า ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๖ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีวินิจฉัยยกอุทธรณ์ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นเป็นครั้งแรกตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากบำนาญข้าราชการตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนภูมิภาคโอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่น มีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันโดยผลของกฎหมายมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญ ตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒๔๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ และให้มีคำสั่งส่วนเงินบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญให้ถูกต้องตามคำสั่งที่ ๑๙๔๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นเงินเดือนละ ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท นับแต่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับตามกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๑๙๔๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเงินบำนาญปกติเป็นเงินจำนวน ๑๘,๗๒๖.๔๐ บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้าเป็นเงินเดือนละ ๘๒๖.๑๖ บาท รวมเป็นเงินบำนาญทั้งสิ้น ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และได้รายงานให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

๔. การคำนวณบำเหน็จบำนาญ ของครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอน (กรณีเป็นสมาชิก กบข.)

๔.๑ <u>การคำนวณเวลาราชการสำหรับบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)</u> ให้คำนวณทั้งจำนวนวัน เดือน และปี โดยกำหนดทศนิยม ๒ ตำแหน่ง ดังนี้

$$\text{เวลาราชการ} = \text{ปี} + \frac{\text{เดือน}}{๑๒} + \frac{\text{วัน}}{๓๖๐} = \text{xx.xx ปี}$$

๔.๒ <u>การคำนวณบำเหน็จบำนาญ</u>

๔.๒.๑ บำเหน็จปกติ บำเหน็จตกทอดกรณีครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอน (กรณีเป็นสมาชิก กบข.) ถึงแก่กรรมในตำแหน่ง คำนวณโดยนำเงินเดือนเดือนสุดท้าย คูณ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.) ทั้งนี้ เฉพาะข้าราชการถ่ายโอนต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินดังกล่าวด้วย

= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

๔.๒.๒ บำนาญปกติ ให้คำนวณเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย (เงินเดือน ๖๐ เดือนสุดท้ายรวมกันแล้วหาร ๖๐ หากเดือนใดได้รับเงินเดือนสองอัตราหรือมากกว่าให้ใช้เงินเดือนอัตราที่สูงสุดของเดือนนั้นมาใช้คำนวณ) คูณ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.) หาร ๕๐ แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๗๐ ของเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย ทั้งนี้ เฉพาะข้าราชการถ่ายโอนต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินดังกล่าวด้วย

$$= \frac{\text{เงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)}}{๕๐}$$

(ทั้งนี้ บำนาญที่คำนวณได้ต้องไม่เกินเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย x ๗๐ / ๑๐๐)

๕. การคำนวณแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จบำนาญ ของข้าราชการถ่ายโอน และลูกจ้างประจำถ่ายโอน

๕.๑ **ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ** คือ บำเหน็จบำนาญทุกประเภทที่คำนวณได้ คูณ เวลาราชการปกติก่อนถ่ายโอนรวมเวลาราชการทวีคูณก่อนถ่ายโอน (ถ้ามี) หาร เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

$$= \frac{\text{บำเหน็จหรือบำนาญ x เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการทวีคูณก่อนถ่ายโอน (สูตร กบข.)}}{\text{เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)}}$$

๕.๒ **ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ** คือ บำเหน็จบำนาญทุกประเภทที่คำนวณได้ หัก ส่วนที่รัฐรับภาระตามข้อ ๕.๑

= บำเหน็จ/บำนาญ – ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

รายละเอียดการคำนวณตามข้อ ๔ และข้อ ๕ ศึกษาได้จากตัวอย่างแนบท้าย

๖. การคำนวณบำเหน็จบำนาญ ของครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอน (กรณีไม่เป็นสมาชิก กบข.)

บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จตกทอดกรณีครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง บำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม ให้คำนวณเช่นเดียวกับครูและข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ตำแหน่งอื่น) ทั้งนี้ เฉพาะข้าราชการถ่ายโอนต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินดังกล่าวด้วย

/๗. การคำนวณ...

๗. การคำนวณบำเหน็จของลูกจ้างประจำและลูกจ้างประจำถ่ายโอน สรุปได้ดังนี้

๗.๑ ลูกจ้างประจำ การคำนวณเวลาทำงานสำหรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณเป็นเดือน เศษของเดือนถ้าถึง ๑๕ วัน ให้นับเป็น ๑ เดือน ถ้าไม่ถึง ๑๕ วัน ให้ปัดทิ้ง

๑. กรณีขอรับบำเหน็จปกติ หรือกรณีเสียชีวิตในระหว่างรับราชการ (ทายาทยื่น)

$$= \frac{\text{ค่าจ้างเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนเดือน}}{๑๒}$$

$$= \frac{๒๓,๓๔๐ \times ๓๖๗}{๑๒} = ๗๑๓,๘๑๕ \text{ บาท}$$

๒. กรณีขอรับบำเหน็จรายเดือน

$$= \frac{\text{ค่าจ้างเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนเดือน}}{๑๒ \times ๕๐}$$

$$= \frac{๒๓,๓๔๐ \times ๓๖๗}{๑๒ \times ๕๐} = ๑๔,๒๗๖.๓๐ \text{ บาท (เศษของบาทให้ปัดทิ้ง)}$$

$$= ๑๔,๒๗๖ \text{ บาท}$$

๗.๒ ลูกจ้างประจำถ่ายโอน การคำนวณเวลาทำงานสำหรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณเป็นเดือน เป็นวัน โดยกำหนดทศนิยม ๒ ตำแหน่ง ดังนี้

๑. กรณีขอรับบำเหน็จปกติ หรือกรณีเสียชีวิตในระหว่างรับราชการ (ทายาทยื่น)

$$= \frac{\text{ค่าจ้างเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนเดือน}}{๑๒}$$

- **แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จปกติ หรือบำเหน็จปกติกรณีเสียชีวิต**

$$\text{รัฐบาลรับภาระ} = \frac{\text{บำเหน็จปกติ} \times \text{จำนวนเดือน (เวลาราชการก่อนถ่ายโอนทศนิยม ๒ ตำแหน่ง)}}{\text{จำนวนเดือน (เวลาราชการทั้งสิ้นทศนิยม ๒ ตำแหน่ง)}}$$

ท้องถิ่นรับภาระ = บำเหน็จปกติ - ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

๒. กรณีขอรับบำเหน็จรายเดือน การคำนวณเหมือนบำเหน็จปกติ แล้วหารด้วย ๕๐ รายละเอียดการคำนวณตามข้อ ๗ ศึกษาได้จากตัวอย่างแนบท้าย

๘. การส่งสำเนาคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

การเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกตำแหน่งและลูกจ้างประจำภารโรงโรงเรียน /ภารโรงโรงเรียนถ่ายโอน ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่งสำเนาคำสั่งจ่ายและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นด้วย

****

ตัวอย่างการคำนวณบำเหน็จบำนาญข้าราชการถ่ายโอน กรณีเป็นสมาชิก กบข. และไม่เป็นสมาชิก กบข.

กรณีข้าราชการถ่ายโอน บรรจุรับราชการเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน โอนไปรับราชการสังกัดสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ต่อมาถ่ายโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ ๓๓,๐๐๐ บาท

๑. ข้าราชการถ่ายโอน กรณีเป็นสมาชิก กบข. และไม่เป็นสมาชิก กบข. ต้องคำนวณเวลาราชการ ดังนี้

๑.๑ <u>เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)</u>

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕
- เวลาราชการทวีคูณ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔ (๒ เดือน ๘ วัน)

	๒๕๕๕	๑๐	๑		๓๐	๔	-
(๑ มิ.ย.)	๒๕๒๕	๖	๑	(ตั้งแต่ ๒๐ – ๓๑ พ.ค.)	-	-	๑๒
	๓๐	๔	-		๓๐	๔	๑๒
				ทวีคูณ	-	๒	๘
					๓๐	๖	๒๐

$$= ๓๐ + \frac{๖}{๑๒} + \frac{๒๐}{๓๖๐} = ๓๐ + ๐.๕๐ + ๐.๐๖ = ๓๐.๕๖ \text{ ปี}$$

<u>หมายเหตุ</u> กรณีครูถ่ายโอน (สมาชิก กบข.) ให้คำนวณเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ตามข้อ ๑.๑ เท่านั้น จึงไม่ต้องคำนวณในข้อ ๑.๒ และข้อ ๑.๓

๑.๒ <u>เวลาราชการปกติและเวลาราชการทวีคูณ ก่อนถ่ายโอน (สูตร กบข.)</u>

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕
- เวลาราชการทวีคูณ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔ (๒ เดือน ๘ วัน)

	๒๕๔๕	๑๒	๑		๒๐	๖	-
(๑ มิ.ย.)	๒๕๒๕	๖	๑	(ตั้งแต่ ๒๐ – ๓๑ พ.ค.)	-	-	๑๒
	๒๐	๖	-		๒๐	๖	๑๒
				ทวีคูณ	-	๒	๘
					๒๐	๘	๒๐

$$= ๒๐ + \frac{๘}{๑๒} + \frac{๒๐}{๓๖๐} = ๒๐ + ๐.๖๗ + ๐.๐๖ = ๒๐.๗๓ \text{ ปี}$$

๑.๓ <u>เวลาราชการปกติและเวลาราชการทวีคูณ หลังถ่ายโอน (สูตร กบข.)</u>

เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ – วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

๒๕๕๕	๑๐	๑
๒๕๔๕	๑๒	๑
๙	๑๐	-

$$= ๙ + \frac{๑๐}{๑๒} = ๙ + ๐.๘๓ = ๙.๘๓ \text{ ปี}$$

/๒. สิทธิประโยชน์ ...

๒. สิทธิประโยชน์ในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการถ่ายโอน (เป็นสมาชิก กบข.) สรุปได้ดังนี้

๒.๑ กรณียื่นขอรับบำเหน็จปกติ หรือ กรณีเสียชีวิตในตำแหน่ง ทายาทยื่นขอรับบำเหน็จตกทอด

= **เงินเดือนเดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)**

= ๓๓,๐๐๐ x ๓๐.๕๖ ปี

= ๑,๐๐๘,๔๘๐ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จปกติ หรือบำเหน็จตกทอดของข้าราชการถ่ายโอน

รัฐบาลรับภาระ = <u>บำเหน็จปกติ x เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการทวีคูณก่อนถ่ายโอน (สูตร กบข.)</u>

เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

= <u>๑,๐๐๘,๔๘๐ x ๒๐.๗๓</u>

๓๐.๕๖

= ๖๘๔,๐๙๐ บาท

ท้องถิ่นรับภาระ = บำเหน็จปกติ – ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

= ๑,๐๐๘,๔๘๐ – ๖๘๔,๐๙๐

= ๓๒๔,๓๙๐ บาท

๒.๒ กรณียื่นขอรับบำนาญปกติ

- คำนวณเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย

อัตราเงินเดือน	ตั้งแต่	ถึง	รวมเดือน	จำนวนเงิน
๒๕,๗๔๐	๑ ตุลาคม ๒๕๕๐	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑	๖	๑๕๔,๔๔๐
๒๖,๑๗๐	๑ เมษายน ๒๕๕๑	๓๐ กันยายน ๒๕๕๑	๖	๑๕๗,๐๒๐
๒๖,๖๙๐	๑ ตุลาคม ๒๕๕๑	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒	๖	๑๖๐,๑๔๐
๒๗,๒๐๐	๑ เมษายน ๒๕๕๒	๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒	๔	๑๐๘,๘๐๐
๒๗,๗๒๐	๑ สิงหาคม ๒๕๕๒	๓๐ กันยายน ๒๕๕๒	๒	๕๕,๔๔๐
๒๘,๒๖๐	๑ ตุลาคม ๒๕๕๒	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓	๖	๑๖๙,๕๖๐
๒๘,๗๘๐	๑ เมษายน ๒๕๕๓	๓๐ กันยายน ๒๕๕๓	๖	๑๗๒,๖๘๐
๒๙,๓๒๐	๑ ตุลาคม ๒๕๕๓	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔	๖	๑๗๕,๙๒๐
๓๑,๓๔๐	๑ เมษายน ๒๕๕๔	๓๐ กันยายน ๒๕๕๔	๖	๑๘๘,๐๔๐
๓๑,๘๘๐	๑ ตุลาคม ๒๕๕๔	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕	๖	๑๙๑,๒๘๐
๓๒,๔๕๐	๑ เมษายน ๒๕๕๕	๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕	๕	๑๖๒,๒๕๐
๓๓,๐๐๐	๑ กันยายน ๒๕๕๕	๓๐ กันยายน ๒๕๕๕	๑	๓๓,๐๐๐
			๖๐	๑,๗๒๘,๕๗๐
				๒๘,๘๐๙.๕๐

- คำนวณบำนาญ = <u>เงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)</u>

๕๐

= <u>๒๘,๘๐๙.๕๐ x ๓๐.๕๖</u>

๕๐

= ๑๗,๖๐๘.๓๗ บาท

- ตรวจสอบกรณีบำนาญที่คำนวณได้ ต้องไม่เกินร้อยละ ๗๐ ของเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย

= <u>๒๘,๘๐๙.๕๐ x ๗๐</u>

๑๐๐

= ๒๐,๑๖๖.๖๕ บาท

ดังนั้น จะได้รับบำนาญปกติเดือนละ ๑๗,๖๐๘.๓๗ บาท

(ไม่เกินร้อยละ ๗๐ ของเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย)

● แบ่งสัดส่วน ...

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญปกติของข้าราชการถ่ายโอน

รัฐบาลรับภาระ = บำนาญปกติ x เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการทวีคูณก่อนถ่ายโอน (สูตร กบข.) / เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

= ๑๗,๖๐๘.๓๗ x ๒๐.๗๓ / ๓๐.๕๖

= ๑๑,๙๔๔.๔๒ บาท

ท้องถิ่นรับภาระ = บำนาญปกติ – ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

= ๑๗,๖๐๘.๓๗ – ๑๑,๙๔๔.๔๒

= ๕,๖๖๓.๙๕ บาท

<u>หมายเหตุ</u> กรณีครูถ่ายโอน ให้คำนวณบำเหน็จบำนาญเช่นเดียวกับข้าราชการถ่ายโอน แต่ไม่ต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จบำนาญ

๓. สิทธิประโยชน์ในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการถ่ายโอน (ไม่เป็นสมาชิก กบข.) สรุปได้ดังนี้

๓.๑ กรณียื่นขอรับบำเหน็จปกติ หรือ กรณีเสียชีวิตในตำแหน่ง ทายาทยื่นขอรับบำเหน็จตกทอด

= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

= ๓๓,๐๐๐ x ๓๑ ปี

= ๑,๐๒๓,๐๐๐ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จปกติ หรือบำเหน็จตกทอดของข้าราชการถ่ายโอน

รัฐบาลรับภาระ = บำเหน็จปกติ x เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการทวีคูณก่อนถ่ายโอน (สูตร กบข.) / เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

= ๑,๐๒๓,๐๐๐ x ๒๐.๗๓ / ๓๐.๕๖

= ๖๙๓,๙๓๙.๔๖ บาท

ท้องถิ่นรับภาระ = บำเหน็จปกติ – ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

= ๑,๐๒๓,๐๐๐ – ๖๙๓,๙๓๙.๔๐

= ๓๒๙,๐๖๐.๕๔ บาท

๓.๒ กรณียื่นขอรับบำนาญปกติ

= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ / ๕๐

= ๓๓,๐๐๐ x ๓๑ / ๕๐

= ๒๐,๔๖๐ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญปกติของข้าราชการถ่ายโอน

รัฐบาลรับภาระ = บำนาญปกติ x เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการทวีคูณก่อนถ่ายโอน (สูตร กบข.) / เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

= ๒๐,๔๖๐ x ๒๐.๗๓ / ๓๐.๕๖

= ๑๓,๘๗๘.๗๙ บาท

ท้องถิ่นรับภาระ = บำนาญปกติ – ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

= ๒๐,๔๖๐ – ๑๓,๘๗๘.๗๙

= ๖,๕๘๑.๒๑ บาท

<u>หมายเหตุ</u> กรณีครูถ่ายโอน ให้คำนวณบำเหน็จบำนาญเช่นเดียวกับข้าราชการถ่ายโอน แต่ไม่ต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จบำนาญ

/๔. กรณีคำนวณ...

๔. กรณีคำนวณแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการถ่ายโอน

บำเหน็จดำรงชีพ = บำนาญรายเดือน x ๑๕ เท่า

= ๑๗,๖๐๘.๓๗ x ๑๕

= ๒๖๔,๑๒๕.๕๕ บาท

๔.๑ กรณียื่นขอรับบำเหน็จดำรงชีพครั้งแรกไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการถ่ายโอน

รัฐบาลรับภาระ = <u>บำเหน็จดำรงชีพ x เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการทวีคูณก่อนถ่ายโอน (สูตร กบข.)</u>
เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

= <u>๒๐๐,๐๐๐ X ๒๐.๗๓</u>
๓๐.๕๖

= ๑๓๕,๖๖๗.๕๔ บาท

ท้องถิ่นรับภาระ = บำเหน็จดำรงชีพ – ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

= ๒๐๐,๐๐๐ – ๑๓๕,๖๖๗.๕๔

= ๖๔,๓๓๒.๔๖ บาท

๔.๒ กรณียื่นขอรับบำเหน็จดำรงชีพ เมื่อมีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป รับส่วนที่เหลือ แต่เมื่อรวมครั้งแรกแล้วต้องไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท

= บำเหน็จดำรงชีพ – ๒๐๐,๐๐๐

= ๒๖๔,๑๒๕.๕๕ – ๒๐๐,๐๐๐

= ๖๔,๑๒๕.๕๕ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการถ่ายโอน

รัฐบาลรับภาระ = <u>บำเหน็จดำรงชีพ x เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการทวีคูณก่อนถ่ายโอน (สูตร กบข.)</u>
เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

= <u>๖๔,๑๒๕.๕๕ X ๒๐.๗๓</u>
๓๐.๕๖

= ๔๓,๔๙๘.๗๘ บาท

ท้องถิ่นรับภาระ = บำเหน็จดำรงชีพ – ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

= ๖๔,๑๒๕.๕๕ – ๔๓,๔๙๘.๗๘

= ๒๐,๖๒๖.๗๗ บาท

<u>หมายเหตุ</u> กรณีครูถ่ายโอน ให้คำนวณบำเหน็จดำรงชีพเช่นเดียวกับข้าราชการถ่ายโอน แต่ไม่ต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จดำรงชีพ

ตัวอย่างการคำนวณบำเหน็จปกติ และบำเหน็จรายเดือนของลูกจ้างประจำถ่ายโอน

กรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอน บรรจุรับราชการเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน โอนไปสังกัดสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ต่อมาถ่ายโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ และออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ ๒๓,๓๔๐ บาท

๑. เวลาราชการก่อนถ่ายโอน รวม ๒๓๖ เดือน ๒๐ วัน = ๒๓๖ + $\frac{๒๐}{๓๐}$ = ๒๓๖ + ๐.๖๗

= **๒๓๖.๖๗ เดือน**

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ รวม ๒๓๔ เดือน ๑๒ วัน
- เวลาราชการทวีคูณ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔ รวม ๒ เดือน ๘ วัน

๒. เวลาราชการหลังถ่ายโอน

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวม ๑๓๐ เดือน

รวมเวลาราชการทั้งสิ้น ๓๖๖ เดือน ๒๐ วัน = **๓๖๗ เดือน** (เศษของเดือน ถ้าถึง ๑๕ วัน ให้นับเป็น ๑ เดือน)

รวมเวลาราชการทั้งสิ้น ๓๖๖ เดือน ๒๐ วัน = ๓๖๖ + $\frac{๒๐}{๓๐}$ = ๓๖๖ + ๐.๖๗

= **๓๖๖.๖๗ เดือน**

๓. การคำนวณบำเหน็จปกติ ดังนี้

เงินเดือนเดือนสุดท้าย ๒๓,๓๔๐ บาท เวลาราชการที่ใช้คำนวณทั้งสิ้น ๓๖๗ เดือน

เงินบำเหน็จปกติ = $\frac{๒๓,๓๔๐ \times ๓๖๗}{๑๒}$ = ๗๑๓,๘๑๕ บาท

โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการรับราชการดังนี้

(๑) บำเหน็จปกติส่วนที่รัฐบาลรับภาระ = $\frac{๗๑๓,๘๑๕ \times ๒๓๖.๖๗}{๓๖๖.๖๗}$ = ๔๖๐,๗๓๗.๔๔ บาท

(๒) บำเหน็จปกติส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ = ๗๑๓,๘๑๕ – ๔๖๐,๗๓๗.๔๔ = ๒๕๓,๐๗๗.๕๖ บาท

๔. การคำนวณบำเหน็จรายเดือน ดังนี้

เงินบำเหน็จปกติรายเดือน = $\frac{๒๓,๓๔๐ \times ๓๖๗}{๑๒ \times ๕๐}$ = ๑๔,๒๗๖.๓๐ บาท (เศษสตางค์ปัดทิ้ง)

= ๑๔,๒๗๖ บาท

โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการรับราชการดังนี้

(๑) บำเหน็จปกติรายเดือน ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ = $\frac{๑๔,๒๗๖ \times ๒๓๖.๖๗}{๓๖๖.๖๗}$ = ๙,๒๑๔.๕๖ บาท

(๒) บำเหน็จปกติรายเดือน ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ = ๑๔,๒๗๖ – ๙,๒๑๔.๕๖ = ๕,๐๖๑.๔๔ บาท

****

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๗๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๗ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖
๒. แนวทางการคำนวณบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ
๓. แนวทางการคำนวณบำเหน็จดำรงชีพเพิ่ม
๔. แนวทางการคำนวณบำเหน็จตกทอด
๕. บัญชีรายชื่อข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ถึงแก่ความตาย ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ซึ่งทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเพิ่มในส่วนของ ช.ค.บ. ๓๐ เท่า

ด้วยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๒๕ ก วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖ กำหนดให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เป็นต้นไป ยกเว้นมาตรา ๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เป็นต้นไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงขอชักซ้อมแนวทางการเบิกจ่ายบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ และบำเหน็จตกทอด ดังนี้

๑. กรณีบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ

๑.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบทะเบียนผู้รับบำนาญหากมีผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใดได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรวมกับบำนาญปกติแล้วไม่ถึงเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ให้แจ้งผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายนั้นยื่นเรื่องขอรับบำนาญพิเศษในส่วนที่มีสิทธิได้รับเพิ่มขึ้นจนครบ ๑๕,๐๐๐ บาท

๑.๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวบรวมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการขอรับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ตามข้อ ๑.๑ จัดส่งให้จังหวัดเพื่อดำเนินการออกคำสั่งจ่ายใหม่<u>โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑</u> และดำเนินการเบิกจ่ายให้ครบถ้วนตามช่วงเวลาที่มีสิทธิได้รับย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ โดยมีแนวทางการคำนวณบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๑.๓ กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพที่ได้รับบำนาญรายเดือนเพิ่มขึ้นและประสงค์จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพที่ได้รับเพิ่มตามสิทธิ เนื่องจากบำนาญรายเดือนเพิ่มขึ้นนั้น ให้ยื่นแบบขอรับบำเหน็จดำรงชีพต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีแนวทางการคำนวณตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

/๒. กรณีบำเหน็จ ...

๒. กรณีบำเหน็จตกทอด

๒.๑ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาแนวทางการคำนวณบำเหน็จตกทอด ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔

๒.๒ ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของรายชื่อข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ถึงแก่ความตายตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๕ และดำเนินการออกคำสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติมในส่วนของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ๓๐ เท่า ให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับทุกราย

๒.๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเบิกจ่ายบำเหน็จตกทอดในส่วนของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ตามคำสั่งจังหวัดข้อ ๒.๒ ให้ครบถ้วน

๒.๔ การเบิกจ่ายบำเหน็จตกทอด ตามข้อ ๒.๓ แยกตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

- ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งครู และครูถ่ายโอน ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ สำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จบำนาญ)
- ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือขออนุมัติโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี
- ข้าราชการบำนาญตำแหน่งอื่นถ่ายโอน แบ่งสัดส่วนการจ่าย โดยส่วนที่รัฐบาลรับภาระให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างประจำถ่ายโอน และส่วนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับภาระให้เบิกจ่ายเช่นเดียวกับข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เดชอมรธัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

พระราชบัญญัติ

บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๖๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพที่ได้รับรวมกับบำนาญปกติถ้ามีจำนวนเงินรวมกันไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มขึ้นอีกจนครบหนึ่งหมื่นห้าพันบาท และบรรดาผู้มีสิทธิจะได้รับจะยื่นขอเปลี่ยนเป็นการรับบำเหน็จพิเศษแทนได้เป็นจำนวนเงินเท่ากับบำนาญพิเศษหกสิบเดือน"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ โดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มสูงขึ้น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และแก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับ เพื่อให้สามารถนำเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) มารวมคำนวณได้ นอกจากนี้ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ โดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการให้ผู้รับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดที่กระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุกหรือตกเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายหมดสิทธิรับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดนับแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้รับบำเหน็จหรือบำนาญโดยเสมอกัน รวมทั้งไม่กระทบสิทธิของบุคคลที่สามในเรื่องการรับบำเหน็จตกทอด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับข้าราชการประเภทอื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

แนวทางการคำนวณบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ
ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๐๐
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖

- กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพียงอย่างเดียวได้รับไม่ถึงเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพิ่มขึ้นจนครบเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท

<u>ตัวอย่างเช่น</u> นาย ก. ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีก เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท

- กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ และบำนาญปกติรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพิ่มขึ้นจนครบเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท

<u>ตัวอย่างเช่น</u> นาย ข. ได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๗,๐๐๐ บาท และได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท นาย ข. จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีกเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท

- กรณีผู้รับบำนาญซึ่งได้รับทั้งบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำนาญปกติ และบำนาญพิเศษในฐานะทายาท หากได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพและบำนาญปกติรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพิ่มขึ้นจนครบเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท โดยไม่รวมส่วนของบำนาญพิเศษในฐานะทายาท

<u>ตัวอย่างเช่น</u> นาย ค. ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท บำนาญปกติ เดือนละ ๔,๐๐๐ บาท และบำนาญพิเศษในฐานะทายาท เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท นาย ค. จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีกเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท โดยยังคงได้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท เช่นเดิมด้วย กรณีนี้ นาย ค. จะได้รับเงินรวมทั้งสิ้นเดือนละ ๑๗,๐๐๐ บาท

- กรณีผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใหม่ สามารถขอเปลี่ยนเป็นการรับบำเหน็จพิเศษแทนเป็นจำนวนเงินเท่ากับบำนาญพิเศษหกสิบเดือนก็ได้

<u>ตัวอย่างเช่น</u> นาย ง. ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใหม่ เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท นาย ง. จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีกเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท หาก นาย ง. ประสงค์จะขอเปลี่ยนเป็นรับบำเหน็จพิเศษแทนบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ก็จะได้รับบำเหน็จพิเศษ ๖๐ เท่าของบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ จำนวน ๕๔๐,๐๐๐ บาท (๖๐ x ๙,๐๐๐) ทั้งนี้ นาย ง. จะยังคงได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๔

แนวทางการคำนวณบำเหน็จตกทอด
ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๐๐
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๕๖

- กรณีผู้รับบำนาญรายใดถึงแก่ความตาย และทายาทได้ยื่นขอรับบำเหน็จตกทอด ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือนไปแล้ว ก่อนที่พระราชบัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๕๖ จะมีผลบังคับใช้ ทายาทผู้มีสิทธิต้องยื่นขอรับบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม เฉพาะในส่วนของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ๓๐ เท่า

<u>ตัวอย่างที่ ๑</u> นาย ก. ได้รับบำนาญรายเดือน เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และรับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท (๓๐ x ๒,๐๐๐)

- กรณีผู้รับบำนาญปกติ และหรือผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอด ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ ให้แก่ทายาทตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ยังมีชีวิตอยู่

<u>ตัวอย่างที่ ๒</u> นาย ข. ได้รับบำนาญรายเดือน เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดจำนวน ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือน รวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) การคำนวณบำเหน็จตกทอดได้ จำนวน ๒๑๐,๐๐๐ บาท (๓๐ x ๗,๐๐๐) นาย ข. ได้ยื่นขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ๑๕ เท่าของบำนาญปกติไปแล้ว จำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท (๕,๐๐๐ x ๑๕) ดังนั้น ทายาทจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด จำนวน ๑๓๕,๐๐๐ บาท (๒๑๐,๐๐๐ - ๗๕,๐๐๐)

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๑๐๒

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๐๐๑ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔
๒. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง นั้น

เนื่องจากตามข้อ ๙ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ยแล้วให้บันทึกไว้ในสมุดหรือแฟ้มประวัติให้ชัดเจน แล้วแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบ ปรากฏว่ามีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งดำเนินการแล้วรายงานกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น บางแห่งรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการในเรื่องดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เกิดความคล่องตัว และเพื่อให้การตรวจสอบการดำเนินการคืนบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยเป็นไปโดยรวดเร็วถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงกำหนดแนวทางการรายงานตามข้อ ๙ ของประกาศดังกล่าว โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดมีหนังสือแจ้งสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พร้อมกับนำเงินบำเหน็จและดอกเบี้ยส่งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อรายงานกระทรวงมหาดไทยทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙
โทรสาร ๐-๒๒๙๓-๘๕๑๐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๑๖๖๔

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๗๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ซักซ้อมแนวทางการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีมีการตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๔ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๖

๒. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๖๕๗ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖

๔. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๑๔๕๑ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕

ตามที่ได้แจ้งซักซ้อมแนวทางการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม โดยกำหนดให้ใช้รายรับจริงที่เพิ่มขึ้นเป็นฐานในการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อประสานการกำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ ตามหนังสืออ้างถึง ๑ และ ๔ นั้น

เพื่อให้การดำเนินการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๖ และสอดคล้องกับการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่จัดทำขึ้นใหม่ รวมทั้งเป็นไปตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ (e-LAAS) ที่ได้กำหนดรายการประมาณการรายรับที่จะนำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ตามหนังสืออ้างถึง ๒ และ ๓ จึงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคำนวณเงินส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นจากยอดประมาณการ (ไม่รวมรายการรายได้จากพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้ หรือเงินอุดหนุน) แทนยอดรายรับจริงที่เพิ่มขึ้นเป็นฐานในการคำนวณ ทั้งนี้ ตั้งแต่การตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๒๑
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๔๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดชลบุรี)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๓๘ ง แล้ว ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญหรือบำนาญรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงิน ๙,๐๐๐ บาท หักด้วยจำนวนบำนาญทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ ย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เป็นไปโดยครบถ้วนถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว จึงกำหนดแนวทางการเบิกจ่าย ดังนี้

๑. กรณีข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิรับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน แยกตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

๑.๑ ตำแหน่งครู และครูถ่ายโอน ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์รายการเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จบำนาญ) ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพื่อรองรับการเบิกจ่ายนี้แล้วในไตรมาสที่ ๑ และไตรมาสที่ ๒

๑.๒ ตำแหน่งอื่น ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลาง รายการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๑.๓ ตำแหน่งอื่น (ถ่ายโอน) ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากรและเงินอุดหนุนสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างถ่ายโอน

๒. กรณีข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิรับเงิน ช.ค.บ. ตามข้อ ๑. แต่ปัจจุบันได้เสียชีวิตแล้ว ให้เบิกเงิน ช.ค.บ. เงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษเพิ่มเติม ดังนี้

๒.๑ เงิน ช.ค.บ. เพิ่มเติม ในช่วงเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ ให้เบิกตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่เสียชีวิตตามแนวทางการเบิกข้อ ๑.

/๒.๒ เงินบำเหน็จ ...

๒.๒ เงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษเพิ่มเติม ซึ่งคำนวณจากเงิน ช.ค.บ. ส่วนที่เพิ่ม ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบรายชื่อข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิและเสียชีวิตแล้วดังกล่าว เพื่อดำเนินการออกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม (ช.ค.บ.ส่วนที่เพิ่ม x ๓๐ เท่า) ให้แก่ทายาททุกคนตามคำสั่งเดิม และเงินช่วยพิเศษเพิ่มเติม (๓ เท่าของ ช.ค.บ.ส่วนที่เพิ่ม) ให้แก่ผู้มีสิทธิตามคำสั่งเดิม โดยแยกตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

๒.๒.๑ ตำแหน่งครู และครูถ่ายโอน เงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ รายการเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จบำนาญ)

๒.๒.๒ ตำแหน่งอื่น เงินบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) สำหรับเงินช่วยพิเศษเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางรายการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๒.๒.๓ ตำแหน่งอื่น (ถ่ายโอน) เงินบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติมแบ่งสัดส่วนโดยส่วนที่รัฐบาลรับภาระ ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากรและเงินอุดหนุนสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการ และลูกจ้างถ่ายโอน และส่วนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับภาระให้เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) สำหรับเงินช่วยพิเศษเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากรและเงินอุดหนุนสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการ และลูกจ้างถ่ายโอน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เดชอมรธัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙
โทรสาร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙ ต่อ ๑๒๓

หน้า ๑
เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๓๘ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ นว ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละเก้าพันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินเก้าพันบาทหักด้วยจำนวนบำนาญ ทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ ๗๙๑๔

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๓๘ ง แล้ว ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญหรือบำนาญรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงิน ๙,๐๐๐ บาท หักด้วยจำนวนบำนาญทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ ย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เป็นไปโดยครบถ้วนถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว จึงกำหนดแนวทางการเบิกจ่าย ดังนี้

๑. กรณีข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิรับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน แยกตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

๑.๑ ตำแหน่งครู และครูถ่ายโอน ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์รายการเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จบำนาญ) ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพื่อรองรับการเบิกจ่ายนี้แล้วในไตรมาสที่ ๑ และไตรมาสที่ ๒

๑.๒ ตำแหน่งอื่น ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางรายการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๑.๓ ตำแหน่งอื่น (ถ่ายโอน) ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากรและเงินอุดหนุนสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างถ่ายโอน

๒. กรณีข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิรับเงิน ช.ค.บ. ตามข้อ ๑. แต่ปัจจุบันได้เสียชีวิตแล้ว ให้เบิกเงิน ช.ค.บ. เงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษเพิ่มเติม ดังนี้

๒.๑ เงิน ช.ค.บ. เพิ่มเติม ในช่วงเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ ให้เบิกตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่เสียชีวิตตามแนวทางการเบิกข้อ ๑.

/๒.๒ เงินบำเหน็จ ...

๒.๒ เงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษเพิ่มเติม ซึ่งคำนวณจากเงิน ช.ค.บ. ส่วนที่เพิ่ม ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบรายชื่อข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิและเสียชีวิตแล้วดังกล่าว เพื่อดำเนินการออกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม (ช.ค.บ.ส่วนที่เพิ่ม x ๓๐ เท่า) ให้แก่ทายาททุกคนตามคำสั่งเดิม และเงินช่วยพิเศษเพิ่มเติม (๓ เท่าของ ช.ค.บ.ส่วนที่เพิ่ม) ให้แก่ผู้มีสิทธิตามคำสั่งเดิม โดยแยกตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

๒.๒.๑ ตำแหน่งครู และครูถ่ายโอน เงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ รายการเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จบำนาญ)

๒.๒.๒ ตำแหน่งอื่น เงินบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) สำหรับเงินช่วยพิเศษเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางรายการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๒.๒.๓ ตำแหน่งอื่น (ถ่ายโอน) เงินบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติมแบ่งสัดส่วนโดยส่วนที่รัฐบาลรับภาระ ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากรและเงินอุดหนุนสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการ และลูกจ้างถ่ายโอน และส่วนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับภาระให้เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) สำหรับเงินช่วยพิเศษเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากรและเงินอุดหนุนสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการ และลูกจ้างถ่ายโอน

อนึ่ง เนื่องจากระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวใช้บังคับเฉพาะผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น ไม่รวมถึงเมืองพัทยา ดังนั้น หากเมืองพัทยาประสงค์จะให้ผู้รับบำนาญของเมืองพัทยาได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นทั้ง ๓ รูปแบบดังกล่าว เมืองพัทยาต้องตราเป็นข้อบัญญัติ ตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือจะถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวโดยอนุโลม ตามข้อ ๒๓ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องมาตรฐานกลางเกี่ยวกับ การคลัง การงบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การจ้าง และการพัสดุ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๒ ก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด/อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบ เพื่อถือปฏิบัติ รวมทั้งแจ้งเมืองพัทยาพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เดชอมรธัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙
โทรสาร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙ ต่อ ๑๒๓

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ นว ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละเก้าพันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินเก้าพันบาทหักด้วยจำนวนบำนาญ ทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ ว ๑๑๙๙

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดชลบุรี)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๑๓๓ ง แล้ว เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด/อำเภอ ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบ และถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เดชอมรธัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๐๒, ๑๐๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๒๑๙

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ เตรส ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ เตรส ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสี่ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสี่ของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ ๑๓๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๑๓๓ ง แล้ว เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่ง เนื่องจากระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวใช้บังคับเฉพาะผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น ไม่รวมถึงเมืองพัทยา ดังนั้น หากเมืองพัทยาประสงค์จะให้ผู้รับบำนาญของเมืองพัทยาได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นทั้ง ๓ รูปแบบดังกล่าว เมืองพัทยาต้องตราเป็นข้อบัญญัติ ตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือจะถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวโดยอนุโลม ตามข้อ ๒๓ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องมาตรฐานกลางเกี่ยวกับ การคลัง การงบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การจ้าง และการพัสดุ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๒ ก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด/อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบ และถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว รวมทั้งแจ้งเมืองพัทยาพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เดชอมรธัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๐๒, ๑๐๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๒๑๙

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ เตรส ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ เตรส ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสี่ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสี่ของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๗๓๙

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๓๗๗ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน
๒. แบบหนังสือสัญญาค้ำประกัน
๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ.๒๕๕๗

ตามที่กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยแล้วออกจากราชการโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด โดยกำหนดให้มีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน นั้น

เนื่องจากปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ ในส่วนของบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้ค้ำประกันและผู้จำนอง โดยมีสาระสำคัญเพื่อคุ้มครองสิทธิผู้ค้ำประกันและผู้จำนองให้ไม่ต้องรับผิดเสมือนเป็นลูกหนี้ชั้นต้น ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังกล่าวมีผลกระทบต่อวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญตามอ้างถึงที่ได้กำหนดให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด สอดคล้องกับการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว จึงให้ยกเลิกหนังสือตามที่อ้างถึง และกำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด ดังนี้

๑. ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา อันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ หรือมีกรณีถูกชี้มูลความผิดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้แล้ว หรือมีกรณีที่อาจถูกดำเนินการทางวินัยได้ตามกฎหมายเฉพาะอื่นใดและออกจากราชการ โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินไว้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยระเบียบของข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทนั้น ๆ หรือระเบียบลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิได้บัญญัติหรือกำหนดให้ผู้มีอำนาจสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวต่อไปได้ภายหลังจากที่ผู้นั้นออกจากราชการไปแล้ว

/๒. การประกัน...

๒. การประกันด้วยบุคคล

(๑) กรณีเป็นบุคคลธรรมดา ผู้นั้นจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการทำนิติกรรมได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่เรียกชื่ออย่างอื่นของหน่วยงานในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐจำนวนไม่เกินสองคนซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญมาค้ำประกัน

(๒) ในกรณีที่ไม่สามารถหาบุคคลซึ่งประกอบอาชีพตาม (๑) มาค้ำประกันได้ ให้หาบุคคลซึ่งประกอบอาชีพอื่นไม่เกินสองคนที่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญมาค้ำประกันก็ได้

(๓) กรณีเป็นนิติบุคคล จะต้องเป็นนิติบุคคลซึ่งตราสารจัดตั้งหรือข้อบังคับของนิติบุคคลนั้นกำหนดให้สามารถค้ำประกันการชำระหนี้ได้ด้วย เช่น ธนาคาร บริษัทจำกัด บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เป็นต้น

(๔) การประกันด้วยบุคคล จะต้องทำสัญญาค้ำประกันภายในวงเงินบำเหน็จปกติที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำจะได้รับ แต่ในกรณีที่ขอรับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนให้ทำสัญญาค้ำประกันภายในวงเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำจะได้รับภายในระยะเวลา ๓ ปี

๓. การประกันด้วยทรัพย์สิน ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีประกันด้วยอสังหาริมทรัพย์ให้คำนวณตามราคาประเมินการเสียภาษีของทางราชการซึ่งจะต้องมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔)

(๒) กรณีประกันด้วยสังหาริมทรัพย์ จะต้องเป็นสังหาริมทรัพย์ซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้ให้จดทะเบียนเฉพาะการ และมีราคาประเมินตามที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดในวันที่จดทะเบียนไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔)

(๓) กรณีประกันด้วยหลักทรัพย์อื่น เช่น ตั๋วเงินคลัง พันธบัตร ตั๋วเงิน หุ้น หรือหุ้นกู้ ซึ่งมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔) ให้ดำเนินการตามวิธีการตามกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ กำหนดไว้

๔. เมื่อได้มีการสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดบันทึกหมายเหตุไว้ในฎีกาเบิกเงินบำเหน็จบำนาญให้ชัดเจนว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวได้จัดทำหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนและหนังสือสัญญาค้ำประกันแล้ว

๕. ภายในระยะเวลา ๓ เดือน ก่อนครบกำหนด ๓ ปี นับแต่วันทำสัญญา หากการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดแจ้งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำเฉพาะผู้ที่รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนมาดำเนินการทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินตามวิธีปฏิบัติของหนังสือฉบับนี้ต่อไปอีก เพื่อที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวได้รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนต่อเนื่องต่อไปได้ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเร่งดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

๖. เมื่อการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญถึงที่สุดว่าเป็นประการใดแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดแจ้งให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบโดยด่วน พร้อมแนบหลักฐานในการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดไปด้วย ยกเว้นกรณีลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่ได้รับเงินงบประมาณเงินอุดหนุน และถ้าหาก

/การดำเนินการ ...

การดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือลูกจ้างประจำมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้การประกันที่ทำไว้ระงับไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่หากการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเรียกเงินบำเหน็จบำนาญคืนจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าว หากไม่สามารถเรียกเงินคืนได้ก็ให้บังคับชำระหนี้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้นำเงินคืนกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และสำหรับลูกจ้างประจำให้นำเงินคืนคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ยกเว้นเงินในส่วนที่ลูกจ้างประจำรับจากงบประมาณเงินอุดหนุนให้ส่งคืนกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

๗. ในการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สิน ถ้าชำระหนี้ได้ครบถ้วนแล้ว แต่ยังมีเงินเหลือ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แจ้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำแล้ว แต่บุคคลดังกล่าวไม่มารับเงินที่เหลือคืนภายในเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่แจ้ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเงินดังกล่าวส่งคืนหน่วยงานตามหลักการในข้อ ๖

๘. สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำที่ได้ทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญตามหนังสืออ้างถึงไว้แล้วก่อนที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลบังคับใช้ (ก่อนวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘) ไม่มีผลกระทบแต่อย่างใด เว้นแต่ข้อตกลงที่กำหนดให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมนั้นเป็นโมฆะ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สำหรับสัญญาที่ทำหลังจากที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลบังคับใช้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำสัญญาใหม่ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒ รวมทั้งกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ได้รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนที่ต้องมาดำเนินการทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินต่อไปอีกเพราะการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุดภายในระยะเวลา ๓ ปี ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๕ ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙ ต่อ ๓๐๙-๓๐๙
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙ ต่อ ๒๑๙

<u>แบบหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน</u>

เขียนที่ .....(๑).....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า .....(๒).....อายุ .....ปี ผู้ให้สัญญา อยู่บ้านเลขที่ .....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต..... จังหวัด ..... ก่อนออกจากราชการดำรงตำแหน่ง ..... สำนัก/ส่วน/กอง .....สังกัด .....(๑).....ผู้ยื่นเรื่องราวขอรับ .....(๓).....ได้ทำหนังสือสัญญาให้ไว้กับ.....(๑).....ผู้รับสัญญา ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่ข้าพเจ้าได้ยื่นเรื่องขอรับเงิน .....(๓).....และจังหวัด หรือ .....(๑)..... ได้สั่งจ่ายเงิน.....(๓).....ให้แก่ข้าพเจ้าตาม.....(๔)..... ลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... เป็นเงินบำเหน็จปกติ ..... บาท ..... สตางค์ หรือเป็นเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน เดือนละ ..... บาท ..... สตางค์ และเมื่อคำนวณเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนภายในระยะเวลา ๓ ปี เป็นเงิน ..... บาท ..... สตางค์

ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ข้าพเจ้าได้รับเงิน.....(๓).....ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิให้แก่ทางราชการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจากทางราชการ

ข้อ ๒ หากข้าพเจ้าไม่คืนเงินให้แก่ทางราชการภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอมให้ทางราชการเรียกร้องเงินดังกล่าวคืนรวมทั้งค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการเรียกเงินดังกล่าวคืนด้วย

ข้อ ๓ เพื่อเป็นการประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินการดังนี้ (๕)

๓.๑ ข้าพเจ้าได้นำทรัพย์สินของข้าพเจ้ามาเป็นประกันการชำระหนี้ ดังทรัพย์สินที่ระบุไว้ต่อไปนี้

(๑) .....

(๒) .....

(๓) .....

และข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะไม่ก่อให้เกิดการรอนสิทธิ หรือภาระผูกพันแก่ทรัพย์สินดังกล่าว

๓.๒ ข้าพเจ้าได้นำ .....(๖).....มาเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้ โดยทำหนังสือสัญญาค้ำประกันไว้ต่อ.....(๑).....ตามหนังสือสัญญาค้ำประกัน ลงวันที่ .... เดือน ..... พ.ศ. .....

ข้อ ๔ ถ้าข้าพเจ้าได้รับเงิน .....(๓).....ไปโดยไม่มีสิทธิ เมื่อ .....(๑)..... ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าจะนำเงินไปชำระให้ตามระยะเวลาในข้อ ๑ ถ้าข้าพเจ้าไม่นำเงินไปชำระให้ตามระยะเวลาในข้อ ๑ ข้าพเจ้ายอมให้ .....(๑).....ดำเนินการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินตามข้อ ๓.๑ ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในการแจ้งเรื่องใดๆ แก่ข้าพเจ้านั้น หาก .....(๑).....มีหนังสือถึงข้าพเจ้าตามที่อยู่ที่ระบุไว้ในสัญญานี้ ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้รับทราบเรื่องนั้นๆ แล้ว

ข้อ ๕ เมื่อ .....(๑).....ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ตามข้อ ๔ ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้จัดสรรชำระหนี้ของข้าพเจ้าจนครบ ถ้ามีเงินเหลือ .....(๑).....จะแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบเพื่อมารับคืนเงินดังกล่าว หากข้าพเจ้าไม่มารับคืนเงินที่เหลือภายใน ๕ ปี นับแต่วันที่แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมให้เงินที่เหลือตกเป็นของ.....(๑).....หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือแผ่นดิน แล้วแต่กรณี

ถ้า .....(๑).....ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ไม่ครบตามจำนวนที่ข้าพเจ้าได้รับ .....(๓).....ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมชำระเงินจำนวนที่ขาดอยู่ให้ครบถ้วนทันทีเมื่อได้รับแจ้งจาก .....(๑).....

ข้อ ๖ .....(๑)..... โดย .....(๗).....
ตำแหน่ง ..... เป็นผู้แทนดำเนินการทำประกันด้วยทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓.๑ กับ .....(๒).....ถูกต้องแล้ว โดยได้เก็บรักษาหลักฐานการประกันไว้ที่แผนก/ฝ่าย .....
สำนัก/ส่วน/กอง ..... ของ .....(๑).....จังหวัด.....

หากปรากฏว่าข้าพเจ้าได้ชดใช้หนี้ตามสัญญาถูกต้องครบถ้วนแล้ว หรือในกรณีที่ข้าพเจ้าไม่ต้องรับผิดชดใช้เงินตามสัญญานี้ .....(๑).....ยินยอมให้ข้าพเจ้าไถ่ถอนการประกันหนี้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ข้าพเจ้ายื่นขอ

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับข้อความตรงกัน เก็บรักษาไว้ที่ .....(๑).....หนึ่งฉบับ และเก็บไว้ที่ข้าพเจ้าหนึ่งฉบับ ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความในหนังสือสัญญานี้ดีแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ .....(๒).....ผู้ให้สัญญา
(.....)

ลงชื่อ ..... สามี/ภรรยา ผู้ให้ความยินยอม
(.....)

ลงชื่อ .....(๗).....ผู้รับสัญญา
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

<u>หมายเหตุ</u>

(๑) ชื่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล)

(๒) ชื่อผู้ทำสัญญาพร้อมทั้งรายละเอียด

(๓) ระบุประเภทของเงินที่ขอรับ (บำเหน็จปกติ/บำนาญ/ บำเหน็จรายเดือน)

(๔) หนังสือหรือคำสั่งจ่ายบำเหน็จปกติ/บำนาญ/ บำเหน็จรายเดือน

(๕) กรณีผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญนำทรัพย์สินมาเป็นประกันให้กรอกรายละเอียดตามข้อ ๓.๑ หากนำบุคคลมาประกันให้กรอกรายละเอียดเฉพาะข้อ ๓.๒ โดยไม่ต้องกรอกรายละเอียดในข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖

(๖) ชื่อผู้ค้ำประกัน

(๗) หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ (เช่น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี กรณีเทศบาล ฯลฯ หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ)

แบบหนังสือสัญญาค้ำประกัน

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า .....(๑).....อายุ .....ปี อาชีพ .....
ตำแหน่ง .....สังกัด.....
อัตราเงินเดือน.....บาท อยู่บ้านเลขที่ .....ถนน.....ตำบล/แขวง
.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด .....
ขอทำหนังสือสัญญาค้ำประกันให้ไว้ต่อ .....(๒).....เพื่อเป็นหลักฐานดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่ .....(๓).....ได้ขอรับ.....(๔).....โดยทำหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนฉบับลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....ไว้ต่อ .....(๒).....เพื่อประกันการขอรับเงิน .....(๔).....ข้าพเจ้ายินยอมค้ำประกันภายในวงเงิน .....บาท (๕)

ข้อ ๒ ข้าพเจ้าทราบข้อผูกพันตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนของ.....(๓)..... โดยตลอดแล้ว ข้าพเจ้ายินยอมผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนนั้น

ข้อ ๓ หาก .....(๓).....ไม่ปฏิบัติตามสัญญาไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดและ ..... (๒).....ได้แจ้งความนั้นให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมรับผิดชำระหนี้รวมทั้งค่าเสียหายต่างๆ จากหนี้ดังกล่าวแทน.....(๓).....ภายในวงเงินค้ำประกันทันที โดยมิพักใช้สิทธิของผู้ค้ำประกันตามมาตรา ๖๘๘, ๖๘๙ และมาตรา ๖๙๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่ประการใด

ข้อ ๔ ข้าพเจ้ายอมผูกพันว่า ข้าพเจ้าไม่หลุดพ้นจากความรับผิดตามสัญญานี้ จนกว่ามูลหนี้ตามสัญญาการใช้เงินคืนจะระงับสิ้นไปและจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันตลอดระยะเวลาที่ .....(๓)..... ต้องรับผิดชอบอยู่ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน

ข้อ ๕ หาก .....(๓).....ตกเป็นบุคคลล้มละลาย หรือตาย หรือกลายเป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือสาบสูญ หรือไปเสียจากถิ่นที่อยู่โดยมิได้แจ้งให้ .....(๒).....ทราบ หรือด้วยเหตุอื่นใดอันทำให้ .....(๓).....ไม่สามารถชำระหนี้ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนได้ ข้าพเจ้ายินยอมให้ .....(๒).....เรียกร้องเงินที่.....(๓).....ค้างชำระจากข้าพเจ้าภายในวงเงินที่ค้ำประกันได้

หนังสือสัญญาค้ำประกันฉบับนี้ทำไว้ ณ วันที่ระบุข้างต้น และข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดเข้าใจดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ ..... ผู้ค้ำประกัน
(.....)

ลงชื่อ ..... สามี/ภรรยา ผู้ให้ความยินยอม
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

"มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๗ ในกรณีที่ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๗ เป็นจำนวนสามสิบเท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับและให้จ่ายตามส่วนและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรานั้น"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u>

(๑) ชื่อผู้ค้ำประกัน

(๒) ชื่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล)

(๓) ชื่อผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญ

(๔) ระบุประเภทของเงินที่ขอรับ (บำเหน็จปกติ/บำนาญ/บำเหน็จรายเดือน)

(๕) จำนวนเงินที่ค้ำประกันซึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินบำเหน็จ หรือจำนวนเงินบำนาญ หรือบำเหน็จรายเดือน ถ้าเป็นจำนวนเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณภายในระยะเวลา ๓ ปี

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐)
พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗
เป็นปีที่ ๖๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๘๑ อันค้ำประกันนั้นจะมีได้แต่เฉพาะเพื่อหนี้อันสมบูรณ์

หนี้ในอนาคตหรือหนี้มีเงื่อนไขจะประกันไว้เพื่อเหตุการณ์ซึ่งหนี้นั้นอาจเป็นผลได้จริงก็ประกันได้ แต่ต้องระบุวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้รายที่ค้ำประกัน ลักษณะของมูลหนี้ จำนวนเงินสูงสุดที่ค้ำประกัน และระยะเวลาในการก่อหนี้ที่จะค้ำประกัน เว้นแต่เป็นการค้ำประกันเพื่อกิจการเนื่องกันไปหลายคราวตามมาตรา ๖๙๙ จะไม่ระบุระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

สัญญาค้ำประกันต้องระบุหนี้หรือสัญญาที่ค้ำประกันไว้โดยชัดแจ้ง และผู้ค้ำประกันย่อมรับผิดเฉพาะหนี้หรือสัญญาที่ระบุไว้เท่านั้น

หนี้อันเกิดแต่สัญญาซึ่งไม่ผูกพันลูกหนี้เพราะทำด้วยความสำคัญผิดหรือเพราะเป็นผู้ไร้ความสามารถนั้นก็อาจจะมีประกันอย่างสมบูรณ์ได้ ถ้าหากว่าผู้ค้ำประกันรู้เหตุสำคัญผิดหรือไร้ความสามารถนั้นในขณะที่เข้าทำสัญญาผูกพันตน"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๖๘๑/๑ ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๕/๑ ของหมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป ของลักษณะ ๑๑ ค้ำประกัน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๖๘๕/๑ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการค้ำประกันที่แตกต่างไปจากมาตรา ๖๘๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๖๙๔ มาตรา ๖๙๘ และมาตรา ๖๙๙ เป็นโมฆะ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๘๖ เมื่อลูกหนี้ผิดนัด ให้เจ้าหนี้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกันภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใดเจ้าหนี้จะเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ก่อนที่หนังสือบอกกล่าวจะไปถึงผู้ค้ำประกันมิได้ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ค้ำประกันที่จะชำระหนี้เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ

ในกรณีที่เจ้าหนี้มิได้มีหนังสือบอกกล่าวภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

เมื่อเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้หรือผู้ค้ำประกันมีสิทธิชำระหนี้ได้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ค้ำประกันอาจชำระหนี้ทั้งหมดหรือใช้สิทธิชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ที่ลูกหนี้มีอยู่กับเจ้าหนี้ก่อนการผิดนัดชำระหนี้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่ตนต้องรับผิดก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๗๐๑ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในระหว่างที่ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ของลูกหนี้ตามวรรคสาม เจ้าหนี้จะเรียกดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นเพราะเหตุที่ลูกหนี้ผิดนัดในระหว่างนั้นมิได้

การชำระหนี้ของผู้ค้ำประกันตามมาตรานี้ ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้ค้ำประกันตามมาตรา ๖๙๓"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๙๑ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น ถ้าลูกหนี้ได้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดแล้วก็ดี ลูกหนี้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวไม่ครบถ้วนแต่ผู้ค้ำประกันได้ชำระหนี้ส่วนที่เหลือนั้นแล้วก็ดี ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวแต่ผู้ค้ำประกันได้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดนั้นแล้วก็ดี ทั้งนี้ไม่ว่าจะล่วงเลยกำหนดเวลาชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกัน

ข้อตกลงใดที่มีผลเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ค้ำประกันให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๐๐ ถ้าค้ำประกันหนี้อันจะต้องชำระ ณ เวลามีกำหนดแน่นอนและเจ้าหนี้ยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ ผู้ค้ำประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิด เว้นแต่ผู้ค้ำประกันจะได้ตกลงด้วยในการผ่อนเวลานั้น

ข้อตกลงที่ผู้ค้ำประกันทำไว้ล่วงหน้าก่อนเจ้าหนี้ผ่อนเวลาอันมีผลเป็นการยินยอมให้เจ้าหนี้ผ่อนเวลาข้อตกลงนั้นใช้บังคับมิได้"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๑๔/๑ ของหมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป ของลักษณะ ๑๒ จำนอง ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๗๑๔/๑ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการจำนองที่แตกต่างไปจากมาตรา ๗๒๘ มาตรา ๗๒๙ และมาตรา ๗๓๕ เป็นโมฆะ"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๒๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๙๑ มาตรา ๖๙๗ มาตรา ๗๐๐ และมาตรา ๗๐๑ มาใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลจำนองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระด้วยโดยอนุโลม"

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒๗/๑ ของหมวด ๓ สิทธิและหน้าที่ของผู้รับจำนองและผู้จำนอง ของลักษณะ ๑๒ จำนอง ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๗๒๗/๑ ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ผู้จำนองซึ่งจำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ไม่ต้องรับผิดในหนี้นั้นเกินราคาทรัพย์สินที่จำนองในเวลาที่บังคับจำนองหรือเอาทรัพย์จำนองหลุด

ข้อตกลงใดอันมีผลให้ผู้จำนองรับผิดเกินที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือให้ผู้จำนองรับผิดอย่างผู้ค้ำประกัน ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อตกลงนั้นจะมีอยู่ในสัญญาจำนองหรือทำเป็นข้อตกลงต่างหาก"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๒๘ เมื่อจะบังคับจำนองนั้น ผู้รับจำนองต้องมีหนังสือบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ก่อนว่าให้ชำระหนี้ภายในเวลาอันสมควรซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ได้รับคำบอกกล่าวนั้น ถ้าและลูกหนี้ละเลยเสียไม่ปฏิบัติตามคำบอกกล่าว ผู้รับจำนองจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อให้พิพากษาสั่งให้ยึดทรัพย์สินซึ่งจำนองและให้ขายทอดตลาดก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีผู้จำนองซึ่งจำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นต้องชำระ ผู้รับจำนองต้องส่งหนังสือบอกกล่าวดังกล่าวให้ผู้จำนองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งหนังสือแจ้งให้ลูกหนี้ทราบ ถ้าผู้รับจำนองมิได้ดำเนินการภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนั้น ให้ผู้จำนองเช่นว่านั้นหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาสิบห้าวันดังกล่าว"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๒๙ ในการบังคับจำนองตามมาตรา ๗๒๘ ถ้าไม่มีการจำนองรายอื่นหรือบุริมสิทธิอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้รับจำนองจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกเอาทรัพย์จำนองหลุดภายในบังคับแห่งเงื่อนไขดังจะกล่าวต่อไปนี้แทนการขายทอดตลาดก็ได้

(๑) ลูกหนี้ได้ขาดส่งดอกเบี้ยมาแล้วเป็นเวลาถึงห้าปี และ

(๒) ผู้รับจำนองแสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลว่าราคาทรัพย์สินนั้นน้อยกว่าจำนวนเงินอันค้างชำระ"

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๗๒๙/๑ เวลาใด ๆ หลังจากที่หนี้ถึงกำหนดชำระ ถ้าไม่มีการจำนองรายอื่นหรือบุริมสิทธิอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้จำนองมีสิทธิแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้รับจำนองเพื่อให้ผู้รับจำนองดำเนินการให้มีการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองโดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีต่อศาล โดยผู้รับจำนองต้องดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น ทั้งนี้ ให้ถือว่าหนังสือแจ้งของผู้จำนองเป็นหนังสือยินยอมให้ขายทอดตลาด

ในกรณีที่ผู้รับจำนองไม่ได้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ผู้จำนองพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว

เมื่อผู้รับจำนองขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองได้เงินสุทธิจำนวนเท่าใด ผู้รับจำนองต้องจัดสรรชำระหนี้และอุปกรณ์ให้เสร็จสิ้นไป ถ้ายังมีเงินเหลือก็ต้องส่งคืนให้แก่ผู้จำนอง หรือแก่บุคคลผู้ควรจะได้เงินนั้น

แต่ถ้าได้เงินน้อยกว่าจำนวนที่ค้างชำระ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๓๓ และในกรณีที่ผู้จำนองเป็นบุคคลซึ่งจำนองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ผู้จำนองย่อมรับผิดเพียงเท่าที่มาตรา ๗๒๗/๑ กำหนดไว้"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๓๕ เมื่อผู้รับจำนองคนใดจะบังคับจำนองเอาแก่ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจำนอง ผู้รับจำนองต้องมีจดหมายบอกกล่าวแก่ผู้รับโอนล่วงหน้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อน จึงจะบังคับจำนองได้"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๓๗ ผู้รับโอนจะไถ่ถอนจำนองเมื่อใดก็ได้ แต่ถ้าผู้รับจำนองได้บอกกล่าวว่าจะบังคับจำนอง ผู้รับโอนต้องไถ่ถอนจำนองภายในหกสิบวันนับแต่วันรับคำบอกกล่าว"

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๔๔ อันจำนองย่อมระงับสิ้นไป

(๑) เมื่อหนี้ที่ประกันระงับสิ้นไปด้วยเหตุประการอื่นใดมิใช่เหตุอายุความ

(๒) เมื่อปลดจำนองให้แก่ผู้จำนองด้วยหนังสือเป็นสำคัญ

(๓) เมื่อผู้จำนองหลุดพ้น

(๔) เมื่อถอนจำนอง

(๕) เมื่อขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งจำนองตามคำสั่งศาลอันเนื่องมาแต่การบังคับจำนอง หรือถอนจำนอง หรือเมื่อมีการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามมาตรา ๗๒๙/๑

(๖) เมื่อเอาทรัพย์สินซึ่งจำนองนั้นหลุด"

มาตรา ๑๘ บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงสัญญาที่ได้ทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่กรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ลูกหนี้ผิดนัดนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สิทธิและหน้าที่ของเจ้าหนี้และผู้ค้ำประกัน ให้เป็นไปตามมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น ให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกันตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๙๑ วรรคหนึ่งแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้กับสัญญาจำนองที่ยังมีผลบังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๒๘ และมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับกับการบังคับจำนองที่ทำขึ้นนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับกับกรณีที่ผู้รับโอนต้องการไถ่ถอนจำนองเมื่อมีการบอกกล่าวบังคับจำนองตามมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองสิทธิและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ค้ำประกันและผู้จำนองซึ่งมิใช่ลูกหนี้ชั้นต้น แต่เป็นเพียงบุคคลภายนอกที่ยอมผูกพันตนต่อเจ้าหนี้ในการที่จะชำระหนี้แทนลูกหนี้เท่านั้น โดยข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติปรากฏว่าเจ้าหนี้ส่วนใหญ่ซึ่งเป็นสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพให้กู้ยืม มักจะอาศัยอำนาจต่อรองที่สูงกว่าหรือความได้เปรียบในทางการเงินกำหนดข้อตกลงอันเป็นการยกเว้นสิทธิของผู้ค้ำประกันหรือผู้จำนองตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือให้ค้ำประกันหรือผู้จำนองต้องรับผิดเสมือนเป็นลูกหนี้ชั้นต้น กรณีจึงส่งผลให้ผู้ค้ำประกันหรือผู้จำนองซึ่งเป็นประชาชนทั่วไปไม่ได้รับความคุ้มครองตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมทั้งต้องกลายเป็นผู้ถูกฟ้องล้มละลายอีกเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้ค้ำประกันและผู้จำนอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ ว ๑๕๕๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ซ้อมความเข้าใจวิธีปฏิบัติกรณีผู้รับบำนาญที่มีการถ่ายโอนภารกิจไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ประสงค์ยื่น undo

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๒๒๗๐ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๒๐.๔/ว ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้จัดส่งหลักเกณฑ์และวิธีการแสดงความประสงค์ขอใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และการรับเงินคืนและการจ่ายเงินส่วนเพิ่ม สำหรับผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งซักซ้อมขั้นตอนการดำเนินการทั้งในส่วนของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด นั้น

กรมบัญชีกลาง ได้แจ้งซ้อมความเข้าใจวิธีปฏิบัติกรณีข้าราชการและผู้รับบำนาญที่มีการถ่ายโอนภารกิจไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ประสงค์ยื่น undo มาเพื่อซักซ้อมความเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เดชอมรธัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๓๐๑-๓๐๙
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๗

236

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
เลขรับ 2192
วันที่ 18 มิ.ย. 2558
เวลา

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ 37794
วันที่ 18 มิ.ย. 2558
กรมบัญชีกลาง

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๕๒๐.๙/ว ๒๐๖

ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
เลขรับ องค์กรปกครอง 528
วันที่ ๑๘ มิ.ย. ๒๕๕๘
เวลา

เรื่อง ซ้อมความเข้าใจวิธีปฏิบัติกรณีข้าราชการและผู้รับบำนาญที่มีการถ่ายโอนภารกิจไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ประสงค์ยื่น undo

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง ๑. พระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ๒๕๕๗

๒. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว.๑๑๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ตามพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ.๒๕๕๗ บัญญัติให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเคยเป็นสมาชิกกองทุนตามมาตรา ๓๖ และ มาตรา ๗๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีสิทธิแสดงความประสงค์กลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแสดงความประสงค์กลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ แล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางขอเรียนว่า เนื่องจากกรุงเทพมหานคร และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ส่งข้อมูลของข้าราชการ และผู้รับบำนาญ ที่เข้ารับราชการก่อนวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นและเคยเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการโดยสมัครใจ และมีกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ให้กรมบัญชีกลาง เพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับการ undo ดังนั้น เพื่อให้การยื่น undo เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๑. ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๑.๑ ผู้มีสิทธิยื่นแบบแสดงความประสงค์ฯ แบบ ข.๑ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาบัญชีเงินฝากธนาคาร ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘

๑.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตรวจสอบสิทธิและความถูกต้อง พร้อมลงชื่อในส่วนของ<u>สำหรับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสิทธิ</u> ในแบบ ข.๑ และส่งแบบ ข.๑ พร้อมหลักฐานประกอบ ไปให้กรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี

๑.๓ กรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นส่วนราชการผู้เบิกบำนาญในระบบบำเหน็จบำนาญ (e-pension) ดำเนินการโดย

๑.๓.๑ บันทึก...

๑.๓.๑ บันทึกรับแบบในระบบบำเหน็จบำนาญ (e-pension) เช่นเดียวกับผู้มีสิทธิสังกัดกรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด และลงนามในส่วนของ <u>สำหรับส่วนราชการผู้เบิกบำนาญในระบบบำเหน็จบำนาญ (e-pension)</u> ในแบบ ข.๑

๑.๓.๒ ออกใบรับแบบแสดงความประสงค์ฯ สำหรับข้าราชการ แบบ ข.๒ จากระบบบำเหน็จบำนาญ (e-pension) และลงนามในแบบ ข.๒ ส่งให้กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งผู้มีสิทธิต่อไป

๑.๓.๓ อนุมัติใบรับรองสิทธิฯ แบบ ข.๓ จากระบบบำเหน็จบำนาญ (e-pension) ส่งให้กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งผู้มีสิทธิต่อไป

๑.๓.๔ กรมบัญชีกลาง และสำนักงานคลังจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยกเลิกการนำส่งเงินสมทบและเงินชดเชย ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป และเมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการ ให้คำนวณบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

๒. ผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่น

๒.๑ ผู้มีสิทธิยื่นแบบแสดงความประสงค์ฯ แบบ บ.๑ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาบัญชีเงินฝากธนาคาร ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้เบิกบำนาญ ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘

๒.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้เบิกบำนาญ ตรวจสอบสิทธิและความถูกต้อง พร้อมลงชื่อ<u>ในส่วนที่ ๒ สำหรับส่วนราชการท้องถิ่นผู้เบิกบำนาญ</u> ในแบบ บ.๑ และส่งแบบ บ.๑ พร้อมหลักฐานประกอบ ไปให้กรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด

๒.๓ กรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นส่วนราชการผู้เบิกบำนาญในระบบบำเหน็จบำนาญ (e-pension) ดำเนินการโดย

๒.๓.๑ บันทึกรับแบบในระบบบำเหน็จบำนาญ เช่นเดียวกับผู้มีสิทธิสังกัดกรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด และลงนามใน <u>ส่วนที่ ๑ สำหรับส่วนราชการผู้เบิกบำนาญในระบบบำเหน็จบำนาญ (e-pension)</u> ในแบบ บ.๑

๒.๓.๒ ออกใบรับแบบแสดงความประสงค์ฯ และลงนามในแบบ บ.๒ กรณีผู้รับบำนาญมีสิทธิได้รับเงินส่วนเพิ่มจากทางราชการ และแบบ บ.๓ กรณีผู้รับบำนาญต้องคืนเงินแก่ทางราชการ จากระบบบำเหน็จบำนาญ (e-pension) ส่งให้กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งผู้มีสิทธิต่อไป

๒.๓.๓ อนุมัติใบรับรองสิทธิฯ จากระบบบำเหน็จบำนาญ (e-pension)

- แบบ บ.๔ สำหรับผู้รับบำนาญที่มีสิทธิได้รับเงินส่วนเพิ่มจากทางราชการ
- แบบ บ.๕ สำหรับผู้รับบำนาญที่ต้องคืนเงินแก่ทางราชการ และได้นำเงินมาชำระคืนที่กรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด

๒.๓.๔ พิมพ์ใบรับรองสิทธิฯ ที่ลงนามด้วยลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ส่งให้กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งผู้มีสิทธิต่อไป

๒.๔ การคืนเงิน...

๒.๔ การคืนเงินแก่ทางราชการ

กรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ได้รับแบบ บ.๓ ให้นำเงินส่งคืนที่กรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี **ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘** เว้นแต่กรณีจะแบ่งชำระออกเป็นส่วน ๆ ให้แบ่งชำระเป็น ๓ งวดเท่า ๆ กัน หากมีเศษไม่ถึงบาทให้นำไปรวมในงวดสุดท้าย โดยงวดที่ ๑ ให้ชำระภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๘ งวดที่ ๒ ชำระภายในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘ และงวดที่ ๓ ชำระภายในเดือนกันยายน ๒๕๕๘ หากไม่สามารถนำจำนวนเงินเต็มงวดของแต่ละงวดมาคืนตามเวลาที่กำหนดได้ ให้นำมาคืนในงวดต่อไป **โดยต้องชำระเงินให้แล้วเสร็จไม่เกินวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘**

๒.๕ กรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้คำนวณบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอรบุช ไวนุสิทธิ์)
รองอธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักบริหารการรับ–จ่ายเงินภาครัฐ
ส่วนบริหารการจ่ายเงิน ๔
โทร. ๐ ๒๑๒๗ ๗๐๐๐ ต่อ ๔๒๑๕ ๖๙๒๐
โทรสาร ๐ ๒๑๒๗ ๗๑๕๔
e-mail : disadms๔@cgd.go.th

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ ว ๑๖๖๐๙

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การรายงานข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งจะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ (แบบ ๑)
๒. แบบสรุปบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ (แบบ ๒)

ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตรา ๒๒ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และมาตรา ๒๓ กำหนดให้ก่อนสิ้นเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณทุกปี ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุข้าราชการส่วนท้องถิ่นดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒ ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไปต่อคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.)

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ในการเตรียมความพร้อมการจัดทำงบประมาณเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จ บำนาญ) และการสำรองเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับภาระการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงขอให้จังหวัดดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ คือตั้งแต่ระหว่าง ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ (เกษียณ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙) แยกตามประเภท ตามแบบ ๑ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

(๒) ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดรวบรวมข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามข้อ (๑) และจัดทำแบบสรุปบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามแบบ ๒ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒)

/(๓) ให้จังหวัด ...

(๓) ให้จังหวัดจัดส่งสำเนาแบบ ๑ และ แบบ ๒ ตามข้อ (๑) และข้อ (๒) ตามลำดับ ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) ภายในวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เดชอมรธัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๓๐๑-๓๑๐
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๗

แบบบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณ 2560

ซึ่งจะมีอายุจะครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 (เกษียณ ณ วันที่ 30 กันยายน 2559)

ตำแหน่งครู/ครูถ่ายโอน/ครูผู้ดูแลเด็ก/ข้าราชการถ่ายโอน/ข้าราชการตำแหน่งอื่น

อบจ./เทศบาล/เมืองพัทยา/อบต. .....อำเภอ..... จังหวัด.....

ที่	ชื่อ - สกุล	เลขประจำตัวประชาชน	ตำแหน่ง *					ระดับตำแหน่ง		วัน เดือน ปี		เวลาราชการ (ปี) ***	เงินเดือนปัจจุบัน (บาท) ****
			1 ครู	2 ครูถ่ายโอน	3 ครูผู้ดูแลเด็ก	4 ข้าราชการถ่ายโอน	5 ** ข้าราชการตำแหน่งอื่น	คศ.	ระดับ	เข้ารับราชการ	โอนเป็น ขรก. ส่วนท้องถิ่น (ถ้ามี)		
1													
2													
...													
<u>ตัวอย่าง</u>													
	นาย ก	1 0000 00000 00 1	/					3		1/10/2524		36	53,080.00
	นาย ข	1 0000 00000 00 2					/		6	18/5/2522		39	33,310.00
	นาย ค	1 0000 00000 00 3				/			8	1/2/2523	1/12/2545	38	60,450.00

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง ปลัด อบจ./ปลัดเทศบาล/ปลัดเมืองพัทยา/ปลัด อบต.....

วันที่.....

<u>หมายเหตุ</u>

* ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามประเภทตำแหน่งของข้าราชการ

** ข้าราชการตำแหน่งอื่นคือตำแหน่งนอกเหนือจาก 1 2 3 4

*** เวลาราชการนับตั้งแต่วันบรรจุจนถึง 30 กันยายน 2559 รวมทวีคูณ (ถ้ามี) การนับเวลาราชการกรณีจำนวนวัน 30 วัน นับเป็นหนึ่งเดือน จำนวนเดือนตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปให้ปัดเป็น 1 ปี

**** เป็นเงินเดือน ณ เดือนที่รายงาน + เงิน พสร. (ถ้ามี)

แบบ 2

แบบสรุปบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ
ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 (เกษียณ ณ วันที่ 30 กันยายน 2559)
จังหวัด.....

ที่	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะเกษียณอายุ 30 กันยายน 2559 (ราย)					หมายเหตุ
		ครู	ครู ถ่ายโอน	ครู ผู้ดูแลเด็ก	ข้าราชการ ถ่ายโอน	ข้าราชการ ตำแหน่งอื่น	
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัด						
2	เทศบาล/เมืองพัทยา จำนวน ..... แห่ง						
	2.1 เทศบาล.....						
	2.2 เทศบาล.....						
	.....						
3	องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ..... แห่ง						
	3.1 อบต.						
	3.2 อบต.						
	.....						
	รวมทั้งสิ้น (1) + (2) + (3) ..... แห่ง						

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง ท้องถิ่นจังหวัด.....

วันที่.....

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ ๑๔๐

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ซักซ้อมการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกเมืองพัทยา และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๖ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๘ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นภายในเดือนธันวาคม ของปีงบประมาณ

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ขอเรียนว่า เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีความสำคัญเพราะเป็นหลักประกันในการจ่ายสิทธิประโยชน์ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่พ้นหรือออกจากราชการและมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ดังนั้น เพื่อให้การจัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย **จึงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๘** โดยมีรายละเอียดแนวทางปฏิบัติตามสิ่งที่ส่งมาด้วยสรุปดังนี้

๑. การคำนวณเงินส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ
๒. การหักเงินส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ
๓. การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ กรณีค้างส่ง ส่งขาด/ส่งเกิน
๔ การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ กรณีมีการตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
๕ การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาล
๖. การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ กรณีมีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ
๗. วิธีการนำส่งเงิน

จึงเรียนมาเพื่อกำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบถือปฏิบัติ โดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เดชอมรธัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ประธานอนุกรรมการดำเนินการ
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙ ต่อ ๒๑๗ โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙ ต่อ ๒๑๙,๒๒๑

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๔๑

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ซักซ้อมการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว๔๐ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๖ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๘ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นภายในเดือนธันวาคม ของปีงบประมาณ

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ขอเรียนว่า เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีความสำคัญเพราะเป็นหลักประกันในการจ่ายสิทธิประโยชน์ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่พ้นหรือออกจากราชการและมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ดังนั้น เพื่อให้การจัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย **จึงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๘** โดยมีรายละเอียดแนวทางปฏิบัติตามสิ่งที่ส่งมาด้วยสรุปดังนี้

๑. การคำนวณเงินส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ
๒. การหักเงินส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ
๓. การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ กรณีค้างส่ง ส่งขาด/ส่งเกิน
๔. การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ กรณีมีการตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
๕. การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาล
๖. การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ กรณีมีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ
๗. วิธีการนำส่งเงิน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และประสานการกำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ โดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เดชอมรธัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ประธานอนุกรรมการดำเนินการ
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙ ต่อ ๒๑๗ โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙ ต่อ ๒๑๙,๒๒๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย

แนวทางการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

๑. <u>การคำนวณเงินส่งสมทบ กบท.</u>

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจัดส่งเงินสมทบ กบท. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารประมาณการรายรับตามงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๙ (ส่วนที่ ๓ รายละเอียดประกอบข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเฉพาะส่วนของประมาณการรายรับ)และรับรองสำเนาถูกต้องให้สำนักงาน (กบท.) **เป็นลำดับแรกภายในเดือนธันวาคม** ๒๕๕๘ จำนวนเงินส่งสมทบให้คำนวณจากประมาณการรายรับตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยไม่ต้องนำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ <u>เงินที่มีผู้อุทิศให้</u> และ<u>เงินอุดหนุน</u> มารวมคำนวณ เทศบาลและเมืองพัทยาให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๑ ทศนิยม ๒ ตำแหน่ง หรือหากประสงค์จะส่งเงินสมทบเป็นจำนวนเต็มบาท กรณีคำนวณแล้วมีเศษสตางค์ จะปัดทิ้งหรือจะปัดขึ้นเป็น ๑ บาท ก็ได้โดยถือว่าได้ส่งเงินสมทบครบถ้วนถูกต้อง **ยกเว้น กรณียังมิได้มีการส่งเงินสมทบ กบท. และได้ขออนุมัติโอนเงินสมทบเพิ่มเติมเพื่อจ่ายบำเหน็จบำนาญ การคำนวณเงินส่งสมทบ กบท. กรณีมีเศษสตางค์ไม่ต้องปัดทิ้งหรือปัดขึ้นให้คำนวณตามความเป็นจริง**

๒. <u>การหักเงินส่งสมทบ กบท.</u>

๒.๑ หากมีรายการที่ต้องจ่ายเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ **ให้นำรายการดังต่อไปนี้ (ถ้ามี) ไปหักออกจากเงินส่งสมทบที่คำนวณได้จากข้อ ๑ พิจารณาตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้**

รายการที่นำไปหักจากเงินส่งสมทบ กบท.	ขรก.ส่วนท้องถิ่น/ผู้รับบำนาญ แยกตามประเภทตำแหน่ง (✓ กรณีหักได้ / - กรณีหักไม่ได้)			
	ตำแหน่งอื่น	๒/ ขรก.ถ่ายโอน	๕/ ครู	๕/ ครูถ่ายโอน/ครูผู้ดูแลเด็ก
๑.เงินบำเหน็จ	✓	✓	-	-
๒.เงินบำนาญ	✓	✓	-	-
๓.เงินบำนาญพิเศษ	✓	✓	-	-
๔.เงินเพิ่มร้อยละ ๒๕ จากเงินบำนาญ	✓	- ๓/	✓	-
๕.เงิน ช.ค.บ.	- ๑/	- ๔/	-	-
๖.เงินบำเหน็จดำรงชีพ	✓	✓	-	-
๗. เงินบำเหน็จตกทอด	✓	✓	-	-
๘.เงินช่วยพิเศษ ๓ เท่าของ				
- เงินบำนาญ	✓	✓	-	-
- เงินเพิ่มร้อยละ ๒๕	✓	- ๓/	✓	-
- เงิน ชคบ.	- ๑/	- ๔/	-	-

หมายเหตุ :- ๑/ เงิน ชคบ. และเงินช่วยพิเศษ ๓ เท่า ของ ช.ค.บ. จ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางรายการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ไม่รวมตำแหน่งครู)

๒/ ข้าราชการถ่ายโอน (ทุกตำแหน่ง) หักได้เฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินสมทบ กบท.

๓/ ข้าราชการบำนาญถ่ายโอนทุกตำแหน่ง ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละ ๒๕ จากเงินบำนาญ

๔/ กรณีเงิน ช.ค.บ.ของข้าราชการถ่ายโอน (ถ้ามี) ให้จ่ายจากเงินอุดหนุน

๕/ กรณีครู/ครูถ่ายโอน/ครูผู้ดูแลเด็กทุกรายการเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป สำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จ บำนาญ) ยกเว้น เงินเพิ่มร้อยละ ๒๕ จากเงินบำนาญ เบิกจ่ายจากเงินส่งสมทบ กบท.

/๒.๒ กรณีเงินบำเหน็จ...

๒.๒ กรณีเงินบำเหน็จลูกจ้างทุกประเภทไม่สามรถนำมาหักจากเงินส่งสมทบ กบท. ได้ โดย

- กรณีลูกจ้างประจำ ตำแหน่งภารโรงโรงเรียน เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

- กรณีลูกจ้างประจำตำแหน่งอื่น จ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุลักษณะค่าตอบแทน หรือหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำงบประมาณตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ ต้องจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายงบกลาง

- กรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอน ซึ่งแบ่งสัดส่วนจ่ายโดยจ่ายจากเงินอุดหนุนและเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๓ เงินส่งสมทบส่วนที่เหลือหลังจากหักเงินดังกล่าวข้างต้นให้นำส่งสำนักงาน กบท. หากเมื่อรวมรายการที่ต้องนำไปหักแล้วมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินส่งสมทบ กบท. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัดเพื่อขออนุมัติโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ เพื่อเบิกจ่ายให้ผู้มีสิทธิต่อไป

๒.๔ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขออนุมัติโอนเงิน กบท.ประจำปีงบประมาณที่ผ่านมา โดยขอโอนในช่วงต้นปีงบประมาณ พ.ศ ๒๕๕๙ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญฯ จากเงินส่งสมทบ กบท. ที่ได้ตั้งจ่ายไว้แล้วในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่ออำนวยความสะดวกและรวดเร็วในการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญฯ ให้แก่ผู้มีสิทธิ และหากงบประมาณที่ตั้งส่งสมทบประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีไม่เพียงพอหรือมีรายจ่ายเกิดขึ้นใหม่ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัดเพื่อขออนุมัติโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำบาญฯ ต่อไป

๒.๕ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีรายจ่ายบำเหน็จบำนาญเกิดขึ้นใหม่ภายหลังจากที่ได้ส่งเงินสมทบ กบท. แล้วให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัดเพื่อขออนุมัติโอนเงิน กบท. ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจ่ายผู้มีสิทธิต่อไป

๓. <u>การส่งเงินสมทบ กบท. กรณีค้างส่ง ส่งขาด/ส่งเกิน</u>

๓.๑ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นค้างส่งเงินสมทบและหรือส่งเงินสมทบไม่ครบถ้วนในปีงบประมาณที่ผ่านมา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบที่ค้างส่งตามจำนวนที่สำนักงาน กบท. แจ้งยอดค้างส่ง โดยส่งมาพร้อมกับเงินสมทบที่จะต้องส่งประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

๓.๒ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบ กบท. ตามข้อ ๓.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรือโอนแก้ไขเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยตั้งหรือโอนไปเพิ่มในงบกลางรายจ่ายตามข้อผูกพันประเภทเงินสมทบ กบท. เพื่อส่งเงินสมทบ กบท. ให้ครบถ้วน

๓.๓ กรณีในปีงบประมาณที่ผ่านมา หากมีการส่งสมทบเกินให้นำจำนวนเงินที่ส่งเกินไปหักออกจากจำนวนเงินที่ต้องส่งสมทบประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ด้วย <u>ทั้งนี้หากเงินสมทบที่ส่งเกินในแต่ละปีมีจำนวนไม่เกิน ๑๐ บาท และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่นำเงินส่งเกินดังกล่าวไปหักออกจากเงินที่ต้องส่งสมทบในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ สำนักงาน กบท. จะดำเนินการปรับปรุงบัญชีเงินสมทบที่ส่งเกินโดยจะนำเข้าเป็นเงินสมทบ กบท. เพื่อมิให้เป็นภาระทางบัญชีตามข้อแนะนำของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต่อไป</u>

/<u>๔. การส่งเงินสมทบ</u> ...

๔. การส่งเงินสมทบ กบท. กรณีมีการตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งเงินสมทบ กบท. ด้วย โดยในการคำนวณส่งเงินสมทบให้คำนวณจากยอดประมาณการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะตั้งจ่ายเพิ่มเติม **(ตามตัวอย่างแนบท้าย)**

๕. การส่งเงินสมทบ กบท. กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาล

กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ก่อนวันที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย การจัดส่งเงินสมทบ กบท. ให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๑

หากเมื่อใดมีการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะอีก ซึ่งเทศบัญญัติฯที่ประกาศใช้นั้นมีประมาณการรายรับรายการใดสูงกว่าข้อบัญญัติ ฯ เดิมตามวรรคหนึ่ง จะต้องส่งเงินสมทบ กบท. เพิ่มเติม โดยคำนวณในอัตราร้อยละ ๒ เฉพาะประมาณการรายรับส่วนที่เพิ่มสูงขึ้น (ยกเว้น ประมาณการรายรับรายการพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้ และเงินอุดหนุน)

๖. การส่งเงินสมทบ กบท. กรณีมีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ เช่น กิจการประปา กิจการขนส่ง ฯลฯ ซึ่งจัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติแยกจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีจะต้องดำเนินการจัดส่งเงินสมทบ กบท. ในส่วนนี้ด้วย โดยไม่ต้องนำประมาณการรายรับประเภทเงินที่งบประมาณทั่วไปช่วยเหลืองบเฉพาะการซึ่งตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ มารวมในการคำนวณ

๗. วิธีการนำส่งเงิน

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งเงินสมทบ กบท. พร้อมจัดทำหนังสือนำส่งโดยจัดทำเช็ค แคชเชียร์เช็ค หรือตั๋วแลกเงินขีดคร่อมสั่งจ่ายในนาม"กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" ถึง

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

และให้สำเนาหนังสือดังกล่าวรายงานจังหวัดทราบด้วย

- **การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯกรณีมีข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม**

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ **โดยในการคำนวณส่งเงินสมทบให้คำนวณจากยอดประมาณการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะตั้งจ่ายเพิ่มเติม** (ไม่ต้องนำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้และเงินอุดหนุน มารวมคำนวณ) โดยเทศบาลและเมืองพัทยาให้คำนวณในอัตราร้อยละ 2 องค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบลให้คำนวณในอัตราร้อยละ 1 ทศนิยม 2 ตำแหน่ง หรือหากประสงค์จะส่งเงินสมทบเป็นจำนวนเต็มบาท กรณีคำนวณแล้วมีเศษสตางค์จะปัดทิ้งหรือจะปัดขึ้นเป็น 1 บาทก็ได้โดยจะถือว่าได้ส่งเงินสมทบครบถ้วนถูกต้อง

<u>ตัวอย่าง</u>

ประมาณการรายรับ
งบประมาณรายจ่าย เพิ่มเติม ฉบับที่ .....
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. .....
ของเทศบาล.....อำเภอ..... จังหวัด.....

รายรับ	ประมาณการรายรับตั้งไว้	รับจริง	รายรับที่เพิ่มทั้งสิ้นในครั้งนี้	ยอดประมาณการ
ก. รายได้ภาษีอากร				
1. ภาษีอากร				
1.1 ภาษีที่จัดเก็บเอง (รวม)	**212,800.00**	**226,427.80**	**13,627.80**	**9,000.00**
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	35,000.00	36,997.70	1,997.70	
ภาษีบำรุงท้องที่	177,000.00	188,630.10	11,630.10	
ภาษีป้าย	800.00	800.00	-	
ฯลฯ				
1.2 ภาษีที่รัฐบาลจัดสรร (รวม)	**9,320,000.00**	**10,510,896.05**	**1,190,896.05**	**1,100,000.00**
ภาษีมูลค่าเพิ่ม พ.ร.บ.กำหนดแผนฯ	4,523,000.00	4,943,357.23	420,357.23	
ภาษีมูลค่าเพิ่ม 1/9	1,542,900.00	1,631,581.66	88,681.66	
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	24,700.00	13,901.12	- 10,798.88	
ภาษีสุรา	902,000.00	952,249.08	50,249.08	
ภาษีสรรพสามิต	1,741,400.00	2,568,228.96	826,828.96	
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม	586,000.00	401,578.00	- 184,422.00	
ฯลฯ				
ข. รายได้ที่มิใช่ภาษีอากร				
1. หมวดค่าธรรมเนียมค่าปรับ และใบอนุญาต (รวม)	**77,350.00**	**126,652.33**	**49,302.33**	**20,000.00**

รายรับ	ประมาณการรายรับตั้งไว้	รับจริง	รายรับที่เพิ่มทั้งสิ้นในครั้งนี้	ยอดประมาณการ
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตขายสุรา	500.00	616.92	116.92	
ค่าธรรมเนียมปิดประกาศ	350.00	490.00	140.00	
ค่าปรับผู้กระทำผิดกฎหมายจราจรฯ	1,200.00	400.00	- 800.00	
ค่าปรับการผิดสัญญา	10,000.00	32,704.00	22,704.00	
ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการโฆษณา	1,000.00	860.00	- 140.00	
ค่าภาคหลวงแร่	18,100.00	38,971.01	20,871.01	
ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม	46,200.00	52,610.40	6,410.40	
ฯลฯ				
2. หมวดรายได้จากทรัพย์สิน (รวม)	**90,000.00**	**75,898.45**	**- 14,101.55**	-
ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	90,000.00	75,898.45	- 14,101.55	
ฯลฯ				
3. หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์ (รวม)	**240,000.00**	**209,820.00**	**-30,180.00**	-
รายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์ (จำหน่ายน้ำประปา)	240,000.00	209,820.00	-30,180.00	
ฯลฯ				
4. หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด (รวม)	**201,000.00**	**120,860.04**	**- 80,139.96**	-
ค่าขายแบบแปลนคำร้อง	200,000.00	114,100.00	- 85,900.00	
รายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ	1,000.00	6,660.04	5,660.04	
เงินอุทิศให้	-	100.00	100.00	
ฯลฯ				
ค. หมวดเงินช่วยเหลือ (รวม)	**9,828,600.00**	**9,500,000.00**	**- 328,600.00**	-
เงินอุดหนุนทั่วไป	9,828,600.00	9,500,000.00	- 328,600.00	
ฯลฯ				
รวมยอดทั้งสิ้น	**19,969,750.00**	**20,770,554.67**	**800,804.67**	**1,129,000.00**

<u>วิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุนฯ</u>

รายรับที่เพิ่มขึ้นจริง เมื่อคำนวณส่งเงินสมทบฯ(ไม่รวมเงินอุดหนุน และเงินอุทิศให้) จำนวน 1,129,304.67 บาท

(11, 270,454.67 - 10,141,150.00)

(รายรับที่เพิ่มขึ้นจริง) - (รายรับที่ประมาณการฯไว้และนำส่งแล้ว)

นำมาจัดทำงบประมาณรายจ่าย เพิ่มเติม ฉบับที่..... จำนวน 1,129,000.00 บาท

ต้องตั้งจ่ายส่งสมทบในอัตราร้อยละ 2 จำนวน 22,580.00 บาท

(1,129,000.00 x 2% = 22,580.00)

คำแถลงงบประมาณ
ประกอบงบประมาณรายจ่าย เพิ่มเติม ฉบับที่ .....
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.....
.....

ท่านประธานสภาฯ และสมาชิกสภาเทศบาล.....

ตามที่สภาเทศบาล..... ได้พิจารณาอนุมัติเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ..... ไปแล้ว นั้น

บัดนี้ ปรากฏว่างบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับอนุมัติไม่พอแก่การใช้จ่าย มีความจำเป็นต้องตั้งรายจ่ายเพิ่มเติม เนื่องจาก.....
ประกอบกับเทศบาล.....**มีรายรับทั้งสิ้นสูงกว่าประมาณการรายรับ เป็นเงินจำนวน** 1,129,304.67 **บาท**
ทำให้มีความจำเป็นต้องตั้งเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ .... เป็นเงินจำนวน 1,129,000.00 **บาท**
ตามรายละเอียดที่เสนอมาพร้อมนี้

.....
( )
นายกเทศมนตรี.....

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว๔๗๑

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง แนวทางการเรียกคืนเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทได้รับไปเกินสิทธิ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุดที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว ๖๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘

ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๕ กำหนดว่า "ผู้ได้รับหรือผู้มีสิทธิได้รับบำนาญ ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ถ้าเข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการหรือเข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานสังกัดราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น" ดังนั้น กรณีผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่มีสถานะเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของส่วนราชการ จึงไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ตามระเบียบดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๒๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น

เพื่อให้การดำเนินการเรียกคืนเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ของผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่ได้รับไปเกินสิทธิเนื่องจากมีสถานะเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของส่วนราชการเป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบฯ ดังกล่าวและเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติเช่นเดียวกับที่กระทรวงการคลังกำหนด จึงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบสถานะของผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาททุกราย และหากปรากฏพบว่ามีการเบิกจ่าย ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมิได้ดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิหรืออยู่ระหว่างดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว ๖๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางการเรียกเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทได้รับไปเกินสิทธิส่งคืนคลังโดยอนุโลม รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙ ต่อ ๓๐๑-๓๑๐
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ 44295
วันที่ 13 ก.ค. 2558
เวลา

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว.๖๒

กระทรวงการคลัง
ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง แนวทางการเรียกเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทได้รับไปเกินสิทธิส่งคืนคลัง

เลขที่ 49922
วันที่ ๑๓ ก.ค. ๒๕๕๘
เวลา

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๒/ว ๘๑ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

ตามที่กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้ตรวจสอบฐานข้อมูลการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) ในระบบบำเหน็จบำนาญแล้วพบว่า มีผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่มีสถานะเป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับ ช.ค.บ. ตามพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๒๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิ จึงได้งดจ่าย ช.ค.บ. ในกรณีดังกล่าว และให้ส่วนราชการผู้เบิกแจ้งให้ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท คืน ช.ค.บ. ที่ได้รับไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิแก่ทางราชการ พร้อมทั้งได้กำหนดแนวทางในการผ่อนชำระหนี้กรณีไม่สามารถ คืน ช.ค.บ. ได้ทั้งจำนวนตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า กรณีปัญหาของผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่ได้รับ ช.ค.บ. ไปเกินสิทธิหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิแล้วต้องมีการเรียกเงินส่งคืนคลังดังกล่าว เกิดขึ้นเนื่องมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน การเรียกให้ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทต้องคืน ช.ค.บ. ที่ได้รับไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิทั้งจำนวน โดยมิได้รับฟังข้อเท็จจริงให้ครบถ้วนว่า การได้รับ ช.ค.บ. ไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธินั้นเกิดจากสาเหตุใด และความสุจริตของผู้รับ ช.ค.บ. มีมากน้อยเพียงใดแล้ว อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นได้ ประกอบกับในการเรียกคืน ช.ค.บ. จากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ซึ่งส่วนราชการอยู่ระหว่างฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาลยุติธรรม ในบางคดีได้มีการโต้แย้งเกี่ยวกับเขตอำนาจศาล และได้มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ให้คดีเช่นนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เป็นไปโดยถูกต้อง เป็นธรรม และชอบด้วยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในการเรียกคืน ช.ค.บ. จากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทดังกล่าว ขอให้ส่วนราชการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กล่าวคือ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงิน หรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน และในกรณีที่เพิกถอนโดยให้มีผลย้อนหลังการคืนเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ที่ผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ไป ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยลาภมิควรได้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยหากผู้รับประโยชน์ได้รับเงินเป็นจำนวนหนึ่งไว้โดยไม่สุจริตแล้ว ก็ต้องคืนเงินที่ได้รับไว้ทั้งจำนวน แต่หากได้รับไว้โดยสุจริตแล้ว จึงต้องคืนลาภมิควรได้เพียงส่วนที่ยังมีอยู่ในขณะเมื่อเรียกคืน ตามบทบัญญัติมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ เมื่อส่วนราชการพิจารณาตามแนวทางดังกล่าวแล้วให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. กรณีที่ ...

๑. กรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทซึ่งได้รับ ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยสุจริต ได้ยอมรับสภาพหนี้และนำเงินมาคืนแก่ทางราชการแล้วทั้งจำนวน ให้ถือว่า เงินที่ได้คืนแก่ทางราชการทั้งจำนวนแล้วนั้น เป็น ช.ค.บ. เกินสิทธิซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเหลืออยู่ในขณะที่ถูกส่วนราชการเรียกคืน

๒. กรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทซึ่งได้รับ ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยสุจริต ได้ยอมรับสภาพหนี้และอยู่ระหว่างผ่อนชำระตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๒/ว ๘๑ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ให้ถือว่า เงินที่ได้ผ่อนชำระคืนแก่ทางราชการไปแล้วนั้น เป็น ช.ค.บ. เกินสิทธิ ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเหลืออยู่ในขณะที่ถูกส่วนราชการเรียกคืน และให้ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทหลุดพ้นจากภาระการผ่อนชำระหนี้ นับแต่วันที่ส่วนราชการได้มีผลการพิจารณา

๓. กรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทซึ่งได้รับ ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยสุจริต ยังมิได้คืนเงินตามจำนวน ช.ค.บ. ที่ได้รับไปเกินสิทธิแก่ทางราชการ ให้ส่วนราชการพิจารณาดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเพียงเท่าที่ยังเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน หากไม่มีเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน ก็ให้ยุติการเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท

๔. กรณีที่ส่วนราชการอยู่ระหว่างดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท หากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทได้รับ ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยสุจริต ก็ให้ส่วนราชการพิจารณาดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเพียงเท่าที่ยังเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน หากไม่มีเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน ก็ให้ยุติการดำเนินการทางคดีเพื่อเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายนริศ ชัยสูตร)
รองปลัดกระทรวงการคลัง
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน
ปฏิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง
สำนักกฎหมาย
โทร. ๐ ๒๑๒๗ ๗๒๖๗
โทรสาร ๐ ๒๑๒๗ ๗๒๖๗

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว ๙๙๑

กรมบัญชีกลาง
ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์ขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ตามที่ผู้รับบำนาญซึ่งใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวนมากสอบถามว่าเมื่อบำนาญเปลี่ยนจากบำนาญ กบข. (ตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙) เป็นบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ แล้ว จะมีการคำนวณเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) ย้อนหลังตามฐานบำนาญที่เปลี่ยนไปหรือไม่ นั้น

กรมบัญชีกลางขอเรียนว่า พระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๓ กำหนดให้ผู้กลับไปใช้สิทธิมีหน้าที่ต้องคืนเงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว รวมทั้งเงินบำนาญที่ได้รับหรือพึงได้รับตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยวิธีการหักกลบลบกันกับเงินบำนาญที่พึงได้รับตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ตั้งแต่วันออกจากราชการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งการหักกลบลบกันดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้คำนวณรวมไปถึง ช.ค.บ. ที่เป็นสวัสดิการของทางราชการเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับบำนาญเนื่องจากภาวะการครองชีพที่สูงขึ้นให้สามารถดำรงชีพได้ในขณะนั้น ซึ่งการช่วยเหลือดังกล่าวก็ได้เสร็จสิ้นไปแล้วไม่เกี่ยวข้องกันแต่อย่างใด และการได้รับ ช.ค.บ. ของผู้กลับไปใช้สิทธินั้นย่อมเป็นไปตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น บำนาญและ ช.ค.บ. จึงเป็นคนละเรื่องกัน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้กลับไปใช้สิทธิ ได้มีการแจ้งให้ทราบถึงสิทธิที่จะได้รับเมื่อขอกลับไปรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอรนุช ไวนุสิทธิ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย
โทร. ๐ ๒๑๒๗ ๗๒๖๔
โทรสาร ๐ ๒๑๒๗ ๗๒๖๗

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๒๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๖ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์ขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๒๒๗๐ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว ๔๙๑ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งซักซ้อมขั้นตอนการดำเนินการกรณีผู้รับบำนาญที่มีการถ่ายโอนภารกิจไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ประสงค์ยื่น undo พร้อมทั้งหลักเกณฑ์ และวิธีแสดงความประสงค์ขอใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ เพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง นั้น

กรณีผู้รับบำนาญซึ่งใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่อบำนาญเปลี่ยนจากบำนาญ กบข. (ตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙) เป็นบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ แล้ว จะมีการคำนวณเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) ย้อนหลังตามฐานบำนาญที่เปลี่ยนไปหรือไม่ นั้น กรมบัญชีกลางชี้แจงว่า พระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๓ กำหนดให้ผู้กลับไปใช้สิทธิมีหน้าที่ต้องคืนเงินสมทบ เงินประเดิม เงินขดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว รวมทั้งเงินบำนาญที่พึงได้รับตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยวิธีหักกลบลบกันกับเงินบำนาญที่พึงได้รับตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ นับตั้งแต่วันออกราชการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งการหักกลบลบกันดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้คำนวณรวมไปถึง ช.ค.บ. ที่เป็นสวัสดิการของทางราชการเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับบำนาญเนื่องจากภาวะการครองชีพที่สูงขึ้นให้สามารถดำรงชีพได้ในขณะนั้น ซึ่งการช่วยเหลือดังกล่าวก็ได้เสร็จสิ้นไปแล้ว ไม่เกี่ยวข้องกันแต่อย่างใด และการได้รับ ช.ค.บ. ของผู้กลับไปใช้สิทธินั้นย่อมเป็นไปตามกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น บำนาญ และ ช.ค.บ. จึงเป็นคนละเรื่องกัน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้กลับไปใช้สิทธิได้มีการแจ้งให้ทราบถึงสิทธิที่จะได้รับเมื่อขอกลับไปรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ด้วยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ดังนั้น กรณีการเบิกจ่ายเงิน ช.ค.บ.

/ให้แก่...

ให้แก่ผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และเป็นผู้ได้รับเงิน ช.ค.บ. อยู่ก่อนแล้ว จึงจะยังคงเบิกจ่ายในอัตราเดิมต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๓๐๑-๓๐๙
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๐๙

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

แบบพิมพ์ต่าง ๆ

แบบพิมพ์ต่างๆ

แบบขอรับบำเหน็จหรือบำนาญ

บ.ท. ๑

เรื่องขอรับ ☐ บำเหน็จตกทอด ☐ บำเหน็จปกติ ☐ บำนาญปกติ ☐ บำนาญพิเศษ

ชื่อ..... ชื่อสกุล.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

ตำแหน่งสุดท้าย..... สังกัด..... จังหวัด .....

๑. ชื่อเดิม.....ชื่อสกุลเดิม.....

๒. เกิดวันที่..... ตรงกับวัน .....

๓. ชื่อบิดา..... ชื่อมารดา.....

๔. ให้ลงรายการเมื่อเริ่มเข้ารับราชการ ดังนี้

ก. ตำแหน่ง.....

ข. สังกัด..... จังหวัด.....

ค. เมื่อวันที่.....

ง. อายุ.....

จ. ได้รับเงินเดือน หรือเงินประเภทใด เดือนละเท่าใด

๕. ระหว่างเข้ารับราชการ

ก. ได้เลื่อน ย้าย หรือโอนตำแหน่งกี่ครั้ง วันเดือนปีใด เมื่อย้ายหรือโอนตำแหน่งให้ชี้แจงหลักฐานว่าโอนโดยเจ้ากระทรวง ทบวง กรม หรือโอนย้ายโดยคำสั่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัด ขอโอน หรือเพราะลาออกโดยลำพังใจสมัครของตนเอง ให้ส่งหลักฐาน (ถ้ามี) ไปด้วย

ข. ตั้งแต่แรกเข้ารับราชการจนออกจากราชการ ได้รับเงินเดือนใด เท่าไร ให้ลงรายละเอียดในแบบสำหรับกรอกรายการรับเงินเดือนตามเงินที่ได้รับจริง

ค. ถ้าปรากฏว่าวันเดือนปีใดขาดเบิกเงินเดือนเพราะเหตุใด ให้หายเหตุให้ชัดแจ้งพร้อมทั้งส่งหลักฐานแห่งการขาดเบิกเงินเดือนไปด้วย (ถ้ามี)

๖. ให้ลงรายการเมื่อออกจากราชการดังนี้

ก. ออกเพราะเหตุใด.....

ข. เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

ค. อายุ.....

ง. ได้รับ ☐ เงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ.....บาท

เงินเพิ่ม (ถ้ามี)..... เดือนละ.....บาท

☐ รวมเป็นเงินเดือนละ.....บาท

๗. ก่อนเข้ารับราชการครั้งหลังนี้ (คืนก่อนวันที่ลงรายการในแบบรายการรับเงินเดือน)
เคยรับราชการทาง.....จังหวัด.....
มาแล้วตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....
ออกจากราชการครั้งนั้นเพราะเหตุใด..... ได้รับบำนาญปีละ.....บาท.....สตางค์
หรือเดือนละ.....บาท.....สตางค์ หรือบำเหน็จเป็นเงิน.....บาท.....สตางค์

๘. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายงานในเรื่องและแบบ บ.ท.ที่ได้ลงวันนี้เป็นการถูกต้องแล้ว ถ้าปรากฏว่าผิดความจริงและเกิดการเสียหายแก่ทางราชการ ข้าพเจ้ายอมให้ใช้เป็นหลักฐานในการฟ้องร้องข้าพเจ้าในทางอาญาได้ ข้าพเจ้ามีเวลาราชการรวมทั้งสิ้นประมาณ.....ปี

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....

<u>คำเตือน</u>

๑. การลงรายละเอียดในแบบรายการรับเงินเดือน ถ้าผู้ขอมีเวลาราชการอยู่หลายตอน ต้องลงรายการให้ละเอียดทุกตอน จะเว้นตอนหนึ่งตอนใดไม่ได้ เว้นแต่เวลาระหว่างที่ได้เคยพิจารณาคำนวณบำเหน็จหรือบำนาญตามที่ได้กรอกรายการไว้ในข้อ ๗

๒. ในระหว่างเวลาที่ออกจากราชการไปคราวหนึ่งๆ ให้ผู้ขอหมายเหตุ และลงลายมือชื่อรับรองไว้ทุกๆ คราวว่า ได้เคยรับราชการที่ใด และได้เคยออกจากราชการไปเพราะเหตุใด หรือไม่

๓. ผู้ยื่นขอรับบำเหน็จบำนาญ ณ ราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้รับเงินดังกล่าว ณ ราชการส่วนท้องถิ่นแห่งนั้น

รายการรับเงินเดือนของ.....

บ.ท.๒

พ.ศ.	สังกัดและตำแหน่ง	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	หมายเหตุ

ขอรับรองความถูกต้อง

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ไม่ต่ำกว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นระดับ ๕)

หมายเหตุ ผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญได้ถูกเกณฑ์เข้ารับราชการทหารมาก่อน และภายหลังกลับเข้ารับราชการ หรือในระหว่างรับราชการได้ถูกเกณฑ์เป็นทหาร ให้หมายเหตุให้ทราบว่าได้รับราชการทหารทางกรมใด สังกัดใด จังหวัดใด เลขทะเบียน (สักหมาย) เท่าใด ทั้งนี้ เพื่อนำเวลาราชการตอนรับราชการทหารมาคำนวณบำเหน็จบำนาญให้ สำหรับผู้ที่ถูกเกณฑ์เป็นทหารและได้เข้ารับราชการ และลาออกจากราชการแล้ว ภายหลังกลับเข้ารับราชการอีก หรือเข้ารับราชการและได้รับบำเหน็จบำนาญแล้ว และเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นไม่ต้องหมายเหตุให้ทราบเพราะทางการไม่นำเวลาราชการทหารตอนนี้มาคำนวณบำเหน็จบำนาญให้

บท. ๓

ใบรับรองสมุดประวัติและเวลาทวีคูณระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้รับ
ประกาศใช้กฎอัยการศึก
(ผู้รับรองจะต้องเป็นหัวหน้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือเทียบเท่าขึ้นไปหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย)

สถานที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....
ขอรับรองสมุดประวัติและเวลาราชการทวีคูณของ..... ตำแหน่ง.....
สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น..... จังหวัด..... ดังนี้

๑. รับรองสมุดประวัติ

๑.๑ สมุดประวัติที่ลงไว้นี้ตรวจสอบถูกต้องแล้ว

๑.๒ มีวัน ป่วย ลา ขาด หรือพักราชการ โดยไม่ได้รับเงินเดือน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....
ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

๑.๓ มีวัน ป่วย ลา ขาด หรือพักราชการ โดยได้รับเงินเดือนครึ่งหนึ่งหรือได้รับเงินเดือนไม่เต็มเดือน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....
ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

๑.๔ เงินเดือนเดือนสุดท้าย.....บาท เงินเพิ่ม.....บาท รวม.....บาท

เบิกถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... ได้รับจริงในเดือนนี้.....บาท

๑.๕ เคยขอรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญแล้วตามหนังสือที่.....

๑.๖ ส่งสำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนครั้งสุดท้าย(สำหรับเบิกจ่ายเงินเดือนเป็นเงินก้อน) มาด้วยแล้ว

๒. รับรองเวลาราชการทวีคูณ ระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศกฎอัยการศึก

๒.๑ พ.ศ. ๒๕๑๙ (ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๑๙ ถึงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๒๐ รวม ๓ เดือน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลากิจ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณ ตาม ๒.๑ รวม.....เดือน.....วัน

๒.๒ พ.ศ. ๒๕๓๔ (ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔ รวม ๒ เดือน ๘ วัน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลากิจ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณ ตาม ๒.๒ รวม.....เดือน.....วัน

๒.๓ พ.ศ. ๒๕๓๔ (ในเขต ๒๑ จังหวัด ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ รวม ...๗....ปี.....๖.....เดือน...๑๐....วัน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....ปี..... เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลากิจ(.....วัน) รวม..... เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณ ตาม ๒.๓ รวม.....ปี..... เดือน.....วัน

๒.๔ พ.ศ. ๒๕๔๑ (ในเขต ๒๐ จังหวัด ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ รวม ...๒....ปี...-....เดือน...๓....วัน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลากิจ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณ ตาม ๒.๔ รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

รวมเป็นเวลาราชการทวีคูณทั้งสิ้น รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

ลงชื่อ.....ผู้รับรอง

(.....)

ตำแหน่ง.....

บ.ท.๔

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จตกทอด ☐ บำเหน็จปกติ ☐ บำนาญปกติ ☐ บำนาญพิเศษ

ชื่อ ..... ชื่อสกุล ..... เกิดวันที่ .....ตำแหน่ง .....

ระดับ ..... สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น .....จังหวัด .....

๑. เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ..... ตำแหน่ง .....

สังกัด .....จังหวัด .....

ยกฐานะหรือเปลี่ยนฐานะจากข้าราชการวิสามัญเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ .....

สังกัด ..... จังหวัด .....

๒. ..... ออกจากราชการด้วยเหตุ ..... เมื่อวันที่ .....

	ปี	เดือน	วัน
๓. เวลาราชการปกติ			
ตั้งแต่วันที่			
ตั้งแต่วันที่			
ตั้งแต่วันที่			
๔. เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๑๙ – วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๒๐			
ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ – วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔			
ตั้งแต่วันที่			
ตั้งแต่วันที่			
รวมเวลาราชการทวีคูณ			
หักวันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก			
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง			
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ			
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการ			
สำหรับคำนวณที่แท้จริง			

๕. เงินเดือนเดือนสุดท้าย ..... บาท เงินเพิ่ม ..... บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน ..... บาท

๖. เงิน .....

๗. เงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕ .....

(ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕)

๘. เงิน ..... ซึ่งคำนวณเห็นว่ายอดเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ ..... บาท

ลงชื่อ ..... เจ้าหน้าที่ผู้กรอก

(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้ตรวจ

ตำแหน่ง .....

(ไม่ต่ำกว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น ระดับ ๕ ฝ่ายคลัง)

เรื่องขอรับบำเหน็จตกทอด

บ.ท.๕

เขียนที่ .....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เรื่อง ขอรับบำเหน็จตกทอด

เรียน .....

ข้าพเจ้า.....เกี่ยวข้องกับผู้ตายโดยเป็น.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... ขอยื่นเรื่องราวดังต่อไปนี้

๑. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายชื่อ.....ชื่อสกุล.....
ตำแหน่ง.....สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น.....
ได้ถึงแก่กรรม.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ตามมรณบัตรเลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ.....บาท เงินเพิ่ม (ถ้ามี).....บาท
รวมเป็นเงินเดือนละ.....บาท

ผู้รับบำนาญตายชื่อ.....ชื่อสกุล.....
รับบำนาญครั้งสุดท้ายจากราชการส่วนท้องถิ่น.....จังหวัด.....
(ก่อนรับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น สังกัด.....จังหวัด.....
ตำแหน่ง.....)
ได้ถึงแก่กรรม.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ตามมรณบัตรเลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ.....บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ.....บาท
ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๒ เดือนละ .....บาท
ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เดือนละ .....บาท
ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ เดือนละ .....บาท
ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ เดือนละ .....บาท
ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เดือนละ .....บาท
ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ .....บาท
ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘ เดือนละ .....บาท
ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๗ เดือนละ .....บาท
ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ เดือนละ .....บาท
ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ เดือนละ .....บาท
ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๕๑ เดือนละ .....บาท
ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ เดือนละ .....บาท
ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๕๔ เดือนละ .....บาท
ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ.๒๕๕๘ เดือนละ .....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท

๒. คู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายชื่อ..... ชื่อสกุล.....ได้สมรสกันเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ตามใบสำคัญการสมรสเลขที่.....ออก ณ สำนักทะเบียน..... เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....(ถ้าเป็นภริยาหรือสามีซึ่งสมรสก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์คือ ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๘ ให้ส่งใบรับรองของผู้ที่เชื่อถือได้ไปด้วย ถ้าสมรสตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๘ เป็นต้นมา ให้ส่งสำเนาการจดทะเบียนสมรสไปด้วย ข้าพเจ้ามีบุตรกับผู้ตาย รวม.....คน คือ

(๑).....เกิดวันที่...../...../.....

(๒).....เกิดวันที่...../...../.....

(๓).....เกิดวันที่...../...../.....

(๔).....เกิดวันที่...../...../.....

(๕).....เกิดวันที่...../...../.....

๓. บิดาผู้ตายชื่อ.....ชื่อสกุล.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....เวลานี้ยังมีชีวิตอยู่ หรือถึงแก่กรรมเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

มาดาของผู้ตายชื่อ.....ชื่อสกุล..... อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....เวลานี้ยังมีชีวิตอยู่ หรือถึงแก่กรรมเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๔. ข้าพเจ้ารับรองว่า ทายาทนอกจากที่กล่าวข้างต้น ไม่มีทายาทอื่นใดอีก หากปรากฏภายหลังว่ามีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดของผู้ถึงแก่กรรมร้องคัดค้านหรือแย้งสิทธิประการใดแล้ว ขอรับผิดชดใช้ความเสียหายของทางราชการทั้งสิ้น ข้าพเจ้าและผู้ถึงแก่กรรมตลอดจนทายาททั้งหมดไม่เป็นผู้ต้องห้าม ตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๕๒, ๕๓, ๕๔ และมาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๖ พร้อมหนังสือนี้ข้าพเจ้าได้ส่ง

(๑) สำเนามรณบัตร

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) ใบสำคัญการสมรส

(๔) หนังสือรับรองทายาท (ภริยา สามี หรือบุตรแล้วแต่กรณี)

(๕) สูติบัตรของบุตรที่เป็นทายาททุกคน มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

.....

(.....)

หมายเหตุ ข้อความใดที่ไม่ต้องการให้ขีดฆ่าออก

หนังสือรับรองการใช้เงินคืนแก่ทางราชการ

บ.ท.๖

เขียนที่ .....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าขอรับรองไว้ต่อ..... ว่า การขอรับเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษในฐานะเป็นทายาทของผู้ตายชื่อ..... ชื่อสกุล.....ซึ่งตายเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถูกต้องและครบถ้วนแล้วและไม่มีทายาทผู้มีสิทธิเหลืออยู่อีก ถ้าต่อไปปรากฏว่ามีทายาทผู้มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายขึ้นเมื่อใดข้าพเจ้ายินยอมชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นคืนให้แก่ทางราชการส่วนท้องถิ่นภายใน ๓๐ วัน นับจากที่ทางราชการส่วนท้องถิ่น แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้ให้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

ที่อยู่ของผู้ขอ.....
.....
.....
.....รหัสไปรษณีย์.....

บ.ท.๗

ใบแทรกเบิกเงินบำเหน็จบำนาญค่าตอบแทนฎีกาที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ลำดับ	รายการ	อัตราบำนาญที่ได้รับอนุญาต		งดเบิก		คงเบิก		หมายเหตุ
	เดือน							
	บำนาญปกติเหตุทดแทน							
๑.	นาย ก.							
	เงินเพิ่มบำนาญ							
	บำนาญปกติเหตุทุพพลภาพ							
๒.	นาย ข.							
	เงินเพิ่มบำนาญ							
	บำนาญปกติเหตุสูงอายุ							
๓.	นาย ค.							
	เงินเพิ่มบำนาญ							
	บำนาญปกติเหตุรับราชการนาน							
๔.	นาย ง.							
	เงินเพิ่มบำนาญ							
	บำนาญพิเศษ							
๕.	นาย จ.							
	เงินเพิ่มบำนาญ							
	บำเหน็จตกทอด							
๖.	นาย ฉ.							
	รวมทั้งสิ้น							

ลงชื่อ.....ผู้เบิก

(.....)

ตำแหน่ง.....

ทะเบียนจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ

บ.ท.๘

ลำดับ	ตำแหน่ง	นาม	อัตราบำเหน็จบำนาญ		งดเบิกภายหลัง		ลดและปรับ		คงเบิก		วัน เดือน ปี	ลงนามผู้รับ	รายการจ่าย		จำนวนราย
													วันจ่าย	จำนวนเงิน	
		เดือน													
๑.	บำนาญปกติเหตุทดแทน	นาย ก. เงินเพิ่มบำนาญ													
๒.	บำนาญปกติเหตุทุพพลภาพ	นาย ข. เงินเพิ่มบำนาญ													
๓.	บำนาญปกติเหตุสูงอายุ	นาย ค. เงินเพิ่มบำนาญ													
๔.	บำนาญปกติเหตุรับราชการนาน	นาย ง. เงินเพิ่มบำนาญ													
๕.	บำนาญพิเศษ	นาย จ. เงินเพิ่มบำนาญ													
๖.	บำเหน็จตกทอด	นาย ฉ.													
เบิกฎีกาค่าตอบแทนที่.....															

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ การลงทะเบียนจ่ายต้องคัดรายนามตามลำดับในใบแทรกฎีกาค่าตอบแทนที่ขอเบิกมาลง เมื่อจ่ายแล้วต้องลง วัน เดือน ปี จ่ายในช่องหน้านามผู้รับเงินทุกรายแล้ว รวมยอดจ่ายวันหนึ่งกี่รายเป็นเงินจำนวนเท่าใด กรอกไว้ในช่องรายการจ่าย

บ.ท.๙

หนังสือมอบฉันทะ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน.....

ข้าพเจ้า.....ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....ได้มอบฉันทะให้.....เป็นผู้เบิกและรับเงินแทนข้าพเจ้า คือเงิน..... ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่น.....จังหวัด.....ได้อนุญาตแก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่ประจำเดือน.....พ.ศ. ..... เป็นต้นไป จนกว่าจะแจ้งให้ทราบเป็นอย่างอื่น และถ้ามีเหตุจะต้องคืนเงินที่ได้รับมาทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ข้าพเจ้ายินยอมที่จะคืนเงินนั้นให้

เพื่อเป็นหลักฐาน ข้าพเจ้า.....ผู้มีนามข้างต้นนี้ได้ลงลายมือหรือพิมพ์ลายนิ้วมือให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ณ วัน เดือน ปี ที่กล่าวข้างต้นนี้

(ลายมือชื่อผู้มอบฉันทะ).....

(.....)

(ลายมือชื่อพยาน).....

(.....)

(ลายมือชื่อพยาน).....

(.....)

คำรับ

ข้าพเจ้า.....

ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....ยินยอมเป็นผู้รับมอบฉันทะแทน.....

ในอันที่จะทำการตามหนังสือมอบฉันทะฉบับนี้ และถ้ามีเหตุที่จะต้องคืนเงินที่ได้รับมาทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ข้าพเจ้ายินยอมที่จะคืนเงินนั้นให้

(ลายมือชื่อผู้รับมอบฉันทะ).....

(.....)

(ลายมือชื่อพยาน).....

(.....)

(ลายมือชื่อพยาน).....

(.....)

บ.ท.๑๐

หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษ
กรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....เป็นผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่น(องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล).....ก่อนรับบำนาญเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....อำเภอ.....จังหวัด.....ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ.....บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ.....บาท (ถ้ามี)

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๗ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ เดือนละ.....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท

ขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษโดยหนังสือฉบับนี้ว่า ในกรณีที่ข้าพเจ้าถึงแก่ความตายในระหว่างที่รับบำนาญ และทางราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินช่วยพิเศษให้ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษแก่.....ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

(ลงชื่อผู้รับบำนาญ).....ผู้แสดงเจตนา

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

หมายเหตุ ๑. ให้มอบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษไว้ ณ ราชการส่วนท้องถิ่นที่จ่ายบำนาญหากมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้ส่งหนังสือดังกล่าวไปยังราชการส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ด้วย

๒. ให้ระบุชื่อผู้รับเงินช่วยพิเศษแต่เพียงรายเดียว หากจะเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษในภายหลัง ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษฉบับใหม่แทนฉบับเดิม และให้แนบฉบับเดิมไว้ด้วย

๓. การขูดลบ ตก เติม หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงิน ช่วยพิเศษให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้

๔. ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดทำสมุดเพื่อบันทึกการยื่นหรือเปลี่ยนแปลงหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษไว้ทุกครั้ง

ทะเบียนตรวจจ่ายบำเหน็จบำนาญ

(ชื่อราชการส่วนท้องถิ่น).....

บ.ท.๑๑

ลำดับ	ตำแหน่ง	รายชื่อ	อัตราบำเหน็จบำนาญ	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	หมายเหตุ
๑.	บำนาญปกติเหตุทดแทน	นาย ก. เงินเพิ่มบำนาญ														คำสั่งจังหวัดที่ ลว.
๒.	บำนาญปกติเหตุทุพพลภาพ	นาย ข. เงินเพิ่มบำนาญ														
๓.	บำนาญปกติเหตุสูงอายุ	นาย ค. เงินเพิ่มบำนาญ														
๔.	บำนาญปกติเหตุรับราชการนาน	นาย ง. เงินเพิ่มบำนาญ														
๕.	บำนาญพิเศษ	นาย จ. เงินเพิ่มบำนาญ														

หมายเหตุ การลงทะเบียนตรวจจ่ายต้องบันทึกคำสั่งตลอดจนสิทธิที่ได้รับด้วย

แบบรับรองดำรงชีวิตอยู่

บ.ท.๑๒

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ข้าราชการประจำ ระดับ.....

ตำแหน่ง.....

สังกัด.....จังหวัด.....

ขอรับรองว่า.....ซึ่งเวลานี้อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....ยังดำรงชีวิตอยู่แต่ไม่สามารถไปแสดงตนต่อเจ้าหน้าที่ได้เพราะ.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

หมายเหตุ ผู้รับรองต้องเป็นข้าราชการประจำไม่ต่ำกว่าระดับ ๕

บ.ท.๑๓

หนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้าย

หนังสือสำคัญนี้แสดงว่าผู้รับบำนาญชื่อ.....ชื่อสกุล.....

ซึ่งรับบำนาญด้วยเหตุ.....ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

อยู่ทางราชการส่วนท้องถิ่น.....จังหวัด.....

ในอัตราบำนาญเดือนละ.....บาท.....สตางค์

เงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕ เดือนละ.....บาท.....สตางค์

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๗ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ เดือนละ.....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท

ได้รับเงินดังกล่าวครั้งสุดท้ายประจำเดือน.....พ.ศ.....

ไปจากราชการส่วนท้องถิ่น.....จังหวัด.....

และขอไปรับราชการส่วนท้องถิ่น.....จังหวัด.....

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลายมือชื่อ

.....

ผู้รับบำนาญ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ปิดรูปถ่าย

หมายเหตุ

๑. ผู้รับบำนาญรับบำนาญครั้งแรกที่ท้องถิ่น.....อำเภอ.....
จังหวัด.....โดยมีเวลาราชการ.....ปี

๒. รับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว จำนวน.....บาท จ่ายจาก กบท. .....บาท
จ่ายจากเงินอุดหนุน.....บาท เมื่อวันที่.....จากท้องถิ่น.....

๓. รับบำเหน็จดำรงชีพกรณีอายุ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน.....บาท
จ่ายจาก กบท. ..... บาท จ่ายจากเงินอุดหนุน .....บาท
เมื่อวันที่ ..... จากท้องถิ่น .....

บ.ท.๑๔

แบบหนังสือขอลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่น

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลาออกจากราชการ

เรียน .....

ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นเพราะ.....

.....

.....

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าได้เริ่มรับราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ขณะนี้ดำรงตำแหน่ง.....ระดับ.....งาน.....กอง.....

สังกัด.....จังหวัด.....ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้าย.....บาท

เงินเพิ่ม (ถ้ามี).....บาท รวมเดือนละ.....บาท รับจริง.....บาท

ขณะนี้ข้าพเจ้าเป็นผู้ ☐ ถูก ☐ ไม่ถูก

ทำผิดวินัยหรือทำผิดคดีอาญา เรื่อง.....

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ถ้าลาออกเพราะป่วย ให้แนบใบตรวจโรคของแพทย์ที่ทางราชการรับรองเสนอไปด้วย ว่าเป็นโรคอะไร

ชื่อราชการส่วนท้องถิ่น

งบเดือนรายรับ-จ่าย เงินบำเหน็จบำนาญประจำเดือน.....พ.ศ.....

บ.ท.๑๙

	รายรับ			รายจ่าย						
วันเดือนปี	ฎีกาค่าตอบแทนที่	รายการ	จำนวนเงิน	ลำดับ	รายชื่อผู้รับ	บำนาญและเงินเพิ่มบำนาญ	งดเบิก	เบิกเกินส่งคืน	จ่ายจริง	หมายเหตุ
					เดือน					
				๑.	บำนาญปกติเหตุทดแทน นาย ก. เงินเพิ่มบำนาญ					
					บำนาญปกติเหตุทุพพลภาพ					
				๒.	นาย ข. เงินเพิ่มบำนาญ					
					บำนาญปกติเหตุสูงอายุ					
				๓.	นาย ค. เงินเพิ่มบำนาญ					
					บำนาญปกติเหตุรับราชการนาน					
				๔.	นาย ง. เงินเพิ่มบำนาญ					
					บำนาญพิเศษ					
				๕.	นาย จ. เงินเพิ่มบำนาญ					
	รวมทั้งสิ้น				รวมทั้งสิ้น					

ตามบันทึกนี้ ๑. ขอรับรองว่าได้จ่ายบำเหน็จบำนาญ รวมทั้งสิ้น.....บาท.....สตางค์ ลงชื่อ.....ปลัดเทศบาล

๒. เหลือจ่ายส่งคืนคลัง รวมทั้งสิ้น.....บาท.....สตางค์ ลงชื่อ.....สมุห์บัญชี/หัวหน้าหน่วยการคลัง

บ.ท.๑๖

แบบขอรับบำเหน็จดำรงชีพ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอรับบำเหน็จดำรงชีพ

เรียน .....(ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น)

ข้าพเจ้า.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
ขอยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จดำรงชีพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้าพเจ้ารับราชการครั้งสุดท้ายตำแหน่ง.....ระดับ.....
สังกัด.....จังหวัด.....

๒. ปัจจุบันข้าพเจ้ารับบำนาญจากราชการส่วนท้องถิ่น.....
อำเภอ.....จังหวัด.....

๓. ข้าพเจ้าได้รับบำนาญเดือนละ.....บาท (ไม่รวมเงินเพิ่มจากบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ และเงิน ช.ค.บ.)

๔. ข้าพเจ้าขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพ จำนวน.....บาท (ไม่เกิน ๑๕ เท่าของเงินบำนาญตามข้อ ๓ และไม่เกินสองแสนบาทถ้วน)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

.....

(.....)

บ.ท.๑๗

ทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ

ท้องถิ่น.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ลำดับที่	วัน/เดือน/ปี	ผู้รับบำนาญ (ชื่อ – สกุล)	รับบำนาญเดือนละ	บำเหน็จดำรงชีพ จำนวน (บาท)	บำเหน็จดำรงชีพจ่ายจาก		หมายเหตุ
					กบท. จำนวนเงิน (บาท)	เงินอุดหนุน จำนวน (บาท)	

หมายเหตุ ให้บันทึกจำนวนเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ลงในช่องหมายเหตุในตาราง

หนังสือรับรองและขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรื่อง ขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เรียน .....(๑)

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว/ยศ.....(๒)

หมายเลขบัตรประชาชน ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

วัน/เดือน/ปีเกิด.....ปัจจุบันอายุ..... ปี อยู่บ้านเลขที่ .....หมู่ที่.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด .....

ปัจจุบันรับบำนาญจาก อบจ./เทศบาล/เมืองพัทยา/อบต. .....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เป็นข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น ประเภท☐ครู

☐ข้าราชการถ่ายโอน ตำแหน่ง ☐ ครู

☐ ตำแหน่งอื่น.....

☐ตำแหน่งอื่น.....

ได้รับบำนาญเดือนละ ..... บาท (ไม่รวมเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ และเงิน ช.ค.บ.)

ซึ่งเป็นผู้ที่ ☐ รับเงินบำเหน็จดำรงชีพ ๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว

☐ ยังไม่ได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพ ๒๐๐,๐๐๐ บาท และขอรับรองว่า ไม่เป็นบุคคลที่มีกรณี หรือต้องหาว่ากระทำความผิดทางวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ และกรณีหรือคดียังไม่ถึงที่สุด

ขอรับบำเหน็จดำรงชีพครั้งนี้ จำนวน..... บาท (.....)

ลงชื่อ.....(ผู้รับบำนาญ)

( )

ข้าพเจ้า ได้ตรวจสอบคำขอและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอรับรองว่า นาย / นาง/ นางสาว/ยศ

.....เป็นผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จดำรงชีพ

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....(๓)

หมายเหตุ (๑) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) ชื่อผู้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพ (ผู้รับบำนาญ)

(๓) ผู้อำนวยการ/หัวหน้าส่วนการคลังของ อบจ./เทศบาล/เมืองพัทยา/อบต. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

แบบคำขอรับเงินช่วยพิเศษกรณีผู้รับบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

๑. ข้าพเจ้าผู้มีชื่อตามข้างท้ายคำขอรับเงินช่วยพิเศษนี้ มีความประสงค์จะยื่นคำขอรับเงินช่วยพิเศษต่อ .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....เนื่องจากความตายของ .....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)..... ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ..... ปรากฏตามหลักฐานที่ระบุในข้อ ๓ โดยเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษในฐานะ

☐ เป็นบุคคลที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษ

☐ เป็นบุคคลตามข้อ ๓๐ วรรคหก ได้แก่ (คู่สมรส/บุตร/บิดา มารดา)

มีจำนวนทั้งสิ้น..... คน คือ

(๑) ..... อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่.....ตำบล..... อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

(๒)..... อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่.....ตำบล..... อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

๒. ผู้ตายเป็นผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น สังกัด .....ตำแหน่งข้าราชการบำนาญ (ก่อนรับบำนาญเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสังกัด.....ตำแหน่ง..... อำเภอ.....จังหวัด.....

ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ.....บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๒ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๗ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๕๑ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๕๔ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ.๒๕๕๘ เดือนละ .....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท

คิดเป็นเงินช่วยพิเศษสามเท่า ..... บาท ได้ถึงแก่ความตาย

☐ โดยสาเหตุเนื่องจาก ..... เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

☐ เนื่องจากสูญหายและมีสำเนาคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสันนิฐานไว้ตามกฎหมายบำเหน็จบำนาญ ตามคำสั่งที่..... ลงวันที่.....

☐ เนื่องจากสาบสูญและมีคำสั่งของศาลว่าเป็นบุคคลสาบสูญตามคำสั่งของศาล..... หมายเลขคดี.....ลงวันที่.....

๓. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารว่าเป็นบุคคลผู้มีสิทธิตามข้อ ๓๐ ได้แก่ บุตร คู่สมรส บิดา

☐ หลักฐานที่แสดงว่าเป็นบุคคลผู้มีสิทธิตามข้อ๓๐ หก ได้แก่ (คู่สมรส/บุตร/บิดา มารดา)

☐ สำเนามรณบัตรซึ่งรับรองถูกต้อง

☐ สำเนาคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

☐ สำเนาคำสั่งเทศบาล

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และถ้าปรากฏต่อไปว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ไม่มีสิทธิแต่อย่างใดตามกฎหมาย ข้าพเจ้ายินดีคืนเงินช่วยพิเศษที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ตลอดจนชดใช้ค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการส่วนท้องถิ่นภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ทางราชการส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบตามที่อยู่ข้างต้นนี้

(ลงชื่อ)..... ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

(ลงชื่อ)..... ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

หมายเหตุ ๑ กรณีผู้มีสิทธิตามข้อ ๓๐ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในลำเดียวกันหลายคน

๑.๑ ให้ระบุชื่อ และที่อยู่ทุกคนในข้อ ๑ โดยชัดเจน และต้องลงลายมือชื่อของบุคคลเหล่านั้นรวมกันมาในท้ายคำขอรับเงินช่วยพิเศษ

๑.๒ หากมีการมอบฉันทะให้รับเงินช่วยพิเศษ ให้ใช้แบบมอบฉันทะที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

๒. ให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ ที่สามารถรับฟังได้ว่า เป็นบุคคลดังกล่าวในข้อ ๓๐ เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน หลักฐานการสมรสของคู่สมรสผู้ตาย เป็นต้น

๓. การยื่นขอรับเงินช่วยพิเศษให้ยื่นได้ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่เจ้าบำนาญถึงแก่ความตาย

แบบคำขอรับเงินทดแทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการ

ชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทน .....
เกิดวันที่ .....เดือน..... พ.ศ. .....
เริ่มเข้ารับราชการวันที่ .....เดือน.....พ.ศ. .....
สังกัด .....จังหวัด.....
เข้ารับราชการครั้งแรก อายุ .....ปี.....เดือน.....วัน
ออกจากราชการ วันที่ .....เดือน.....พ.ศ. .....
ออกจากราชการ อายุ .....ปี.....เดือน.....วัน

รายละเอียดการรับราชการ

ปีที่	วัน เดือน ปี	ตำแหน่ง	เงินเดือน	หมายเหตุ

เวลาราชการปกติ .....ปี.....เดือน.....วัน
เวลาราชการทวีคูณ.....ปี.....เดือน.....วัน
รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินทดแทน.....ปี.....เดือน.....วัน
ปัดเศษแล้วเป็นเวลาราชการทั้งสิ้น .....ปี
ออกจากราชการครั้งสุดท้ายได้รับเงินเดือน.....บาท
คำนวณเงินทดแทน.....บาท.....สตางค์

(ลงชื่อ.....ผู้ขอรับเงินทดแทน
ยื่นวันที่ .....เดือน.....พ.ศ. .....

ความเห็นหัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
(ลงชื่อ) .....

คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด
(ลงชื่อ) .....

แบบคำขอรับเงินช่วยพิเศษกรณีลูกจ้างประจำถึงแก่ความตาย

เขียนที่.....

วันที่.....

๑. ข้าพเจ้าผู้มีชื่อตามข้างท้ายคำขอรับเงินช่วยพิเศษนี้ มีความประสงค์จะยื่นคำขอรับเงินช่วยพิเศษต่อ (หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เจ้าสังกัดของผู้ตาย).....
เนื่องจากความตายของ .....ซึ่งได้ถึงแก่ความตายเมื่อ.....
ปรากฏตามหลักฐานที่ระบุในข้อ ๓ โดยเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษในฐานะ

☐ เป็นบุคคลที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษ

☐ เป็นบุคคลตามข้อ ๖๑ วรรคสาม แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แก่ (คู่สมรส/บุตร ฯลฯ).....
มีจำนวนทั้งสิ้น ..... คน

(๑)..... อยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน .....
ตำบล/แขวง.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....

(๒)..... อยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน .....
ตำบล/แขวง.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....

(๓)..... อยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน .....
ตำบล/แขวง.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....

๒. ผู้ตาย..... เป็นลูกจ้างประจำตำแหน่ง.....
สังกัดหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ☐ องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....
☐ เทศบาล.....
☐ เมืองพัทยา .....
☐ องค์การบริหารส่วนตำบล .....

จังหวัด.....

อัตราค่าจ้างครั้งสุดท้ายเดือนละ หรือวันละ หรือชั่วโมงล่ะ ..... บาท
รวมเป็นเงินที่ได้รับทั้งสิ้นเดือนละ ..... บาท
คิดเป็นเงินช่วยพิเศษ (๓ เท่า) ..... บาท

ได้ถึงแก่ความตาย ☐ โดยเหตุปกติ เนื่องจาก (เจ็บป่วย ฯลฯ) .....
เมื่อ.....

☐ เนื่องจากสาบสูญ และมีคำสั่งของศาลว่าเป็นบุคคลสาบสูญตามคำสั่งศาล.....หมายเลขคดี.....
ลงวันที่.....

๓. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารต่าง ๆ ดังต่อไปนี้มาด้วย เพื่อประกอบการพิจารณา

☐ หลักฐานที่แสดงว่าเป็นบุคคลผู้มีสิทธิตามข้อ ๖๑ วรรคสามแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชหารส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แก่

☐ สำเนามรณบัตรซึ่งรับรองถูกต้อง

☐ สำเนาคำสั่งของศาล

๔. ข้าพเจ้าของรับรองว่าข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ และถ้าปรากฏต่อไปว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ไม่มีสิทธิแต่อย่างใด ตามระเบียบฯ ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินช่วยพิเศษที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนชดใช้ค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นแก่ทางราชการ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ทางราชการแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบตามที่อยู่ข้างต้นนี้

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

หมายเหตุ ๑. กรณีผู้มีสิทธิตามข้อ ๖๑ วรรคสาม แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ในลำดับเดียวกันมีหลายคน

๑.๑ ให้ระบุชื่อและที่อยู่ทุกคนในข้อ ๑ โดยชัดเจน และต้องลงลายมือชื่อของบุคคลเหล่านั้น รวมกันมาในท้ายคำขอรับเงินช่วยพิเศษ

๑.๒ หากมีการมอบฉันทะให้รับเงินช่วยพิเศษ ให้ใช้แบบมอบฉันทะที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

๒. ให้ส่วนราชการผู้เบิกตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ ที่สามารถรับฟังได้ว่า เป็นบุคคลดังกล่าวในข้อ ๖๑ วรรคสาม แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ เช่นสำเนาทะเบียนบ้าน หลักฐานการสมรสของคู่สมรสผู้ตาย หลักฐานรับรองการอุปการะของผู้ที่เชื่อถือได้ เป็นต้น

หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษกรณีลูกจ้างประจำถึงแก่ความตาย
(องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล.....)

เขียนที่.....
วันที่.....

ข้าพเจ้า..... เป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่ง..... สังกัด (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล)..... จังหวัด .....ได้รับค่าจ้างเดือนละ.....บาท ขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษ โดยหนังสือฉบับนี้ว่าในกรณีที่ข้าพเจ้า ถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการ (ทำงาน) และทางราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินช่วยพิเศษให้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษแก่.....ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต..... จังหวัด .....รหัสไปรษณีย์ .....

(ลงชื่อลูกจ้าง).....ผู้แสดงเจตนา
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

หมายเหตุ ๑. ให้มอบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษไว้ ณ ราชการส่วนท้องถิ่นที่ลูกจ้างประจำทำงานอยู่
๒. ให้ระบุชื่อผู้รับเงินช่วยพิเศษแต่เพียงรายเดียว หากเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษในภายหลัง ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษฉบับใหม่แทนฉบับเดิม และให้แนบฉบับเดิมไว้ด้วย
๓. การขูดลบ ตกเติม หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษ ให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้
๔. ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดทำสมุดเพื่อบันทึกการยื่นหรือเปลี่ยนแปลงหนังสือเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษไว้ทุกครั้ง

หนังสือรับรองการใช้เงินคืนแก่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
(องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล.....)

เขียน .....
วันที่ .....

ข้าพเจ้าขอรับรองไว้ต่อ (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล) ..... ว่าการขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จพิเศษ และเงินช่วยพิเศษ ในฐานะเป็นทายาทของผู้ตาย (ลูกจ้างประจำ) ชื่อ ..... ชื่อสกุล..... ตำแหน่ง ..... ซึ่งตายเมื่อวันที่ ..... เดือน .... พ.ศ. ..... ถูกต้องและครบถ้วนแล้ว และไม่มีทายาทผู้มีสิทธิเหลืออยู่อีก ถ้าต่อไปปรากฏว่ามีทายาทผู้มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายขึ้นเมื่อใด ข้าพเจ้ายินยอมชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นคืนให้แก่ทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ทางหน่วยการบริหารงานราชการส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้ให้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ (ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ
(.....) (.....)

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ (ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ
(.....) (.....)

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ (ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ
(.....) (.....)

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ (ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ
(.....) (.....)

(ลงชื่อ) ..... พยาน
(.....)

(ลงชื่อ) ..... พยาน
(.....)

ที่อยู่ของผู้ขอ.....
.....
.....
.....รหัสไปรษณีย์ .....

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

ตัวอย่างคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

คำสั่งจังหวัด.....

ที่...../.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ด้วย .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ .....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....ตำแหน่ง.....ระดับ..... สังกัด.....ซึ่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุทดแทน เมื่อวันที่ ..... เป็นเงินบำนาญปกติเดือนละ ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๑) มาตรา ๑๔ มาตรา ๓๒ (๒) และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)....จ่ายเงินบำนาญปกติ ให้แก่ ..... (ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)..... เดือนละ ..... บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....
ที่...../.....
เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ด้วย .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ .....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....ตำแหน่ง.....ระดับ..... สังกัด..... ซึ่งลาออกจากราชการ ด้วยเหตุรับราชการนาน เมื่อวันที่ ..... เป็นเงินบำนาญปกติเดือนละ ..... บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ .....บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๔) มาตรา ๑๗ มาตรา ๓๒ (๒) และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ และ ข้อ ๓๙ (๒) จึงอนุมัติให้.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำนาญปกติ เดือนละ.....บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ .....บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ..... บาท (.....) ให้แก่ .....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....
ที่...../.....
เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ

ด้วย .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ กรณีผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๖๕ ปีบริบูรณ์ ให้แก่ .....(ผู้รับบำนาญ).....ตำแหน่ง..... ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ..... บาท คำนวณแล้วมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพไม่เกิน ๑๕ เท่าของบำนาญรายเดือนได้ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ..... บาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๖/๑ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ กฎกระทรวง กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑ (๑) และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้..... .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ ให้แก่.....(ผู้รับบำนาญ)..... เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น .....บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....

ที่...../.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ

ด้วย .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญ ซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้แก่.....(ชื่อผู้รับบำนาญ).....ตำแหน่ง ..... ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ ..... บาท คำนวณแล้วมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพไม่เกิน ๑๕ เท่าของบำนาญรายเดือนได้ไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ..... บาท ซึ่งเป็นผู้ที่รับเงินบำเหน็จดำรงชีพ ๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว จึงขอรับบำเหน็จดำรงชีพครั้งนี้ จำนวน ..... บาท (.....) บาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๖/๑ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑ (๒) และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)... จ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ ให้แก่ .....(ชื่อผู้รับบำนาญ)..... เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น .....บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....
ที่...../.....
เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ด้วย .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จปกติ ให้แก่ ....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....ตำแหน่ง.....ระดับ..... สังกัด..... ซึ่งลาออกจากราชการ <u>เพื่อไปประกอบอาชีพอื่น</u> เมื่อวันที่ ..... เป็นเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ มาตรา ๓๒ (๑) และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้ .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำเหน็จปกติ จำนวน.....บาท ให้แก่ .....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....

ที่...../.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาท.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....

ด้วย .....(ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาท.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)..... ตำแหน่ง.....ระดับ.....อัตราเงินเดือน ..... สังกัด .....ซึ่งถึงแก่กรรมด้วยเหตุ.....(สาเหตุที่ถึงแก่กรรม)..... เมื่อวันที่ ..... ต้องเงินบำเหน็จตกทอดทั้งสิ้น จำนวน ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้ .....(ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น)..... จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ..... บาท (.....) ให้แก่ทายาท ดังนี้

๑.๑ ชื่อ-สกุล.....	(บุตร)	เป็นเงิน ..... บาท
๑.๒ ชื่อ-สกุล.....	(คู่สมรส)	เป็นเงิน ..... บาท
๑.๓ ชื่อ-สกุล.....	(บิดา)	เป็นเงิน ..... บาท
๑.๔ ชื่อ-สกุล.....	(มารดา)	เป็นเงิน ..... บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป (วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย)

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....

ที่...../.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษให้แก่ทายาท.....(ชื่อผู้รับบำนาญ).....

ด้วย....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)....ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษให้แก่ทายาท .....(ชื่อผู้รับบำนาญ)..... ข้าราชการบำนาญ รับบำนาญปกติเดือนละ ..... บาท เงินเพิ่มจากบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ.....บาท เงินช่วยค่าครองชีพ เดือนละ.....บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท ได้ถึงแก่กรรมด้วย.....(สาเหตุที่ถึงแก่ความตาย)..... เมื่อวันที่ ..... ซึ่งต้องจ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ..... บาท แต่เนื่องจาก ....(ชื่อผู้รับบำนาญ).... ได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพ ๑๕ เท่าของบำนาญรายเดือนไปแล้ว จำนวน.....บาท คงเหลือเงินบำเหน็จตกทอด เป็นเงิน.....บาท และเงินช่วยพิเศษให้แก่ทายาท จำนวน.....บาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๕๖ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ และข้อ ๓๐ จึงอนุมัติให้ .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษ ดังนี้

๑. จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๖ จำนวน .....บาท (.....) ให้แก่ทายาท ดังนี้

๑.๑ ชื่อ-สกุล.....	(บุตร)	เป็นเงิน ..... บาท
๑.๒ ชื่อ-สกุล.....	(คู่สมรส)	เป็นเงิน ..... บาท
๑.๓ ชื่อ-สกุล.....	(บิดา)	เป็นเงิน ..... บาท
๑.๔ ชื่อ-สกุล.....	(มารดา)	เป็นเงิน ..... บาท

๒. จ่ายเงินช่วยพิเศษ ตามข้อ ๓๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้แก่ .....(บุคคลที่ระบุใน แบบ บท. ๑๐ หรือทายาทแล้วแต่กรณี)..... จำนวน .....บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป (วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย)

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....

ที่...../.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ถ่ายโอน)

ด้วย .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ .....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)....ตำแหน่ง.....ระดับ..... สังกัด..... ซึ่งพ้นออกจากราชการ ด้วยเหตุสูงอายุ เมื่อวันที่ ..... เป็นเงินบำนาญปกติเดือนละ ..... บาท (.....) โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการรับราชการคือ เงินบำนาญส่วนที่รัฐบาลรับภาระ จำนวน ..... บาท และเงินบำนาญส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระให้จ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ..... บาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๓) มาตรา ๑๖ มาตรา ๓๒ (๒) และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้ .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... จ่ายเงินบำนาญปกติ เดือนละ.....บาท โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการรับราชการ คือ เงินบำนาญส่วนที่รัฐบาลรับภาระ จำนวน ..... บาท และเงินบำนาญส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ จำนวน ..... บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น เดือนละ ..... บาท (.....) ให้แก่....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....
ที่...../.....
เรื่อง สั่งจ่ายเงินทดแทนให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการ

ด้วย .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินทดแทน ให้แก่ ....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการ).....ตำแหน่ง.....สังกัด..... ได้พ้นจากราชการเนื่องจากมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ เมื่อวันที่ .....เป็นเงินทดแทน จำนวน ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ (ก) และข้อ ๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินทดแทนแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๐๙ จึงอนุมัติให้ .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินทดแทน จำนวน.....บาท ให้แก่ ..... (ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญประจำการ).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่ง .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....
เรื่อง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ลูกจ้างประจำ

ด้วย .....(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ตำแหน่ง..... สังกัด..... ซึ่งพ้น/ลาออกจากงาน เมื่อวันที่ ..... โดยมีเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติ .... เดือน .... วัน และมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ (..) และข้อ ๑๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำเหน็จปกติ ให้แก่ .....(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... จำนวน ..... บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
นายก ...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...

คำสั่ง .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....
เรื่อง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ลูกจ้างประจำ (ถ่ายโอน)

ด้วย .....(ชื่อลูกจ้างประจำถ่ายโอน)..... ตำแหน่ง..... สังกัด..... ซึ่งพ้น/ลาออกจากงาน เมื่อวันที่ ..... โดยมีเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติ .... เดือน .... วัน และมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ (..) และข้อ ๑๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำเหน็จปกติ ให้แก่ .....(ชื่อลูกจ้างประจำถ่ายโอน)..... จำนวน ..... บาท (.....) โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการทำงาน ดังนี้

๑. เงินบำเหน็จปกติส่วนที่รัฐบาลรับภาระ จำนวน ..... บาท
๒. เงินบำเหน็จปกติส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ จำนวน ..... บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
นายก ...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...

คำสั่ง .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....
เรื่อง ให้จ่ายเงินบำเหน็จรายเดือนให้แก่ลูกจ้างประจำ

ด้วย .....(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ตำแหน่ง..... สังกัด..... ซึ่งพ้น/ลาออกจากงาน เมื่อวันที่ ..... โดยมีเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จรายเดือน .... เดือน .... วัน และมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จรายเดือน เดือนละ ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ (..) ข้อ ๙/๑ และข้อ ๑๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำเหน็จรายเดือน ให้แก่ .....(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... เดือนละ ..... บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
นายก ...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...

คำสั่ง .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....
เรื่อง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ทายาทลูกจ้างประจำ

ด้วย .....(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ตำแหน่ง..... สังกัด..... ได้ถึงแก่กรรมด้วยเหตุ.....(สาเหตุที่ถึงแก่ความตาย) ..... เมื่อวันที่ ..... โดยมีเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติ .... เดือน .... วัน ซึ่งต้องจ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ทายาท ..... (ชื่อลูกจ้างประจำ)..... จำนวน ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ และข้อ ๑๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ ...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...จ่ายเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ..... บาท (.....) ให้แก่ทายาท .....(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ดังนี้

๑.๑ ชื่อ-สกุล.....	(บุตร)	เป็นเงิน ..... บาท	สัดส่วนที่เท่ากัน
๑.๒ ชื่อ-สกุล.....	(คู่สมรส)	เป็นเงิน ..... บาท	
๑.๓ ชื่อ-สกุล.....	(บิดา)	เป็นเงิน ..... บาท	
๑.๔ ชื่อ-สกุล.....	(มารดา)	เป็นเงิน ..... บาท	

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป (วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย)

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
นายก ...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...

คำสั่ง .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....
เรื่อง ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทลูกจ้างประจำ

ด้วย .....(ชื่อลูกจ้างประจำผู้รับบำเหน็จรายเดือน)..... ตำแหน่ง..... สังกัด..... ได้ถึงแก่กรรมด้วยเหตุ.....(สาเหตุที่ถึงแก่ความตาย) ..... เมื่อวันที่ ..... ต้องจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาท .....(ชื่อลูกจ้างประจำผู้รับบำเหน็จรายเดือน)..... จำนวน ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๓/๔ และข้อ ๑๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ ...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ..... บาท (.....) ให้แก่ทายาท .....(ชื่อลูกจ้างประจำผู้รับบำเหน็จรายเดือน)..... ดังนี้

๑.๑ ชื่อ-สกุล..... (บุตร) เป็นเงิน ..... บาท
๑.๒ ชื่อ-สกุล..... (คู่สมรส) เป็นเงิน ..... บาท
๑.๓ ชื่อ-สกุล..... (บิดา) เป็นเงิน ..... บาท
๑.๔ ชื่อ-สกุล..... (มารดา) เป็นเงิน ..... บาท

} แบ่งตามสัดส่วน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป (วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย)

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
นายก ...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

วิธีการคำนวณบำเหน็จบำนาญ

ครูเทศบาล

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาง ก ชื่อสกุล ข เกิดวันที่ 6 พฤษภาคม 2496

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.3 โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านชุมแสง) สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น ทม.ชุมแสง 18

จังหวัด นครสวรรค์ (โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านชุมแสง) 2514

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2517 ตำแหน่ง ครูตรี

สังกัด อบจ.นครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2518

สังกัด ทม.ชุมแสง จังหวัด นครสวรรค์

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2556

	ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 17 มิถุนายน 2517 - 30 กันยายน 2556	39	3	14
2556 10 1			
2517 6 17			
39 3 14			
4 เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520	-	3	-
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534	-	2	8
ตั้งแต่วันที่ ถึง			
ตั้งแต่วันที่ ถึง			
ตั้งแต่วันที่ ถึง			
รวมเวลาราชการทวีคูณ	-	5	8
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก			
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง	-	5	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	39	8	22
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง	40	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 62,760 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 62,760 บาท

6 เงิน บำนาญปกติ $\frac{62,760 \times 40}{50}$ = 50,208 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 $\frac{50,208 \times 25}{100}$ = 12,552 บาท

(ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25)

8 เงิน บำนาญปกติ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเห็นว่ายอดเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ 62,760 บาท

☑ ขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้ว 200,000 บาท

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

ตรวจสอบ

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย ข. ชื่อสกุล ค. เกิดวันที่ 26 กรกฎาคม 2496

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.2 โรงเรียน เทศบาล 4 (บ้านแหลมทราย) สังกัด เทศบาลนครสงขลา 18

อำเภอ เมืองสงขลา จังหวัด สงขลา 2514

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2522 ตำแหน่ง ครู 2

สังกัด โรงเรียนบ้านไร่พญา อบจ.นราธิวาส จังหวัด นราธิวาส

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2526

สังกัด โรงเรียนบ้านไร่พญา เทศบาลเมืองนราธิวาส อ.เมือง จังหวัด นราธิวาส

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2556

	ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2522 - 30 กันยายน 2556			
3.1 อบจ. 1 มิถุนายน 2522 - 30 กันยายน 2523 2556 10 1	1	4	-
3.2 สปจ. 1 ตุลาคม 2523 - 30 พฤศจิกายน 2526 2522 6 1	3	2	-
3.3 เทศบาล 1 ธันวาคม 2526 - 30 กันยายน 2556 34 4 -	29	10	-
เวลาราชการ 3.1 2523 10 1 3.2 2526 12 1 3.3 2556 10 1	34	4	-
2522 6 1 2523 10 1 2526 12 1			
1 4 - 3 2 - 29 10 -			
4 เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520	-	-	-
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534	-	2	8
เวลาราชการส่วนท้องถิ่น 29 10 - 31 2 -			
1 4 - (ทวีคูณ) - 2 7			
31 2 - 31 4 7			
รวมเวลาราชการทวีคูณ 31	-	2	8
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก	-	-	1
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง	-	2	7
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	34	6	7
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง	35	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 40,100.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 40,100.00 บาท

6 เงิน บำนาญ $\frac{40,100.00 \times 35}{50}$ = 28,070.00 บาท

7. เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 $\frac{28,070.00 \times 25 \times 31}{100 \times 35}$ = 6,215.50 บาท

(ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25)

8 เงิน บำนาญ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเห็นว่ายอดเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ 34,285.50 บาท

☐ รับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้ว _____ บาท

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

ครูเทศบาล

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาง ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2496

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.3 โรงเรียน เทศบาล 4 (รัฐประชานุเคราะห์) สังกัด เทศบาลนครสกลนคร 18

อำเภอ เมืองสกลนคร จังหวัด สกลนคร 2514

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2516 ตำแหน่ง ครูจัตวา

สังกัด โรงเรียนเทศบาล 3 ฯ ทม.สกลนคร อ.เมือง จังหวัด สกลนคร

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่

สังกัด จังหวัด

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2556

	ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2516 - 30 กันยายน 2556	40	9	-
2556 10 1			
2516 1 1			
40 9 -			
4 เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520	-	3	-
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534	-	2	8
ตั้งแต่วันที่ ถึง			
ตั้งแต่วันที่ ถึง			
ตั้งแต่วันที่ ถึง			
รวมเวลาราชการทวีคูณ	-	5	8
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก	-	-	-
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง	-	5	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	41	2	8
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง	41	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 55,570.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 55,570.00 บาท

6 เงิน บำนาญ $\frac{55,570.00 \times 41}{50}$ = 45,567.40 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 $\frac{45,567.40 \times 25}{100}$ (11,391.85 บาท) = 10,002.60 บาท

(ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25)

8 เงิน บำนาญ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเห็นว่ายอดเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ 55,570.00 บาท

☑ รับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้ว 200,000 บาท

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

เทศบาลตำแหน่งอื่น
แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาง ก. ชื่อสกุล ส เกิดวันที่ 25 มิถุนายน 2496

ตำแหน่ง นักบริหารงานเทศบาล ระดับ 8 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลตำบลอัมพวา 18

อำเภอ อัมพวา จังหวัด สมุทรสงคราม 2514

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2518 ตำแหน่ง ครูจัตวา

สังกัด รร.วัดราษฎร์ศรัทธาธรรม เขตพระโขนง จังหวัด กรุงเทพมหานคร

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2530

สังกัด เทศบาลเมืองนครปฐม จังหวัด นครปฐม

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2556

	ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 17 มิถุนายน 2518 - 30 กันยายน 2556	12	-	14
กทม. 17 มิถุนายน 2518 - 30 มิถุนายน 2530 2556 10 1	26	3	-
เทศบาล 1 กรกฎาคม 2530 - 30 กันยายน 2556 2518 6 17			
38 3 14	38	3	14
4 เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520	-	3	-
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534	-	2	8
กทม. 2530 7 1 เทศบาล 26 3 -			
2518 6 17 2556 10 1 - 2 8			
12 - 14 2530 7 1 26 5 8			
รวมเวลาราชการทวีคูณ 26 3 - 26	-	5	8
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก	-	-	-
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง	-	5	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	38	8	22
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง	39	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 54,090 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 54,090.00 บาท

6 เงิน บำนาญ $\frac{54,090 \times 39}{50}$ = 42,190.20 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 $\frac{42,190.20 \times 25 \times 26}{100 \times 39}$ = 7,031.70 บาท

(ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25)

8 เงิน บำนาญ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเห็นว่ายอดเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ 49,221.90 บาท

☐ รับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้ว _____ บาท

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

เทศบาลตำแหน่งอื่น

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 19 เมษายน 2496

ตำแหน่ง นักบริหารงานช่าง ระดับ 10 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ 18

อำเภอ เมืองกาฬสินธุ์ จังหวัด กาฬสินธุ์ 2514

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2520 ตำแหน่ง ครู 2

สังกัด โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม กรมสามัญศึกษา จังหวัด เพชรบูรณ์

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2525

สังกัด เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ อ.เมืองกาฬสินธุ์ จังหวัด กาฬสินธุ์

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2556

				ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 2 มิถุนายน 2520 - 30 กันยายน 2556				4	8	29
ที่อื่น 2 มิถุนายน 2520 - 28 กุมภาพันธ์ 2525	2556	10	1	31	7	-
เทศบาล 1 มีนาคม 2525 - 30 กันยายน 2556	2520	6	2			
	36	3	29	36	3	29
4 เวลาราชการทวีคูณ						
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520				-	-	-
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534				-	2	8
ที่อื่น 2525 3 1	เทศบาล	2556	10 1			
2520 6 2		2525	3 1			
4 8 29		31	7 -			
รวมเวลาราชการทวีคูณ	ทวีคูณ		2 8	-	2	8
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก		31	9 8	-	-	-
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน		32				
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง				-	2	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ				36	6	7
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง				37	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 58,890.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 58,890.00 บาท

6 เงิน บำนาญ $\frac{58{,}890.00 \times 37}{50}$ = 43,578.60 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 $\frac{43{,}578.60 \times 25 \times 32}{100 \times 37}$ = 9,422.40 บาท

(ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25)

8 เงิน บำนาญ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเห็นว่ายอดเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ 53,001.00 บาท

☑ รับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้ว 200,000 บาท

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

แบบคำนวณบำเหน็จ บำนาญ 2557 (แบ่งเงินเพิ่ม)

306

เทศบาลตำแหน่งอื่น
แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 2 ตุลาคม 2494

ตำแหน่ง เจ้าพนักงานป้องกันฯ ระดับ 5 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองลพบุรี 18

อำเภอ เมืองลพบุรี จังหวัด ลพบุรี 2512

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2535 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ป้องกันฯ 1

สังกัด เทศบาลเมืองตราด อ.เมืองตราด จังหวัด ตราด

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่

สังกัด จังหวัด

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2555

	ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 2 ตุลาคม 2535 - 30 กันยายน 2555	19	11	29
2555 10 1			
2535 10 2			
19 11 29			
4 เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520	-	-	-
ตั้งแต่วันที่ 2 ตุลาคม 2535 ถึง 15 พฤศจิกายน 2543 อ.เมืองตราด	8	1	14
บรรจุ 2543 11 16			
2535 10 2			
8 1 14			
รวมเวลาราชการทวีคูณ	8	1	14
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก	-	-	-
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง	8	1	14
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	28	1	13
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง	28	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 18,230.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 18,230.00 บาท

6 เงิน บำนาญปกติ $\frac{18,230.00 \times 28}{50}$ = 10,208.80 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 = - บาท

(ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25)

8 เงิน บำนาญปกติ ซึ่งคำนวณเห็นว่ายอดเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ 10,208.80 บาท

☐ รับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้ว _____ บาท

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

แบบคำนวณบำเหน็จบำนาญ 2557 (2)

ถายเงิน ครูอบจ.

307

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ ขรก.ถ่ายโอนเป็นสมาชิก กบข.

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกหอด อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาง ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2496

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.3 โรงเรียน บ้านสิริขุนหาญ สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ 18

อำเภอ ขุนหาญ จังหวัด ศรีสะเกษ 2514

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 9 มกราคม 2517 ตำแหน่ง ครู 2

สังกัด โรงเรียนบ้านบักดอง อ.ขุนหาญ อบจ.ศรีสะเกษ จังหวัด ศรีสะเกษ

ถ่ายโอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 16 เมษายน 2550

สังกัด โรงเรียนบ้านสิริขุนหาญ อ.ขุนหาญ อบจ.ศรีสะเกษ จังหวัด ศรีสะเกษ

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2556

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 9 มกราคม 2517 - 30 กันยายน 2556

									ปี	เดือน	วัน
2556	10	1			39	8	-		39	8	23
2517	2	1	(ตั้งแต่	9 - 31 ม.ค.)		-	23				
39	8	-			39	8	23				

4 เวลาราชการทวีคูณ

ตั้งแต่วันที่	7	ตุลาคม	2519	ถึง	5	มกราคม	2520		-	3	-
ตั้งแต่วันที่	23	กุมภาพันธ์	2534	ถึง	2	พฤษภาคม	2534		-	2	8
ตั้งแต่วันที่	3	พฤษภาคม	2534	ถึง	1	เมษายน	2543	อ.ขุนหาญ	8	10	29
					2543	4	2				
					2534	5	3				
รวมเวลาราชการทวีคูณ					8	10	29		9	4	7
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก									-	-	-
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน											
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง									9	4	7
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ									49	1	-
49 + 1/12 + 0/360 = 49 + 0.08 + 0 = 49.08 ปี									49.08	-	-

เวลาราชการก่อนถ่ายโอน	เทศบาล / อบจ. / อบต.
ตั้งแต่วันที่	

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 52,060.00 บาท เงินเดือนเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย (กรณีผู้รับบำนาญ) 41,889.67 บาท

6 บำนาญปกติของ ขรก. ที่ถ่ายโอนฯ และเป็นสมาชิก กบข. ตามสูตรของ กบข.= 41,889.67 x 49.08 / 50 = 41,118.90 บาท

แต่ไม่เกินร้อยละ 70 ของอัตรา เงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้าย เป็นเงิน = 41,889.67 x 70 / 100 = 29,322.77 บาท

ดังนั้น เงินบำนาญปกติ = 29,322.77 บาท

7 เบิกจ่ายเงินแบ่งตามสัดส่วนการรับราชการ

7.1 เงิน บำนาญปกติ ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ = 29,322.77 บาท

7.2 เงิน บำนาญปกติ ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ = - บาท

☑ รับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้ว 200,000 บาท

.....เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

แบบคำนวณบำเหน็จบำนาญ (ถ่ายโอน)

308

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ ขรก.ถ่ายโอนเป็นสมาชิก กบข.

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด อายุ 56 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 7 มกราคม 2506

ตำแหน่ง นักบริหารงานทั่วไป ระดับ 6 สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ อำเภอ เมืองกระบี่ 18

จังหวัด กระบี่ 2524

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2520 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด 1

สังกัด ฝ่ายบริหารและพัฒนาชนบท อบจ.ปัตตานี จังหวัด ปัตตานี

ถ่ายโอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2545

สังกัด เทศบาลตำบลตันหยง อ.ยะหริ่ง จังหวัด ปัตตานี

2 ลา ออกจากราชการด้วยเหตุ รับราชการนาน เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2556

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 3 ตุลาคม 2520 - 1 ตุลาคม 2556

								ปี	เดือน	วัน
2556	10	2			35	11	1	36	-	-
2520	11	1	(ตั้งแต่ 3 - 31 ต.ค.)		-	-	29			
35	11	1			36	-	-			

4 เวลาราชการทวีคูณ

ตั้งแต่วันที่	23	กุมภาพันธ์	2534	ถึง	2	พฤษภาคม	2534		-	2	8
ตั้งแต่วันที่	26	มกราคม	2547	ถึง	20	กรกฎาคม	2548	อ.ยะหริ่ง	1	5	26
			2548	7	21		1 5 20				
			2547	2	1		- - 6	(26 - 31 ม.ค.)			
รวมเวลาราชการทวีคูณ			1	5	20		1 5 26		1	8	4
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก									-	-	-
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน											
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง									1	8	4
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ									37	8	4
									37.68	-	-

$37 + \frac{8}{12} + \frac{4}{360} = 37 + 0.67 + 0.01 = 37.68$ ปี

เวลาราชการก่อนถ่ายโอน

ตั้งแต่วันที่ 3 ตุลาคม 2520 ถึง 30 พฤศจิกายน 2545

2545	12	1	25	1	29	
2520	11	1	-	2	8	(ทวีคูณ)
25	1	-	25	4	7	
(3 - 31 ท.ค.)		- 29				

$25 + \frac{4}{12} + \frac{7}{360} = 25 + 0.33 + 0.02 = 25.35$ ปี

เทศบาล / อบจ. / อบต.

1 ธันวาคม 2545 ถึง 1 ตุลาคม 2556

2556	10	2		10	10	1
2545	12	1	ทวีคูณ	1	5	26
10	10	1		12	3	27

$12 + \frac{3}{12} + \frac{27}{360} = 12 + 0.25 + 0.08$

12.33 ปี

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 23,340.00 บาท เงินเดือนเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย (กรณีผู้รับบำนาญ) 22,798.67 บาท

6 บำนาญปกติ ขรก. ที่ถ่ายโอนเป็นสมาชิก กบข. ตามสูตรของ กบข. $= \frac{22,798.67 \times 37.68}{50} =$ 17,181.08 บาท

แต่ไม่เกินร้อยละ 70 ของอัตรา เงินเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้าย เป็นเงิน $= \frac{22,798.67 \times 70}{100} =$ 15,959.07 บาท

ดังนั้น เงิน บำนาญปกติ = 15,959.07 บาท

7 เบิกจ่ายเงินแบ่งตามสัดส่วนการรับราชการ

7.1 เงิน บำนาญปกติ (ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ) = $\frac{15,959.07 \times 25.35}{37.68} =$ 10,736.79 บาท

7.2 เงิน บำนาญปกติ (ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ) = 15,959.07 - 10,736.79 = 5,222.28 บาท

☑ ขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้ว 200,000 บาท

รัฐบาล $\frac{200,000 \times 25.35}{37.68} =$ 134,554.14 บาท

ท้องถิ่น 200,000 - 134,554.14 = 65,445.86 บาท

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ครูอบจ. ถ่ายโอน

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ ขรก.ถ่ายโอน (ไม่เป็นสมาชิก กบข.)

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 10 พฤษภาคม 2496

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.3 โรงเรียน ลำปาววิทยาคม สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ 18

อำเภอ ยางตลาด จังหวัด กาฬสินธุ์ 2514

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2515 ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

สังกัด โรงเรียนสหัสขันธ์ กรมสามัญศึกษา จังหวัด กาฬสินธุ์

ถ่ายโอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2551

สังกัด โรงเรียนลำปาววิทยาคม อบจ.กาฬสินธุ์ จังหวัด กาฬสินธุ์

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2556

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 18 พฤษภาคม 2515 - 30 กันยายน 2556

	ปี	เดือน	วัน
2556 10 1	41	4	13
2515 5 18			
41 4 13			
4 เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520	-	3	-
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534	-	2	8
รวมเวลาราชการทวีคูณ	-	5	8
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก	-	-	-
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง	-	5	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	41	9	21
	42	-	-

เวลาราชการก่อนถ่ายโอน	เทศบาล / อบจ. / อบต.
ตั้งแต่วันที่	

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 56,450.00 บาท

เงิน บำนาญปกติ $\frac{56,450.00 \times 42}{50}$ = 47,418.00 บาท

คำนวณเงินตามสัดส่วนการรับราชการ

(1) เงิน บำนาญปกติ ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ = 47,418.00 บาท

(2) เงิน บำนาญปกติ ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ = - บาท

☑ รับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้ว 200,000 บาท

.....เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

310 แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ ขรก.ถ่ายโอนไม่เป็นสมาชิก กบข.

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - 7

ชื่อ นาย ก ชื่อสกุล เกิดวันที่ 4 ตุลาคม 2495

ตำแหน่ง สถาปนิก ระดับ 7 สังกัด เทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอ ธัญบุรี 18

จังหวัด ปทุมธานี 2513

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2528 ตำแหน่ง สถาปนิก 3

สังกัด กรมโยธาธิการ และผังเมือง จังหวัด พระนครศรีอยุธยา

ถ่ายโอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2545

สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลบึงยี่โถ อำเภอ ธัญบุรี จังหวัด ปทุมธานี

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2556

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2528 - 30 กันยายน 2556

	ปี	เดือน	วัน
2556 10 1	28	8	-
2528 2 1			
28 8 -			
	-	2	8
	-	2	8
	-	-	-
	-	2	8
	28	10	8
	29	-	-

4 เวลาราชการทวีคูณ

ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520

ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534

รวมเวลาราชการทวีคูณ

หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก

หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน

คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง

รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ

$28 + \frac{10}{12} + \frac{8}{360} = 28 + 0.83 + 0.02 = 28.85$ ปี

เวลาราชการก่อนถ่ายโอน

ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2528 ถึง 15 ธันวาคม 2545

2545	12	16	17	10	15
2528	2	1	-	2	8
17	10	15	18	-	23

$18 + \frac{23}{360} = 18 + 0.06 = 18.06$ ปี

เทศบาล / อบจ. / อบต.

16 ธันวาคม 2545 ถึง 30 กันยายน 2556

2556	10	1
2545	12	16
10	9	15

$10 + \frac{9}{12} + \frac{15}{360} = 10 + 0.75 + 0.04 = 10.79$ ปี

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 36,310.00 บาท

6 บำนาญปกติ ขรก. ที่ถ่ายโอนไม่เป็นสมาชิก กบข. ตามสูตรของ กบข. $= \frac{36,310.00 \times 29.00}{50} = 21,059.80$ บาท

7 เบิกจ่ายเงินแบ่งตามสัดส่วนการรับราชการ

7.1 เงิน บำนาญปกติ (ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ) $= \frac{21,059.80 \times 18.06}{28.85} = 13,183.36$ บาท

7.2 เงิน บำนาญปกติ (ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ) = 21,059.80 - 13,183.36 = 7,876.44 บาท

☑ ขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้ว 200,000 บาท

รัฐบาล $\frac{200,000 \times 18.06}{28.85} = 125,199.31$ บาท

ท้องถิ่น 200,000 - 125,199.31 = 74,800.69 บาท

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

ครูอบจ.ถ่ายโอน
311

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ ขรก.ถ่ายโอน (ไม่เป็นสมาชิก กบข.)

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☐ บำนาญปกติ ☑ บำเหน็จตกทอด อายุ 39 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2517

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.3 โรงเรียน เมืองสมเด็จ สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ 18

อำเภอ เมืองกาฬสินธ์ จังหวัด กาฬสินธุ์ 2535

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2542 ตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 3

สังกัด โรงเรียนวัดเกาะสุวรรณราม เขตสายไหม จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ถ่ายโอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2552

สังกัด โรงเรียนทรายมูลพิทยาคม อ.สมเด็จ อบจ.กาฬสินธ์ จังหวัด กาฬสินธุ์

2 ให้ ออกจากราชการด้วยเหตุ ถึงแก่กรรม (ปอดแตกจากอุบัติเหตุจราจร) เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2556

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2542 - 25 เมษายน 2556

			ปี	เดือน	วัน
2556	4	26	13	4	6
2542	12	20			
13	4	6			

4 เวลาราชการทวีคูณ

ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520

ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534

	-	-	-
	-	-	-
รวมเวลาราชการทวีคูณ	-	-	-
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก	-	-	-
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง	-	-	-
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	13	4	6
13 + 4/12 + 6/360 = 13 + 0.33 + 0.02 = 13.35 ปี	13	-	-

เวลาราชการก่อนถ่ายโอน	เทศบาล / อบจ. / อบต.
ตั้งแต่วันที่	

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 21,460.00 บาท

เงิน บำเหน็จตกทอด 21,460.00 x 13 = 278,980.00 บาท

คำนวณเงินตามสัดส่วนการรับราชการ

(1) เงิน บำเหน็จตกทอด ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ = 278,980.00 บาท

(2) เงิน บำเหน็จตกทอด ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ = - บาท

☐ รับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้ว _____ บาท

.....เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

ถ่ายโอน **เทศบาลตำแหน่งสิ**

312

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ ขรก.ถ่ายโอน (ไม่เป็นสมาชิก กบข.)

ตรวจสอบ ☑ บำเหน็จปกติ ☐ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย จ. ชื่อสกุล ง. เกิดวันที่ 4 ตุลาคม 2495

ตำแหน่ง นายช่างโยธา ระดับ 7 สังกัด เทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอ เมืองสระบุรี 18

จังหวัด สระบุรี 2513

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2528 ตำแหน่ง สถาปนิก 3

สังกัด กรมโยธาธิการ และผังเมือง จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ถ่ายโอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2545

สังกัด เทศบาลเมืองสระบุรี จังหวัด สระบุรี

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2556

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2528 - 30 กันยายน 2556

	ปี	เดือน	วัน
2556 10 1	28	8	-
2528 2 1			
28 8 -			
4 เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520			
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534	-	2	8
รวมเวลาราชการทวีคูณ	-	2	8
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก	-	-	-
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง	-	2	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	28	10	8
$28 + \frac{10}{12} + \frac{8}{360} = 28 + 0.83 + 0.02 = 28.85$ ปี	29	-	-

เวลาราชการก่อนถ่ายโอน

ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2528 ถึง 15 ธันวาคม 2545

2545	12	16	17	10	15
2528	2	1	-	2	8
17	10	15	18	-	23

$18 + \frac{23}{360} = 18 + 0.06 = 18.06$ ปี

เทศบาล / อบจ. / อบต.

16 ธันวาคม 2545 ถึง 30 กันยายน 2556

2556	10	1
2545	12	16
10	9	15

$10 + \frac{9}{12} + \frac{15}{360} = 10 + 0.75 + 0.04 = 10.79$ ปี

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 36,310.00 บาท

6 บำเหน็จปกติข้าราชการถ่ายโอนไม่เป็นสมาชิก กบข. ตามสูตรของ กบข. = 36,310.00 X 29.00 = 1,052,990.00 บาท

7 เบิกจ่ายเงินแบ่งตามสัดส่วนการรับราชการ

7.1 เงิน บำเหน็จปกติ (ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ) = $\frac{1,052,990.00 \times 18.06}{28.85}$ = 659,168.09 บาท

7.2 เงิน บำเหน็จปกติ (ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ) = 1,052,990.00 - 659,168.09 = 393,821.91 บาท

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

เทศบาลตำแหน่งอื่น

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 31 มีนาคม 2496

ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ป้องกันฯ ระดับ 5 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา 18

อำเภอ เมืองฉะเชิงเทรา จังหวัด ฉะเชิงเทรา 2514

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2518 ตำแหน่ง พนักงานขับรถยนต์ดับเพลิง (วิสามัญ)

สังกัด เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัด ฉะเชิงเทรา

ยกฐานะหรือเปลี่ยนฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2529

สังกัด เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัด ฉะเชิงเทรา

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2556

	ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2518 - 30 กันยายน 2556	38	4	-
2556 10 1			
2518 6 1			
38 4 -			
4 เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520	-	-	-
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534	-	2	8
ตั้งแต่วันที่ ถึง			
รวมเวลาราชการทวีคูณ	-	2	8
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก	-	-	-
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง	-	2	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	38	6	8
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง	39	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 23,340.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 23,340.00 บาท

6 เงิน บำนาญ $\frac{23,340.00 \times 39}{50}$ = 18,205.20 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 $\frac{18,205.20 \times 25}{100}$ = 4,551.30 บาท

(ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25)

8 เงิน บำนาญ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเห็นว่ายอดเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ 22,756.50 บาท

☑ รับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้ว 200,000 บาท

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☐ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด ☑ เงินทดแทน

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย ง. ชื่อสกุล จ. เกิดวันที่ 7 มีนาคม 2496

ตำแหน่ง ภารโรงโรงเรียน (วิสามัญ) ระดับ - สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ 18

อำเภอ เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ 2514

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2519 ตำแหน่ง ภารโรงโรงเรียน (วิสามัญ)

สังกัด โรงเรียนเทศบาลบ้านค่าย เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ยกฐานะหรือเปลี่ยนฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่

สังกัด จังหวัด

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2556

	ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 15 ตุลาคม 2519 - 30 กันยายน 2556	36	11	16
2556 10 1			
2519 10 15			
36 11 16			
4 เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520	-	-	-
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534	-	-	-
ตั้งแต่วันที่ ถึง	-	-	-
รวมเวลาราชการทวีคูณ	-	-	-
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก	-	-	-
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง			
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	36	11	16
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง	37	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 15,290.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 15,290.00 บาท

6 เงิน ทดแทน 15,290.00 X 37 = 565,730.00 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 = - บาท

(ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25)

8 เงิน ทดแทน ซึ่งคำนวณเห็นว่ายอดเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ 565,730.00 บาท

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

ครูเทศบาล แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

315

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☒ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 31 มีนาคม 2498

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.2 โรงเรียน เทศบาล 2 (วัดเกษมสรณาราม) สังกัด เทศบาลตำบลอัมพวา 18

อำเภอ อัมพวา จังหวัด สมุทรสงคราม 2516

ขึ้นทะเบียนกองประจำการ เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2521 ตำแหน่ง ทหารเกณฑ์ สังกัด กองทัพเรือ

ปลดเป็นทหารกองหนุน เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2523

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2520 ตำแหน่ง ครู 2

สังกัด โรงเรียนเทศบาล 3 (วัดอัมพวันเจติยาราม) เทศบาลตำบลอัมพวา จังหวัด สมุทรสงคราม

กลับเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 16 เมษายน 2523

สังกัด โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดเกษมสรณาราม) เทศบาลตำบลอัมพวา จังหวัด สมุทรสงคราม

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2558

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่

				ปี	เดือน	วัน
เทศบาล	1 กรกฎาคม 2520	-	31 มกราคม 2520	-	7	-
ทหารเกณฑ์	1 กุมภาพันธ์ 2521	-	31 มกราคม 2523	2	-	-
เทศบาล	16 เมษายน 2523	-	30 กันยายน 2558	35	5	15
				38	-	15

(3.1 เทศบาล)	(3.2 ทหารเกณฑ์)	(3.3 เทศบาล)	
2521 2 1	2523 2 1	2558 10 1	- 7 -
2520 7 1	2521 2 1	2523 4 16	2 - -
- 7 -	2 - -	35 5 15	35 5 15
			38 - 15

เวลาราชการคำนวณเงินเพิ่ม 25 (ตามข้อ 3.1 และ 3.3)

- 7 -		36 - 15
35 5 15	(ทวีคูณ)	- 2 2 (ลา 6 วัน)
36 - 15		36 2 17 = 36 ปี

4 เวลาราชการทวีคูณ

ตั้งแต่วันที่	7 ตุลาคม 2519	ถึง	5 มกราคม 2520			
ตั้งแต่วันที่	23 กุมภาพันธ์ 2534	ถึง	2 พฤษภาคม 2534	-	2	8
รวมเวลาราชการทวีคูณ				-	2	8
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก				-	-	6
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน						
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง				-	2	2
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ				38	2	17
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง				38	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 45,290.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 45,290.00 บาท

6 เงิน บำนาญปกติ $\frac{45,290.00 \times 38}{50}$ = 34,420.40 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 $\frac{34,420.40 \times 25 \times 36}{100 \times 38}$ = 8,152 20 บาท

(ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25)

8 เงิน บำนาญ + เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 ซึ่งคำนวณเห็นว่ายอดเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ = 42,572.60 บาท

☐ รับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้ว _____ บาท

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

แบบคำนวณเงินบำนาญ 2559 (ครู) แปงเงินเพิ่ม

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ อบต.ตำแหน่งอื่น

ตรวจสอบ ☑ บำเหน็จปกติ ☐ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 39 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย ข. ชื่อสกุล ค. เกิดวันที่ 19 มีนาคม 2518

ตำแหน่ง เจ้าพนักงานป้องกันฯ ระดับ 4 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลบางโปรง 18

อำเภอ เมืองสมุทรปราการ จังหวัด สมุทรปราการ 2536

1 1.1 ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการ เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2536 ปลดเป็นทหารกองหนุนวันเดียวกัน (สำเร็จการศึกษาวิชาทหาร รด.ปี 3)

1.2 นักเรียนจ่า 24 เมษายน 2537 ตำแหน่ง นักเรียนจ่าทหารเรือ

สังกัด กรมการแพทย์ทหารเรือ กองทัพเรือ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

1.3 บรรจุเข้ารับราชการ เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2539 ตำแหน่ง จ่าตรี

สังกัด กองทัพเรือ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2554

สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลบางโปรง จังหวัด สมุทรปราการ

2 ลา ออกจากราชการด้วยเหตุ ประกอบธุรกิจส่วนตัว เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2557

	ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 12 เมษายน 2539 - 15 พฤษภาคม 2557	18	1	4
2557 5 16			
2539 4 12			
18 1 4			
4 เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534			
ตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน 2549 ถึง 26 มกราคม 2550	-	4	8
(กระทรวงกลาโหม) 2550 1 27			
2549 9 19			
รวมเวลาราชการทวีคูณ - 4 8	-	4	8
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก	-	-	-
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง	-	4	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	18	5	12
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง	18	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 18,190.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 18,190.00 บาท

6 เงิน บำเหน็จปกติ 18,190.00 X 18 = 327,420.00 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 = - บาท

(ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25)

8 เงิน บำเหน็จปกติ ซึ่งคำนวณเห็นว่ายอดเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ = 327,420.00 บาท

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ เทศบาลตำแหน่งอื่น

ตรวจสอบ ☑ บำเหน็จปกติ ☐ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 33 ปี

เลขที่บัตรประชาชน 3 - 4409 - 00953 - 69 - 2

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 23 ตุลาคม 2524

ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ ระดับ 5 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองเลย 18

อำเภอ เมืองเลย จังหวัด เลย 2542

1 1.1 ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการ เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2543

ปลดเป็นทหารกองหนุนวันเดียวกัน (สำเร็จการศึกษาวิชาทหาร รด.ปี 3)

1.2 นักเรียนจ่า 29 เมษายน 2544 ตำแหน่ง นักเรียนจ่าทหารเรือ

สังกัด กรมยุทธศึกษาทหารเรือ กองทัพเรือ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

1.3 บรรจุเข้ารับราชการ เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2546 ตำแหน่ง จ่าตรี

สังกัด กองทัพเรือ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2554

สังกัด เทศบาลเมืองเลย จังหวัด เลย

2 ลา ออกจากราชการด้วยเหตุ เพื่อไปประกอบอาชีพอื่น เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2557

	ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 22 เมษายน 2546 - 31 ตุลาคม 2557	11	6	9
2557 11 1			
2546 4 22			
11 6 9			
4 เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2547 ถึง 30 กันยายน 2548 (กระทรวงกลาโหม)	1	-	15
ตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน 2549 ถึง 26 มกราคม 2550 (กระทรวงกลาโหม)	-	4	8
2548 10 1 / 2550 1 27			
2547 9 16 / 2549 9 19			
รวมเวลาราชการทวีคูณ 1 - 15 / - 4 8	1	4	23
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก	-	-	-
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง	1	4	23
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	12	11	2
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง	13	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 18,590.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 18,590.00 บาท

6 เงิน บำเหน็จปกติ 18,590.00 X 13 = 241,670.00 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 = - บาท

(ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25)

8 เงิน บำเหน็จปกติ ซึ่งคำนวณเห็นว่ายอดเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ = 241,670.00 บาท

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

เทศบาลตำแหน่งอื่น

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☑ บำเหน็จปกติ ☐ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 34 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย ง. ชื่อสกุล จ. เกิดวันที่ 18 มีนาคม 2521

ตำแหน่ง จพง.สาธารณสุขชุมชน ระดับ 4 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองเดชอุดม 18

อำเภอ เดชอุดม จังหวัด อุบลราชธานี 2539

1 1.1 นักเรียนจ่า 27 เมษายน 2540 ตำแหน่ง นักเรียนจ่าทหารเรือ

1.2 ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการ เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2540 ปลดเป็นทหารกองหนุนวันเดียวกัน (สำเร็จการศึกษาวิชาทหาร รด.ปี 3)

1.3 ได้นับเวลาราชการ ตั้งแต่วันที่ 16 ธันวาคม 2540 ตำแหน่ง นักเรียนจ่าทหารเรือ

สังกัด กรมยุทธศึกษาทหารเรือ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2553

สังกัด เทศบาลเมืองเดชอุดม อ.เดชอุดม จังหวัด อุบลราชธานี

2 ลา ออกจากราชการด้วยเหตุ ไปประกอบอาชีพอื่น เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2555

	ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 16 ธันวาคม 2540 - 31 สิงหาคม 2555	14	8	15
2555 9 1			
2540 12 16			
14 8 15			
4 เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534			
ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2543 ถึง 30 กันยายน 2543 (กอ.รมน.)	-	6	-
ตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน 2549 ถึง 26 มกราคม 2550 (กระทรวงกลาโหม)	-	4	8
2550 1 27 — 2550 1 27			
2549 9 19 — 2549 9 19			
รวมเวลาราชการทวีคูณ - 4 8 — - 4 8	-	10	8
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก	-	-	-
หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง	-	10	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	15	6	23
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง	16	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 15,440.00 บาท (เงิน ส.พ.ร.) 280 บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 15,720.00 บาท

6 เงิน บำเหน็จปกติ 15,720.00 X 16 = 251,520.00 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 = - บาท

(ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25)

8 เงิน บำเหน็จปกติ ซึ่งคำนวณเห็นว่ายอดเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ = 251,520.00 บาท

ลงทะเบียนแล้ว	ฐานข้อมูล	สแกนแล้ว

..... เจ้าหน้าที่ผู้คำนวณ

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

ตัวอย่างประเด็นทักท้วงกรณีต่างๆ

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๔๖๗๕

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง อนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติข้าราชการส่วนท้องถิ่นเทศบาลนครสมุทรสาคร

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สค ๐๐๓๗.๕/๑๒๗๓๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลนครสมุทรสาคร จ่ายเงินบำนาญปกติและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ ให้แก่พนักงานครูเทศบาล จำนวน ๕ ราย ซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนานตามโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า การคำนวณเงินบำนาญปกติถูกต้อง แต่คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติราย นาง ก. และ นาย ข. คลาดเคลื่อน ดังนี้

๑. นาง ก. บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกสังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๘ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๕ มีเวลาราชการปกติรวมเวลาทวีคูณ ๗ ปี ๕ เดือน ๑๙ วัน ซึ่งเป็นเวลาที่รับราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ โดยมีกฎหมายกำหนดขึ้นใช้เป็นการเฉพาะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๖ ต่อมาเมื่อโอนมารับราชการสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ มีเวลาราชการปกติรวมเวลาทวีคูณ ๑๙ ปี ๑ เดือน รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ๒๗ ปี (๒๖ ปี ๖ เดือน ๑๙ วัน) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ กำหนดว่า"ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร และ ข้อ ๓๙ (๓) กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้โอนไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น โดยมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ ให้คำนวณโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติคูณด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาที่ข้าราชการผู้นั้นมารับราชการส่วนท้องถิ่นหารด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการอยู่ทางสังกัดเดิมและทางราชการส่วนท้องถิ่นรวมกัน ดังนั้น เมื่อนาง ก. ได้รับบำนาญปกติ จำนวน ๒๐,๔๒๘.๒๐ บาท โดยมีเวลาราชการที่รับราชการส่วนท้องถิ่น ๑๙ ปี ๑ เดือน จึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ = $\frac{๒๐,๔๒๘.๒๐ \times ๒๕ \times ๑๙}{๑๐๐ \times ๒๗}$ = ๓,๕๙๓.๘๕ บาท

/๒. นาย ข. ...

๒. นาย ข. บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๒๖ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๓๒ มีเวลาราชการปกติรวมเวลาทวีคูณ ๕ ปี ๘ เดือน ต่อมาเมื่อโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ มีเวลาราชการปกติรวมเวลาทวีคูณ ๒๒ ปี ๑๐ เดือน ๘ วัน รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ๒๙ ปี (๒๘ ปี ๖ เดือน ๘ วัน) ดังนั้น การคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ จึงต้องเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๓) ดังกล่าวตามข้อ ๑ ฉะนั้น เมื่อนาย ข. ได้รับบำนาญปกติ จำนวน ๒๐,๓๖๙.๖๐ บาท มีเวลาราชการที่รับราชการส่วนท้องถิ่น ๒๒ ปี ๑๐ เดือน ๘ วัน จึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ = $\frac{๒๐,๓๖๙.๖๐ \times ๒๕ \times ๒๓}{๑๐๐ \times ๒๙}$ = ๔,๐๓๘.๘๐ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติให้พนักงานครูเทศบาลทั้ง ๒ ราย อีกครั้งหนึ่ง และส่งสำเนาคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒวิตยากร
(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑ – ๑๔๓
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๔๙๖๔

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติพนักงานครูเทศบาล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอุดรธานี ที่ อด ๐๐๓๗.๕/๓๑๙ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลนครอุดรธานี จ่ายเงินบำนาญปกติและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติให้แก่ นาย จ. พนักงานครูเทศบาล ซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน ตามโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า การคำนวณเงินบำนาญปกติถูกต้อง แต่คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ คลาดเคลื่อน เนื่องจาก นายสมภพฯ บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกสังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๘ ซึ่งเป็นเวลาที่รับราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ โดยมีกฎหมายกำหนดขึ้นใช้เป็นการเฉพาะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๖ ต่อมาโอนมารับราชการสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญทั้งสิ้น ๒๗ ปี (๒๖ ปี ๖ เดือน ๑๙ วัน) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ กำหนดว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร และข้อ ๓๙ (๔) กำหนดให้ข้าราชการเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ดังนั้น นาย จ. จึงไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติตามระเบียบดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากบำนาญปกติ และส่งสำเนาคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒวิตยากร
(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑ - ๑๔๓
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๗๐๑๓

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอรับเงินบำนาญข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอลาออก

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู

อ้างถึง หนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ นภ ๐๐๒๓.๕/๓๘๒๔ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๓๙,๕๒๔ บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๙,๘๘๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๔๘,๒๐๐ บาท ให้แก่ นาย ข. ข้าราชการส่วนจังหวัด ซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๗ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้วขอเรียนว่า การคำนวณเงินบำนาญปกติถูกต้อง แต่คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติคลาดเคลื่อน เนื่องจากนาย ข. บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกตำแหน่ง ครูจัตวา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๑๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๓ (๗ ปี ๔ เดือน) ต่อมาโอนไปสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๒๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ (๙ ปี ๘ เดือน) และได้โอนมาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ (๒๓ ปี ๙ เดือน) รวมเวลาราชการปกติ จำนวน ๔๐ ปี ๙ เดือน เวลาราชการทวีคูณ จำนวน ๕ เดือน ๘ วัน รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง ๔๑ ปี ดังนั้น การคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ จึงต้องเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๓) เมื่อนาย ข. ได้รับบำนาญจำนวน ๓๙,๕๒๔ และมีเวลาราชการส่วนท้องถิ่นในช่วงที่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย สำหรับคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ จำนวน ๓๒ ปี นาย ข. จึงได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ จำนวน $\frac{๓๙,๕๒๔ \times ๒๕ \times ๓๒}{๑๐๐ \times ๔๑}$ = ๗,๗๑๒ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ อีกครั้งหนึ่ง และส่งสำเนาคำสั่งจ่ายเงินที่แก้ไขถูกต้องแล้วให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒวิตยากร
(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑ – ๑๔๓
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ตัวอย่าง

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๑๘๔๔๘

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง อนุมัติจ่ายเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สค ๐๐๒๓.๕/๑๒๖๖๘ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกขาม จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๕,๑๓๖.๘๐ บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๓,๗๘๔.๒๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๑๘,๙๒๑ บาท ให้แก่ นาง ข. พนักงานส่วนตำบล ซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า การจ่ายเงินบำนาญและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ไม่ถูกต้อง ดังนี้

๑. นาง ข. บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๒๙ ตำแหน่ง ผู้ช่วยพยาบาล ๑ แผนกพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช คณะแพทย์ศาสตร์ศิริราชพยาบาล และได้โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลโคกขาม จังหวัดสมุทรสาคร เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ มีเวลาราชการปกติ ๒๘ ปี ๓ เดือน ๑๕ วัน เวลาราชการทวีคูณ ๒ เดือน ๘ วัน รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ๒๘ ปี (๒๘ ปี ๕ เดือน ๒๓ วัน) สำหรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๔) กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ แต่อย่างใด

๒. นาง ข. ขอลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน มิใช่พ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุตามมาตรา ๒๑ นาง ข. จึงพ้นสภาพการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ดังนั้น เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ใช้ในการคำนวณจึงต้องเป็นเงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งไม่สามารถนำเอาหลักการเลื่อนขั้นเงินเดือนเพราะเหตุเกษียณอายุมาใช้เป็นฐานการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล ข้อ ๑๖ ได้ ดังนั้น ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญจะต้องใช้เงินเดือนเดือนกันยายนที่ได้รับ ซึ่ง นาง ข. ได้รับเงินเดือน จำนวน ๒๖,๑๒๐ บาท เมื่อคำนวณบำนาญ นาง ข. จึงได้รับเงินบำนาญปกติ จำนวน ๑๔,๖๒๗.๒๐ บาท (๒๖,๑๒๐ x ๒๘/๕๐)

/จึงเรียน ...

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำนาญและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ อีกครั้งหนึ่ง พร้อมจัดส่งสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒวิตยากร
(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑ – ๑๔๓
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๓๒๔๒

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง อนุมัติจ่ายเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สค ๐๐๒๓.๕/๗๑๖ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลนครอ้อมน้อย จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๕๔,๗๕๐.๗๕ บาท ให้แก่ นาย จ. พนักงานครูเทศบาล ซึ่งพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า คำสั่งจังหวัดสมุทรสาคร ที่ ๑๔๘/๒๕๕๘ สั่ง ณ วันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญให้แก่พนักงานครูเทศบาล คลาดเคลื่อน กล่าวคือ อนุมัติให้เทศบาลนครอ้อมน้อย จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๕๔,๗๕๐.๗๕ บาท ให้แก่ นาย จ. โดยไม่ระบุจำนวนเงินบำนาญปกติและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ให้ชัดเจนอาจส่งผลต่อการคำนวณเงินบำเหน็จดำรงชีพและเงินบำเหน็จตกทอดในโอกาสต่อไป เนื่องจากในการคำนวณเงินดังกล่าวไม่นำเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ มารวมคำนวณด้วย จึงขอให้จังหวัดระบุการจ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๔๓,๘๐๐.๖๐ บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๑๐,๙๕๐.๑๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๕๔,๗๕๐.๗๕ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำนาญและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ อีกครั้ง พร้อมจัดส่งสำเนาคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒวิตยากร
(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑ – ๑๔๓
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๑๕๓๒๕

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๓.๕/๒๒๖๙๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลเมืองศรีสะเกษ จ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ นาย ค. พนักงานเทศบาล จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า คำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพระบุ นาย ค. ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ ๖๗,๕๖๐ บาท ไม่ถูกต้อง เนื่องจากกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑ กำหนดให้บำเหน็จดำรงชีพให้จ่ายในอัตราสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับแต่ไม่เกินสี่แสนบาท โดยบำนาญรายเดือนของ นาย ค. ที่ถูกต้องคือ จำนวน ๕๕,๓๙๙.๒๐ บาท (ไม่รวมเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕ และเงิน ช.ค.บ.) ซึ่งเป็นไปตามแบบขอรับบำเหน็จดำรงชีพ (บ.ท.๑๖) ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ของนาย ค.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพอีกครั้ง แล้วส่งสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒวิตยากร
(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑ – ๑๔๓
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๓๒๔๓

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอส่งคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๑๔๙๗๘ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้แก่ นาย ก. พนักงานเทศบาลผู้รับบำนาญ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า การจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพของ นาย ก. ไม่ถูกต้อง เนื่องจากนาย ก. เกิดวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๔๙๓ อายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งตามกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑ (๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสี่แสนบาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท ดังนั้น นาย ก. จึงยังไม่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพตามกฎกระทรวงดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพอีกครั้ง พร้อมรายงานผลการพิจารณาให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒวิตยากร
(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑ – ๑๔๓
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ตัวอย่าง

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๐๑๑

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง อนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ นาย จ. พนักงานส่วนตำบล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนราธิวาส ที่ นธ ๐๐๒๓.๕/๔๓๗ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลบาเระเหนือ จ่ายเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ๔๔,๐๐๐ บาท ให้แก่ นาย จ. ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชน ระดับ ๕ ซึ่งขอลาออกจากราชการเนื่องจากได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ บัญญัติให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึงสิบปีบริบูรณ์มีสิทธิได้รับบำเหน็จจะต้องลาออกด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามนัยมาตรา ๑๒ คือ เหตุทดแทน เหตุทุพพลภาพ เหตุสูงอายุและเหตุรับราชการนาน และกรณีลาออกโดยไม่เข้าเหตุ ๔ เหตุดังกล่าวจะต้องมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์จึงมีสิทธิรับบำเหน็จตามความนัยมาตรา ๒๐ และ มาตรา ๓๒ (๑) ดังนั้น กรณี นาย จ. ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ๔ ปี และได้ขอลาออกจากราชการเนื่องจากได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน ซึ่งไม่เข้าด้วยเหตุ ๔ เหตุ จึงไม่มีสิทธิรับเงินบำเหน็จปกติตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๓๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญฯ ดังกล่าวแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จปกติ และตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินดังกล่าว แล้วรายงานให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒวิตยากร
(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑ – ๑๔๓
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๕๖๔๔

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอรับเงินบำเหน็จปกติพนักงานเทศบาลสังกัดเทศบาลนครอ้อมน้อย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สค ๐๐๒๓.๕/๑๔๕๘๘ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลนครอ้อมน้อย จ่ายเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ๑๙๖,๘๒๐ บาท ให้แก่ พันจ่าเอก ง. พนักงานเทศบาล ซึ่งลาออกจากราชการเพื่อไปดูแลครอบครัว ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารแล้ว ขอเรียนว่า การคำนวณเงินบำเหน็จปกติคลาดเคลื่อน เนื่องจาก พันจ่าเอก ง. เริ่มเป็นนักเรียนจ่าทหารเรือชั้นปีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๑ ตามคำสั่งกรมยุทธศึกษาทหารเรือ ที่ ๔๑/๒๕๔๑ เรื่อง ให้เป็นนักเรียนจ่าทหารเรือ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๑ เมื่อสำเร็จการศึกษาได้รับการแต่งตั้งยศนักเรียนจ่าและบรรจุเข้ารับราชการ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๓ ต่อมาโอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดเทศบาลนครอ้อมน้อย เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ พันจ่าเอก ง. ซึ่งได้รับเงินเดือนตั้งแต่เป็นนักเรียนจ่าทหารเรือมีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันที่เป็นนักเรียนจ่าทหารเรือจนถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งกำหนดให้การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้นับแต่วันรับราชการและรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน ซึ่งมิใช่อัตราข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิสามัญหรือลูกจ้าง และคณะรัฐมนตรีได้ลงมติอนุมัติหลักการให้เฉพาะข้าราชการทหารในสังกัดกระทรวงกลาโหมซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๐ ได้รับสิทธิการนับเวลาราชการเป็นทวีคูณ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับกรมการเงินกลาโหมได้บันทึกรับรองเวลาราชการตอนเป็นทหารของ พันจ่าเอก ง. ได้ตรวจสอบเวลาราชการแล้ว ขอรับรองว่า ข้อ ๘ มีสิทธิได้นับเวลาราชการทวีคูณดังกล่าวเป็นเวลา ๔ เดือน ๘ วัน เมื่อรวมกับเวลาราชการปกติ ๑๔ ปี ๗ เดือน ๕ วัน เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณ ๑๕ ปี (๑๔ ปี ๑๑ เดือน ๑๓ วัน) พันจ่าเอก ง. จึงมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ๒๒๗,๑๐๐ บาท (๑๕,๑๔๐ x ๑๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จปกติอีกครั้งหนึ่ง แล้วส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมสำเนาคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒวิตยากร
(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑ – ๑๔๓
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๓๐๐๑

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่พนักงานเทศบาล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสกลนคร ที่ สน ๐๐๒๓.๕/๒๐๖๑๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลตำบลวานรนิวาส จ่ายเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ๓๑๘,๓๗๐ บาท ให้แก่ นาย ก. พนักงานเทศบาล ซึ่งลาออกจากราชการเพื่อไปประกอบอาชีพอื่นและดูแลบิดามารดา ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า การคำนวณเงินบำเหน็จปกติคลาดเคลื่อน เนื่องจากตามสำเนาคำสั่งจังหวัดสกลนคร ที่ ๑๙๙๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ เรื่อง การแต่งตั้งพนักงานของรัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ โดยได้มอบหมายให้ นาย ก. ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข ๓ พ. สถานีอนามัยบ้านดงหม้อทอง สังกัดสำนักงานสาธารณสุขอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เป็นระยะเวลา ๓ ปี ๑ เดือน ๙ วัน ขณะนั้นยังคงเป็นพนักงานของรัฐซึ่งมิใช่ข้าราชการ และนาย ก. ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ในตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข ระดับ ๔ ตามหนังสือ สป.๒๑๖๕/๔๗ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ ต่อมาได้โอนย้ายมารับราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๙ สังกัดเทศบาลตำบลวานรนิวาส ดังนั้น นาย ก. จึงมีสิทธิได้นับเวลาราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ๑๐ ปี (๑๐ ปี ๔ เดือน ๒๑ วัน) นาย ก. มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ๒๔๔,๙๐๐ บาท (๒๔,๔๙๐ x ๑๐)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จปกติอีกครั้ง พร้อมจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง และสำเนาคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒวิตยากร
(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑ – ๑๔๓
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๑๑๕๗๙

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง อนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษให้แก่ทายาท นาง ก.

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สค ๐๐๓๗.๕/๑๑๕๒๔ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ๒๕,๕๗๒.๓๐ บาท และเงินช่วยพิเศษ จำนวน ๒๐,๑๗๘.๖๐ บาท ให้แก่ทายาทนาง ก. พนักงานครูเทศบาล ผู้รับบำนาญ ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารหลักฐานแล้ว ขอเรียนว่า การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ นาย ข. บุตรบุญธรรม ไม่ถูกต้อง เนื่องจากหลักฐานทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม นาย ค. สามีของนาง ก. เป็นผู้รับ นาย ข. เป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งนาง ก. เป็นผู้ให้ความยินยอมตามพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๑๕๙๘/๒๕ ผู้จะรับบุตรบุญธรรมหรือผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม ถ้ามีคู่สมรสอยู่ต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรสก่อน แต่เนื่องจาก มาตรา ๑๕๙๘/๒๖ ผู้เยาว์ที่เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลใดอยู่จะเป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นอีกในขณะเดียวกันไม่ได้ เว้นแต่เป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสของผู้รับบุตรบุญธรรม ถ้าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะจดทะเบียนรับผู้เยาว์ซึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของตนเองด้วยจะต้องได้รับความยินยอมของคู่สมรสซึ่งเป็นผู้รับบุตรบุญธรรมอยู่แล้ว ดังนั้น การที่นาย ข. จะได้รับเงินบำเหน็จตกทอดของนาง ก. จะต้องปรากฏหลักฐานทะเบียนการรับบุตรบุญธรรมของนาง ก. ด้วย ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๙ (๔) (ง)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาหากไม่ปรากฏเอกสารหลักฐานดังกล่าว ขอให้จังหวัดทบทวนการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทอีกครั้ง แล้วส่งสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒวิตยากร
(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑ – ๑๔๓
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๑๔๗๒๐

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอให้จังหวัดพิจารณาสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ สพ ๐๐๒๓.๕/๑๙๑๓๒ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ๑๖๙,๒๓๐ บาท และเงินช่วยพิเศษ จำนวน ๒๕,๘๒๔ บาท ให้แก่ทายาท นาย จ. พนักงานเทศบาลผู้รับบำนาญ ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทคลาดเคลื่อน กล่าวคือ นาย จ. ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ซึ่งในขณะนั้น นาง ค. บุตรยังมีชีวิตอยู่ (ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖) จึงมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอดในฐานะทายาท นาย จ. ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๔๗ และ ๔๘ เงินบำเหน็จตกทอดจึงต้องแบ่งให้แก่บุตรของนาย จ. ทั้ง ๓ คน แต่เมื่อนาง ค. ถึงแก่กรรมเงินบำเหน็จตกทอดดังกล่าวย่อมตกเป็นกองมรดกสู่ทายาทของนาง ค.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้กับทายาทอีกครั้งหนึ่ง แล้วส่งสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒวิตยากร
(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑ – ๑๔๓
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๓๑๔

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอรับเงินบำเหน็จตกทอด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครปฐม ที่ นฐ ๐๐๒๓.๕/๑๔๕๑๒ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๖

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวง จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ๗๑,๓๓๐ บาท ให้แก่ทายาท นาย ข. พนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ ๔ ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารแล้ว ไม่ปรากฏหลักฐานการเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของเด็กชายหนึ่ง และเด็กชายสอง ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๙ (๔) (ก) (ง) ได้แก่ สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับนางสาว ก. ภรรยา หรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรของผู้ตาย หรือสำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากไม่มีเอกสารหลักฐานดังกล่าว ขอให้จังหวัดทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทอีกครั้ง แล้วส่งสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่พร้อมเอกสารเพิ่มเติมหรือแก้ไขแล้ว ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒวิตยากร
(นายดุษฎี สุวัฒวิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๑ – ๑๔๓
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๑๘๗

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง การจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่พนักงานเทศบาลสามัญ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุตรดิตถ์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอุตรดิตถ์ ที่ อต ๐๐๒๓.๕/๑๖๓๙๒ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลตำบลตรอน จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๗,๐๑๑ บาท ให้แก่ นายมาก พนักงานเทศบาล ซึ่งขอลาออกจากราชการด้วยเหตุทุพพลภาพ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารแล้วปรากฏว่า ตามคำสั่งจังหวัดอุตรดิตถ์ ที่ ๓๐๙๑/๒๕๕๘ สั่ง ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น รายนายมากซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุทุพพลภาพ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ พร้อมหลักฐานเอกสารรับรองความพิการ โดยพิจารณาจากความบกพร่อง ของโรงพยาบาลอุตรดิตถ์ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ระบุว่า นายมาก มีอาการเคลื่อนไหวทรงตัวลำบาก เดินทรงตัวเองไม่ได้ เนื่องจากอาการเจ็บป่วยเนื้องอกในสมอง แต่ตามคำสั่งเทศบาลตำบลตรอน ที่ ๒๔๐/๒๕๕๘ สั่ง ณ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ ประกอบกับมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุตรดิตถ์ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้ นายมาก พ้นจากราชการ เนื่องจากเจ็บป่วยซึ่งเกิดจากการผ่าตัด เนื้องอกในสมอง ซึ่งตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า บำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพนั้นให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ป่วยเจ็บทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแสดงความเห็นว่าไม่สามารถ ที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไป และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๖ (๔) และ (๕) กำหนดหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการยื่นขอรับบำนาญด้วยเหตุดังกล่าวประกอบด้วย สำเนาคำสั่งที่ให้ออก หรืออนุญาตให้ลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี และต้นฉบับหรือสำเนาภาพถ่ายใบแสดงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรองซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับราชการในหน้าที่ได้ต่อไป เพื่อประกอบการพิจารณาคำสั่งจ่าย ดังนั้นเพื่อให้การออกคำสั่งจ่ายเงินบำนาญของนายมาก เป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงขอให้จังหวัดจัดส่งต้นฉบับหรือสำเนาภาพถ่ายใบแสดงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรองให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ผดุงศักดิ์ หาญปรีชาสวัสดิ์
(นายผดุงศักดิ์ หาญปรีชาสวัสดิ์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐ - ๒๒๔๑ - ๙๐๖๙ ต่อ ๓๐๑ - ๓๑๐
โทรสาร. ๐ - ๒๒๔๑ - ๘๕๐๙

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

คณะผู้จัดทำ

นางราตรี รัตนไชย	ผู้อำนวยการส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
นางสาวชลลดา เอี่ยมวิศิษฏ์	หัวหน้าฝ่ายรายได้ การเงินและการบัญชี
นางพิศมัย ศรีเมือง	หัวหน้าฝ่ายตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ 1
นางสุชิน ไตรยะพานิช	หัวหน้าฝ่ายตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ 2
นางภัทรภร ทิพย์คง	หัวหน้างานตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ
นายวันชัย ไกรราม	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบำนาญ
นางสาวปริญา ปลื้มใจ	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบำนาญ

คณะเจ้าหน้าที่สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

❖ งานด้านกฎหมาย

นายนิยม วิหคเหิร หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ

นายวรวรรณ ทิพวัน	นายกฤษณะ เจียวเลี่ยน

❖ งานด้านตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ

นางพิศมัย ศรีเมือง หัวหน้าฝ่ายตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ 1

นางสุชิน ไตรยะพานิช หัวหน้าฝ่ายตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ 2

นางภัทรภร ทิพย์คง หัวหน้างานตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ

นางสาววัลย์ธิดา พิเรนทร	นายสุริยา สินสอน
นายวันชัย ไกรราม	นางสาวพิไลลักษณ์ บัวบาน
นางนันทรา จิตร์เกษม	นางสาวจุไรวรรณ ช้างแรงการ
นางสาวปริญา ปลื้มใจ	นางสาวอัจฉราวรรณ สุขเกื้อ
นายอรุณโรจน์ รูปหล่อ	นางสาวเรณุกา งานมณีกาญจน์

❖ งานด้านการโอนเงินบำเหน็จบำนาญ

นางฐาปณีย์ แก้วพัตร หัวหน้างานรายได้

นางกัญชภร บุญญะสุนันท์	นายวิทวัส สุนทรานุสร

นางเบญญพร ทองรอด หัวหน้างานการเงิน

นางจีรภา กิจที่พึ่ง	นางสาวกาญจนา ทิพย์มนตรี
นางสาวกฤตพร ดีศรี	นางสาวณัฐภา มีสุวรรณ

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น วังสุนันทา ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร 02-241-9069 ต่อ 301 - 310 , 02-241-9000 ต่อ 1405 โทรสาร 02-241-8510